

OBSZAR OPRACOWANIA

GMINA SIERAKOWICE

NAZWA OPRACOWANIA

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY SIERAKOWICE

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO,
CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTeza USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ.
ZAŁĄCZNIK NR 1B DO UCHWAŁY NR XXXIII/384/17 RADY GMINY SIERAKOWICE
Z DNIA 30 CZERWCA 2017 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż. arch. GABRIELA SIENIAWSKA
uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

UMOWA: nr RSB.272.2.2014 z dnia 30 maja 2014 r.

DATA OPRACOWANIA: maj 2017 r.

1. ZMIANA STUDIUM 2019 R

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR XV/215/20 RADY GMINY SIERAKOWICE Z DNIA 11 lutego 2020 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż. arch. MAŁGORZATA OSSOWSKA
uprawnienia urbanistyczne nr 1617/01

ZMIANA STUDIUM 2020 R (II zmiana Studium)

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR XL/577/22 RADY GMINY SIERAKOWICE Z DNIA 31 maja 2022 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż. arch. MAŁGORZATA OSSOWSKA
uprawnienia urbanistyczne nr 1617/01

ZMIANA STUDIUM 2022 R (III zmiana Studium)

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR LV/746/23 RADY GMINY SIERAKOWICE Z DNIA 27 czerwca 2023 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż. arch. MAŁGORZATA OSSOWSKA
uprawnienia urbanistyczne nr 1617/01

ZMIANA STUDIUM 2023 R (IV zmiana Studium)

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR .../.../23 RADY GMINY SIERAKOWICE Z DNIA 2023 R.

GŁÓWNY PROJEKTANT

Mgr inż. arch. MAŁGORZATA OSSOWSKA
uprawnienia urbanistyczne nr 1617/01

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

SKŁADA SIĘ Z NASTĘPUJĄCYCH CZĘŚCI:

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

- załącznik nr 1A do uchwały

CZĘŚĆ TEKSTOWA B. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO,

CZĘŚĆ TEKSTOWA C. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM I UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ

- załącznik nr 1B do uchwały

RYSUNEK nr 1. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBREBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 2 do uchwały

RYSUNEK NR 2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBREBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 3 do uchwały

RYSUNEK nr 3: KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ W ZAKRESIE ZAOPATRZENIA W WODĘ I ODPROWADZENIA ŚCIEKÓW, SKALA 1: 20 000 (FRAGMENT OBREBU SIERAKOWICE SKALA 1: 10 000)

- załącznik nr 4 do uchwały

ROZSTRZYGNIĘCIE o sposobie rozpatrzenia uwag złożonych do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy SIERAKOWICE

- załącznik nr 5 do uchwały.

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

PRACOWNIA ARCHITEKTURY STUDIO – PROJEKT

JAKUB SIENIAWSKI 80 217 GDAŃSK UL. KRĘTA 60

Mgr inż arch. GABRIELA SIENIAWSKA - główny projektant główny, zagadnienia przestrzenne i urbanistyczne, koordynacja

uprawnienia do projektowania w planowaniu przestrzennym nr 344/88

Dr inż arch. Dorota Kamrowska – Załuska - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniona do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Jakub Sieniawski - zagadnienia przestrzenne, urbanistyka, opracowanie graficzne

uprawniony do sporządzania studium na podstawie art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o pl. i z.p.

Mgr inż arch Joanna Chrapkowska - zagadnienia przestrzenne, zagadnienia ochrony środowiska kulturowego, infrastruktura techniczna: elektroenergetyka, zaopatrzenie w ciepło i w gaz, zagadnienia komunikacyjne, pracowanie graficzne

Mgr inż. Andrzej Piotrkowski, dr Maria Piotrkowska - zagadnienia programowe, gospodarcze i społeczne

Mgr inż. Barbara Jodłowska - infrastruktura techniczna: zaopatrzenie w wodę, odprowadzenie ścieków sanitarnych i deszczowych, regulacja stosunków wodnych

PRACOWNIA OCHRONY ŚRODOWISKA „PROJEKT 2000” MGR Szymon Świtajski 81 878 Sopot ul Sobieskiego 26/4

Mgr Szymon Świtajski

Mgr Jadwiga Marosz

- środowisko przyrodnicze – ekofizjografia
- prognoza oddziaływania na środowisko

ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY STUDIUM 2020 r. (II zmiana Studium)

CKK ARCHITEKCI Sp. z o.o. Sp. K.

81-389 Gdynia, ul. Świętojańska 87/14

mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska - główny projektant, upr. urb. 1617/01,

mgr inż. Arkadiusz Świder - opracowanie przyrodnicze

ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY STUDIUM 2020 r. (III zmiana Studium)

CKK ARCHITEKCI Sp. z o.o. Sp. K.

81-389 Gdynia, ul. Świętojańska 87/14

mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska - główny projektant, upr. urb. 1617/01,

mgr inż. Arkadiusz Świder - opracowanie przyrodnicze

ZESPÓŁ AUTORSKI ZMIANY STUDIUM 2023 r. (IV zmiana Studium)

CKK ARCHITEKCI Sp. z o.o. Sp. K.

81-389 Gdynia, ul. Świętojańska 87/14

mgr inż. arch. Małgorzata Ossowska - główny projektant, upr. urb. 1617/01,

mgr inż. Arkadiusz Świder - opracowanie przyrodnicze

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Spis treści

I. WSTĘP.....	7
II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).....	12
II.1. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju	12
II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego	14
II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie	15
II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony	15
II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony	16
II.2.4. Gospodarka turystyczna	17
II.2.5. Infrastruktura transportowa	18
II.2.6. Infrastruktura techniczna	18
II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego.	20
II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy	22
III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)	24
III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów	24
III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego	24
III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów	25
III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów	25
III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem	25
III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy	28
III.2.3. Użytkowanie terenów	28
III.2.4. Stan zagospodarowania	29
III.3. Uwarunkowania społeczno – ekonomiczne	44
III.3.1. Wprowadzenie	44
III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności	45
III.3.3. Rynek pracy	54
III.3.4. Usługi dla ludności	62
III.3.5. Zasoby mieszkaniowe	69
III.4. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów	71
III.4.1. Zaopatrzenie w wodę	71
III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych	78
III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych	79
III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	80
III.5.1. Ład przestrzenny – definicje, ogólne uwarunkowania	80
III.5.2. Stan obecny	80
III.5.3. Problemy i zagrożenia	81
III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego	81
III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego	81
III.6.2. Zasoby wodne – wody powierzchniowe	82

III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody	85
III.6.5. Inne wartości przyrodnicze	99
III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	99
III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	100
III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska.....	101
III.6.9. Stan i walory krajobrazu	107
III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej .	109
III.7.1. Rys historyczny	109
III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego	110
III.7.3. Park kulturowy	112
III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ).....	113
III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego	113
III.7.6. Zabytki archeologiczne	116
III.7.7. Miejsca pamięci narodowej	117
III.7.8 . Historyczne cmentarze	117
III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia	119
III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	120
III.9.1. Zagrożenia przyrodnicze.....	120
III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii	120
III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy	120
III.10.1. Wnioski z dokumentów ponadlokalnych.....	120
III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych	121
III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne - synteza	121
III.10.4. Prognozy demograficzne	123
III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	126
III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy	129
III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów	131
III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	132
III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	133
III.12.1. Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu.	133
III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych	137
III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków	138
III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg.....	139
III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.....	140
III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych.....	140
III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej.....	141
III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	141
III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.	142
III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin	142
III.14.2. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych.	142
III.14.2. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.	143
III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji	143
III.15.1. System drogowy.....	143
III.15.2. System kolejowy.....	145
III.15.3. Transport publiczny.....	145
III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami	146
III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę.....	146

III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych	146
III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych.....	147
III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energię elektryczną.....	147
III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło	148
III.16.6. Stan gospodarki odpadami.....	148
III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony	149
III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	149
III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)	149
III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim).....	150
III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.	150
IV. WNIOSKI - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.).....	151
IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego	151
IV.2. Uwarunkowania przyrodnicze	152
IV.3. Uwarunkowania środowiskowe.....	155
IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej.....	155
V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE.....	156
VI. ZAŁĄCZNIKI	161

CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. WSTĘP

Pierwsza edycja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice została sporządzona na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. (obecnie nieobowiązującej).

Studium zostało uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLV/ 353/02 z dnia 01.10.2002 r.

W okresie ważności Studium podległo zmianom, które zostały uchwalone uchwałami:

- 1) uchwałą nr XXX/226/2005 r. z dnia 22 lutego 2005 r. - zmiany Z1, Z2, Z3; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Pałubicach na funkcje mieszkaniowe, przemysłowe i mieszkaniowe-usługowe-rzemieślnicze;
- 2) uchwałą nr VI/65/2007 r. z dnia 8 maja 2007 r. - zmiany Z4 i Z5; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowskiej Hucie i Borowym Lesie na funkcje mieszkaniowe;
- 3) uchwałą nr IX/102/2007 r. z dnia 9 października 2007 r. - zmiana Z6; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Sierakowicach na funkcje mieszkaniowe;
- 4) uchwałą nr XVI/168/2008 r. z dnia 11 marca 2008 r. - zmiany Z7,Z8, Z9,Z11 Z12; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Mojuszu i Pałubicach na funkcje mieszkaniowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Szklanej i w Gowidlinie na funkcje inwestycyjne (działalność gospodarczą i stolarstwo);
- 5) uchwałą nr XIX/205/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z10; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych i zabudowy zagrodowej w Tuchlinie na funkcje mieszkaniowe;
- 6) uchwałą nr XIX/206/2008 r. z dnia 17 czerwca 2008 r. - zmiany Z13 i Z14; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów rolnych w Skrzyszewie na funkcje mieszkaniowo - rekreacyjne i usługowo - handlowe oraz zmiany przeznaczenia terenów rolnych w Puzdrowie na funkcje mieszkaniowe;
- 7) uchwałą nr XXV/258/08 z dnia 30.12.2008 r. - zmiana Z15; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo - usługowe;
- 8) uchwałą nr XXXIII/335/09 z dnia 29.09.2009 r.- zmiana Z16; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w Gowidlinie na funkcje mieszkaniowe i mieszkaniowo - usługowe;
- 9) uchwałą nr XXXIV/362/09 z dnia 27.10.2009 r. - zmiany Z17 - Z22; zmiany dotyczyły przeznaczenia terenów leśnych w Kamienicy Królewskiej na funkcje sportowo - rekreacyjne, terenów rolnych w miejscowości Migi i Szopa na funkcje mieszkaniowe, terenów rolnych w Mojuszu na funkcje usługowo - przemysłowe i mieszkaniowe;
- 10) uchwałą nr XLIV/453/10 z dnia 24.08.2010 r. - zmiana Z23; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenów rolnych w miejscowości Stara Maszyna na funkcje mieszkaniowe;
- 11) uchwałą nr XXIV/291/12 z dnia 28 grudnia 2012 r.- zmiana Z24; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu lasu i terenu otwartego z ograniczeniem zabudowy w Załakowie na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 12) uchwałą nr XXXI/368/13 z dnia 24 września 2013 r. - zmiana Z25; zmiana dotyczyła

- przeznaczenia terenu zmiany Z12 w miejscowości Pałubice na funkcje produkcyjno- usługowe;
- 13) uchwałą nr XXXIV/411/13 z dnia 17 grudnia 2013 r. - zmiana Z26; zmiana dotyczyła przeznaczenia terenu rolnego w miejscowości w Sierakowice na działalność produkcyjną.

STUDIUM jest dokumentem sporządzanym obligatoryjnie dla każdej gminy, obejmującym obszar gminy w jej granicach administracyjnych.

Studium stanowi wykładnię polityki przestrzennej gminy. Ustalenia studium obowiązują Wójta Gminy oraz Radę Gminy w działaniach związanych ze sporządzaniem planów miejscowych, które w myśl ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mogą być sprzeczne z ustaleniami studium (nie mogą naruszać ustaleń studium).

Niniejsze STUDIUM sporządza się na podstawie uchwały Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.

Sporządzenie nowej edycji studium ma na celu aktualizację uwarunkowań rozwoju w zakresie obowiązujących przepisów i zaistniałych zmian w zagospodarowaniu gminy, określenie aktualnego stanu społeczno – gospodarczego, ustalenie i dostosowanie kierunków rozwoju przestrzennego do potrzeb gminy i potrzeb mieszkańców, w tym wskazanie nowych terenów inwestycyjnych umożliwiających dalszy rozwój gminy.

Zmianę Studium z 2020 r. (II zmiana Studium) sporządza się na podstawie następujących uchwał o przystąpieniu do zmian Studium:

- 1) uchwały Nr X/118/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0013 Sierakowice, Gmina Sierakowice, położonego pomiędzy ulicą Chłopską a ulicą Jeziorną,
- 2) uchwały Nr X/119/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla obszaru położonego wokół Jeziora Okonek, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214, relacji Sierakowice – Lębork, obręb ewidencyjny 0019 Załakowo, Gmina Sierakowice,
- 3) uchwały Nr X/120/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla części obrębu ewidencyjnego 0018 Tuchlino, Gmina Sierakowice – rejon cmentarza oraz ulicy Nowej,
- 4) uchwały Nr X/121/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienie do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla obszaru położonego w miejscowości Kujaty, obręb ewidencyjny 0018 Tuchlino, Gmina Sierakowice, w zakresie ujawnienia obszaru z udokumentowanym złożem kopaliny,
- 5) uchwały Nr X/122/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0013 Sierakowice – „Sierakowice Centrum”, rejon ronda „100-lecia Niepodległości Polski”,
- 6) uchwały Nr XV/216/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 lutego 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działek oznaczonych nr ew. 149/4, 149/5 położonych w obrębie ewidencyjnym 0008 Łyśniewo, Gmina Sierakowice,
- 7) uchwały Nr XVI/233/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla fragmentu wsi Skrzeszewo – „Stawy rybne”, obręb ewidencyjny 0019 Załakowo, Gmina Sierakowice,
- 8) uchwały Nr XVI/234/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 marca 2020 r, w sprawie przystąpienia

do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0004 Gowidlino, przy ulicy Nad Stawem, Gmina Sierakowice.

Powyższa zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma na celu zwiększenie obszaru przeznaczanego pod zabudowę, zgodnie z wnioskami mieszkańców, w obrębach Sierakowice, Tuchlino i Załakowo, Łyśniewo i Gowidlino, oraz uwidocznienie i umożliwienie eksploatacji udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego „Kujaty” w obrębie Tuchlino.

Zmianę Studium z 2022 r. (III zmiana Studium) sporządza się na podstawie następujących uchwał o przystąpieniu do zmiany Studium:

- 1) uchwały Nr XXXVI/542/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działek oznaczonych nr ew. 147/27, 147/28 położonych w obrębie ewidencyjnym 0008 Łyśniewo,
- 2) uchwały Nr XIX/280/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działek oznaczonych nr ew. 487/1, 487/2, 487/3, 487/5 położonych w obrębie ewidencyjnym 0004 Gowidlino,
- 3) uchwały Nr XXIV/332/21 Rady Gminy Sierakowice z dnia 9 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działek oznaczonych nr ew. 184/1, 184/2, 184/3, 184/4, 184/5 położonych w obrębie ewidencyjnym 0011 Pałubice,
- 4) uchwały Nr XXXIV/483/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 lutego 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działek oznaczonych nr ew. 135/15, 135/16, 135/19, 135/20 położonych w obrębie ewidencyjnym 0005 Kamienica Królewska,
- 5) uchwały Nr XXXVIII/558/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 26 kwietnia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla obszaru położonego w rejonie ulicy Na Gwizdówce, obręb ewidencyjny 0019 Załakowo,
- 6) uchwały Nr XL/573/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 31 maja 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działki oznaczonej nr ew. 436/1 położonej w obrębie ewidencyjnym 0004 Gowidlino,
- 7) uchwały Nr XXX/428/21 Rady Gminy Sierakowice z dnia 19 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla fragmentu obrębu ewidencyjnego 0013 Sierakowice, położonego w rejonie ulicy Jeziornej,
- 8) uchwały Nr XLI/592/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działki oznaczonej nr ew. 534/10 położonej w obrębie ewidencyjnym 0004 Gowidlino,
- 9) uchwały Nr XLI/593/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działki oznaczonej nr ew. 537/13 położonej w obrębie ewidencyjnym 0004 Gowidlino,

Powyższa zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma na celu zwiększenie obszaru przeznaczanego pod zabudowę, zgodnie z wnioskami mieszkańców, w obrębach: Sierakowice, Gowidlino, Załakowo, Pałubice, Łyśniewo i Kamienica Królewska, oraz zmianę parametrów zabudowy w Gowidlinie.

Zmianę Studium z 2023 r. (IV zmiana Studium) sporządza się na podstawie następujących uchwał o przystąpieniu do zmiany Studium:

- a) uchwały Nr XLIII/618/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 września 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonej nr ew. 228/9, 228/15 położonych w obrębie ewidencyjnym 0012 Puzdrowo
- b) uchwały Nr L/684/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07 lutego 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonych nr ew. 35/10, 35/11, 35/16, 35/17, 35/25, 35/26, 35/27, 35/28, 35/29, 35/30 położonych w obrębie ewidencyjnym 0011 Pałubice,
- c) uchwały Nr L/685/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07 lutego 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sierakowice, dla działki oznaczonej nr ew. 575 położonej w obrębie ewidencyjnym 0014 Sierakowska Huta,
- d) uchwały Nr LV/747/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działki oznaczonej nr ew. 1410/2 położonej w obrębie ewidencyjnym 0013 Sierakowice,
- e) uchwały Nr LV/748/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonych nr ew. 491, 203/1 położonych w obrębie ewidencyjnym 0012 Puzdrowo,
- f) uchwały Nr LV/749/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonych nr ew. 488/26, 488/27, 1420/2, 1432 położonych w obrębie ewidencyjnym 0013 Sierakowice,
- g) uchwały Nr LV/750/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonych nr ew. 1409, 630/2, 626/8, 674/3, 629 położonych w obrębie ewidencyjnym 0013 Sierakowice,

Powyższa zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego ma na celu zwiększenie obszaru przeznaczanego pod zabudowę, zgodnie z wnioskami mieszkańców, w obrębach: Sierakowice, Puzdrowo, Pałubice i Sierakowska Huta.

Podstawą formalno-prawną sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. Z 2016 r. poz. 778 ze zm.).

Zakres rzeczowy studium określa ART. 9 ust. 2 tej ustawy, który stanowi:

„studium sporządza się uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju przestrzennego i planu zagospodarowania województwa oraz strategii rozwoju gminy.”

ART. 10 ust.1 ww. ustawy, który stanowi, iż w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności:

- 1) *z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;*
- 2) *stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;*
- 3) *stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;*
- 4) *stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
- 5) *warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;*
- 6) *zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;*

- 7) *potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności¹:*
 - a) *analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,*
 - b) *prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,*
 - c) *możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,*
 - d) *bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;*
- 8) *stanu prawnego gruntów,*
- 9) *występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;*
- 10) *występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;*
- 11) *występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;*
- 12) *występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;*
- 13) *stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;*
- 14) *zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych;*
- 15) *wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.*

Ponadto art. 1 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określa wymagania konieczne do uwzględnienia w planowaniu przestrzennym. Należą do nich:

- 1) *wymagania ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury;*
- 2) *walory architektoniczne i krajobrazowe;*
- 3) *wymagania ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych;*
- 4) *wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;*
- 5) *wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi, mienia oraz potrzeby osób niepełnosprawnych;*
- 6) *walory ekonomicznych przestrzeni;*
- 7) *prawa własności;*
- 8) *potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa;*
- 9) *potrzeby interesu publicznego;*
- 10) *potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności telekomunikacyjnych sieci szerokopasmowych.*

Natomiast art. 1 ust.4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustala warunki i zasady wyznaczania terenów przeznaczonych do zabudowy²:

4. *W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:*

- 1) *kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego;*
- 2) *lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu;*
- 3) *zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów;*
- 4) *dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:*

¹ *Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.*

² *Zmiana ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji.*

- a) na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,
- b) na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe, kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.

Wymagany zakres studium i jego zawartość w części tekstowej i graficznej określa Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. niniejsza część studium zawiera:

- Część tekstową A. Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego
- Część graficzną: Rysunek nr 1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego, skala 1: 20 000 (fragment obrębu Sierakowice skala 1: 10 000).

II. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW PONAD LOKALNYCH I Z GMINNYCH DOKUMENTÓW STRATEGICZNYCH (zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

II.1. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju

Opracowano na podstawie: „Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030”, przyjętej uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 199) przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się uwarunkowania i wnioski zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, będącej dokumentem planistycznym opracowywanym na szczeblu krajowym.

Uwarunkowania zawarte w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030” stanowią zbiór czynników i procesów zależnych w niewielkim stopniu od działań rządu i innych podmiotów publicznych i wynikają z:

- czynników historycznych,
- rozwoju sytuacji politycznej, demograficznej, gospodarczej, stanu środowiska,
- zmian w zakresie wykorzystywanych technologii,
- przemian społeczno - gospodarczych i ekologicznych,
- sytuacji prawno - instytucjonalnej Polski związanej z członkostwem w Unii Europejskiej.

Każde z wyżej wymienionych uwarunkowań ma cechy wielowymiarowe i jest współzależne. Programowanie i realizacja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju opiera się o zbiór zasad

wynikających z określonego paradygmatu rozwoju oraz przepisów zawartych w Konstytucji oraz w odpowiednich aktach prawnych – krajowych i międzynarodowych takich jak:

- ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju,
- zasada racjonalności ekonomicznej,
- zasada preferencji regeneracji (odnowy) nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę,
- zasada przezorności ekologicznej,
- zasada kompensacji ekologicznej,
- zasada hierarchiczności celów zapewniająca koordynację działalności wszystkich podmiotów podejmujących decyzję z poszanowaniem subsydiarności organizacji władz samorządowych,
- zasada dynamicznego strefowania i wyznaczania obszarów planistycznych,
- zasada partycypacji społecznej (szerokiej i aktywnej).

Podstawowym celem strategicznym polityki przestrzennego zagospodarowania zawartym w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030” jest:

- efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie,
- poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.

Ponadto w „Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030” sformułowano 6 głównych celów polityki przestrzennej kraju. Są to:

- podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności,
- poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów,
- kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski,
- zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

W oparciu o wyżej wymienione cele strategiczne dla gminy Sierakowice można wyszczególnić następujące cele rozwoju:

- wspomaganie restrukturyzacji obszarów wiejskich wzmacniając ich potencjał rozwojowy w wymiarze lokalnym i rozszerzając oferty lokalnych rynków pracy,
- zwiększanie dostępności transportowej wewnątrz regionów,
- integrację przestrzenną i funkcjonalną obszarów wiejskich poprzez uruchomienie istniejącego

- potencjału rozwojowego tych obszarów w celu zwiększenia ich konkurencyjności jako miejsca zamieszkania i pracy, wypoczynku oraz prowadzenia działalności gospodarczej i poprawy warunków życia mieszkańców,
- zwiększenie produktywności działalności rolniczej na obszarach, na których funkcja rolnicza pozostanie funkcją dominującą (np. ze względu na uwarunkowania naturalne oraz kulturowe),
- zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych,
- poprawa dostępności ośrodków subregionalnych oraz obszarów wiejskich poprzez realizowanie inwestycji drogowych i kolejowych łączących największe miasta z ośrodkami subregionalnymi i najważniejszymi centrami powiatowymi, co zapewni obszarom wiejskim dostęp do większych miast i przyczyni się do wzrostu poziomu ich zatrudnienia,
- przeciwdziałanie zagrożeniu utraty bezpieczeństwa energetycznego i odpowiednie reagowanie na to zagrożenie,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego poprzez wprowadzenie zintegrowanego systemu planowania społeczno – gospodarczego i przestrzennego, uporządkowanie regulacji zapewniających sprawność i powszechność działania systemu planowania przestrzennego oraz wzmocnienie instytucjonalne i jakościowe planowania przestrzennego.

Podsumowując, wiejskie obszary funkcjonalne wymagające wsparcia procesów rozwojowych (w tym obszar gminy Sierakowice) powinny być identyfikowane i wyznaczane na poziomie regionalnym. Służyć to będzie wprowadzeniu różnego typu działań z zakresu planowania przestrzennego, między innymi na rzecz efektywnego planowania inwestycji publicznych, koordynacji działań prowadzonych na tych obszarach w ramach różnych polityk sektorowych, oraz działaniom restrukturyzacyjnym podejmowanym w ramach polityki rozwoju regionalnego.

II.2. Informacje i wnioski wynikające z ustaleń zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego

Źródło: „Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego”, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwałą Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem³.

Zgodnie z art.9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przy sporządzaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się plan zagospodarowania przestrzennego województwa.

Plan zagospodarowania województwa koordynuje politykę przestrzenną gmin, w tym rozwój inwestycji celu publicznego, nie narusza uprawnień gmin w zakresie miejscowego planowania zagospodarowania przestrzennego.

³ Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.

Plan zagospodarowania województwa zawiera ustalenia odnoszące się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan zagospodarowania województwa definiuje szereg uwarunkowań i wniosków dotyczących gminy Sierakowice określających między innymi obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym wymienione.

II.2.1. Rola gminy w sieci osadniczej województwa pomorskiego osadniczej i jej kształtowanie

Gmina Sierakowice jest gminą wiejską położoną w centralnej części województwa pomorskiego, w skrajnej, północno - zachodniej części powiatu kartuskiego. Gmina znajduje się poza aglomeracyjną przestrzenią województwa pomorskiego, najbliższym ośrodkiem regionalnym jest Lębork, lokalnym zaś Kartuzy.

Głównymi zasadami zagospodarowania przestrzennego dotyczącymi kształtowania lokalnych elementów systemu osadniczego w gminie Sierakowice są:

- minimalizowanie konfliktów, planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- wewnątrz obszarów rozwojowych ustalanie wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych a także zasad ich ochrony (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami).

Zasadniczym kierunkiem zagospodarowania przestrzennego jest stanowienie aktów prawa miejscowego zapewniających odpowiedni dla rangi ośrodków zestaw funkcji, warunki zachowania ładu przestrzennego oraz zrównoważony rozwój przez:

- wykorzystanie do zainwestowania w pierwszej kolejności terenów niezabudowanych, które znajdują się w centrach miejscowości lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie,
- dogęszczanie istniejących obszarów zainwestowanych, przy równoczesnym zachowaniu lub poszerzaniu terenów zielonych i powierzchni biologicznie czynnej.

II.2.2. Środowisko przyrodnicze i zasady jego ochrony

- b) Gmina Sierakowice leży w całości w makroregionie Pojezierza Wschodniopomorskiego (w mezoregionie Pojezierza Kaszubskiego) obejmującego środkową i południowo - środkową część województwa pomorskiego. Gmina Sierakowice charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem struktury przyrodniczo - krajobrazowej oraz biologicznej jak również wysoką lesistością i jeziornością. Ma to przełożenie na dużą liczbę i powierzchnię form ochrony przyrody oraz generuje wysoki potencjał rekreacyjny wynikający z walorów środowiska przyrodniczego.
- b) Na terenie gminy znajduje się szereg obszarów przyrodniczych chronionych prawnie zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, takich jak: Kaszubski Park Krajobrazowy i jego otulina, rezerваты przyrody, obszary NATURA 2000 - w tym ustanowione obszary specjalnej ochrony ptaków (OSOP), Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu,

pomniki przyrody. Znajdują się też liczne cenne obszary o wartościach przyrodniczych i krajobrazowych wskazane do objęcia ochroną prawną.

c) Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej dotyczącym ochrony środowiska przyrodniczego, zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

cyt „utrzymanie istniejących form ochrony przyrody oraz dążenie do poprawy ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych i powiązań ekologicznych, zapewniających trwałość i różnorodność gatunkową zasobów biosfery oraz stabilność procesów przyrodniczych.”

II.2.3. Środowisko kulturowe, dziedzictwo kulturowe i zasady jego ochrony

Kaszuby stanowią region etnograficzny o wyraźnej tożsamości kulturowej. Gminę Sierakowice charakteryzuje występowanie reliktywów drewnianej zabudowy mieszkaniowej i licznych ceglanych obiektów mieszkalnych i użyteczności publicznej (kościół, szkoły).

Walory kulturowe chronione są na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 ze zm.).

W gminie Sierakowice do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego wpisane są następujące obiekty:

- kościół parafialny p.w. Św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego,
- 5 stanowisk archeologicznych.

W miejscowości Sierakowice ustanowiony został park kulturowy - „Park Ośmiu Błogosławieństw”.

W gminie Sierakowice występują liczne miejscowości o dobrze zachowanym krajobrazie wiejskim, będące świadectwem rozwoju historycznego, tworzące mikroklimat i szczególny charakter tych miejscowości.

Podstawowym zadaniem polityki przestrzennej zawartym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest:

cyt „ochrona i odnowa charakterystycznych zasobów dziedzictwa kulturowego regionu, zachowanie różnorodności kulturowej województwa oraz zapewnienie dostępności zasobów i walorów dziedzictwa kulturowego jako atutu w rozwoju zrównoważonym konkurencyjności przestrzeni województwa.”

W odniesieniu do środowiska kulturowego, głównym zadaniem polityki przestrzennej winno być:

cyt „zachowanie i eksponowanie najwartościowszych zespołów i fragmentów krajobrazu, panoram widokowych i wnętrz architektoniczno - krajobrazowych dla wzmocnienia wizerunku regionu, kształtowanie nowych walorów krajobrazowych, w tym odtworzenie krajobrazów zdegradowanych oraz przeciwdziałanie procesom zagrażającym walorom krajobrazu, a także ochrona przedpola ekspozycji bądź poprawa wyeksponowania.”

II.2.4. Gospodarka turystyczna

Turystyka stanowi ważny element gospodarki województwa pomorskiego. Bogactwo walorów i zróżnicowany potencjał środowiska ma zasadnicze znaczenie i decyduje o przydatności przestrzeni dla wielu form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia regionalnego, krajowego i międzynarodowego.

Dla właściwego wykorzystania istniejących i potencjalnych zasobów tkwiących w województwie istotny jest więc:

- rozwój zagospodarowania turystycznego strefy pojezierzy,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji, szczególnie na obszarach wiejskich,
- dostosowanie sanitarne całości bazy i przestrzeni turystycznej do wymogów Unii Europejskiej.

W strefie pojeziernej (do której zalicza się gminę Sierakowice), głównymi walorami środowiska przyrodniczego predysponującymi ją do rozwoju różnych form turystyki i rekreacji są jeziora, zasoby biosfery i krajobrazu, sieć hydrograficzna.

Duże znaczenie dla rozwoju turystyki w gminach o funkcji wypoczynkowej i krajoznawczej mają:

1) *Trasy rowerowe*⁴:

a) *Regionalne trasy rowerowe:*

- TRASA ROWEROWA Nr 125⁵: Kartuzy - Chmielno - Sierakowice - Czarna Dąbrówka - Potęgowo - Damnica - Główny - Smołdzino,
- TRASA ROWEROWA Nr 137⁶ (KASZUBSKA TRASA ROWEROWA): Żukowo(m) - Przdokowo - Chmielno (odnoga) - Kartuzy - Sierakowice - Ceromin (gm. Czarna Dąbrówka) - Pomysk (gm. Bytów) - Parchowo - Sulęczyno - Stężycza - Somonino - Żukowo - Żukowo (m),
- TRASA ROWEROWA NR 139⁷: Luzino - Linia - Kamienicki Młyn (gm. Sierakowice);

b) *lokalne trasy rowerowe;*

2) *Szlaki piesze;*

3) *Szlaki turystyki wodnej - kajakowe*⁸:

- szlak rzeki Bukowiny,
- Papięski Szlak Kajakowy: przez jezioro Gowidlińskie do Sulęczyna, następnie do Parchowa, zakończenie szlaku w Słupsku,
- szlak rzeki Słupi.

Szlak rzeki Słupi i szlak rzeki Bukowiny wymagają lepszego oznakowania, wyznaczenia miejsc do biwakowania, stanic wodnych, udroźnienia rzek, likwidacji niebezpiecznych pozostałości dawnych

4 Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2

5 Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

6 Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

7 Trasa zgodna z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030

8 Trasy szlaków oznaczono na Rysunku Studium nr 2

mostów i zniszczonych budowli hydrotechnicznych oraz organizacji miejsc do wygodnego przenoszenia kajaków;

4) Regionalny szlak pieszo - konny im. Daniela Chodowieckiego

- w gminie Sierakowice szlak przebiega na długości ok. 50 km;

5) Ścieżki przyrodnicze:

6) Agroturystyka.

II.2.5. Infrastruktura transportowa

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim są:

- a) zwiększenie dostępności transportowej województwa w skali międzynarodowej, zwłaszcza w powiązaniach z krajami Unii Europejskiej i obszarami metropolitalnymi Regionu Morza Bałtyckiego, poprawa wewnętrznej spójności i efektywności regionalnego systemu transportowego, zapewnienie dobrej dostępności do ważnych ośrodków i obszarów aktywności gospodarczej oraz sprawnych powiązań z sąsiednimi województwami, polskimi aglomeracjami miejskimi i stolicą;
- b) Gmina Sierakowice położona jest na trasie regionalnego korytarza transportowego województwa pomorskiego tzw. „korytarza kaszubskiego”: Chojnice – Kościerzyna – Łębork – Łeba.

Do głównych i szczególnie ważnych zadań inwestycyjnych należy modernizacja dróg wojewódzkich:

- a) drogi wojewódzkiej nr 211 (Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Sierakowice – Kartuzy – Żukowo,
- b) budowa obwodnicy Sierakowic, drogi wojewódzkiej nr 214 (Kościerzyna - Łeba).

Przez Gminę Sierakowice przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Łębork.

II.2.6. Infrastruktura techniczna

1) Założenia

Głównymi zadaniami polityki przestrzennej w województwie pomorskim (odnoszącymi się do gminy Sierakowice) w zakresie infrastruktury technicznej są:

- a) ochrona ludności i mienia, ograniczenie rozwoju zabudowy na terenach zagrożonych powodzią, oraz dążenie do poprawy stosunków wodnych i zapewnienie dostatecznej retencji wód,
- b) zapewnienie dostępu mieszkańców do wody pitnej o jakości zgodnej z obowiązującymi normami z uwzględnieniem racjonalizacji wykorzystania zasobów wód podziemnych,
- c) zmniejszenie ładunku zanieczyszczeń odprowadzanych do wód i do gruntu przez planowaną i realizowaną kompleksowo w zlewniach, zwłaszcza na obszarach cennych przyrodniczo i ważnych dla turystyki oraz w zlewniach rzek stanowiących źródło wody pitnej – rozbudowę i budowę sieci kanalizacji sanitarnej i urządzeń do unieszkodliwiania ścieków, zapewniającą poprawę dostępności dla mieszkańców szczególnie obszarów wiejskich,
- d) poprawa bezpieczeństwa energetycznego, poprawa efektywności energetycznej, sprawności technicznej i efektywności ekonomicznej funkcjonowania systemu oraz stworzenie możliwości

odbioru energii wytwarzanej w planowanych źródłach, zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery, w tym CO₂, zwiększenie udziału energii odnawialnych w ogólnym zużyciu energii oraz poszanowanie i racjonalizacja zużycia energii,

- e) dostosowanie systemu gospodarki odpadami do wymogów wynikających z przepisów prawa krajowego i unijnego w nawiązaniu do potrzeb osadnictwa i gospodarki oraz zróżnicowanych warunków przestrzennych województwa.

2) Gospodarka wodno-ściekowa

Główne zadanie w zakresie gospodarki wodno – ściekowej dotyczy zapewnienia dostępu wszystkim mieszkańcom województwa do urządzeń zaopatrzenia w wodę o jakości zgodnej z obowiązującymi normami.

3) Ochrona przed powodzią i regulacja stosunków wodnych

Główne zadania dotyczą:

- a) modernizacji, przebudowy i odbudowy istniejących oraz budowy nowych urządzeń osłony przed powodzią (wały przeciwpowodziowe, przepompownie itp.),
- b) wskazania i uwzględnienia w gminnych dokumentach planistycznych sposobów ograniczania ilości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do odbiorników,
- c) zakazów i nakazów dotyczących parametrów technicznych warunków użytkowania obiektów istniejących lub planowanych na obszarach potencjalnego zagrożenia powodzią, rozwiązań przeciwdziałających nadmiernemu uszczelnianiu terenów zurbanizowanych,
- d) metod utrzymania i/lub odtwarzania naturalnych obszarów retencyjnych (tereny zalewowe, poldery, zbiorniki małej retencji itp.).

4) Gospodarka energetyczna

a) Zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w gaz i paliwa gazowe to:

- zwiększenie zasięgu obsługi krajowego systemu dystrybucji gazu ziemnego oraz poprawa bezpieczeństwa energetycznego,
- poprawa warunków dystrybucji paliw płynnych.

b) Zaopatrzenia w ciepło

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w ciepło to:

- obniżenie zapotrzebowania na ciepło w województwie (o 31% w gminie Sierakowice) poprzez realizację programów termomodernizacyjnych budynków mieszkalnych, usługowych i użyteczności publicznej,
- dostosowanie systemów ciepłowniczych do przekształceń i rozwoju zagospodarowania przestrzennego w warunkach konkurencji rynkowej nośników energetycznych,
- rozwój systemów ciepłowniczych oraz ograniczanie emisji zanieczyszczeń,
- rozwój różnorodnych form rozproszonej generacji energii w oparciu o surowce odnawialne w tym przede wszystkim o biomasę (biogaz rolniczy i z roślin lignocelulozowych),
- tworzenie kompleksów agroenergetycznych w celu uprawiania i wykorzystywania różnorodnych
- surowców rolniczych dla celów energetycznych,

- upowszechnienie wykorzystywania energii słonecznej do przygotowywania ciepłej wody,
- sukcesywne zastępowanie paliw kopalnych (przede wszystkim węgla) w kotłowniach lokalnych i indywidualnych źródłach ciepła spalaniem i zgazowywaniem biomasy stałej (słoma, drewno odpadowe, rośliny energetyczne), ograniczenie zużycia węgla na rzecz biomasy i gazu systemowego z uwzględnieniem uwarunkowań technicznych.

c) Zaopatrzenia w energię elektryczną

Główne zadania w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną to:

- budowa źródeł energii odnawialnych, w tym systemowych elektrowni wiatrowych przekazujących energię do krajowej sieci elektroenergetycznej z zachowaniem zasad lokalizacji wymienionych w PZPWP; realizacja tych inwestycji będzie wymagała budowy Głównych Punktów Zasilających 15/110 kV oraz linii elektroenergetycznych 110 kV wprowadzających energię do systemu krajowego,
- budowa przydomowych elektrowni wiatrowych produkujących energię na potrzeby własne użytkowników,
- budowa innych źródeł energii elektrycznej: elektrowni węglowej lub/i elektrociepłowni przy zachowaniu wymogów ochrony środowiska przede wszystkim w zakresie emisji zanieczyszczeń i zagospodarowania odpadów paleniskowych, szczytowych elektrowni gazowych i elektrowni jądrowej,
- zwiększenie pewności zasilania systemu rozdzielczo - odbiorczego, poprawa sprawności i dostosowanie istniejących obiektów sieciowych do wymagań ochrony środowiska poprzez modernizację oraz budowę elektroenergetycznej sieci dystrybucyjnej 110 kV,
- wyprowadzenie energii z elektrowni wiatrowych do krajowej sieci elektroenergetycznej przez modernizację lub przebudowę,
- rozbudowa i modernizacja systemu zaopatrzenia w energię elektryczną zakresie linii 15 kV i 0,4 kV szczególnie na terenach wiejskich i obszarach rozwojowych,
- rozwój energetyki wodnej wszędzie tam, gdzie pozwolą na to uwarunkowania środowiskowe i ekonomiczne.

II.3. Informacje i wnioski wynikające ze strategii rozwoju województwa pomorskiego.

Źródło: Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.

„Strategia rozwoju województwa pomorskiego POMORSKIE 2020” zakłada, że województwo pomorskie w roku 2020 będzie regionem:

- trwałego wzrostu, w którym uruchamiane i wykorzystywane są zróżnicowane potencjały terytorialne dla wzmocnienia i równoważenia procesów rozwojowych,
- o unikatowej pozycji, dzięki aktywności społeczeństwa obywatelskiego, silnemu kapitałowi
- społecznemu i intelektualnemu, racjonalnemu zarządzaniu zasobami środowiska, powszechnemu stosowaniu technologii efektywnych,
- będącym liderem pozytywnych zmian społecznych i gospodarczych w Polsce i w obszarze Południowego Bałtyku.

Podstawowymi zasadami realizacji Strategii są:

- zasada zrównoważonego rozwoju - osiągnięcie trwałej poprawy poziomu życia mieszkańców wymaga rozwoju, realizowanego przy zapewnieniu równowagi społecznej, ekologicznej i przestrzennej,
- zasada subsydiarności regionalnej - Samorząd Województwa realizuje jedynie te cele i przedsięwzięcia, które nie mogą być realizowane dostatecznie efektywnie na poziomie lokalnym,
- zasada programowania rozwoju - Strategia jest podstawą dla nowej generacji narzędzi realizacyjnych w postaci skoordynowanej wiązki programów, uruchamianych we współdziałaniu z podmiotami szczebla lokalnego, krajowego lub europejskiego i skupiających większość środków rozwojowych będących w zasięgu oddziaływania samorządu województwa,
- zasada sprawności administracji - instytucje publiczne realizujące Strategię powinny działać efektywnie, skutecznie oraz w przejrzysty sposób podejmować decyzje, dobrze współpracować między sobą a także coraz pełniej zaspokajać oczekiwania i potrzeby mieszkańców, przedsiębiorców, inwestorów czy turystów.

Strategia wskazuje trzy podstawowe cele strategiczne, konkretyzowane przez cele operacyjne, mające charakter ogólny i określające pożądane stany docelowe w ujęciu problemowym.

Są to:

Cel strategiczny 1. Nowoczesna gospodarka

Cele operacyjne:

- 1.1. Wysoka efektywność przedsiębiorstw;
- 1.2. Konkurencyjne szkolnictwo wyższe;
- 1.3. Unikatowa oferta turystyczna i kulturalna.

Cel strategiczny 2. Aktywni mieszkańcy

Cele operacyjne:

- 2.1. Wysoki poziom zatrudnienia;
- 2.2. Wysoki poziom kapitału społecznego;
- 2.3. Efektywny system edukacji;
- 2.4. Lepszy dostęp do usług zdrowotnych.

Cel strategiczny 3. Atrakcyjna przestrzeń

Cele operacyjne:

- 3.1. Sprawny system transportowy;
- 3.2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna;
- 3.3. Dobry stan środowiska.

Zgodnie ze „Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020”:

cyt. „Realizacja Strategii powinna poprawiać konkurencyjność całego regionu, co oznacza również dbałość o jego spójność terytorialną. Podejmowane działania będą sprzyjać odrabianiu zaległości cywilizacyjnych wobec średniego europejskiego poziomu rozwoju, a także wzmacnianiu własnych potencjałów rozwojowych i podnoszeniu konkurencyjności obszarów

słabiej rozwiniętych w tym przełamaniu barier strukturalnych w wymiarze ponad regionalnym, tworząc stabilne podstawy dla ich trwałego rozwoju.

Efektom prowadzonej polityki, wzmacniającej potencjały rozwojowe wszystkich obszarów w województwie będzie tworzenie warunków zapewniających spójność i udział w procesach rozwojowych całej przestrzeni województwa, przy jednoczesnym kształtowaniu ośrodków i stref, które stawać się będą głównymi ogniwami dynamizującymi rozwój województwa."

Obszary funkcjonalne występujące w województwie pomorskim, a co za tym idzie obszary wiejskie uczestniczące w jego procesie rozwojowym, do których zalicza się gmina Sierakowice wymagają między innymi programowania działań ochronnych, zwiększenia liczby i jakości powiązań funkcjonalnych z innymi obszarami oraz poprawy dostępności zewnętrznej.

II.4. Informacje i wnioski wynikające z zasad określonych w strategii rozwoju gminy

„Strategia rozwoju gminy Sierakowice 2014 – 2024”.

Dokument obejmuje lata 2014-2024, co wynika z potrzeby dostosowania Strategii do okresów planowania na poziomie regionalnym, krajowym i unijnym oraz wskazuje na maksymalne wykorzystanie środków finansowych pochodzących ze źródeł funduszy pomocowych Unii Europejskiej. Strategia zawiera charakterystykę, ocenę wizję rozwoju i cele ogólne i szczegółowe trzech sfer działalności gminy: społecznej, gospodarczej, środowiskowej i infrastruktury technicznej.

Diagnoza stanu istniejącego obszaru gminy Sierakowice pozwoliła na zdefiniowanie jej słabych i mocnych stron.

Do silnych stron gminy należy zaliczyć przede wszystkim walory naturalne i kulturowe oraz dobrze rozwiniętą strefę gospodarki i sferę społeczną.

O słabych stronach gminy decyduje z kolei niskie wykorzystanie wyżej wymienionych walorów naturalnych i kulturowych na potrzeby rozwoju turystyki i agroturystyki oraz niewystarczająca ilość infrastruktury społecznej i technicznej.

Wizja rozwoju obszaru gminy została określona następująco:

Gmina Sierakowice obszarem o wysokim poziomie życia mieszkańców, atrakcyjnym dla turystów i inwestorów, o dobrze rozwiniętej przedsiębiorczości i czystym środowisku naturalnym.

Wizja i misja rozwoju gminy według sfer została sformułowana następująco:

W sferze społecznej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym miejscem życia mieszkańców, zapewniającym wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów.
W sferze gospodarczej: Gmina Sierakowice atrakcyjnym i przyjaznym miejscem do rozwoju przedsiębiorczości, wspierającym tworzenie nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby, stwarzającym optymalne warunki dla inwestorów zewnętrznych.
W sferze środowiska i infrastruktury technicznej:

Gmina Sierakowice obszarem dbającym o środowisko naturalne, gwarantującym dostęp mieszkańców do infrastruktury technicznej opartej o rozwiązania proekologiczne, cechującym się funkcjonalnym systemem komunikacyjnym.

Cele główne i szczegółowe według sfer przedstawiono następująco:

<i>Sfera</i>	<i>Cele główne</i>	<i>Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju</i>
Sfera społeczna	Rozwój infrastruktury i poszerzenie oferty usług społecznych	Budowa przyszkolnych sal gimnastycznych i boisk, tworzenie przedszkoli. Rozbudowa oferty usług medycznych oraz pomocy społecznej. Budowa sali widowiskowo – koncertowej, budowa kąpielisk, parków sportowych, ścieżek rowerowych
	Rozwój potencjału społecznego mieszkańców gminy	Wzrost poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców gminy. Wzbogacenie oferty kulturalnej
	Zapewnienie bezpieczeństwa i spójności społecznej mieszkańców Gminy	Poprawa bezpieczeństwa publicznego
Sfera gospodarcza	Wsparcie rozwoju przedsiębiorczości na terenie gminy.	Wsparcie rozwoju rolnictwa na terenie gminy (tworzenie grup producentów rolnych). Stworzenie dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorczości
	Zrównoważony rozwój turystyki i usług turystycznych.	Rozwój infrastruktury turystycznej i około turystycznej
	Rozwój infrastruktury wspierającej rozwój gospodarczy	Tworzenie opracowań studialno – planistycznych w celu poprawy dostępności inwestycyjnej obszaru gminy. Uzbrojenie terenów pod działalność gospodarczą, mieszkaniową, rolniczą.
Sfera środowiska i infrastruktury technicznej	Poprawa dostępności komunikacyjnej gminy	Rozbudowa i poprawa jakości infrastruktury drogowej i kolejowej gminy. Poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego
	Poprawa stanu infrastruktury technicznej i teletechnicznej	Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury wodno – kanalizacyjnej oraz systemu gospodarki odpadami.

<i>Sfera</i>	<i>Cele główne</i>	<i>Cele szczegółowe w odniesieniu do zagadnień przestrzennych i kierunków rozwoju</i>
		Rozwój infrastruktury elektroenergetycznej, gazowniczej i teletechnicznej. Poprawa jakościowa i ilościowa infrastruktury deszczowej i melioracyjnej
	Ochrona środowiska naturalnego przed zanieczyszczeniami	Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska naturalnego w tym eutrofizacji jezior. Wsparcie rozwoju odnawialnych źródeł energii na terenie gminy oraz energii geotermalne. Ochrona zasobów naturalnych i krajobrazu

III. UWARUNKOWANIA ROZWOJU GMINY SIERAKOWICE (zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym)

III.1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia terenów

III.1.1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

W związku ze zmianą w 2003 roku polityki przestrzennej państwa i stanu prawnego, Plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice utracił swoją moc.

Dla gminy Sierakowice obowiązują 62 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzone w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. , stanowiące akty prawa miejscowego. Łączna powierzchnia terenów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego wynosi ok. 1680 ha, co stanowi ok. 9,2% powierzchni gminy.

Plany miejscowe o powierzchni kilkudziesięciu i więcej hektarów obowiązują:

- dla miejscowości Sierakowice – plan obejmuje cały obręb,
- dla miejscowości Gowidlino - plan obejmuje tereny zainwestowane Gowidlina i otoczenie jeziora Gowidlińskiego,
- dla północnej części obrębu Skrzyszewo.

Pozostałe plany obejmują małe powierzchnie, często pojedyncze działki lub części działki, przeznaczone są głównie pod zabudowę mieszkaniową bądź usługową (turystyka, rzemiosło).

Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawarto w rozdziale V - Załącznik nr IA.

W trakcie opracowania (wg stanu na luty 2017 r.) są:

- 6 zmian miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice,
- 2 zmiany MPZP fragmentu wsi Gowidlino,
- 1 zmiana MPZP dla fragmentu wsi Pałubice,
- MPZP dla fragmentu wsi Kamienicki Młyn,

- MPZP dla rejonu wsi Kamienica Królewska.

Wykaz planów w opracowaniu zawarto w rozdz. V - Załącznik nr IB. Rozmieszczenie przestrzenne planów przedstawiono na Rysunku nr 1.

III.1.2. Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenów

Decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu gmina może wydawać dla obszarów, dla których brak jest obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przy spełnieniu wymogów określonych w rozdziale 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym a w szczególności w art. 61 ustawy.

1) Decyzje o warunkach zabudowy

W latach 2012 – 2015 i do końca listopada 2016 r. wydano łącznie 846 decyzje.

Najwięcej decyzji wydano dla obrębów: Tuchlino (85), Puzdrowo (79), Leszczynki (70), Gowidlino (69), Kamienica Królewska (68), Długi Kierz (60), Sierakowska Huta (48).

OK. 70% wydanych decyzji dotyczyło budowy i rozbudowy budynków mieszkalnych jednorodzinnych a ok. 13 % wydanych decyzji dotyczyło budowy kilku budynków (3 do 5) i jednocześnie podziału terenu na działki budowlane.

Inne planowane w gminie inwestycje to: budowa i rozbudowa budynków usługowych (Tuchlino, Szklana), budowa kurników, budowa farm ogniw fotowoltaicznych.

W ślad za wydanymi decyzjami o warunkach zabudowy można się spodziewać rozwoju zabudowy mieszkaniowej i wzrostu liczby mieszkańców. Jednakże wzrost wydawanych w oparciu o obowiązujące przepisy decyzji o warunkach zabudowy (rzadko można odmówić wydania decyzji o warunkach zabudowy) niesie ze sobą ryzyko degradacji krajobrazu i nadmiernego rozproszenia zabudowy, przynoszącego niekorzystne skutki zarówno ekonomiczne jak i estetyczne dla gminy.

2) Decyzje celu publicznego

W latach 2012 - 2015 i do końca października 2016 r. wydano 131 decyzji.

Ok. 53 % wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci wodociągowej, ok. 27% wydanych decyzji dotyczyło budowy sieci elektroenergetycznych.

Siedem decyzji dotyczyło obiektów publicznych: rozbudowy szkoły w Lisich Jamach, w Tuchlinie, w Załakowie, budowy parku edukacyjnego w Puzdrowie, budowy bazy harcerskiej nad jeziorem w Łyśniewie, budowy trasy turystyczno – edukacyjnej Łyśniewo – Załakowo, budowy kompleksu sportowo – rekreacyjnego w Szklanej.

III.2. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego zagospodarowania terenów

III.2.1. Położenie, powiązania z otoczeniem

Gmina Sierakowice położona jest w zachodniej części województwa pomorskiego, w północno – zachodniej części powiatu kartuskiego.

Gmina Sierakowice graniczy z gminami:

- od strony północnej z gminą Linia (powiat wejherowski),
- od strony wschodniej z gminą Kartuzy i gminą Chmielno (powiat kartuski),
- od strony południowej z gminą Stężycza i gminą Sulęczyno (powiat kartuski),

- od strony południowo – zachodniej z gminą Parchowo (powiat bytowski),
- od strony zachodniej z gminą Czarna Dąbrówka (powiat bytowski) i gminą Cewice (powiat lęborski).

Siedzibą samorządu gminnego jest miejscowość Sierakowice, oddalona od ośrodków miejskich (według tras dróg wojewódzkich):

- od Gdańska 57 km,
- od Kartuz 23 km,
- od Słupska 62 km,
- od Lęborka 26 km.

Przez obszar gminy Sierakowice przechodzą drogi wojewódzkie:

- droga wojewódzka nr 211 (Żukowo – Sierakowice – droga krajowa nr 6), która przecina gminę Sierakowice na kierunku wschód – zachód; z Kartuz do Puzdrowa droga klasy G, dalej droga klasy Z,
- droga wojewódzka nr 214 (Łeba – Sierakowice – Kościerzyna – Warlubie), która przecina gminę Sierakowice na kierunku północ – południe; z Łeby do Sierakowice droga klasy G, dalej droga klasy Z.

Gminę Sierakowice z gminami otaczającymi wiąże też 9 dróg powiatowych:

- nr 1431G Kamienica Królewska - Linia,
- nr 1909G Pałubice – Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice – Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo – Sierakowice – Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino – Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino – Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice – Borucino,
- nr 1915G Szklana – Borzestowo,
- nr 1917G Mirachowo – Mojusz – Mojuszewska Huta.

Najbliższą obszarowi gminy Sierakowice drogą krajową jest droga krajowa nr 6 - odcinek Lębork – Słupsk, która przebiega w odległości ok. 26 km od Sierakowice; do drogi tej prowadzi droga wojewódzka nr 214.

Przez obszar gminy przechodzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork (nr 229), która w przeszłości pełniła ważną funkcję transportu publicznego.

Gmina Sierakowice powiązana jest z obszarami otaczającymi infrastrukturą techniczną:

- linią elektroenergetyczną 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice, która przechodzi przez obręby: Leszczyńki, Tuchlino, Sierakowska Huta, Sierakowice,
- siecią wodociągową z gminą Sulęczyno i z gminą Stężyca.

Gazociąg wysokiego ciśnienia dochodzi do miejscowości Garcz (gm. Chmielno), położonej w odległości ok. 10 km od wschodniej granicy gminy Sierakowice.

Gmina Sierakowice pod względem fizyczno - geograficznym położona jest w obszarze Pojezierza Kaszubskiego a ponadto położona jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.

Na obszarze gminy znajdują się strefy źródłiskowe rzeki Słupi, rzeki Łeby i ich dopływów oraz dopływów rzeki Łupawy (Dolina Jadwigi, Czarna Woda, Bukowina).

Znaczna część gminy położona jest w granicach przyrodniczych obszarów chronionych:

- część wschodnia położona w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i w jego otulinie,
- część zachodnia położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Pod względem przyrodniczym gminę Sierakowice wiążą z obszarami otaczającymi:

- kompleks leśny ciągnący się od Kamienicy Królewskiej i Mojusza w kierunku wschodnim do Mirachowa i Sianowa (w gminie Kartuzy),
- tereny leśne ciągnące się od Pałubic i Załakowa w kierunku północno - zachodnim, do Cewic i miejscowości Osowa (w gminie Cewice),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamienicą Królewską a Niepoczółowcami i Potęgowem (w gminie Linia),
- tereny jeziorno - leśne obejmujące tereny położone pomiędzy Kamionką Gowidlińską a Sulęczynem (w gminie Sulęczyno),
- jezioro Gowidlińskie, którego część północna znajduje się w gminie Sierakowice a część południowa w gminie Sulęczyno,
- dolina rzeki Bukowiny wzdłuż północno - zachodniej granicy gminy Sierakowice.

W otoczeniu gminy Sierakowice znajdują się obszary funkcjonalne:

- po stronie północnej, na terenie miejscowości Potęgowo w gminie Linia - zespoły zabudowy lotniskowej,
- po stronie południowej, na terenie miejscowości Borek Kamienny i Podjazdy w gminie Sulęczyno - zespoły zabudowy lotniskowej wokół brzegów jeziora Gowidlińskiego,
- po stronie północno - zachodniej - tereny rolnicze z zabudową zagrodową;

Po północno - zachodniej stronie gminy Sierakowice (na obszarze gminy Cewice) w odległości ok.1,00 km od jej granicy, znajduje się teren lotniska.

Otoczenie funkcjonalne - tereny przeznaczone pod zainwestowanie, wynikające z dokumentów planistycznych gmin sąsiednich stanowią:

- po stronie gminy Linia: tereny istniejącej i planowanej zabudowy lotniskowej w rejonie jeziora Czarne,
- po stronie gminy Chmielno: tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Borzestowo o pow. ok. 10,00 ha (na styku z miejscowością Długi Kierz), tereny planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Glinno o pow. ok. 4,00 ha (na styku z terenem leśnym w miejscowości Mojusz),
- po stronie gminy Sulęczyno: tereny położone po wschodniej stronie jeziora Gowidlińskiego w rejonie Widnej Góry (na styku z południowo - wschodnią częścią miejscowości Gowidlino) - zespoły zabudowy rekreacji indywidualnej - obszar problemowy.

Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa nieczynnej linii kolejowej - planowana do rewitalizacji,

- ciągi przyrodnicze dolin rzecznych, jezior, kompleksy leśne stanowiące element powiązań ponadlokalnych.

III.2.2. Ogólna charakterystyka gminy

Ogólna powierzchnia gminy Sierakowice wynosi 18 222⁹ ha, co stanowi 16% powierzchni powiatu kartuskiego i 0,90 % powierzchni województwa pomorskiego.

Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi są usługi, produkcja, składy, turystyka.

Gmina dzieli się na 19 obrębów geodezyjnych, w których występują 22 sołectwa i 64 miejscowości oraz osady.

Liczba ludności gminy Sierakowice na dzień 31.12.2015 r. wynosiła 19 148¹⁰ osób (w tym liczba ludności na pobyt stały 18 879 osób), co stanowi 0,83% ludności województwa i 15,06 % ludności powiatu kartuskiego.

III.2.3. Użytkowanie terenów

Funkcjonalną przestrzeń gminy tworzą¹¹:

- użytki rolne: grunty orne, sady, łąki trwałe, pastwiska trwałe, grunty rolne zabudowane, stawy, rowy o łącznej powierzchni 10 876 ha - co stanowi ok. 59,70 % ogólnej powierzchni gminy,
- lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone o powierzchni 5 343 ha (w tym lasy zajmują powierzchnię 5 292 ha) - co stanowi ok. 29,32 % ogólnej powierzchni gminy,
- wody powierzchniowe o powierzchni 678 ha - co stanowi ok. 3,72 % ogólnej powierzchni gminy,
- nieużytki o powierzchni 603 ha - co stanowi ok. 3,31 % ogólnej powierzchni gminy,
- grunty zabudowane i zurbanizowane o powierzchni 719 ha - co stanowi ok. 3,95 % ogólnej powierzchni gminy.
- użytki ekologiczne – 2 ha.

W porównaniu z rokiem 2000 (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice z 2000 r.) nastąpiło zmniejszenie powierzchni gruntów rolnych o ok. 120 ha.

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	Powierzchnia	
	ha	%
Użytki rolne	10 877	59,70
w tym: grunty orne	8 359	-
sady	43	-
łąki trwałe	1 149	-
pastwiska trwałe	872	-

9 Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.

10 Dane Urzędu Gminy w Sierakowicach według stanu zameldowania

11 Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.

Tabela nr 1. Zestawienie podstawowych danych o użytkowaniu gruntów w gminie Sierakowice

<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Powierzchnia</i>	
grunty rolne zabudowane	402	-
grunty pod stawami	0	-
grunty pod rowami	52	-
Lasy, grunty zadrzewione i zakrzaczone	5 343	29,32
w tym: lasy	5 292	-
grunty zadrzewione i zakrzaczone	51	-
Grunty pod wodami	678	3,72
w tym: wody powierzchniowe płynące	469	-
wody powierzchniowe stojące	207	-
Nieuzytki	603	3,31
Użytki ekologiczne	2	-
Grunty zabudowane i zurbanizowane	719	3,95
w tym: tereny mieszkaniowe	87	-
tereny przemysłowe	6	-
inne tereny zabudowane	40	-
inne tereny niezabudowane	72	-
tereny rekreacyjno – wypoczynkowe	10	-
tereny komunikacyjne	500	-
<i>w tym: drogi</i>	<i>446</i>	<i>-</i>
<i>tereny kolejowe</i>	<i>54</i>	<i>-</i>
użytki kopalne	4	-
Razem	18 222	100,0
<i>Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.</i>		

III.2.4. Stan zagospodarowania

1) Sieć osadnicza

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania.

W obszarze gminy znajduje się 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa oraz łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad, w których na koniec 2015 r. zamieszkiwało 19 148 osób.

Największą pod względem liczby ludności są Sierakowice, w których zamieszkuje 41,70 % ludności gminy. Największe zagęszczenie miejscowości występuje w środkowej i południowo-wschodniej części gminy.

Najmniej rozbudowana sieć osadnicza jest w części zachodniej i północno – wschodniej.

Największe miejscowości występują przy głównych (wojewódzkich) trasach komunikacyjnych.

W Tabeli nr 2 zawarto podstawowe informacje o miejscowościach w gminie Sierakowice z podaniem nazw obrębów, miejscowości, powierzchni obrębów, liczbie ludności w obrębie, podano też wskaźnik osób na hektar w obrębie.

<i>Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice</i>				
<i>Num er obrę bu</i>	<i>OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).</i>	<i>Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r: -powierzchnia w rejestrze)</i>	<i>Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)</i>	<i>Wskaźnik osób/ha</i>
001	BĄCKA HUTA Bącka Huta	249,25	330	1,32
002	BOROWY LAS Borowy Las Kamionka Gowidlińska Stara Huta	1 020,43	269	0,26
003	DŁUGI KIERZ Długi Kierz Lisie Jamy	493,97	507	1,02
004	GOWIDLINO Gowidlino Kawle Lemany	2 032,30	1749	0,86
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA Kamienica Królewska Ciechomie Kokwino Koryto Nowalczysko	1 490,03	1091	0,73
006	KAMIENICKI MŁYN Kamienicki Młyn Kukówka	382,16	108	0,28
007	LESZCZYNKI Leszczyнки Ameryka Nowa Ameryka Kamienicka Huta Srocze Góry Jagodowo	609,27	382	0,62

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice

<i>Num er obrę bu</i>	<i>OBRĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).</i>	<i>Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)</i>	<i>Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)</i>	<i>Wskaźnik osób/ha</i>
	Szramnica			
008	ŁYSNIEWO Łyśniewo Sierakowickie	981,27	613	0,62
009	MOJUSZ Mojusz Karwacja Mojuszewska Huta Poljańska	1 751,88	732	0,41
010	PACZEWO Paczewo Bukowo	816,46	510	0,62
011	PAŁUBICE Pałubice Migi	825,29	455	0,52
012	PUZDROWO Puzdrowo Dąbrowa Puzdrowska Moczydło Puzdrowski Młyn	891,38	1049	1,17
013	SIERAKOWICE Sierakowice Mrozy Karczewko Sosnowa Góra Stara Maszyna Wygoda Sierakowska Poręby Piekiełko	1 119,76	7909	7,06
014	SIERAKOWSKA HUTA Sierakowska Huta Patoki Welk Janowo Jelonko	559,26	541	0,96
015	SMOLNIKI Smolnki Dolina Jadwigi	774,44	227	0,29

Tabela nr 2. Zestawienie podstawowych danych o miejscowościach w gminie Sierakowice

Num er obrę bu	OBREĘB Miejscowości w obrębie (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice – lipiec 2014 r).	Powierzchnia (ha) (wg danych Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 04.08.2014 r. -powierzchnia w rejestrze)	Liczba ludności (wg danych Urzędu Gminy stan na 31.12.2015 r)	Wskaźnik osób/ha
	Kowale			
016	SZKLANA Szkłana Przylesie	413,85	412	0,99
017	SZOPA Szopa Bór Łączki	347,91	301	0,86
018	TUHLINO Tuchlino Karłowo Kujaty Rębienica Tuchlinek Zarębisko	1 577,58	1274	0,81
019	ZAŁAKOWO Załakowo Olszewko Skrzeszewo	1 846,09	689	0,37
	OGÓŁEM	10 876	19 148	0,84

2) Charakterystyka miejscowości w gminie Sierakowice (wg obrębów)

SIERAKOWICE (miejscowości: Sierakowice, Mrozy, Karczewko, Sosnowa Góra, Stara Maszyna, Wygodą Sierakowska Poręby, Piekiełko)

Obręb Sierakowice znajduje się w środkowej części gminy a jego środkową część zajmują tereny zainwestowane Sierakowic. Miejscowość Sierakowice jest siedzibą gminy i stanowi centrum administracyjne, usługowe i gospodarcze gminy. Występuje tu największa koncentrację ludności.

W Sierakowicach krzyżują się drogi wojewódzkie, powiatowe i gminne, co powoduje że miejscowość ta stanowi ważny węzeł komunikacyjny i główny ośrodek usługowy i gospodarczy gminy.

Centrum wsi to tereny położone wzdłuż dróg: drogi wojewódzkiej nr 211 – ul.Kartuskiej i ul.Słupskiej oraz drogi wojewódzkiej nr 214 – ul.Lęborskiej. W rejonie tym skoncentrowana jest zabudowa mieszkaniowo - usługowa która ma charakter małomiasteczkowy z placem – rynkiem w części środkowej. Budynki posiadają 2-4 kondygnacje, tworzą zwartą zabudowę wzdłuż głównych, co nadaje tej części Sierakowic charakter miejski. Rejon ten to centrum usługowe Sierakowice. Ciąg obiektów o

funkcjach handlowych występuje wzdłuż ulic: Słupskiej, Kartuskiej, Lęborskiej, ul.Dworcowej. W części północnej ciąg ten zamyka kompleks obiektów publicznych: Urząd Gminy, Ośrodek Zdrowia, Szkoła Podstawowa.

Po stronie wschodniej ul.Kartuskiej znajduje się kościół św. Marcina, kościół pw. Św. Jana Chrzciciela, park z Ołtarzem Papieskim i cmentarz.

Centrum wsi otaczają osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które występują:

- w części zachodniej – pomiędzy ul. Słupska i ul. Lęborską (rejon ulic Adama Mickiewicza i Księdza Bernarda Sychty),
- w części południowo – zachodniej stronie ul. Kartuskiej (rejon ul. Marszałka Piłsudskiego),
- w części północnej - pomiędzy ul. Lęborską i linią kolejową,
- w części północno – wschodniej w rejonie ul.Mirachowskiej.

W części południowo-zachodniej - w rejonie ul. Wichrowe Wzgórze występuje zespół zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, szkoła podstawowa, stadion sportowy.

Wzdłuż ulicy Pivnej, prowadzącej wzdłuż terenów kolejowych występują tereny składowe, hurtownie, większe obiekty usługowe. Zgrupowanie zabudowy składowej i obiektów usługowych występuje też u wylotu ul. Lęborskiej w kierunku miejscowości Poręby.

Ponadto nowe zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie pasm wzdłuż dróg wychodzących z miejscowości Sierakowice:

- w części zachodniej, wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa przez miejscowość Piekiełko do Sierakowic,
- w części północno – wschodniej, wzdłuż drogi prowadzącej do Paczewa.

Nad jeziorem Świniewo znajduje się kąpielisko publiczne.

Największe kompleksy terenów rolniczych z zabudową zagrodową występują w części północnej i zachodniej Sierakowic.

Ocena mocnych i słabych stron SIERAKOWICE¹²

<p><u>Mocne strony:</u> korzystne położenie geograficzne w stosunku do dużych ośrodków miejskich (Trójmiasto, Kościerzyna, Lębork); potencjał istniejących firm do dalszego rozwoju; potencjał do rozwoju turystyki; postępujący rozwój infrastruktury technicznej</p>	<p><u>Słabe strony:</u> ograniczenia wynikające z form ochrony przyrody (KPK); słaba dostępność infrastruktury kulturalnej; niska jakość sieci wodociągowej; brak przygotowanych terenów inwestycyjnych zachowujących walory środowiska naturalnego; rozwój komunikacji wewnątrz gminnej – poprawa dostępności komunikacyjnej; niewystarczające zagospodarowanie przestrzeni publicznej dla potrzeb społecznych i kulturowych mieszkańców; słaba przepustowość komunikacyjna</p>
<p><u>Szanse:</u></p>	<p><u>Zagrożenia:</u></p>

wzrost znaczenia turystyki w lokalnej, regionalnej i krajowej gospodarce; bliskość Trójmiasta – jako chłonnego rynku dla produktów / usług; wykorzystanie zasobów dla rozwój turystyki	niewykorzystanie szansy na rozwój gospodarczy związanej z posiadanymi walorami naturalnym i kulturowymi; nierówny dostęp do nauki oraz sportu i rekreacji między obszarami miast i wsi; degradacja walorów krajobrazowych i przyrodniczych w skutek nieplanowanego rozwoju turystyki i urbanizacji
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane)</p> <p>Budowa ścieżek rowerowych. Budowa sali widowiskowej. Budowa przedszkola. Budowa siedziby Komendy Policji. Budowa Domu Pobytu Czasowego dla osób starszych. Usprawnienia komunikacyjne w miejscowości Sierakowice. Budowa przejścia pieszego pod ul.Kartuską. Budowa drogi Sierakowice – Ciechomie- Kamienica Królewska. Budowa obwodnicy Sierakowice</p> <p>Zagospodarowanie terenów gminnych pod inwestycje (na cele prowadzenia działalności gospodarczej).</p>	

OBRĘB BĄCZA HUTA

Obręb znajduje się w północno – wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Kartuzy. Przez obręb przechodzi droga powiatowa prowadząca z Mojusza do Bącza (w gminie Kartuzy). Zabudowa zagrodowa, pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne i pojedyncze usługi skupione są wokół historycznej części wsi. Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż drogi prowadzącej do Bącza oraz wzdłuż dróg lokalnych.

OBRĘB BOROWY LAS (Borowy Las, Kamionka Gowidlińska, Stara Huta)

Obręb znajduje się w południowo– zachodniej części gminy, przy granicy z gminą Sulęcyno i z gminą Parchowo.

Północną część obrębu zajmują tereny leśne, południową część stanowią tereny rolnicze.

W miejscowości Borowy Las występuje zespół zabudowy zagrodowej (bez usług).

Borowy Las powiązany jest komunikacyjnie drogą gminną z miejscowością Borek w gminie Sulęcyno.

Miejscowość Stara Huta położona jest w północno - zachodniej części obrębu.

Występuje tu zabudowa zagrodowa skupiona wzdłuż drogi gminnej oraz pojedyncze budynki rekreacyjne i jednorodzinne.

Osada Kamionka znajduje się w zachodniej części obrębu, obejmuje kilka siedlisk zabudowy zagrodowej.

Rozproszona zabudowa zagrodowa występuje wzdłuż licznych dróg lokalnych prowadzących do sąsiednich miejscowości.

OBRĘB DŁUGI KIERZ (Długi Kierz, Lisie Jamy)

Obręb znajduje się w południowo– wschodniej części gminy, przy granicy z gminą Chmielno.

Obszar rolniczo – osadniczy.

Przez obręb przechodzi droga powiatowa łącząca drogę Sierakowice – Kamienica Szlachecka z drogą Miechucino – Borucino.

Zabudowa zagrodowa i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna skupione są w miejscowościach Długi Kierz i Lisie Jamy – gdzie występuje szkoła podstawowa.

Na zachód od miejscowości Długi Kierz występują pozostałości dawnej cegielni (w ruinie) oraz przyległa do nich zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna.

Pojedyncza zabudowa zagrodową występującą przy licznych drogach lokalnych łączących sąsiednie osady i miejscowości.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości LISIE JAMY¹³

<u>Walory:</u> dobrze funkcjonująca szkoła; dobry klimat, urozmaicony krajobraz.	<u>Słabe strony:</u> brak świetlicy; brak sali gimnastycznej; brak placu zabaw dla dzieci; brak dogodnej, powszechnej komunikacji z innymi miejscowościami.
<u>Szanse:</u> rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej.	<u>Zagrożenia:</u> małe gospodarstwa rolne – niska opłacalność; bezrobocie po 40 roku życia; problemy komunikacyjne – niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych.
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane jako niekatulane). Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu „Orlik 2012”. Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego. Rozbudowa ścieżek rowerowych. Poprawa stanu dróg.	

OBRĘB GOWIDLINO (Gowidłino, Kawle, Lemany).

Obręb położony jest w zachodniej części gminy Sierakowice. Środkową część zajmuje dolina z rozległym jeziorem Gowidlińskim a część zachodnią i północną zajmują tereny leśne należące do Nadleśnictwa Cewice.

Zabudowa mieszkaniowa i usługi skoncentrowane są wokół historycznej części wsi - wzdłuż drogi wojewódzkiej 211 prowadzącej z Sierakowic do Słupska oraz przy wylocie drogi powiatowej 1912G prowadzącej z Gowidlina do Lemana i drogi gminnej prowadzącej do Widnej Góry.

W centrum Gowidlina występują liczne usługi: sklepy, zespół szkół (szkoła podstawowa i Gimnazjum), zabytkowy kościół, cmentarz, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej.

Wieża kościoła stanowi dominantę widoczną z wielu kierunków.

Przy wschodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 (odcinek Puzdrowo – Gowidlino) występuję osada Kawle z zabudową zagrodową i zespołami kurników.

Przy zachodnim odcinku drogi wojewódzkiej nr 211 występują dwa zespoły kurników. Pozostały teren stanowią tereny rolnicze z liczną rozproszoną zabudową zagrodową, powstającą pojedynczą zabudową

mieszkaniową jednorodziną oraz pojedynczymi obiektami produkcyjnymi (stolarnia w zachodniej części Gowidlina).

Osada Lemany występuje w południowo- zachodniej części Gowidlina, przy drodze powiatowej prowadzącej wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego. Pomiędzy drogą a brzegiem jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej i tereny usług turystycznych.

Wzdłuż zachodniego brzegu jeziora Gowidlińskiego, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora występują zespoły zabudowy rekreacyjnej.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości GOWIDLINO¹⁴

<p><u>Walory:</u> walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody); wysoka atrakcyjność terenów dla turystyki i rekreacji</p>	<p><u>Słabe strony:</u> brak kąpieliska; brak zaplecza rekreacyjno – wypoczynkowego; brak ścieżek rowerowych</p>
<p><u>Szanse:</u> rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej</p>	<p><u>Zagrożenia:</u> małe gospodarstwa rolne – niska opłacalność; bezrobocie po 40 -tym roku życia, problemy komunikacyjne – niewystarczająca ilość połączeń komunikacyjnych</p>
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane). Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego. Zagospodarowanie brzegu Jeziora Gowidlińskiego. Rozbudowa ścieżek rowerowych</p>	

OBRĘB KAMIENICA KRÓLEWSKA (Kamienica Królewska, Ciechomie, Kokwino, Koryto, Nowaczysko).

Obręb położony jest w północnej części gminy, obejmuje część dwóch dużych jezior (Kamienickiego i Junno), rozległe tereny leśne w części zachodniej i tereny rolnicze w części południowej. Środkową część stanowi dolina zbierająca ciek, łączące się z jeziorem Junno.

Miejscowość Kamienica Królewska położona jest na skrzyżowaniu dróg powiatowych prowadzących w kierunku wschodnim do Mirachowa i w kierunku północnym do Linii, oraz przy (nieczynnej) linii kolejowej Kartuzy – Lębork.

Tereny zabudowane skoncentrowane są wokół historycznego układu przestrzennego oraz wzdłuż drogi powiatowej prowadzącej do Linii. Zabudowę Kamienicy Królewskiej stanowi zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi: sklepy, gastronomia, kościół, zespół szkół (szkoła podstawowa i gimnazjum), boisko, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej. W sąsiedztwie dawnej stacji kolejowej występuje duży zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz teren magazynów Agencji Rezerw Materiałowych Składnica w Kamienicy Królewskiej.

Nad jeziorem Junno znajduje się kąpielisko publiczne.

Dominantą przestrzenną jest współczesna forma Kościoła.

Przy zachodnim odcinku drogi powiatowej prowadzącej do Pałubic powstało kilka obiektów produkcyjno - usługowych – rejon wymaga przekształceń w kierunku poprawy wizerunku architektoniczno- przestrzennego.

Osady: Koryta, Nowalczysko, Kokwino stanowią małe skupiska zabudowy siedliskowej położone w enklawach leśnych.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości KAMIENICA KRÓLEWSKA¹⁵

<u>Walory:</u>	<u>Słabe strony:</u>
a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji; b) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo pięciu rezerwatów przyrody)	a) brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu; b) słaba infrastruktura turystyczna; c) brak ścieżek rowerowych
<u>Szanse:</u>	<u>Zagrożenia:</u>
a) budowa kanalizacji sanitarnej; b) rosnąca aktywność turystyczna, wzrost zainteresowania agroturystyką; c) możliwość pozyskiwania środków finansowych na projekty inwestycyjne z funduszy pomocowych; d) zainteresowanie mieszkańców rozwojem infrastruktury technicznej oraz społeczne	a) słabość infrastruktury technicznej; b) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 50 - roku życia
PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Zagospodarowanie centrum wsi Budowa świetlicy wiejskiej	

OBRĘB KAMIENICKI MŁYN (Kamienicki Młyn, Kukówka)

Obręb położony w północnej części gminy, obejmuje jezioro Białe, jezioro Odnoga, północną część jeziora Junno, tereny leśne i enklawy rolnicze wśród terenów leśnych.

W miejscowości Kamienicki Młyn skupiona jest zabudowa zagrodowa.

Rozproszona zabudowa zagrodowa i pojedyncze budynki mieszkalne jednorodzinne występują przy drodze gminnej prowadzącej z Kamienickiego Młyna do Kukówki.

Wzdłuż brzegu jeziora Junno, na terenie lasu występuje zabudowa rekreacyjna.

OBRĘB ŁYŚNIEWO (Łyśniewo Sierkowickie)

Obręb położony jest w północno - zachodniej części gminy. Obejmuje tereny rolniczo - osadnicze z kilkoma jeziorami i licznymi małymi skupiskami lasów i zadrzewień.

Zabudowa Łyśniewa skupiona jest wokół historycznej części wsi, na skrzyżowaniu drogi powiatowej 1911G oraz dróg gminnych prowadzących do Gowidlina, Załakowa, Kowal.

Występuje tu zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła).

Przy licznych drogach lokalnych występują pojedynczo zagrody.

Przy zachodnim brzegu jeziora Długiego znajdują się zespoły zabudowy letniskowej.

Położenie Łyśniewa w pewnej odległości od przelotowych dróg, bogate zasoby przyrodnicze, w tym jeziora: Długie, Trzcinowe, Miemino i Czarne, tworzą urozmaicony krajobraz i stwarzają możliwości rozwoju turystyki i rekreacji.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO¹⁶

<u>Walory:</u> a) tereny atrakcyjne dla turystyki i rekreacji b) czyste środowisko c) wieś rozwojowa, nisko odpływ ludności	<u>Słabe strony:</u> a) brak zakładów pracy w miejscowości b) słabe zagospodarowanie dla celów turystycznych c) brak placu rekreacyjnego.
<u>Szanse:</u> a) budowa kanalizacji sanitarnej b) rosnące zapotrzebowanie na turystykę	<u>Zagrożenia:</u> a) problemy komunikacyjne b) słaba infrastruktura telekomunikacyjna
PLANOWANE ZADANIA Estetyzacja wsi, naprawa i modernizacja dróg, budowa kładki na rzece Bukowina	

OBRĘB MOJUSZ (Mojusz, Karwacja, Mojuszewska Huta, Poljańska)

Obręb położony jest we wschodniej części gminy, po północnej i południowej stronie drogi wojewódzkiej nr 211. Od drogi wojewódzkiej nr 211 w kierunku północnym prowadzi droga powiatowa nr 1917G.

Równoległe do drogi wojewódzkiej nr 211 przebiega trasa nieczynnej linii kolejowej Kartuzy – Lębork.

Po północnej stronie drogi wojewódzkiej nr 211 położona jest miejscowość Mojusz a po stronie południowej drogi miejscowość Mojuszewska Huta.

Mojusz położony jest w pobliżu Lasów Mirachowskich, w pobliżu występują rezerваты przyrody, pieszych szlakach turystycznych jest to rejon o wybitnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych.

Zabudowa Mojusza skupiona przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i drogi gminnej wokół historycznej części wsi. Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi (sklep, gastronomia, szkoła podstawowa, budynek Ochotniczej Straży Pożarnej).

Zabudowę Mojuszewskiej Huty stanowi zgrupowanie siedlisk również przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.

Ponadto, przy terenie kolejowym znajduje się teren produkcyjno – składowy i jeden budynek mieszkalny wielorodzinny.

Karwacja stanowi osadę położoną w zachodniej części Mojusza, składająca się z siedlisk rolniczych.

Przy drodze wojewódzkiej nr 211 powstają zakłady produkcyjne i usługowe.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości MOJUSZ¹⁷.

<u>Walory:</u> a) znaczące walory krajobrazowe; b) tereny leśne c) nowa szkoła	<u>Słabe strony:</u> a) brak sali gimnastycznej; b) brak przejścia dla pieszych przez drogę wojewódzką
---	--

¹⁶ Według Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE, Sierakowice 2009 r.

¹⁷ Według Planu odnowy miejscowości MOJUSZ, Sierakowice 2009 r.

d) kościół e) OSP	c) brak ścieżek rowerowych d) brak miejsc spotkań e) brak palcu zabaw f) brak chodników (w tym od głównej ulicy do Mojuszewskiej Huty) g) brak czynnej linii kolejowej
<u>Szanse:</u> a) budowa placu zabaw dla dzieci; b) budowa sali gimnastycznej c) agroturystyka d) rozwój infrastruktury rekreacyjnej i sportowej	<u>Zagrożenia:</u> a) brak przejścia na skrzyżowaniu Mojusz - Mojuszevska Huta b) rosnący ruch na drogach
PLANOWANE ZADANIA – zadania zrealizowano	

OBRĘB PACZEWO (Paczewo, Bukowo)

Obręb położony w centralnej części gminy, po północno – zachodniej stronie Sierakowic.

Obręb obejmuje kompleks leśny i otoczoną z trzech stron lasem enklawę leśną.

Zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej z Sierakowic oraz przy drogach odchodzących od niej w kierunku północnym i południowy, wokół historycznej części wsi.

Występuje tu zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i pojedyncze usługi (w tym sklep). Wzdłuż drogi prowadzącej do Sierakowic oraz wzdłuż drogi prowadzącej do Kokwina występują zespoły zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Miejscowość nabiera charakteru dzielnicy Sierakowic.

OBRĘB PAŁUBICE (Pałubice, Migi)

Obręb położony w centralnej części gminy, po północnej stronie obrębu Sierakowice.

Użytkowanie rolniczo – osadnicze z małymi kompleksami lasów i zadrzewień i licznymi oczkami wodnymi. Obręb przecina na kierunku północ – południe droga wojewódzka nr 214.

Zabudowa skupiona jest w kilku zespołach w oparciu o drogę wojewódzką nr 214 oraz drogę powiatową prowadząca do Kamienicy Królewskiej.

Zabudowa obejmuje: siedliska rolnicze, tereny produkcyjne, tereny produkcji drobiu (kurniki).

OBRĘB PUZDROWO (Puzdrowo, Dąbrowa Puzdrowska, Moczydło, Puzdrowski Młyn)

Obręb położony jest w centralnej części gminy, po zachodniej stronie obrębu Sierakowice.

Miejscowość Puzdrowo ma charakter usługowo – produkcyjny i rolniczo – osadniczy.

Obręb i wieś Puzdrowo przecina na kierunku wschód – zachód droga wojewódzka nr 211, od której w kierunku południowym odchodzi droga wojewódzka nr 214 a kierunku północnym droga powiatowa nr 1911G prowadząca do Łyśniewa.

Przy skrzyżowaniu tych dróg, wokół historycznej części wsi skupiona jest zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zabudowa usługowa (sklepy, szkoła, usługi gastronomiczne, boisko sportowe). Wieś Puzdrowo nie posiada takich przestrzeni jak rynek czy targowisko.

Na obszarze Puzdrowa istnieje kilkanaście firm prowadzących działalność rzemieślniczą oraz produkcji drobiu.

Dąbrowa Puzdrowska położona jest w południowo - wschodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje zabudowę zagrodową skupioną przy skrzyżowaniu dróg gminnych i występującą wzdłuż tych dróg. Moczydło położone jest w południowo - zachodniej części obrębu Puzdrowo, obejmuje grupę zabudowy zagrodowej.

W kierunku północno - wschodnim od terenu skupionej zabudowy Puzdrowa występuje teren powyrobiskowy o znacznej powierzchni.

Wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 214 występuje ciąg zabudowy zagrodowej i produkcji drobiu.

Na pozostałym terenie wzdłuż lokalnych dróg występuje liczna rozproszona zagrodowa.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości PUZDROWO¹⁸

<p><u>Walory:</u></p> <p>a) dobre powiązania komunikacyjne b) wieś rozwojowa, niski odpływ ludności c) walory przyrodnicze i krajobrazowe (sąsiedztwo 5 rezerwatów przyrody) d) bliskość Sierakowic, Kartuz, Lęborka e) rozwinięty przemysł drobiarski</p>	<p><u>Słabe strony:</u></p> <p>a) brak ciągów pieszych w kierunku Łyśniewa i Tuchlina b) brak sali gimnastycznej c) brak możliwości spędzania wolnego czasu przez młodzież d) słaba estetyka wsi</p>
<p><u>Szanse:</u></p> <p>a) budowa kanalizacji sanitarnej b) wysoki stopień przedsiębiorczości lokalnej</p>	<p><u>Zagrożenia:</u></p> <p>a) słabość infrastruktury technicznej b) zwiększenie ruchu kołowego c) potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 - roku życia</p>
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto elementy zrealizowane jako niekatulane)</p> <p>Rozbudowa parkingu przy straży pożarnej Utworzenie izby kultury kaszubskiej Zmeliorowanie cieką wodnego w centrum Budowa dróg do Dąbrowy, Moczydła Budowa ciągów pieszych do Łyśniewa oraz połączenia z Tuchlinem Rozbudowa ścieżek rowerowych.</p>	

OBRĘB SIERAKOWSKA HUTA (Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko)

Obręb położony jest w centralnej części gminy, po południowej stronie obrębu Sierakowice, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych.

Obręb o charakterze rolniczo - osadniczym z rozproszoną zabudową zagrodową i pięcioma skupiskami zabudowy zagrodowej z pojedynczymi usługami i terenami produkcyjnymi: Sierakowska Huta, Patoki, Welk, Janowo, Jelonko.

W miejscowości Jelonko znajduje się szkoła podstawowa i sklep.

W krajobrazie obrębu wyróżnia się dolina rzeki Słupi ciągnąca się od Sierakowskiej Huty do Tuchlina.

Ocena mocnych i słabych stron wg Planu odnowy miejscowości JELONKO¹⁹

<u>Walory:</u>	<u>Słabe strony:</u>
----------------	----------------------

18 Według Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.

19 Według Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.

<p>wysoka atrakcyjność pod względem turystyki i rekreacji</p> <p>znaczące walory krajobrazowe, dużo wolnej przestrzeni do zagospodarowania (zwłaszcza wokół szkoły)</p> <p>bliskość średnich i dużych miast</p> <p>dobry warunki środowiskowe</p>	<p>brak zaplecza rekreacyjno – turystycznego</p> <p>brak możliwości aktywnego spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież (boiska sportowego, placu zabaw)</p> <p>brak miejsca spotkań dla mieszkańców</p> <p>brak chodników, poboczy, ścieżek rowerowych</p> <p>brak miejsc pracy</p> <p>słaba estetyka wsi</p>
<p><u>Szanse:</u></p> <p>rosnąca aktywność turystyczna oraz wzrost zainteresowania aktywnym wypoczynkiem i agroturystyką</p> <p>potencjał młodych ludzi mogących wykazać się przedsiębiorczością na rzecz lokalnej społeczności</p>	<p><u>Zagrożenia:</u></p> <p>problemy komunikacyjne (brak połączeń z większymi miejscowościami i ośrodkami miejskimi)</p> <p>zwiększenie ruchu kołowego</p> <p>potencjalne zagrożenie wykluczeniem społecznym osób po 40 -tym roku życia.</p>
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane).</p> <p>Budowa kompleksu sportowo – rekreacyjnego wraz z pełnowymiarowym boiskiem piłkarskim</p> <p>Budowa boiska piłkarskiego oraz wielofunkcyjnego w ramach projektu ORLIK 2012</p> <p>Rozbudowa szkoły, poprawa estetyki wokół szkoły</p> <p>Budowa chodników, ścieżek rowerowych i drogi asfaltowej wzdłuż wsi</p>	

OBRĘB SMOLNIKI (Smolniki, Dolina Jadwigi, Kowale)

Obręb położony w zachodniej części gminy, na styku z gminą Czarna Dąbrówka, poza układem dróg wojewódzkich i powiatowych. Zabudowa skupiona jest przy drodze gminnej prowadzącej z Doliny Jadwigi do Bochowa, obejmuje zabudowę zagrodową i zespoły kurników.

Na pozostałym terenie, wzdłuż lokalnych dróg występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

Osada Dolina Jadwigi położona jest w zachodniej części obrębu, przy drodze wojewódzkiej nr 211, obejmuje kilka siedlisk.

OBRĘB SZKLANA (Szklana, Przylesie)

Obręb położony jest w południowo - wschodniej części gminy, po obu stronach drogi powiatowej prowadzącej z Sierakowice do Borucina, wokół historycznej części wsi Szklana. Występuje tu zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.

Na pozostałym terenie, wzdłuż dróg lokalnych występuje liczna zabudowa zagrodowa.

W północnej części grupa siedlisk tworzy osadę Przylesie.

W południowej części gminy występuje rozproszona zabudowa zagrodowa.

OBRĘB SZOPA (Szopa, Bór, Łączki)

Obręb położony jest w północno – wschodniej części gminy, przy drodze powiatowej nr 1914G prowadzącej z Mojusza do Bącza.

Zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługowa (sklep, szkoła) skupione są w miejscowości Szopa, przy skrzyżowaniu drogi powiatowej i dróg gminnych.

Pojedyncze rozproszone siedliska występują przy drogach gminnych i lokalnych. Zwarta grupa kilku siedlisk znajduje się w osadzie Łączki.

OBRĘB TUCHLINO (Tuchlino, Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębisko)

Obręb położony jest w południowej części gminy, przy drodze wojewódzkiej nr 214 prowadzącej z Pudrowa do Kościerzyny, przy drodze powiatowej prowadzącej z Tuchlina do Sulęcyna.

Zabudowa miejscowości Tuchlino rozłokowana przy skrzyżowaniu tych dróg oraz łączących się z nimi trzech dróg gminnych wokół historycznej części wsi. Zabudowę tworzą: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklepy, kościół, zespół szkół, usługi gastronomii).

Wieś nie posiada przestrzeni ogólnodostępnych takich jak rynek czy targowisko.

Wśród terenów rolniczych, przy gęstej sieci dróg lokalnych występuje zabudowa zagrodowa i licznie występują kurniki.

Zgrupowania zabudowy zagrodowej występują też w osadach: Karłowo, Kujaty, Rębienica, Tuchlinek, Zarębiska.

Plan odnowy miejscowości TUCHLINO²⁰.

<p><u>Walory:</u> duże walory krajobrazowe (Dolina Słupi) atrakcyjne położenie pod względem turystycznym i gospodarczym duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturytyczna</p>	<p><u>Słabe strony:</u> nie wystarczająca infrastruktura drogowa (drogi, chodniki) niewydolna i szkodliwa sieć wodociągowa brak terenów zielonych i placów dla rekreacji brak sali sportowej brak ścieżek rowerowych</p>
<p><u>Szanse:</u> jezioro Tuchlinskie – możliwość zagospodarowania brzegów budowa remizy ze świetlicą</p>	<p><u>Zagrożenia:</u> brak remizy i świetlicy mała liczba połączeń komunikacyjnych z większymi miejscowościami</p>
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane)</p> <p>Budowa drogi Tuchlino – Szklana Budowa remizy strażackiej ze świetlicą Zagospodarowanie centrum wsi Modernizacja i utwardzenie dróg</p>	

OBRĘB ZAŁAKOWO (Załakowo, Olszewko, Skrzyszewo)

Obręb położony jest w północnej części gminy, po zachodniej stronie drogi wojewódzkiej nr 214.

W części północnej, pomiędzy Załakowem a Skrzyszewem występuje duży kompleks leśny.

Zabudowa skupiona jest w miejscowości Załakowo wokół historycznej części wsi, w miejscowości Skrzyszewo (w północnej części). W rejonach tych występuje zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, usługi (sklep, szkoła, kościół), po północnej stronie zabudowy znajduje się zakład produkcji mebli oraz kurniki.

Nad jeziorem Świąte znajduje się ośrodek wypoczynkowy z kąpieliskiem publicznym.

W miejscowości Skrzyszewo zabudowa skupiona jest przy drodze prowadzącej od drogi wojewódzkiej w kierunku zachodnim, jest to: zabudowa zagrodowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa rekreacyjna, stawy rybne.

W części południowej obrębu, wzdłuż gęstej sieci dróg lokalnych występuje rozproszona zabudową zagrodową.

Plan odnowy miejscowości ZAŁAKOWO²¹.

<p><u>Walory:</u> duże walory krajobrazowe duża atrakcyjność dla turystyki i rekreacji rozwijającą się oferta agroturystyczna</p>	<p><u>Słabe strony:</u> brak bazy rekreacyjno – sportowej brak placu rekreacyjnego, sali sportowej, boiska sportowego brak miejscowych zakładów pracy</p>
<p><u>Szanse:</u> budowa kanalizacji sanitarnej rosnąca zapotrzebowanie na agroturystykę</p>	<p><u>Zagrożenia:</u> zanieczyszczenie wód jezior zwiększenie ruchu kołowego na nieprzystosowanych drogach</p>
<p>PLANOWANE ZADANIA (pominięto obiekty zrealizowane) Rozbudowa ścieżek rowerowych Zagospodarowanie centrum wsi Modernizacja i utwardzenie dróg</p>	

3) Tereny zamknięte

Tereny zamknięte zdefiniowane zostały w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. art. 2 pkt 9:

cyt: „rozumie się przez to tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.”

Na obszarze gminy Sierakowice za tereny zamknięte uznane są TERENY KOLEJOWE, po których prowadzi nieczynna linia kolejowa Kartuzy – Lębork.

Tabela nr 3. Tereny zamknięte wg Dziennika Urzędowego Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 27 marca 2014 r. poz. 25. Decyzja Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych.

Nazwa obrębu	Numer działki	Powierzchnia
KAMIENICA KRÓLEWSKA	25/2 ,84/2,165,398/6,509	18,8228 ha
KAMIENICKI MŁYN	12,13	3,1600 ha
MOJUSZ	199, 202, 203, 204/4, 205, 206, 217, 218, 219, 328/1, 333/1	15,3700 ha
PACZEWO	25, 26, 122 186, 187, 191	3,3200 ha

21 Według Planu odnowy miejscowości Załakowo, Sierakowice 2009 r.

SIERAKOWICE	340/3, 366/3, 405/10 , 417, 511/5, 721/3, 887	12,0824 ha
	Razem powierzchnia	52,7522 ha

Na obszarze gminy Sierakowice nie występują tereny zamknięte resortu obrony narodowej ustalone w Decyzji Nr 264/MN Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 września 2013 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych w resorcie obrony narodowej.

4) Tereny uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa

Na terenie wsi Kamienica Królewska znajdują się magazyny AGENCJI REZERW MATERIAŁOWYCH - SKŁADNICA W KAMIENICY KRÓLEWSKIEJ.

Składnica stanowi teren uznawany za niezbędny na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Składnica obejmuje działki nr: 397/1, 41/8, 477/1, 478/1, 479/1, 101/1, 39/1, 39/2 o ogólnej powierzchni ok. 8 ha.

III.3. Uwarunkowania społeczno – ekonomiczne

III.3.1. Wprowadzenie

Zadaniem tej części opracowania jest zestawienie informacji i przeanalizowanie struktury społeczno-ekonomicznej gminy Sierakowice (dalej Gminy).

Składa się na to analiza:

- struktury demograficznej,
- źródeł przyrostu ludności,
- aktywności zawodowej mieszkańców, w tym bezrobocia,
- źródeł utrzymania mieszkańców,
- poziomu życia mieszkańców, w tym wyposażenia w podstawowe usługi, jak usługi oświaty i zdrowia.

Informacje te są niezbędne do określenia kierunków rozwoju w zakresie:

- prognozy rozwoju demograficznego, w tym decyzji migracyjnych mieszkańców,
- naszkicowania sytuacji na rynku pracy w przyszłości,
- artykulacji innych potrzeb decydujących o jakości życia mieszkańców (potrzeby mieszkańców zostały określone wcześniej w pracach nad „Strategią gminy Sierakowice”),
- dokonanie szacunku potrzeb mieszkaniowych ludności.

Zadaniem „Studium...” jest:

- skonfrontowanie potrzeb z ograniczeniami przestrzennymi,
- zabezpieczenie terenów pod ewentualną realizację tych zamierzeń.

Wnioski zawarte w „Strategii...” budzą jednak kontrowersje, jak np. potrzeba (wnioskowana przez mieszkańców Gminy) rozwoju funkcji osadniczej (mieszkaniowej lub sypialnianej) przy powszechnej świadomości pogłębiającego się deficytu miejsc pracy.

Wyrażono to poprzez ocenę emigracji z Gminy jako zagrożenie dla jej rozwoju, a przecież budownictwo mieszkaniowe dla pracujących poza Gminą (funkcja mieszkaniowa), wiąże się w pewnym stopniu zubożanie walorów krajobrazowych Gminy.

Mieszkańcy słusznie upatrują w rozwoju ruchu turystycznego źródła swych dodatkowych dochodów, troszcząc się np. o zachowanie walorów krajobrazowych.

W celu wyrobienia sobie opinii dokonujemy porównań danych dla Gminy z średnimi dla województwa, zbiorowości gmin wiejskich województwa, powiatu kartuskiego, a także do wybranej gminy - Nowy Dwór Gdański. Wybór Gminy Nowy Dwór Gdański (dalej NDG) nie był przypadkowy; gmina ta ma zbliżoną liczbę ludności, jeżeli zsumuje się miasto Nowy Dwór Gdański z terenami wiejskimi tej gminy. Wieś Sierakowice nie ma wprawdzie praw miejskich, ale ma walory przestrzenne miasta (czternaście miast woj. pomorskiego ma liczbę mieszkańców mniejszą od miejscowości Sierakowice) i wykazuje zbliżoną liczbę ludności co NDG, a liczba mieszkańców na pozostałych terenach gminy też jest tej samej wielkości.

Lista podobieństw jest bardzo krótka. Zdecydowanie dłuższa jest lista właściwości, które różnią te gminy i o to też chodziło przy wyborze. Podstawowa różnica, to odmienna struktura gospodarstw rolnych, jak również ich liczba w przeliczeniu na mieszkańców. Odmienna jest bowiem przeszłość obydwu gmin.

Zestawienia z Nowym Dworem Gdańskim stwarza możliwość uświadomienia, jak odległe mogą być parametry charakteryzujące gminy. Należy przewidywać, że gminy te w przyszłości się upodobnią, a proces upodabniania będzie najczęściej polegał na zbliżaniu się wartości w gminie Sierakowice do wykazywanych przez Nowy Dwór Gdański - chociażby w strukturze płci czy wykształceniu.

III.3.2. Liczba i rozmieszczenie ludności

1) Informacje ogólne

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (dalej: GUS) na terenie gminy Sierakowice w końcu 2014 r. zamieszkiwało 18807 osób, co stanowiło:

- 0,82% ludności województwa,
- 14,80% ludności powiatu kartuskiego.

Wyszczególnienie	Gęstość zaludnienia (osób na km ²) stan na 31.12.2014 r.
Województwo pomorskie	125
Gminy miejsko-wiejskie województwa pomorskiego	74
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	48
Powiat kartuski	113
Gmina Sierakowice	103
Gmina Nowy Dwór Gdański	85

Źródło: dane GUS, obliczenia własne.

Gęstość zaludnienia w gminie Sierakowice jest ponad dwukrotnie wyższa od średniej wykazywanej w gminach wiejskich województwa pomorskiego, wyższa też od wykazywanej w gminie NDG, niższa

natomiast od gęstości w powiecie kartuskim i od średniej wojewódzkiej. W obydwu tych wielkościach (powiat kartuski i średnia wojewódzka) ujęte są bowiem miasta z naturalną dla nich wysoką gęstością zaludnienia.

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice:

- na koniec 2013 roku w granicach gminy zameldowanych było 18 407 osób,
- na koniec 2015 r. w granicach gminy zameldowanych było 19 148 osób, w tym na pobyt stały 18 879 osób a na pobyt czasowy 269 osób.

Zamieszkiwali oni w 64 miejscowościach, w 22 sołectwach.

<i>Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice</i>					
<i>Nr obrębu</i>	<i>Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015</i>	<i>Sołectwo</i>	<i>Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).</i>	<i>Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r</i>	<i>Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.</i>
001	BĄCKA HUTA 1) 267 2) 330	Bącka Huta	Bącka Huta	330	330
002	BOROWY LAS 1) 249 2) 269	Borowy Las	Borowy Las	125	134
			Kamionka Gowidlińska	28	28
		Stara Huta	Stara Huta	96	107
003	DŁUGI KIERZ 1) 490 2) 507	Długi Kierz	Długi Kierz	318	334
			Lisie Jamy	172	173
004	GOWIDLINO 1) 1684 2) 1749	Gowidlino	Gowidlino	1500	1556
			Kawle	49	54
			Lemany	135	139
005	KAMIENICA KRÓLEWSKA 1) 1038 2) 1064	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska	937	975
			Ciechomie	65	76
			Koryto Nowalczysko	15	13
006	KAMIENICKI MŁYN 1) 100 2) 108	Kamienica Królewska	Kamienicki Młyn	97	104
			Kukówka	3	4
007	LESZCZYNKI 1) 370 2) 382	Leszczynki	Leszczynki	163	169
			Kamienicka Huta	48	53
		Nowa Ameryka	Ameryka	7	7
			Nowa Ameryka	46	46

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice					
Nr obrębu	Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015	Sołectwo	Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).	Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r	Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.
			Srocze Góry	30	30
			Jagodowo	40	42
			Szramnica	36	35
008	ŁYSNIEWO 1) 593 2) 613	Łyśniewo Sierakowickie	Łyśniewo Sierakowickie	593	613
009	MOJUSZ 1) 726 2) 732	Mojusz	Mojusz	499	510
			Karwacja	25	24
			Mojuszewska Huta	202	198
			Poljańska	0	0
010	PACZEWO 1) 493 2) 537	Paczewo	Paczewo	434	452
			Kokwino	Brak danych	27
		Bukowo	Bukowo	59	58
011	PAŁUBICE 1) 432 2) 455	Pałubice	Pałubice	300	310
			Migi	132	145
012	PUZDROWO 1) 1020 2) 1049	Puzdrowo	Puzdrowo	811	841
			Dąbrowa Puzdrowska	94	96
			Moczydło	115	112
			Puzdrowski Młyn	0	0
013	SIERAKOWICE 1) 7698 2) 7909	Nie należą do sołectw	Sierakowice	6881	7052
			Piekiełko	74	72
			Sosnowa Góra	75	74
		Mrozy	Mrozy	242	262
			Stara Maszyna	163	167
			Wygoda Sierakowska	98	107
		Karczewko	Karczewko	54	54
			Poręby	111	121
014	SIERAKOWSKA HUTA	Sierakowska Huta	Sierakowska Huta	129	137
			Welk	116	122

Tabela nr 5. Ludność gminy Sierakowice w obrębach i miejscowościach wg danych Urzędu Gminy Sierakowice					
Nr obrębu	Obręb Liczba mieszkańców: 1) stan na 31.12.2013 2) na 31.12.2015	Sołectwo	Miejscowości (Wykaz wg danych Urzędu Gminy Sierakowice 07-2014 r).	Liczba mieszkańców na 31.12.2013 r	Liczba mieszkańców na 31.12.2015 r.
	1) 518 2) 541		Janowo	132	139
			Jelonko	60	63
		Mrozy	Patoki	81	80
015	SMOLNIKI 1) 212 2) 227	Smolniki	Smolniki	128	133
		Gowidlino	Dolina Jadwigi	30	33
		Kowale	Kowale	54	61
016	SZKLANA 1) 389 2) 412	Szkłana	Szkłana	376	400
			Przylesie	13	12
017	SZOPA 1) 289 2) 301	Bącka Huta	Szopa	195	202
			Bór, Łączki	94	79
018	TUCHLINO 1) 1195 2) 1274	Tuchlino	Tuchlino	641	678
			Karłowo	97	114
			Kujaty	147	149
			Rębienica	87	103
			Tuchlinek	186	193
			Zarębisko	37	37
019	ZAŁAKOWO 1) 644 2) 689	Załakowo	Załakowo	514	559
			Olszewko	10	12
			Skrzeszewo	120	118
	OGÓŁEM			18407	19148
				+741	

Źródło: Dane Urzędu Gminy

Tylko 2% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób, natomiast aż 87% czyli dwóch na trzech mieszkańców gminy zamieszkuje we wsiach o liczbie mieszkańców nie mniejszej niż 500.

Stwarza to możliwość zapewnienia dobrego poziomu obsługi mieszkańców. Do siły nabywczej ludności miejscowej, kreującej popyt należy bowiem dodać turystów i przebywających czasowo w domach letniskowych oraz ludność przemieszczającą się przez gminę.

2) Rozwój demograficzny gminy Sierakowice

Bazując na danych GUS z lat 2005-2015 stwierdzamy, że liczba ludności Gminy w ostatnim dziesięciu latach wzrosła o 16 %.

<i>Tabela nr 6. Zmiany liczby ludności w gminie Sierakowice w latach 2003-2013 (wg GUS)</i>			
<i>Rok</i>	<i>Liczba ludności w gminie</i>	<i>Dynamika zmian w gminie</i>	
		<i>rok 2003 = 100</i>	<i>rok poprzedni = 100</i>
2005	16 500	102,1	100,9
2006	16 616	102,8	100,7
2007	16 964	105,0	102,1
2008	17 073	105,6	100,6
2009	17 340	107,3	101,6
2010	17 959	111,1	103,6
2011	18 170	112,4	101,2
2012	18 399	113,8	101,3
2013	18 581	115,0	101,0
2014	18 807	116,4	101,2
2015	19 148	118,4	101,8

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców w gminie Sierakowice jest przyrost naturalny, który w ostatnich latach nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.

<i>Tabela nr 7. Ruch naturalny i wędrownkowy w gminie Sierakowice w latach 2003 -2013</i>							
<i>Rok</i>	<i>Ruch naturalny</i>						<i>Saldo migracji</i>
	<i>Osób</i>			<i>osób na 1000 ludności</i>			
	<i>urodzenia żywe</i>	<i>Zgony</i>	<i>przyrost naturalny</i>	<i>urodzenia żywe</i>	<i>zgony</i>	<i>przyrost naturalny</i>	
2003	240	102	138	14,9	6,3	8,5	31
2004	250	97	153	15,3	5,9	9,4	55
2005	276	99	177	16,7	6,0	10,7	-27
2006	273	99	174	16,4	6,0	10,5	1
2007	318	88	230	18,7	5,2	13,6	51
2008	302	121	181	17,7	7,1	10,6	7
2009	312	97	215	18,0	5,6	12,4	36
2010	357	114	243	19,9	6,3	13,5	5
2011	315	93	222	17,3	5,1	12,2	-11
2012	347	114	233	18,9	6,2	12,7	8
2013	308	101	207	16,6	5,4	11,1	- 26

2014	331	90	241	17,6	4,8	12,8	7
------	-----	----	-----	------	-----	------	---

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

<i>Tabela nr 8. Uśrednione wskaźniki ruchu naturalnego w gminie Sierakowice na tle województwa pomorskiego oraz gmin wiejskich województwa w latach 2010- 2014</i>				
<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Małżeństwa</i>	<i>Urodzenia</i>	<i>Zgony</i>	<i>Przyrost naturalny</i>
	<i>na 1000 ludności</i>			
Województwo pomorskie	5,3	11,0	8,7	2,3
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	6,0	13,3	7,6	5,7
Powiat kartuski	6,0	14,6	6,5	8,1
Gmina Sierakowice	6,9	18,2	5,6	12,5
Gmina Nowy Dwór Gdański	4,8	10,3	9,3	1,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Średnie wskaźniki ruchu naturalnego z lat 2010 - 2014 w Gminie Sierakowice były znacznie „lepsze” od uśrednionej dla województwa pomorskiego, jak i wskaźnika dla ludności gmin wiejskich województwa pomorskiego, albowiem:

- wskaźnik urodzeń jest znacznie wyższy (o 7,2 punktu procentowego wyższy od średniej dla województwa, a o 5,1 punktu procentowego od wskaźnika dla gmin wiejskich),
- wskaźnik zgonów w Gminie jest niższy od wskaźnika dla całego województwa o 2,9 punktu, a o 1,8 punktu od wielkości dla gmin wiejskich,
- współczynnik dynamiki demograficznej (Tabela nr 9) mówiący ile urodzeń przypada na jeden był w gminie Sierakowice w 2014 r. zdecydowanie wyższy niż we wszystkich porównywanych zbiorowościach i aż ponad trzykrotnie wyższy niż w gminie NDG; o ile na jeden zgon w gminie Sierakowice „przypadają” ponad trzy urodzenia to w gminie NDG - poniżej jedno, co już nie zapewnia zastępowalność pokoleń.

<i>Tabela nr 9. Współczynniki dynamiki demograficznej w 2014 r.</i>	
<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Współczynnik dynamiki demograficznej</i>
Województwo pomorskie	1,22
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	1,66
Powiat kartuski	2,38
Gmina Sierakowice	3,68
Gmina Nowy Dwór Gdański	1,18

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Pod względem wartości wskaźników demograficznych gmina Sierakowice stanowi zatem przeciwieństwo gminy Nowy Dwór Gdański, ale stanowi też jedno z najjaśniejszych miejsc pod względem demograficznym w Polsce.

Bazując na danych GUS dotyczących saldy ruchu migracyjnego z ostatnich 10-ciu lat stwierdzamy, że w Gminie przeważają lata z dodatnim saldem migracji, czyli przeważa napływ ludności nad odpływem.

Uśredniając dane stwierdzamy, że średni roczny napływ mieszkańców do Gminy w tym czasie wyniósł 13 osób. Ludność napływająca do Gminy to w dużym stopniu ludność z okolicznych gmin, natomiast mieszkańcy Gminy opuszczający rodzinne strony kierują się w dużym stopniu do aglomeracji gdańskiej, gdzie łatwiej znajdują satysfakcjonującą pracę.

3) Struktura wieku ludności

<i>Tabela nr 10. Ludność gminy Sierakowice w 2014 r. według funkcjonalnych grup wieku (wg GUS)</i>			
<i>Funkcjonalne grupy wieku</i>	<i>Wiek</i>	<i>Liczba</i>	<i>%</i>
Żłobkowa	0-2	987	5,2
Przedszkolna	3-5	1011	5,4
	6	314	1,7
Szkoły podstawowej	7-12	1646	8,8
Gimnazjalna	13-15	828	4,4
Liceum profilowanego, szkoły zawodowej	15-17	826	4,4
	18	311	1,7
Studencka	19-24	1872	10,0
Wiek przedprodukcyjny	0-17	5344	28,4
Wiek produkcyjny	18 – 59K / 64M	11367	60,4
Wiek poprodukcyjny	60K / 65M i więcej	2096	11,1

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Struktura wieku ludności Gminy Sierakowice (Tabela nr 11) jest strukturą młodszą od średniej struktury województwa pomorskiego. Jest to widoczne zarówno w zestawieniu z strukturą województwa w całości, jak i „najmłodszego” demograficznie podzbioru, z którym porównujemy – ludności gmin wiejskich.

Struktura wieku gminy Sierakowice jest najbardziej zbliżona do struktury łącznej gmin wiejskich województwa pomorskiego. Natomiast Gmina Sierakowice znacznie różni się od gminy NDG, która wykazuje wszystkie objawy gminy „starzejącej się” demograficznie i jest bardziej podobna do struktury wieku ludności miast pomorskich niż terenów wiejskich.

<i>Tabela nr 11. Udział (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym stan na koniec 2014 r.</i>			
<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Grupa wieku</i>		
	<i>przedprodukcyjny</i>	<i>produkcyjny</i>	<i>poprodukcyjny</i>
Województwo pomorskie	19,5	62,8	17,7
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	23,6	64,2	12,3

Powiat kartuski	25,6	61,8	12,6
Gmina Sierakowice	28,4	60,4	11,1
Gmina Nowy Dwór Gdański	19,5	64,6	15,8

Źródło: dane GUS, obliczenia własne

Analizując jednak zmiany struktury wieku ludności Gminy Sierakowice od 2004 r. stwierdzamy postępujący bardzo powoli proces starzenia się społeczeństwa; wyraża się to spadkiem udziału wieku przedprodukcyjnego a wzrostem udziału grupy w wieku produkcyjnym i poprodukcyjnym (Tabela nr 10). Gmina Sierakowice należała do gmin, w których dotychczas jeszcze nie zwiększał się znacząco udział osób w wieku poprodukcyjnym. Jednak proces wzrostu udziału tej grupy będzie następował już w najbliższej przyszłości.

Tabela nr 12. Udziały (w %) ludności w wieku produkcyjnym i nieprodukcyjnym w gminie Sierakowice w latach 2004, 2008, 2014

Wyszczególnienie	Rok		
	2004	2008	2014
wiek przedprodukcyjny	32,4	30,1	28,4
wiek produkcyjny	58,1	60,1	60,4
wiek poprodukcyjny	9,5	9,8	11,1

Źródło: Dane GUS, obliczenia własne

Odnosząc liczbę ludności w wieku nieprodukcyjnym do liczby osób w wieku produkcyjnym (Tabela nr 12) otrzymujemy wielkość mówiącą o obciążeniu osób w wieku produkcyjnym osobami w wieku nieprodukcyjnym. W Gminie wynosi ono 65,1 osób tzn. tyle osób w wieku nieprodukcyjnym przypada na 100 osób w wieku produkcyjnym. Wskaźnik ten jest wyższy zarówno od obliczonego dla gmin wiejskich łącznie jak i miejsko – wiejskich województwa. Wysokie obciążenie nieprodukcyjnymi grupami wieku, a zwłaszcza przedprodukcyjnymi (dzieci) rzutuje na sytuację materialną rodzin. Obciążenie dziećmi jest wyjątkowo (jak na Polskę) wysokie w gminie Sierakowice.

4) Struktura płci

W Gminie na 100 mężczyzn przypada 97 kobiet, gdy w województwie pomorskim na 100 mężczyzn przypada 105 kobiet.

Wynik ten dla Gminy Sierakowice jest typowy dla terenów wiejskich, a w szczególności dla gmin o charakterze rolniczym. Problem ten ma już swą nazwę „żony dla rolnika” i znany jest nie tylko w Polsce. Swoistą „defeminizację” terenów rolniczych tłumaczy się ucieczką kobiet przed obniżoną atrakcyjnością życia na wsi. Należy również uwzględnić trudność w znalezieniu pracy w zasięgu dojazdów akceptowalnych przez kobiety prowadzące dom.

Nieznacznie lepiej jest w innych gminach, gdyż średnio na 100 mężczyzn przypada 98 kobiet. Struktura płci w Nowym Dworze Gdańskim jest już bardziej zbliżona do struktury wykazywanej w miastach; przyczyna zapewne tkwi w starszej strukturze wieku ludności (nadumieralność mężczyzn) oraz większej łatwości znalezienia pracy w akceptowalnej izochronie.

Tabela nr 13. Struktura płci mieszkańców gminy Sierakowice na tle struktury wojewódzkiej w roku 2014.

Wyszczególnienie	Osób			%	
	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety	Mężczyźni	Kobiety
Województwo pomorskie	2 302 077	1 121 987	1 180 090	48,7	51,3
Powiat kartuski	127 098	63 652	63 446	50,1	49,9
Gmina Sierakowice	18 807	9 286	9 521	49,4	50,6
Gmina Nowy Dwór Gd.	18 084	8 882	9 202	49,1	50,9

Źródło: dane GUS

5) Struktura wykształcenia

Informacje na temat wykształcenia mieszkańców są dostępne tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych (dalej NSP). Ze względu na fakt, że ostatnio przeprowadzony - NSP 2011 nie podaje takich danych jesteśmy zmuszeni bazować na danych z NSP 2002. Należy pamiętać, że dane są „przestarzałe” i zapewne uległy pewnej zmianie na lepsze (np. poprzez zgony osób bez wykształcenia). Procesy poprawy wykształcenia zachodzą jednak we wszystkich społecznościach. Można co najwyżej żywić nadzieję, że gmina Sierakowice szybciej „nadrabia zaległości”.

Tabela 14. Struktura wykształcenia wg NSP 2002

Wykształcenie	Gmina Sierakowice		Gmina NDG	Powiat kartuski	Województwo pomorskie
	Osoby	%	%	%	%
Wyższe	479	4,0	5,4	5,9	11,2
Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	2296	19,1	27,4	22,9	32,4
Zasadnicze zawodowe	3571	29,8	26,9	29,6	24,4
Podstawowe ukończone	5353	44,6	36,3	39,0	29,2
Bez wykształcenia	294	2,5	4,0	2,7	2,8

Źródło: dane NSP 2002

W 2002 roku społeczność Gminy Sierakowice wykazywała (Tabela nr 14) gorszy poziom wykształcenia od wykazywanego w powiecie kartuskim, znacznie gorszy od ludności w gminie NDG, nie wspominając już o całym województwie pomorskim, gdzie na strukturę wykształcenia ma wpływ koncentracja osób o lepszym wykształceniu w miastach.

Blisko 47% ludności gminy Sierakowice w wieku powyżej 13 lat miało w trakcie NSP 2002 co najwyżej ukończoną szkołę podstawową.

Tabela nr 15. Struktura wykształcenia (%) w gminie Sierakowice wg NSP 2002

Wykształcenie	Mężczyźni	Kobiety
Wyższe	34,2	65,8

Średnie (ogólnokształcące, zawodowe, policealne)	35,7	64,3
Zasadnicze zawodowe	67,3	32,7
Podstawowe ukończone	46,0	54,0
Bez wykształcenia	49,0	51,0

Źródło: Dane NSP 2002

Kobiety w gminie Sierakowice (i nie tylko tutaj) są lepiej wykształcone od mężczyzn, czego przejawem jest zdecydowanie wyższy udział kobiet wśród osób wyższym, a nawet średnim wykształceniu. Jest to zapewne jedna z przyczyn wyjazdów kobiet z gminy i wspomnianego wyżej problemu „żony dla rolnika”.

6) Gospodarstwa domowe

Również w tym przypadku na skutek braku danych z ostatniego NSP 2011 zmuszeni jesteśmy korzystać z NSP 2002, który wykazał, że na terenie gminy Sierakowice było 4188 gospodarstw domowych z czego 85,1% to gospodarstwa rodzinne. Przeciętna wielkość gospodarstwa domowego w Gminie wynosiła 3,8 osób (w NSP 2002 osoby).

Gospodarstwo domowe z użytkownikiem indywidualnego gospodarstwa rolnego (działki rolnej) stanowiły w 2002 roku tylko 31,5% wszystkich gospodarstw. Zatem już w 2002 dominowały i nadal w coraz większym stopniu dominują gospodarstwa domowe niebędące użytkownikami gospodarstwa rolnego.

III.3.3. Rynek pracy

1) Aktywność zawodowa ludności

Informacje na temat aktywności zawodowej mieszkańców poszczególnych gmin znamy tylko dla momentów przeprowadzania narodowych spisów powszechnych. Ze względu na pominięcie tego aspektu badań w NSP 2011 zmuszeni jesteśmy posłużyć się wskaźnikami aktywności zawodowej ludności z NSP 2002, które przedstawione są w Tabeli nr 16.

<i>Tabela nr 16. Współczynniki aktywności zawodowej ludności gminy Sierakowice w trakcie NSP 2002</i>	
<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Gmina Sierakowice</i>
Współczynnik aktywności zawodowej grupy w wieku produkcyjnym w %	73,4
Wskaźnik zatrudnienia w %	48,8
Stopa bezrobocia w %	17,8

Dane: NSP 2002

Bazując na danych z Tabeli nr 16 możemy powiedzieć, że liczbę aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sierakowice szacujemy na ponad 8,5 tys. osób, w tym ponad 300 osób aktywnych zawodowo wieku poprodukcyjnym. Aktywność zawodowa osób w wieku poprodukcyjnym jest zjawiskiem częstym a szczególnie wśród rolników.

2) Wielkość i struktura bezrobocia

W końcu maja 2016 r. w Gminie było zarejestrowanych 314 bezrobotnych; ponad 63% z nich stanowiły kobiety. Stopa bezrobocia w Gminie jest zdecydowanie niższa od średniej krajowej (9,5%), a szczególnie od wykazywanej w gminie NDG.

Najwyższy wskaźnik bezrobocia wykazują w Gminie osoby z wykształceniem zasadniczym zawodowym.

Taka ocena podważa jednakże wiarygodność danych o skali bezrobocia i zatrudnienia.

Tabela nr 17. Liczba bezrobotnych w gminie Sierakowice w latach 2004 - 2016

Rok	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety		Udział (w %) bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym
			ilość	%	
2004	1154	530	624	54,1	12,1
2005	1054	414	640	60,7	10,9
2006	796	248	548	68,8	8,1
2007	534	147	387	72,5	5,3
2008	365	115	250	68,5	3,6
2009	574	252	322	56,1	5,5
2010	682	301	381	55,9	6,3
2011	616	234	382	62,0	5,6
2012	629	281	348	55,3	5,6
2013	677	287	390	57,6	6,0
2014	512	198	314	61,3	4,5
2016 (maj)	314	-	-	-	2,7

Źródło: GUS i Powiatowy Urząd Pracy w Kartuzach

Od 2010 roku do 2013 r. liczba bezrobotnych utrzymywała się powyżej 600 osób. Spadek liczby bezrobotnych w następnych latach należy chyba tłumaczyć wzrostem liczby miejsc pracy w gminie Sierakowice oraz stopniowym otwieraniem zachodnioeuropejskich rynków pracy.

Reasumując liczba poszukujących pracy w Gminie byłaby dużo wyższa, gdyby nie wyjazdy za granicę. Rozłąka z rodziną ma jednak wysoki koszt społeczny, przy czym na Pomorzu ze względu na tradycje rodzin osób pływających jest zjawiskiem nie nowym.

3) Miejsca pracy

Na koniec 2014 r. na terenie gminy zarejestrowanych było 1541 podmiotów gospodarki narodowej w tym 97,5% w sektorze prywatnym (1502) z czego:

- 1485 podmioty zatrudniające do 9 osób,
- 50 podmiotów zatrudniające od 10 – 49 pracowników,
- 5 podmiotów zatrudniających od 50 – 249,
- 1 zakład, który zatrudnia powyżej 250 osób.

Tabela nr 18. Liczba podmiotów gospodarki narodowej w gminie zarejestrowanych w rejestrze Regon wg sekcji Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007), dane z 2014 r.

<i>Działy gospodarki narodowej</i>	<i>Liczba podmiotów</i>
Ogółem	1541
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	100
Górnictwo i wydobywanie	6
Przetwórstwo przemysłowe	195
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	2
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	8
Budownictwo	461
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	342
Transport i gospodarka magazynowa	51
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	39
Informacja i komunikacja	13
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	16
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	17
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	48
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	27
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	7
Edukacja	63
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	37
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	26
Pozostała działalność usługowa	83

Źródło: Dane GUS

Wskaźnik rozwoju przedsiębiorczości wyrażany bezwzględną liczbą podmiotów gospodarczych stawia wprawdzie Gminę na pierwszym miejscu w powiecie, ale już w przeliczeniu na 10 tysięcy mieszkańców plasuje Gminę gorzej.

Cytując „Strategię” możemy powiedzieć, że zdecydowanie dominują sekcje:

- G - handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego,
- F - budownictwo,
- D - przetwórstwo przemysłowe,

Struktura ta jest typowa dla obszarów wiejskich regionu.

Tabela nr 19. Pracujący w gospodarce narodowej w gminie Sierakowice (w podmiotach o zatrudnieniu powyżej

9 osób), stan w dniu 31.12. 2014 r.				
Sekcja	Gmina Sierakowice		Gmina Nowy Dwór Gdański	
	Liczba	%	Liczba	%
Ogółem	2284	100,0	2394	100,0
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	-	-	-	-
Przemysł i budownictwo	1249	54,7	833	34,8
Handel, naprawy pojazdów, transport, gospodarka magazynowa, zakwaterowanie, gastronomia, informacja i komunikacja	-	-	-	-
Działalność finansowa, ubezpieczenia, obsługa rynku nieruchomości	619	27,1	991	41,4

Źródło: Dane GUS

Na 1000 mieszkańców gminy przypada ok.121 miejsc pracy w podmiotach zatrudniających powyżej 9 osób tzn. w podmiotach objętych statystyką zatrudnienia.

W Tabeli nr 19 nie podano informacji o miejscu pracy 416 zatrudnionych. Jest to efektem poufności, do jakiej zobowiązany jest GUS (zbyt mała ilość podmiotów mogłaby ułatwić identyfikację firmy).

Z najbardziej znaczących zakładów w Gminie należy wymienić: IN-BUL - produkcja metalowych elementów konstrukcyjnych w Migach, ELWOZ - ochrona środowiska w Szklanej, WiM GLASS – producent szyb zespolonych w Pałubicach, BAT - firma handlowa - materiały budowlane Sierakowice.

Na terenie gminy Sierakowice jest 36 ferm drobiarskich, nie tworzą one jednak dużej ilości miejsc pracy.

Tabela nr 20. Osoby fizyczne prowadzący działalność. Stan w dniu 31.12. 2014 r.		
Sekcje	Liczba	%
Ogółem	1310	100,0
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	70	5,3
Górnictwo i wydobywanie	5	0,4
Przetwórstwo przemysłowe	170	13,0
Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię i gaz	0	0,0
Dostawa wody, gospodarowanie ściekami i odpadami oraz rekultywacja	6	0,5
Budownictwo	449	34,3
Handel hurtowy i detaliczny, naprawy pojazdów samochodowych i motocykli	304	23,2
Transport i gospodarka magazynowa	49	3,7
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	35	2,7
Informacja i komunikacja	11	0,8

Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	13	1,0
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	10	0,8
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	40	3,1
Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	25	1,9
Administracja publiczna, obrona narodowa; obowiązkowe ubezpieczenia społeczne	0	0,0
Edukacja	22	1,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	31	2,4
Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	16	1,2
Pozostała działalność usługowa	54	4,1

Źródło: dane GUS

W gminie Sierakowice na koniec 2014 r. było 1310 podmiotów osób fizycznych.

Ilość osób fizycznych w gminie Sierakowice prowadzących działalność na 1000 mieszkańców jest niższa

do ilości w całym powiecie kartuskim (Tabela nr 20) natomiast wyższa od ilości w gminie Nowy Dwór Gdański.

Dane dotyczące powiatu obejmują jednak tereny miejskie, gdzie naturalnym zjawiskiem jest koncentracja działalności pozarolniczej.

Liczbę miejsc pracy w Gminie autorzy niniejszego opracowania **szacują na ok. 7000.**

Według statystyk GUS – **2300 osób pracuje w podmiotach gospodarczych objętych** statystyką zatrudnienia tzn. w podmiotach o zatrudnieniu powyżej 9 osób (stan na 31.12.2014).

Szacuje się, że około 1300 zatrudnionych jest w rolnictwie indywidualnym a wielu z nich łączy to z innymi źródłami utrzymania (Tabela nr 20).

Pozostałe miejsca pracy w Gminie to wspomniane miejsca pracy podmiotach o zatrudnieniu do 9 osób.

Liczba zatrudnionych w tych podmiotach jest wielkością trudną do określenia²² i została przyjęta szacunkowo. W ocenie pomocna jest informacja o liczbie podmiotów o zatrudnieniu poniżej 9 osób i liczbie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą (Tabela nr 20). W swoich dalszych szacunkach dotyczących rynku pracy przyjmujemy, że średnio na 100 podmiotów o zatrudnieniu do 9 osób przypada 229 pracujących.

Zatem liczbę pracujących w podmiotach gospodarczych o zatrudnieniu poniżej 9 osób, czyli w podmiotach nie podlegającej statystyce autorzy opracowania szacują na **ok. 3400 osób.**

Jeżeli szacunek jest trafny to oznacza, że zatrudnienie w małych podmiotach (3400) jest bardziej znaczące dla sierakowickiego rynku pracy niż w podmiotach gospodarczych objętych statystyką (2284).

Oznacza to również, że na terenie Gminy jest łącznie 5700 miejsc pracy poza rolnictwem indywidualnym.

Tabela nr 21. Zestawienie zakładów osób fizycznych prowadzące działalność w przeliczeniu na 1000 mieszkańców (stan w dniu 31.12. 2014 r.)

Wyszczególnienie	Gmina Sierakowice	Gmina Nowy Dwór Gdański	Powiat kartuski
Ogółem	69,7	62,9	78,8
Rolnictwo leśnictwo i rybactwo	3,7	0,9	2,5
Przetwórstwo przemysłowe	9,0	8,1	9,9
Budownictwo	23,9	10,9	20,2
Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów	16,2	16,8	17,7
Transport, gospodarka magazynowa,	2,6	5,5	4,9
Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	1,9	3,0	2,6
Działalność finansowa i ubezpieczeniowa i związana z obsługą rynku nieruchomości i firm	1,2	3,4	2,5
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	2,1	3,5	5,7
Ochrona zdrowia i opieka społeczna	1,6	3,6	3,6
Pozostała działalność usługowa	2,9	2,3	2,9

Źródło Dane GUS, przeliczenia własne

Analizując miejsca pracy w Gminie wg sekcji (Tabele 19,20,21) stwierdzamy, że miejsca pracy w gminie Sierakowice to głównie praca w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach. Relatywnie mało, jak na aspiracje Gminy jest podmiotów w działach, które zajmują się obsługą rekreacji, turystyki.

4) Bilans zasobów pracy

Łączną liczbę miejsc pracy w Gminie szacuje się na **ok. 7000**, co oznacza że na 1000 mieszkańców przypada ok. 378 miejsc pracy na terenie Gminy, co jest wielkością niewystarczającą, gdyż aktywnych zawodowo jest ok. 460 na 1000 mieszkańców.

Ludność gminy zmuszona jest do szukania miejsc pracy poza gminą. Należy dodać, że część miejsc pracy zajmują osoby dojeżdżające, jak i uwzględnić fakt, że część rolników dorabia również poza rolnictwem w okresach wolnych od prac w gospodarstwie, zwłaszcza, gdy na gospodarstwie są sprawni fizycznie rodzice w wieku emerytalnym.

Bilans zasobów pracy ma charakter przybliżony, gdyż szacowana jest zarówno liczba aktywnych zawodowo, jak i sumaryczna liczba miejsc pracy w gminie. Wynikowy charakter ma też wielkość salda dojazdów do pracy. Jest on różnicą nieznaney liczby dojazdów do pracy i wyjazdów poza gminę.

Liczba aktywnych zawodowo w gminie wynosi ok. 8600 osób – szacunek własny.

Liczba miejsc pracy na terenie gminy wynosi ok. 7000 – szacunek własny, w tym:

- w podmiotach powyżej 9 osób: 2300 (dane GUS),
- w podmiotach poniżej 9 osób 3400 - szacunek własny,
- w rolnictwie indywidualnym 1300 - szacunek własny.

Liczba bezrobotnych w gminie wynosi ok. 300 osób (dane Urzędu Pracy).

Saldo dojazdów do pracy ok. minus 1300 - szacunek własny.

Saldo dojazdów do pracy jest ujemne tzn. występuje przewaga wyjazdów do pracy poza gminę nad przyjazdami. W wielkości tej ujęte są również osoby aktywne zawodowo przebywające (i na ogół pracujące) za granicą, którą sądząc po Tabeli nr 22 należy szacować na ok. 300-500 osób. Wyjazdy do pracy poza Gminę są koniecznością wynikającą z braku wystarczającej liczby miejsc pracy na jej terenie.

Liczba miejsc pracy w Gminie pokrywa ok. 81% potrzeb lokalnego rynku pracy - dla 8,6 tys. aktywnych zawodowo mamy bowiem do dyspozycji około 7 tys. miejsc pracy, a i te częściowo zajmowane są przez dojeżdżających spoza gminy, między innymi przez osoby o wyższych kwalifikacjach, których brakuje mieszkańcom gminy, jak również przez osoby mieszkające w miejscach jeszcze bardziej odległych od lepszych rynków pracy.

Przyjmując szacunkowo, że tylko 300 miejsc pracy jest zajęta przez osoby dojeżdżające spoza Gminy otrzymujemy wielkość 1600 jako liczbę osób wyjeżdżających do pracy poza Gminę. Oznacza to, że ok. 18,6 % aktywnych zawodowo musi pracować poza Gminą.

Rozłąka (przypadku wyjazdów za granicę), jak i codzienne dojazdy do pracy rzutują na jakość życia mieszkańców. Należy jednocześnie dodać, że duża część podmiotów (np. w budownictwie) świadczy swoje usługi poza Gminą, często na trójmiejskim rynku pracy. Osoby te w naszym bilansie nie są ujęte w pozycji wyjazdów do pracy, gdyż zarejestrowane są jako podmioty w gminie Sierakowice.

Powyższy bilans miejsc pracy ma charakter szacunkowy, gdyż wielu rolników szuka dodatkowego źródła dochodów.

5) Źródła utrzymania ludności

Kluczowym pytaniem, które stawia się przed każdą jednostką terytorialną jest pytanie o funkcję gminy. Pytanie to jest formułowane na różne sposoby: z czego głównie żyją mieszkańcy gminy lub jakie są główne źródła utrzymania ludności gminy.

Oficjalne informacje na temat źródeł utrzymania ludności pochodzą z NSP 2002, gdyż następny NSP nie obejmował już tej problematyki. W 2002 głównym źródłem utrzymania 2/3 gospodarstw domowych (2753) w gminie była praca. Udział ten w gminie Sierakowice był dużo wyższy od wielu innych gmin wiejskich, w których już tylko połowa gospodarstw utrzymuje się z pracy.

Praca we własnym gospodarstwie rolnym stanowiła źródło utrzymania 726 gospodarstw. Tylko 1/3 wszystkich gospodarstw utrzymywała się z innych źródeł dochodu, w tym ze źródeł niezarobkowych: emerytury, renty, zasiłki dla bezrobotnych.

Struktura źródeł utrzymania w Gminie była efektem młodszej struktury wieku ludności, ale też chyba mniejszej skłonności np. w porównaniu z NDG do sięgania po zasiłek dla bezrobotnych i większej możliwości pracy za granicę.

Wyszczególnienie	Sierakowice		Nowy Dwór	
Ogółem	1163	100,00%	626	100,00%
Z dochodem z działalności rolniczej	1120	96,3%	598	95,5%

Tabela nr 22. Źródła dochodów gospodarstw rolnych wg Powszechnego Spisu Rolnego 2010 r.

Wyszczególnienie	Sierakowice		Nowy Dwór	
Z dochodem z renty i emerytury	317	27,3%	111	18,7%
Z dochodem z pozarolniczej działalności gospodarczej	240	20,6%	74	11,8%
Z dochodem z pracy najemnej	345	29,7%	210	33,5%
Z dochodem z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	255	21,9%	9	1,4%
Bez dochodów z działalności rolniczej	43	3,7%	27	4,3%
Bez dochodów z rent i emerytur	846	72,7%	514	82,1%
Bez dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej	923	79,4%	552	88,2%
Bez dochodów z pracy najemnej	818	70,3%	416	66,5%
Bez dochodów z innych niezarobkowych źródeł poza emeryturą i rentą	908	78,1%	617	98,6

Źródło: Powszechny Spis Rolny 2010 rok

Łącząc informacje dotyczące rynku pracy z informacjami o źródłach utrzymania stwierdzamy że w NSP 2002 - 17,3 % (726) gospodarstw (nie ludności) deklarowało utrzymywanie się z pracy we własnym gospodarstwie rolnym.

Odmianą informację dostarcza Spis Rolny 2010 w Tabeli nr 22, według której w 2010 było 1163 gospodarstwa, z których aż ok. 900 deklarowało brak innych dochodów z pozarolniczej działalności. Przyjmując że w gminie jest ok. 4 900 gospodarstw domowych, możemy podtrzymać ocenę, że rolnictwo nie jest najczęstszym źródłem utrzymania w gminie, gdyż z obydwu spisów wynika, że jest źródłem utrzymania nie więcej niż 20% gospodarstw. Rolnictwo pozostaje jednak najważniejsze jeżeli za kryterium weźmiemy użytkowanie gruntów.

Z emerytur rent i zasiłków utrzymywało się w 2002 aż 31 % gospodarstw. Od momentu NSP 2002 wzrosła liczba osób w wieku emerytalnym, spadła zapewne liczba pobierających zasiłki dla bezrobotnych, zatem można przewidywać, że z niezarobkowych źródeł utrzymania żyje ok. 30 % gospodarstw i jest to odsetek relatywnie niski, ze względu na młodą strukturę ludności. Wiele gospodarstw emerytury i renty łączy z dochodami z rolnictwa (Tabela nr 22).

Większość gospodarstw domowych gminy Sierakowice utrzymuje się z pracy poza rolnictwem, a pracujący poza rolnictwem stanowią ponad 2/3 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy. Należy zatem stwierdzić, że działalność pozarolnicza jest podstawowym źródłem utrzymania ludności Gminy. W działalności pozarolniczej istotną rolę odgrywa praca poza terenem Gminy, co nasuwa wniosek, że funkcja „sypialniana” lub inaczej zwana „dojazdową” jest znaczącą funkcją Gminy.

Trudniej ocenić, na ile dochody z obsługi ruchu turystycznego i rekreacyjnego są istotne dla budżetów dochodów domowych w Gminie, są one bowiem ukryte pod pojęciem dochodów z pracy. Podmiotów świadczących usługi turystyczne na terenie Gminy było w 2013 roku - 39, a wielkość ruchu

turystycznego w innych dokumentach strategicznych Gminy ocenia się na 6 tys. w lecie, a poniżej jednego tysiąca w zimie. Nie są to liczby dające podstawę do orzekania, że funkcja turystyczno-rekreacyjna jest obecnie główną funkcją gminy.

Możemy zatem powtórzyć za innymi dokumentami, że gmina Sierakowice ma charakter rzemieślniczo-usługowo-rolniczy, a turystyka ma charakter dodatkowy. Natomiast niedobór miejsc pracy powoduje wzrost funkcji wyjazdowej.

III.3.4. Usługi dla ludności

1) Oświata i wychowanie

Wychowanie przedszkolne

Wychowanie przedszkolne w gminy realizowane jest w 10 oddziałach przedszkolnych znajdujących się:

- w szkołach podstawowych lub zespołach szkół,
- w Samorządowym Przedszkolu w Sierakowicach,
- w Punkcie Przedszkolnym przy szkole w Mojuszu.

Są to placówki publiczne finansowane przez gminę.

Ponadto na terenie gminy działają 4 przedszkola niepubliczne oraz Zespół Szkolno – Przedszkolny „Mała Szkoła”.

Łącznie z wychowania przedszkolnego w gminie korzysta 738 dzieci w 34 oddziałach.

<i>Przedszkole</i>	<i>Liczba dzieci</i>	<i>Liczba oddziałów</i>	<i>Liczba etatów nauczycielskich</i>
Samorządowe Przedszkole w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 5	172	5	9,54
Przedszkole „Chatka Puchatka” w Gowidlinie ul. Kartuska 16	39	2	3,0
Przedszkole „Bajeczny Ogród”, w Sierakowicach ul. Mirachowska 27	13	1	1,0
Przedszkole „Nibylandia” w Sierakowicach ul. Kościerska 19	18	2	1,26
Przedszkole w Szopie	24	1	1,15
Punkt Przedszkolny przy S.P. w Mojuszu	14	1	2,0

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016.

Na koniec 2014 r. w gminie było (wg GUS) 1325 dzieci w wieku 3-6 lat. Poziom uczestnictwa w opiece przedszkolnej dzieci wynosi około 55%. Jest to udział porównywalny do udziałów w wielu innych gminach wiejskich województwa pomorskiego.

Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne

W roku szkolnym 2015/2016 w 7 szkołach podstawowych i 3 zespołach szkół podporządkowanych

samorządowi gminnemu uczyło się łącznie 2 438 dzieci zorganizowanych w 128 oddziałów szkół podstawowych i gimnazjalnych. Ponadto w 11 oddziałach niepublicznych uczyło się 174 dzieci. Średnio na jeden oddział przypadało 19 uczniów.

<i>Tabela nr 24. Szkolnictwo podstawowe i gimnazjalne</i>				
<i>Szkoła</i>	<i>Liczba uczniów - oddziały przedszkolne - szkoła podst. - gimnazjum</i>	<i>Liczba oddziałów 1. oddziały przedszkolne 2. szkoła podst. 3. gimnazjum</i>	<i>Liczba etatów nauczycielskich</i>	<i>Szkoła posiada:</i>
<i>Płacówki publiczne</i>				
Zespół Szkół w Gowidlinie ul. Prymasa Wyszyńskiego 5	83 207 107	3 9 6	35,9	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Jelonku Jelonko 5	12 61	1 5	10,1	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Kamienicy Królewskiej ul. Szkolna 19	23 120 84	1 7 4	22	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Lisich Jamach	23 128	1 7	12	Boisko Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Łyśniewie Łyśniewo Sierakowickie 17	16 57	1 6	8,5	Boisko Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Mojuszu Mojusz 23	14 76	1 6	9,37	Boisko biblioteka pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Puzdrowie Puzdrowo 23	25 83	1 6	12,15	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa

Szkoła Podstawowa w Sierakowicach ul. Kubusia Puchatka 7	185 858	8 32	56	Boisko sala gimnastyczna biblioteka pracownia komputerowa
Zespół Szkół w Tuchlinie Tuchlino 16B	37 122 60	2 6 3	19,73	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Szkoła Podstawowa w Załakowie Załakowo 6	24 106	2 6	13,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Sierakowicach ul Spacerowa 14	548	23	46,7	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
<i>Placówki niepubliczne</i>				
Zespół Szkolno - Przedszkolny „Mała Szkoła” w Szopie Szopa 8	24 62	1 6	10,5	Boisko Sala gimnastyczna Biblioteka Pracownia komputerowa
Gimnazjum w Szopie Szopa 8	87	4	6,66	

Źródło: Urząd Gminy dane na rok szkolny 2015/2016, przeliczenia własne

Szkoły dysponowały łącznie 199 pomieszczeniami do nauki, co oznacza że na jedno pomieszczenie przypadało 15 uczniów.

Szkolnictwo specjalne

Na terenie gminy Sierakowice działają 2 placówki zajmujące się opieką i nauczaniem dzieci wymagających specjalnej troski; są to:

- Ośrodek Rehabilitacyjno Wychowawczy w Szklanej finansowany przez Starostwo i Fundację Pomocy Dzieciom Niepełnosprawnym „Uśmiech Dziecka”. Jest to ośrodek dzienny, w którym z rehabilitacji i nauki korzysta 40 dzieci starszych, a około 100 dzieci w wieku do lat 5 korzysta wyłącznie z rehabilitacji,
- Ośrodek Rehabilitacyjno – Edukacyjno - Wychowawczy Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Sierakowicach. Korzysta z niego 26 dzieci z upośledzeniem umiarkowanym, znacznym i głębokim. Dzieci mają tu bardzo dobrą opiekę specjalistów, bowiem na czworo dzieci przypada dwóch opiekunów.

Szkolnictwo ponadgimnazjalne

Na terenie gminy funkcjonuje Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Sierakowicach ul. Dworcowa 3, w tym:

- Zasadnicza Szkoła Zawodowa o 6 oddziałach, w których uczy się 162 uczniów,
- Technikum o specjalnościach: żywienie i usługi gastronomiczne, ekonomia, agrobiznes,
- Liceum Ogólnokształcące kształcące w dwóch profilach: europejsko – informatycznym, fotograficzno – dziennikarskim.

W dyspozycji szkół są: boisko, sala gimnastyczna, biblioteka, pracownia komputerowa. Na terenie gminy funkcjonuje też Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych. Do szkół ponadgimnazjalnych przyjeżdża młodzież z okolicznych gmin, a nawet spoza powiatu (z gminy Czarna Dąbrówka).

2) Ochrona zdrowia

Zakłady Opieki Zdrowotnej

Opiekę zdrowotną w gminie zapewnia Kaszubskie Centrum Medyczne w Sierakowicach przy ul. Lęborskiej 34. Jest to ośrodek nowoczesny, bardzo dobrze wyposażony i oferujący szeroki zakres usług. Usługi medyczne świadczy obecnie 31 lekarzy specjalistów w zakresie zarówno podstawowej jak i specjalistycznej opieki zdrowotnej. Istnieje tu również nocno – świąteczna opieka medyczna. Pacjenci mogą skorzystać z następujących poradni ogólnej, dziecięcej, ginekologiczno - położniczej, kardiologicznej, neurologicznej, okulistycznej, otolaryngologicznej, stomatologicznej, chirurgii ogólnej, chirurgii urazowo-ortopedycznej oraz gabinetu zabiegowego i szczepień, usług diagnostycznych: EKG, RTG, USG i punktu pobrań laboratoryjnych.

Nocna i świąteczna opieka zdrowotna świadczona jest na terenie Centrum przez NZOZ Centrum Medyczne "KASZUBY" sp. z o. o.

Na terenie Kaszubskiego Centrum Medycznego w Sierakowicach ma również swoją siedzibę:

Zakład Rehabilitacji Leczniczej NZOZ Beavita i Poradnia kardiologiczna NZOZ COR-GYN.

Usługi stomatologiczne świadczą dodatkowo 4 prywatne gabinety.

Na terenie gminy w Sierakowicach funkcjonują 4 apteki. Na koniec 2013 na aptekę przypadało:

- w województwie pomorskim 3366 mieszkańców
- powiecie kartuskim 4100 mieszkańców
- **w gminie Sierakowice 4702 mieszkańców**
- w gminie Nowy Dwór Gdański 2583 mieszkańców.

Nasylenie aptekami jest wprawdzie gorsze od porównywanych zbiorowości, ale należy pamiętać, że Sierakowice w przeciwieństwie do Nowego Dworu nie są miastem.

Ośrodek pomocy społecznej

Na terenie gminy Sierakowice działa Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej. Znajdujący się w Sierakowicach ul. Lęborskiej 34. Zajmuje się on głównie rozdziałem zasiłków stałych i okresowych oraz zasiłków celowych, realizując trzy ustawy w ramach zabezpieczenia społecznego: ustawy o pomocy społecznej, ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy uprawnionym do alimentów.

Rzeczywistą liczbę rodzin i osób objętych pomocą społeczną w 2013 r. na terenie gminy przedstawia Tabela nr 25.

<i>Tabela 25. Rzeczywista liczba rodzin i osób objętych pomocą w 2013 roku</i>			
Wyszczególnienie	Liczba osób którym przyznano świadczenie	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych i własnych	1211	670	2482
Świadczenia przyznane w ramach zadań zleconych	0	0	0
Świadczenia przyznane w ramach zadań własnych	1211	670	2482
Pomoc udzielona w postaci pracy socjalnej - ogółem	-	461	1917
w tym wyłącznie w postaci pracy socjalnej	-	43	154
<i>Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.</i>			
	1526	646	2284
<i>Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2015 r.</i>			

<i>Tabela nr 26. Powody przyznania pomocy w 2013 roku</i>		
Powód trudnej sytuacji życiowej	Liczba rodzin	Liczba osób w rodzinach
Ubóstwo	461	1817
Sieroctwo	0	0
Bezdomność	6	6
Potrzeba ochrony macierzyństwa	207	1243
Bezrobocie	201	765
Niepełnosprawność	290	884
Długotrwała lub ciężka choroba	326	965
Bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego	212	921
Przemoc w rodzinie	17	74
Alkoholizm	56	18
Trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego	7	17
Zdarzenia losowe	4	13

Źródło: Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej na koniec 2013 r.

3) *Życie kulturalne gminy*

a) Gminny Ośrodek Kultury (GOK)

Zasadniczą część działalności kulturalnej w gminie koncentruje się wokół Gminnego Ośrodka Kultury mieszczącego się w Sierakowicach przy ul. Kartuska 27. Podstawowym celem ośrodka jest włączenie społeczności gminy do aktywnego uczestnictwa w kulturze oraz jej współtworzenie przez organizację wydarzeń kulturalnych, edukację kulturalną, promocję kultury lokalnej.

Do zadań GOK należy w szczególności:

- wypracowanie programu działalności kulturalno – wychowawcze,
- inspirowanie i opieka nad działalnością zespołów folklorystycznych, muzycznych, tanecznych, teatralnych,
- współdziałanie z organizacjami sportowo-turystycznymi w krzewieniu kultury fizycznej,
- prowadzenie pracy środowiskowej, organizowanie imprez oświatowych, artystycznych,
- rozrywkowych dla mieszkańców,
- utrwalanie tradycji regionalnych oraz popularyzacja osiągnięć kulturalnych regionu Ziemi Kaszubskiej, Pomorza i innych regionów,
- organizowanie różnorodnych form pracy z dziećmi i młodzieżą,
- organizowanie obchodów z okazji ważnych dla historii Polski i regionu dat w formie przeglądów, konkursów, wystaw, festiwali i innych imprez kulturalno-oświatowych,
- prowadzenie rejestru działalności placówek upowszechniania kultury koordynacja rozwoju turystyki i wiejskiej i promocja gminy.

Strukturę wewnętrzną GOK- u tworzą: Punkt Informacji Turystycznej, Stała Ekspozycja Muzealna, Sekcje gry na instrumentach, Zespoły taneczne: Kaszubski Zespół Pieśni i Tańca Sierakowice oraz Formacja Tańca Nowoczesnego Black Dance, Młodzieżowa Orkiestra Dęta Gminy Sierakowice, Sekcja Sztuki Ludowej.

b) Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice

Biblioteka Publiczna Gminy Sierakowice przy ul. Dworcowej 1 posiada filię w Gowidlinie oraz dwa punkty biblioteczne w szkołach podstawowych, we wsiach Łyśniewo Sierakowickie i Załakowo. Biblioteka popularyzuje literaturę i organizuje różnego rodzaju imprezy dla czytelników, głównie dla dzieci. Są to spotkania autorskie, konkursy, wystawy zajęcia, warsztaty itp.

Biblioteka dysponuje 9 komputerami w tym 5 dla czytelników, wszystkie z dostępem do internetu.

Na koniec 2013 roku w Bibliotece było: 28000 książek, 2100 czytelników, ok. 36200 wypożyczeń na zewnątrz w przeciągu roku, tj nie całe 2 wypożyczenia na mieszkańca licząc łącznie z dziećmi w wieku przedszkolnym.

c) Czynne obiekty sakralne

Na terenie gminy wierni wyznania rzymsko-katolickiego mają do dyspozycji następujące obiekty sakralne:

- w Sierakowicach: kościół p.w. św. Marcina, kościół p.w. Jana Chrzciciela. Parafia ta ma jeszcze kościół filialny w Mojuszu,
- w Gowidlinie p.w. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny,
- w Tuchlinie p.w. Matki Boskiej Częstochowskiej,

- w Kamienicy Królewskiej p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Ponadto parafia Kamienicy Królewskiej posiada kościół filialny w miejscowości Łyśniewo Sierakowickie.

Na jedną parafię przypada średnio około 3,7 tys. mieszkańców gminy.

d) Cmentarze

Zmarli chowani są na pięciu cmentarzach przy kościołach parafialnych: w Sierakowicach, w Gowidlinie, w Kamienicy Królewskiej, w Tuchlinie oraz przy kościele filialnym w Łyśniewie.

Gmina nie posiada cmentarza komunalnego, Gmina nie zgłasza też zapotrzebowania odnośnie powiększenia już funkcjonujących cmentarzy.

4) Baza noclegowa

Gmina Sierakowice posiada dość bogatą bazę noclegową, głównie w kwaterach agroturystycznych i pokojach gościnnych.

Według stanu na sierpień 2014 r. zarejestrowanych było 259 pokoi z liczbą miejsc noclegowych: całorocznych – 594 a sezonowych – 724.

Rozmieszczenie obiektów przedstawia Tabela nr 27.

<i>L.p.</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Liczba pokoi</i>	<i>Miejsca całoroczne</i>	<i>Miejsca sezonowe</i>
1	Gowidlino	39	20	100
2	Kamienica Królewska	2	-	4
3	Sierakowice	18	42	42
4	Skrzeszewo	4	-	8
5	Tuchlino	8	34	34
6	Załakowo	4	12	12
	Razem	75	108	200

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

<i>L.p.</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Liczba pokoi</i>	<i>Miejsca całoroczne</i>	<i>Miejsca sezonowe</i>
1	Bukowo (obręb Paczewo)	4	14	12
2	Gowidlino	59	123	161
3	Kamienica Królewska	25	79	161
4	Kamienicki Młyn	12	34	34
5	Łyśniewo Sierakowickie	3	8	8
6	Mojuszewska Huta	2	10	10
7	Nowalczysko	2	5	5

8	Sierakowice	9	26	26
9.	Tuchlino	15	43	43
7	Załakowo i Skrzyszewo	53	146	146
	Razem	184	486	

Źródło: dane Urzędu Gminy na koniec sierpnia 2014 r.

5) Obiekty sportowe i rekreacyjne

Na terenie Gminy znajdują się miejscowości o silnie rozwiniętej funkcji turystyczno – rekreacyjnej; są to: Gowidlino, Lemany, Załakowo i Kamienica Królewska. Jednocześnie całą Gminę należy uznać za dobrze wyposażoną w obiekty sportowo – rekreacyjne. Mieszkańcy mają do dyspozycji:

- w Sierakowicach: kompleks boisk trawiastych, pełnowymiarowe boisko, boisko niepełnowymiarowe z nawierzchnią sztuczną, „Biały Orlik” – funkcjonujący latem i zimą a w nim: boisko zielone ze sztuczną nawierzchnią, boisko wielofunkcyjne, kort tenisowy, 3 przyszkolne hale sportowe,
- w Gowidlinie: wielofunkcyjny pełnowymiarowy stadion, „Orlik”i boisko zielone, salę przyszkolną w Zespole Szkół,
- w Kamienicy Królewskiej: „Orlik” , pełnowymiarowy stadion z zapleczem, salę przy Zespole Szkół, Przystań Jachtową UKS „Wiking”,
- w Puzdrowie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną,
- w Tuchlinie: boisko przyszkolne, salę gimnastyczną (w planach budowa nowej).

Dzieci mogą korzystać czterech placów zabaw znajdujących się w Sierakowicach, Gowidlinie oraz Szklanej.

Kąpieliska znajdują się: w Gowidlinie przy ośrodku wypoczynkowym „Słoneczna Zatoka”, w Kamienicy Królewskiej nad jez. Junno i nad jez. Kamienickim, w Załakowie nad jez. Świętym - ośrodek „Na Gwizdówce”.

Ponadto szkoły podstawowe dla których organem prowadzącym jest Gmina Sierakowice posiadają również place zabaw.

III.3.5. Zasoby mieszkaniowe

1) Wielkość zasobów mieszkalnictwa rodzinnego

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było:

- 4210 mieszkań,
- 19 700 izb o powierzchni użytkowej - 415,5 tys. m².

Oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m², a na izbę 0,9 osoby, przy czym do izb zalicza się kuchnię, o ile ma okno i powierzchnię powyżej 4 m².

2) Ocena warunków zamieszkiwania

Wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych w Gminie wskazują na gorsze ich zaspokojenie niż na innych obszarach województwa pomorskiego (Tabela nr 29). Wskaźniki różnią się też (na niekorzyść) od średniej dla terenów wiejskich województwa. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie

jest prawie o 3 m² niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa i w województwie ogółem. Jedną z przyczyn jest zapewne wyższa dzietność rodzin, za którymi „nie nadąża” proces powiększania powierzchni mieszkaniowej.

Tabela nr 29. Gmina Sierakowice - wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych
 na tle województwa pomorskiego

Wyszczególnienie	Liczba mieszkań na 1000 ludności	Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania	Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę	Przeciętna liczba osób	
				na mieszkanie	na izbę
Województwo pomorskie ¹⁾	358	71,6	25,6	2,8	0,7
Gminy wiejskie woj. pomorskiego ¹⁾	268	93,0	24,9	3,7	0,8
Powiat kartuski ¹⁾	262	104,5	27,4	3,8	0,8
Gmina Sierakowice¹⁾	224	98,7	22,1	4,5	0,9
Gmina Sierakowice²⁾	223	99	21,16	4,46	-
1) Dane GUS na 31.12.2012 r.					
2) Dane ze strony http://gdansk.sta.gov.pl statystyczne vademecum samorządowca na 31.12.2014 r.					

O gorszych warunkach zamieszkiwania w gminie Sierakowice świadczy też zły wskaźnik samodzielności zamieszkiwania: 130 gospodarstw domowych przypada na 100 mieszkań, co można interpretować, że w co trzecim mieszkaniu zamieszkuje dwa gospodarstwa domowe.

Zestawienie liczby mieszkań (122) oficjalnie oddanych do użytku na terenie gminy w latach 2008-2012 z liczbą zawartych w tym okresie małżeństw (687) nasuwa wniosek, że zdecydowana większość młodych małżeństw nie usamodzielnia się mieszkaniowo w okresie zawarcia związku, a jeżeli usamodzielnia - to poza terenem gminy, czego jednak nie potwierdzają dane o ruchu migracyjnym.

Reasumując: warunki zamieszkiwania i proces budowlany nie wskazują na dobre, czy też rychle zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych na przeciętnym polskim poziomie, który to jest znacznie niższy od europejskiego. Porównania z innymi gminami kaszubskimi nasuwa wniosek, że albo ludność jest uboższa lub też zwleka z decyzją osiedleńczą. Najbardziej prawdopodobne jest, że obie przyczyny powodują zwłokę w realizacji samodzielnego domu lub mieszkania.

Kiepskie warunki mieszkaniowe rzutują na możliwości ruchu turystycznego. Dla gmin o wysokich walorach rekreacyjno – turystycznych charakterystyczne są relatywnie lepsze niż w innych gminach warunki mieszkaniowe; część zasobów sezonowo udostępniana jest bowiem odwiedzającym w gminie. W przypadku „ciasnoty” wykazywanej przez Gminę trudno mówić o bogatej ofercie u miejscowej ludności.

Tabela nr 30. Wskaźniki charakteryzujące warunki zamieszkania w gminie Sierakowice

Wyszczególnienie	2003 rok	2007 rok	2014 rok
Liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	234	225	224
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania w m ²	92,5	93,1	98,7
Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę	21,6	20,9	22,1
Przeciętna liczba osób na mieszkanie	4,3	4,4	4,5
Przeciętna liczba osób na izbę	0,9	1,0	0,9

Źródło: dane GUS na koniec 2014 r. i przeliczenia własne.

W ostatnich latach 10-ciu latach (Tabela nr 30) nie widać na terenie gminy znaczącej poprawy warunków zamieszkania - wzrosła tylko średnia wielkość mieszkań. Wzrasta natomiast przeciętna liczba osób na mieszkanie. Co gorsze, maleje liczba mieszkań na 1000 mieszkańców. Wskaźniki takie są spotykane w gminach rolniczych pozbawionych funkcji turystyczno - wypoczynkowej.

W przypadku gminy Sierakowice posiadającej duże aspiracje i predyspozycje do funkcji rekreacyjno - turystycznej, wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych poniżej średniej należy interpretować jako słabą sytuację materialną ludności.

Z oglądu Gminy wiadomo, iż występują tu duże domy podwyższające średnią gminną, zatem oznacza to, że jednocześnie jest bardzo wiele rodzin mieszkających w domostwach przegęszczonych o niskim wskaźniku m² na osobę. Świadczy to o znacznej dywersyfikacji ludności gminy pod względem dochodów ludności.

3) Poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej

Na ocenę warunków zamieszkiwania wpływa poziom wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej.

<i>Tabela nr 31. Mieszkania wyposażone w instalacje - w % ogółu mieszkań (stan w dniu 31.12. 2014 r. wg GUS.)</i>			
<i>Wyszczególnienie</i>	<i>Wodociąg</i>	<i>Kanalizacja - łazienka</i>	<i>Centralne ogrzewanie</i>
Gmina Sierakowice	99,2	91,4	84,3
Nowy Dwór Gdański	99,1	96,2	84,7
Powiat kartuski	98,8	92,6	85,6
Gminy wiejskie województwa pomorskiego	97,6	90,2	77,9

Źródło: dane GUS stan w dniu 31.12. 2014 r. i przeliczenia własne

III.4. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego uzbrojenia terenów

III.4.1. Zaopatrzenie w wodę

1) Wodociągi

W gminie Sierakowice ok. 94 % mieszkańców zaopatrywana jest w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych zasilanych z 13 ujęć wody. Jedynie kilka niewielkich osad oraz pojedyncze siedliska rolne położone w znacznej odległości od istniejących wodociągów, korzystają ze studni indywidualnych.

Długość sieci wodociągowej w gminie Sierakowice na koniec 2015 r. wynosiła 289,3 km, w tym sieci magistralnej 17,7 km, sieci rozdzielczej 271,6 km.

Tabela nr 32. Zestawienie ujęć wody w gminie Sierakowice²³

<i>L.p.</i>	<i>Lokalizacja ujęcia</i>	<i>Zasięg obsługi</i>
1	Sierakowice ul. Lęborska	Sierakowice, Paczewo, Bukowo, Migi, Poręby, Karczewko
2	Sierakowice - Janowo	
3	Puzdrowo	Puzdrowo, Puzdrowski Młyn, Łyśniewo Sierakowickie, Łyśniewo Wybudowane
4	Tuchlino	Tuchlino, Karłowo, Rębienica Wodociąg połączony z wodociągiem w Puzdrowie
5	Gowidlino	Gowidlino, Gowidlinko i Kawelki.
6	Kamienica Królewska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn, Pałubice, Załakowo, Skrzyszewo
7	Bącka Huta	Bącka Huta, Szopa, Łączki oraz Bącz w gminie Kartuzy
8	Mojusz	Mojusz
9	Szklana	Mojuszewska Huta, Szklana Patoki, Mrozy, Dąbrowa Puzdrowska, Stara Maszyna, Wygoda, Srocze Góry, Kamienicka Huta, Jagodowo Wodociąg połączony z wodociągiem w Sierakowicach
10	Lisie Jamy	Lisie Jamy, Długi Kierz
11	Jelonko	Jelonko, Sierakowska Huta, Welk Wodociąg połączony z wodociągiem w Szklanej
12.	Kujaty	Kujaty, Zrębisko
13.	Stara Huta	Stara Huta, Lemany, Smolniki oraz część zachodnia Gowidlina Wodociąg połączony z wodociągiem w Gowidlinie

Miejscowość Borowy Las – zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Sulęczyño.

Miejscowość Leszczyńki – zaopatrywana jest w wodę z ujęcia i sieci w gminie Stężyca.

2) Ujęcia wody²⁴

Woda czerpana jest z ujęć podziemnych, ujmujących wody czwartorzędowego poziomu wodonośnego.

²³ Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice

²⁴ Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice

Woda surowa ze wszystkich ujęć wody oraz woda pitna dostarczana do odbiorców spełniają wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 20 kwietnia 2010 r. dotyczące wskaźników fizykochemicznych, organoleptycznych i bakteriologicznych.

a) Ujęcie Sierakowice ul. Lęborska

Ujęcie składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody. Zlokalizowane jest na działkach nr 171/9, 171/15, 171/17 w Sierakowicach.

- studnia Nr 1 – o głębokości 97,0 m, rok budowy 1970, wydajność eksploatacyjna $Q = 100 \text{ m}^3/\text{h}$,
- studnia Nr 3 – o głębokości 115,0 m, rok budowy 1980, wydajność eksploatacyjna $Q = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$,
- studnia Nr 4A – o głębokości 130,0 m, rok budowy 1990, posiada wydajność eksploatacyjną $Q = 25,0 \text{ m}^3/\text{h}$.

Zasoby eksploatacyjne ujęcia w wysokości $Q = 120,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 4,4 \text{ m} - 28,0 \text{ m}$ zostały zatwierdzone przez Urząd Wojewódzki w Gdańsku decyzją nr OŚ – IV – 8535/8428/80 z dnia 14. 08. 1980 r.

Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 171/15 obok studni Nr 4A. Wyposażona jest w trzy hydrofony $V = 3,5 \text{ m}^3$ każdy, pięć odżelaziaczy, dwie sprężarki, chlorator.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z tego ujęcia w ilości: $Q_{d \max} = 1370,0 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{d \text{ sr}} = 1080,0 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{h \max} = 100,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr 6223 – 34/2004 z dnia 24. 09. 2004 – ważne do 30. 09. 2014 r.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

b) Ujęcie Sierakowice – Janowo

Składa się z trzech studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 139/3 i 141/1:

- studnia Nr 1 – o głębokości 44,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna $Q = 45,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 6,0 \text{ m}$,
- studnia Nr 2 – o głębokości 110,0 m, wykonana w 1993 r., wydajność eksploatacyjna $Q = 62,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 6,0$,
- studnia Nr 3 – o głębokości 66,0 m, wykonana w 2005 r., wydajność eksploatacyjna $Q = 63,5 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 14,0 \text{ m}$.

Stacja wodociągowa znajduje się w budynku wolno stojącym, na działce nr 139/3. Woda ze studni tłoczona jest do SUW. Ujęcie i stacja uzdatniania pracują w systemie jednostopniowego filtrowania wody i dwustopniowego filtrowania wody. Wewnątrz budynku znajdują się dwa równoległe układy uzdatniające składające się z mieszacza wodno – powietrznego i trzech filtrów zamkniętych o średnicy 1800 mm. Sprężone powietrze dostarczane jest przez sprężarkę i zbiornik sprężonego powietrza do aeratorów w czasie pracy pompy głębinowej.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości $Q = 163,5 \text{ m}^3/\text{h}$, przy depresji $s = 11,1 \text{ m} - 14,0 \text{ m}$ (z pierwszego poziomu wodonośnego $Q = 101,0 \text{ m}^3/\text{h}$, z drugiego poziomu wodonośnego w wysokości $Q = 62,5 \text{ m}^3/\text{h}$ decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr ŚR/S-IV-7441-1/19/05 z dnia 18.10.2005 r.,

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych na ujęciu Sierakowice – Janowo w ilości $Q_{d \max} = 1745 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d \text{ sr}} = 1200 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \max} = 160 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R./B.6223-68/09 z dnia 03. 11. 2014 r. Ważne 10 lat.

Wybudowano dwa zbiorniki wodociągowe po 750 m³ każdy.

c) Ujęcie wody w Puzdrowie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 389/15 w Puzdrowie.

Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 37,6 m, studnia Nr 2 – 40,0 m.

Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden zbiornik hydroforowy $V = 3,6 \text{ m}^3$ i cztery odżelaziacze $\varnothing 500 \text{ mm}$.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: Studnia Nr 1 – $Q = 25,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 5,35 \text{ m}$, Studnia Nr 2 – $Q = 32,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 2,0 \text{ m}$ decyzją Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku Nr 0-IV-8535/10745/92.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d \text{ max}} = 355,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d \text{ sr}} = 200,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \text{ max}} = 32,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R6341.13.2011.IB z dnia 18.05.2011r. Ważne 10 lat.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

d) Ujęcie wody w Tuchlinie

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach nr 170/12 i 170/24 w Tuchlinie.

Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 57,6 m, studnia Nr 2 – 55,0 m.

Stacja uzdatniania wody zlokalizowana jest na działce nr 170/12, w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w jeden hydrofor o pojemności $V = 3,5 \text{ m}^3$ i dwa odżelaziacze $\varnothing 1000 \text{ mm}$. Studnie pracują na przemian.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości $Q = 22,7 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 13,0 \text{ m}$ decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OŚ – IV – 8535/8796/82 z dnia 13. 07. 1982 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w ilości: $Q_{d \text{ sr}} = 180,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \text{ max}} = 22,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało wydane przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R 6341.74. 2011.IB z dnia 06. 12. 2011 r. Ważne 10 lat.

e) Ujęcie wody w Gowidlinie

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanej na działce nr 642/4 w Gowidlinie.

Studnie posiadają głębokość: studnia Nr 1 – 36,0 m, studnia Nr 2 – 135,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.

Stacja uzdatniania wody znajduje się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor $V = 1500 \text{ l}$ i trzy odżelaziacze $\varnothing 900 \text{ mm}$. Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości $Q = 41,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 23,1 \text{ m}$ decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, Nr 0 – IV – 7535/11635/98 z dnia 30. 12. 1998 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód czwartorzędowych na ujęciu w Puzdrowie w ilości $Q_{d \text{ max}} = 521,7 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d \text{ sr}} = 210,48 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \text{ max}} = 41,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-49/06/ib z dnia 30. 11. 2006 r., ważne 10 lat.

Stacja wodociągowa zmodernizowana w 2015 r.

f) Ujęcie wody w Kamienicy Królewskiej

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 199/1 w Kamienicy Królewskiej.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 85,0 m, studnia Nr 2 – 86,5 m. Studnia Nr 1 jest studnią awaryjną.

Stacja uzdatniania wody jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o pojemności $V = 6,0 \text{ m}^3$ i zbiornik hydroforowy o pojemności $V = 1,5 \text{ m}^3$ oraz cztery odźlaziacze $\varnothing 1000 \text{ mm}$.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości $Q = 45,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 1,9 \text{ m}$, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr O - IV - 8535/9330/85 z dnia 15. 04. 1985 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d \max} = 572,6 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d\text{sr}} = 298,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \max} = 45,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją Nr R. 6223-53/06/ib z dnia 20. 11. 2006 r.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

g) Ujęcie wody w Bąckiej Hucie

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 121,0 m i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 26/5. Stacja wodociągowa, którą stanowi budynek wolno stojący, jest wyposażona w trzy odźlaziacze $\varnothing 1200 \text{ mm}$.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: $Q = 52,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 2,9 \text{ m}$ decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G.P.IV - 423/6696/75 z dnia 03. 07. 1975 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\text{sr}} = 145,0$ zostało udzielone przez Starostwo Powiatowe w Kartuzach decyzją R. 6341,121,2013/IB z dnia 06.02.2014 r. ważne 10 lat.

h) Ujęcie wody w Mojuszu

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 72/3.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 127,2 m, studnia Nr 2 – 139,0 m.

Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia: zbiornik ciśnieniowy o poj. $V = 6,0$ i zbiornik hydroforowy o poj. $V = 1,5$ i dwa odźlaziacze $\varnothing 600 \text{ mm}$.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: $Q = 14,0$ przy depresji $s = 23,7 \text{ m}$ przez PWRN w Gdańsku decyzją nr GW - V - E/2689/67 z dnia 05. 07. 1967 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d \max} = 100,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d\text{sr}} = 298,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \max} = 12,0 \text{ m}^3/\text{h}$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 27. 07. 2011 r.

i) Ujęcie wody Szklana

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 81/2 w miejscowości Szklana.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 142,0 m, studnia Nr 2 – 172,5 m.

Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: $Q = 38,0 \text{ m}^3/\text{h}$, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku znak: GT - IV - 423/0078/75 z dnia 07. 11. 1975 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości $Q_{d\ max} = 580,0\ m^3/h$, $Q_{d\ sr} = 252,0\ m^3/h$, $Q_{h\ max} = 32,0\ m^3/h$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.28.2011.KMW z dnia 17. 06. 2011 r.
Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

j) Ujęcie wody Lisie Jamy

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działkach 105/1 i 101/2 w miejscowości Długi Kierz.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 99,0 m, Nr 2 – 110,0 m.

Stacja uzdatniania wody mieści się w budynku wolno stojącym i jest wyposażona w następujące urządzenia: jeden hydrofor o pojemności $V = 4,0\ m^3$ i trzy filtry zamknięte $\varnothing 800\ mm$ każdy.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: $Q = 31,0\ m^3/h$ przy $s = 3,45\ m$, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr GP – IV – 423/6466/74 z dnia 12. 12. 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości

$Q_{d\ max} = 175,0\ m^3/h$, $Q_{d\ sr} = 125,0\ m^3/h$, $Q_{h\ max} = 14,60\ m^3/h$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.88.2011.KMW z dnia 16. 12. 2011 r.

Stacja wodociągowa została zmodernizowana w 2015 r.

k) Ujęcie wody Jelonko

Ujęcie składa się z jednej studni głębinowej o głębokości 137,0 m, stacji uzdatniania wody oraz zbiornika wyrównawczego wody uzdatnionej składającego się z dwóch komór o pojemności $50\ m^3$ każda. Wszystkie elementy ujęcia zlokalizowane są na działkach nr 499/2 i 509/2 obręb Sierakowska Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 99,0 m, studnia Nr 2 – 110,0 m.

W stacji uzdatniania wody zainstalowany jest jeden odżelaziacz i jeden odmanganiacz.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w ilości: $Q = 22,0\ m^3/h$ decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku GP – IV – 423/6048/74 z dnia 21. 03 1974 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości

$Q_{d\ max} = 108,0\ m^3/h$, $Q_{d\ sr} = 48,0\ m^3/h$, $Q_{h\ max} = 12,03\ m^3/h$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.29. 2011.KMW z dnia 11. 07. 2011 r.

l) Ujęcie wody Kujaty

Składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 511/1 w miejscowości Kujaty.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 113,0 m, studnia Nr 2 – 110,0 m.

Stacja wodociągowa mieści się w budynku wolno stojącym, jest wyposażona w następujące urządzenia technologiczne: jeden odżelaziacz $\varnothing 1400\ mm$ i jeden hydrofor o pojemności $V = 1,5\ m^3$ oraz sprężarki.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości $Q = 18,1\ m^3/h$ przy depresji $s = 11,3\ m$, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr OS – IV – 8535/8216/78 z dnia 03. 04. 1979 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych na ujęciu w ilości

$Q_{d\ sr} = 150,0\ m^3/h$, $Q_{h\ max} = 16,3\ m^3/h$ zostało udzielone przez Starostę Kartuskiego decyzją Nr R. 6341.84.2011/IB z dnia 23. 12. 2011 r.

ł) Ujęcie wody Stara Huta

Ujęcie składa się z dwóch studni głębinowych i stacji uzdatniania wody zlokalizowanych na działce nr 87/3 w miejscowości Stara Huta.

Studnie posiadają głębokości: studnia Nr 1 – 78,0 m, studnia Nr 2 – 78,0 m.

Ujęcie posiada zatwierdzone zasoby eksploatacyjne w wysokości: $Q = 37,85 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 2,26 \text{ m}$, decyzją Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku nr G – 423/5257/72 z dnia 22. 09. 1972 r.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wód z utworów czwartorzędowych oraz eksploatację urządzeń związanych z poborem wody z ujęcia Stara Huta zostało wydane dla ilości $Q_{d \text{ max}} = 280,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{d \text{ sr}} = 256,0 \text{ m}^3/\text{h}$, $Q_{h \text{ max}} = 27,0 \text{ m}^3/\text{h}$ decyzją Starostwo Powiatowe w Kartuzach, Nr R. 6223-48/2004 z dnia 15. 11. 2004 r.

m) Strefy ochrony ujęć wody

Wszystkie omawiane wyżej ujęcia wody mają ustanowione strefy ochrony bezpośredniej, wokół ujęć nie ma konieczności ustanawiania strefy ochrony pośredniej.

n) Stan techniczny istniejących ujęć wody

Wszystkie stacje uzdatniania wody są utrzymane w dobrym stanie technicznym. Stałe wykonywane są niezbędne remonty bieżące i modernizacje.

Informacje ogólne dotyczące urządzeń wodociągowych podano w Tabeli nr 33.

<i>Tabela nr 33. Informacje dotyczące urządzeń wodociągowych w gminie Sierakowice</i>		
<i>Parametr</i>	<i>Stan na koniec 2013 roku</i>	<i>Stan na koniec 2015 roku</i>
Woda pobrana ze wszystkich ujęć gminnych	850 000 m ³ /rok = 2328,8 m ³ /śr.dobowe	740 000 m ³ /rok = 2027,4 m ³ /śr.dobowe
Woda pobrana na własne cele technologiczne	85 000 m ³ /rok = 232,8 m ³ /d ok. 10 % prod. wody	
Straty wody	70 000 m ³ /rok = 191,7 m ³ /d ok. 8,2 %	
Zużycie wody w tym: - na cele domowe - na cele produkcyjne - na cele inne	707 000 m ³ /rok = 1937,0 m ³ /śr.dobowe 1704,1 m ³ /d 205,5 m ³ /d 27,4 m ³ /d	650 000 m ³ /rok = 1780,8 m ³ /śr.dobowe 1493 m ³ /d 205,5 m ³ /d 27,4 m ³ /d
Średnie zużycie wody przypadające na jednego mieszkańca	105,2 l/M/d	
Ogólna długość sieci wodociągowej, w tym: - sieci magistralnej - sieci rozdzielczej	244,5 km 17,7 km 226,8 km	289,3 km 17,7 km 271,6 km

III.4.2. Odprowadzenie ścieków sanitarnych

1) Sieci kanalizacji sanitarnej²⁵

Obecnie w gminie Sierakowice skanalizowane są wszystkie miejscowości o największej liczbie mieszkańców, wszystkie miejscowości położone w pobliżu budowanych systemów kanalizacji sanitarnej a także zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Gowidlińskim i częściowo w Kamienicy Królewskiej. Wszystkie ścieki odprowadzane są do gminnej oczyszczalni ścieków w Sierakowicach, której modernizacja i rozbudowa zostały zakończone w 2012 roku.

Na koniec 2015 r. długość czynnej sieci kanalizacyjnej w gminie Sierakowice wynosiła ok. 170,4 km.

Ścieki do oczyszczalni odprowadzone są w następujący sposób:

a) ścieki z miejscowości Sierakowice odprowadzone są grawitacyjnie kolektorem sanitarnym \varnothing 300,

b) ścieki z terenu gminy doprowadzone są czterema odrębnymi układami grawitacyjno - pompowymi:

Układ I: Gowidlino, Lemany, Tuchlino, Puzdrowo i część obrębu Sierakowice - ścieki odprowadzane są kolektorem tłocznym do kanalizacji sanitarnej w Sierakowicach;

Układ II: Kamienica Królewska, Załakowo - Wybudowanie i zabudowa rekreacyjna nad jeziorem Załakowskim, Pałubice, Załakowo, Pałubice Wybudowanie, Łyśniewo, Migi, Karczewo i Poręby - ścieki odcinkiem grawitacyjnym odprowadzane są bezpośrednio na oczyszczalnię ścieków w Sierakowicach;

Układ III: Bukowo, Paczewo, zabudowa między Paczewem i Sierakowicami - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do istniejącej kanalizacji sanitarnej w ul. Mirachowskiej w Sierakowicach;

Układ IV: Bącka Huta, Szopa, Mojusz, Mojuszowska Huta, Karwacja, Wygoda, Sosnowa Góra oraz Szklana, Lisie Jamy, Potoki, Mrozy, Stara Maszyna, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowska Huta, Rębienica - ścieki kolektorem tłocznym odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej w ul. Kartuskiej w Sierakowicach.

Na koniec 2015 roku liczba ludności, która odprowadzała ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków wynosiła 9 940 osób, co stanowiło 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy.

2) Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach²⁶

Oczyszczalnia zlokalizowana jest na terenie działek 62/1 i 62/2 w Sierakowicach. Jest to oczyszczalnia mechaniczno - biologiczna, pracująca w zintegrowanym systemie mieszania azotu, fosforu i węgla organicznego w komorach osadu czynnego.

W 2013 r. zakończona została rozbudowa i modernizacja oczyszczalni. W ramach przebudowy oczyszczalni, w części mechanicznej dobudowano stanowiska krato - piaskownika wraz z napowietrzaniem i wydzieloną strefą łapania tłuszczu. Punkt zlewny został wyposażony w przepływomierz ilości ścieków dowozowych oraz pomiar pH. Po części mechanicznej ścieki są kierowane w części do starego bloku biologicznego a w pozostałej części do nowo wybudowanego reaktora biologicznego składającego się z dwóch ciągów zblokowanych konstrukcyjnie w zespół

25 Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice

26 Dane dotyczące oczyszczalni ścieków - według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice

obiektów technologicznych. W zakresie gospodarki osadowej, w ramach rozbudowy, dobudowana została nowa komora stabilizacji osadu. Stacja mechanicznego odwadniania i higienizacji osadu nie wymagała rozbudowy z uwagi na jej wystarczającą docelową przepustowość wynoszącą 8,0 m³/h.

Ścieki po oczyszczeniu odprowadzane są do cieku Czarna Woda, będącego dopływem rzeki Bukowiny zlewnia Łupawy.

Oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach posiada rzeczywiste obciążenie hydrauliczne $Q = 1525 \text{ m}^3/\text{d} - 19062 \text{ RLM}$ (Równoważnej Liczby Mieszkańców).

Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wydanego przez Starostwo w Kartuzach nr R. 6341.33.2011/TB z dnia 31. 10. 2012 wnosi $Q = 4032 \text{ m}^3/\text{d}$.

Ilość ścieków oczyszczanych na koniec 2016 r. wynosiła 2257 m³/d, stopień obciążenia oczyszczalni wynosi 55,9 %.

Ilość ścieków dowożonych do oczyszczalni na koniec 2015 r. wynosiła 18,63 m³/d, na koniec 2016 r. wynosiła 42,19 m³/d.

Długość sieci kanalizacyjnej na koniec 2015 r. wynosiła: sieci sanitarne - 170,4 km, sieci deszczowe - 13,5 km.

Uchwałą nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice wyznaczony został obszar Aglomeracji Sierakowice o równoważnej liczbie mieszkaniowców (RLM) 31 055, z dwiema oczyszczalniami ścieków w miejscowościach Sierakowice i Sulęczyno.

Agglomeracja Sierakowice obejmuje następujące miejscowości w gminie Sierakowice: Bącka Huta, Bukowo, Gowidlino, Jelonko, Kamienica Królewska, Karwacja (obręb Mojusz), Lemany, Lisie Jamy, Łyśniewo Sierakowickie, Migi, Mojusz, Mojuszewska Huta, Mrozy, Paczewo, Pałubice, Patoki, Poręby, Puzdrowo, Rębienica (obręb Tuchlino), Sierakowice, Sierakowska Huta, Sosnowa Góra (obręb Sierakowice), Stara Maszyna (obręb Mrozy), Szklana, Szopa, Tuchlinek (obręb Tuchlino), Tuchlino, Wygoda Sierakowska (obręb Sierakowice) i Załakowo.

III.4.3. Odprowadzenie wód opadowych²⁷

System kanalizacji deszczowej posiada jedynie miejscowość Sierakowice. W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych. W Gowidlinie kanalizacja deszczowa istnieje w nowo wybudowanej ulicy Kardynała Wyszyńskiego (długość ok. 600 mb, $\varnothing 300$).

W miejscowości Sierakowice wody opadowe odprowadzane są kolektorem $\varnothing 500$ (na końcówce $\varnothing 1000$) do istniejącego rowu w cieku Czarna Woda. Do tego kolektora włączone są też liczne kolektory $\varnothing 300$ w obrębie centralnej części wsi. Osobny układ kanalizacji deszczowej istnieje w obrębie zabudowy przy ul. Mirachowskiej - na wschód od torów kolejowych. Tam wody opadowe kilkoma fragmentami kanalizacji deszczowej $\varnothing 300$, poprzez separator, odprowadzane są do istniejącego rowu, również w zlewni cieku Czarna Woda.

²⁷ Według informacji uzyskanych z PWiK sp z o.o. Sierakowice

III.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

III.5.1. Ład przestrzenny – definicje, ogólne uwarunkowania

W art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawarto następującą definicję ładu przestrzennego:

cyt. „Ład przestrzenny – sposób ukształtowania przestrzeni, który tworzy harmonijną całość.”

Ład przestrzenny stanowi główny cel zagospodarowania przestrzennego na poziomie planowania krajowego, regionalnego, lokalnego.

Zgodnie z „Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do 2030 r.”:

cyt. „Ład przestrzenny oznacza uporządkowanie i harmonię pomiędzy różnymi elementami składowymi przestrzeni i funkcjami struktury przestrzennej, stanowiąc kryterium oceny jakości zmian zagospodarowania w odniesieniu do sprawności procesów społeczno - gospodarczych i jakości życia.”

Czynniki wpływające na ład przestrzenny to:

- rozmieszczenie przestrzenne funkcji w optymalnych miejscach nie powodujących konfliktów środowiskowych, krajobrazowych, społecznych,
- harmonijny kształt zabudowy - zachowanie proporcji wysokości zabudowy, ograniczenie dominant,
- harmonijna struktura użytkowania i władania, kształtu i układu działek,
- poszanowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, krajobrazu i zasobów kulturowych.

III.5.2. Stan obecny

Stan obecny gminy odnoszący się do zagrożeń ładu przestrzennego charakteryzują następujące cechy:

- a) dynamiczna rozbudowa miejscowości położonych w otoczeniu Sierakowic, co powoduje zacieranie się historycznych układów przestrzennych, przy małym udziale zieleni, stanowi agresywne formy w wiejskim krajobrazie
- b) pojawiające się nowe formy zabudowy, które nie nawiązują do tradycyjnych kulturowo form zabudowy; stanowią one elementy obce i konfliktowe w krajobrazie i przestrzeniach zurbanizowanych;
- c) zabudowa rekreacyjna o niskim standardzie położona wzdłuż brzegów jezior (między innymi w Kamienicy Królewskiej i w Gowidlinie), która obniża walory krajobrazowe i przyrodnicze, stanowi zagrożenie środowiskowe i jest elementem dysharmonijnym w przyrodniczej przestrzeni;
- d) reklamy wielkogabarytowe wolnostojące i na budynkach, które przytłaczają przestrzeń publiczną w obszarach zurbanizowanych a poza nimi są kolizyjne z krajobrazem i walorami przyrodniczymi;
- e) przestrzeń strefy gospodarczej (usługowej, składowej, przemysłowej) przy ulicy Pivnej w Sierakowicach z uwagi na przypadkowe formy architektoniczne, chaos urbanistyczny, brak zieleni; funkcje nie stwarzają tu kolizji przestrzennych ale ważne jest ukształtowanie

- estetyczne i ograniczenie ekspozycji tej zabudowy w krajobrazie wsi;
- f) tereny położone wzdłuż drogi prowadzącej z Kamienicy Królewskiej do skrzyżowania z drogą główną Sierakowice - Lębork o funkcjach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej oraz ośrodków produkcji gospodarki polowej i zwierzęcej (fermy drobiu, mieszalnia pasz i ubojnia); wskazane jest ograniczanie ekspozycji tych budynków z głównej drogi (np. przez otoczenie wysoką zielenią);
- g) zabudowania zakładu produkcji betonu w Mojuszu; zakład nie jest widoczny z głównej drogi (wojewódzkiej nr 211) nie ingerują więc mocno w krajobraz widoczny z tej drogi.

III.5.3. Problemy i zagrożenia

Zagrożenia ładu przestrzennego wynikające z rozwoju społeczno – gospodarczego to:

- a) działania lokalizacyjne i chaos przestrzenny, które prowadzą do degradacji zasobów, przyrodniczego i krajobrazu, tworzą problemy społeczne i środowiskowe,
- b) postępujące rozproszenie zabudowy – aspekt dostrzeżony też przez mieszkańców w analizie SWOT na etapie sporządzania Strategii rozwoju gminy na lata 2014 – 2024,
- c) lokalizacja nowej zabudowy w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy; ponieważ Gmina nie ma prawa odmówić ustalenia warunków zabudowy jeśli wniosek inwestora jest zgodny z obowiązującymi przepisami prawa, w tym z formami zabudowy oraz z funkcjami w sąsiedztwie - w tym również w dalszym sąsiedztwie, funkcje i formy zabudowy silnie ingerują w krajobraz i dotychczasowy sposób zabudowy,
- d) rozwój budownictwa lotniskowego w sąsiedztwie jezior; w otwartym krajobrazie eksponowanym też z przeciwległego brzegu powoduje obniżenie walorów krajobrazowych i stanowi element dysharmonijny.

W celu utrzymania i kreowania ładu przestrzennego w gminie należy dążyć do wzmocnienia narzędzi ochrony krajobrazu poprzez sporządzanie dla obszarów najbardziej wartościowych krajobrazowo planów miejscowych z ustaleniem zakazy zabudowy.

III.6. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

III.6.1. Charakterystyka zasobów środowiska przyrodniczego

1) Położenie

Gmina Sierakowice położona jest na terenie województwa pomorskiego w północno - zachodniej części powiatu kartuskiego, od północy sąsiaduje z gminami powiatu lęborskiego i wejherowskiego, od wschodu z gminami Kartuzy i Chmielno, od południa z gminami Sulęczyno i Stężyca, a od zachodu z gminami powiatu bytowskiego.

Gmina położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych – tzw. Szwajcarii Kaszubskiej w centralnej, najwyższej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.

W ujęciu fizyczno-geograficznym gmina Sierakowice jest położona w:

- megaregionie: Pozaalpejska Europa Środkowa,
- prowincji: Niż Środkowoeuropejski,

- podprowincja: Pojezierza Południowobałtyckie,
- makroregion: Pojezierza Południowopomorskie,
- mezoregion: Pojezierze Kaszubskie.

2) Klimat

Ze względu na położenie na Pojezierzu Kaszubskim i znaczne wyniesienie terenu ponad poziom morza klimat gminy Sierakowice charakteryzuje się:

- niską średnimi niskimi temperaturami latem (17°C) i zimą (do -2,5°C),
- stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych,
- wysokimi średnio rocznymi sumami opadów: 600 mm – 700 mm,
- dużą wilgotnością względną powietrza – w okresie X-II ponad 80 %,
- dużą liczbą dni pochmurnych i dni z mgłą,
- dominacją wiatrów zachodnich.

3) Ukształtowanie terenu

Obszar gminy Sierakowice pod względem geomorfologicznym charakteryzuje się dużym urozmaiceniem, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych. Wyróżnić tu należy cztery zasadnicze formy ukształtowania terenu:

- wysoczyzny moreny dennej;
- wyniesienia moreny czołowej;
- rynny polodowcowe;
- równiny sandrowe.

Układ wyróżnionych form ukształtowania terenu w granicach gminy Sierakowice odzwierciedla dawne procesy geomorfologiczne związane z rzeźbotwórczą, głównie akumulacyjną rolą lądolodu, z którego formami fazy południowo - bałtyckiej mamy do czynienia.

III.6.2. Zasoby wodne – wody powierzchniowe

Charakter obiegu wody na terenie gminy Sierakowice jest typowy dla obszarów młodoglacjalnych.

Obszar gminy położony jest w obrębie czterech dorzeczy: Łupawy, Słupi, Łeby i Raduni.

1) Obszar Dorzecza Słupi

Rzeka Słupia²⁸ zalicza się do rzek małych o charakterystyce typowej dla rzek Przymorza (zdecydowana przewaga zasilania podziemnego, znaczna zasobność w wodę, niewielka amplituda wahań stanów wód). Długość rzeki wynosi 138,6 km (wg. „Podziały hydrograficzny Polski” 1983 r.) a powierzchnia jej zlewni 1310 km². Źródła Słupi znajdują się na Pojezierzu Kaszubskim w pobliżu Sierakowskiej Huty, na wysokości 178 m n.p.m. Środkowy bieg rzeki leży na obszarze Wysoczyzny Polanowskiej, zaś jej bieg dolny na Wysoczyźnie Damnickiej, Równinie Słupskiej oraz Wybrzeżu Słowińskim. Rzeka jest ciekim I rzędu, uchodzi do Bałtyku w Ustce.

Rzeki dorzecza Słupi cechują się silną meandryzacją. W górnym biegu Słupi i innych większych rzek obszaru przeważają doliny rynnowe, w dolnym biegu Słupi - współczesne doliny erozyjne. W górnym biegu rzeka przepływa przez szereg jezior: Tuchlińskie, Pręgożyno, Skrzynka,

28 <http://dolinaslupi.pl/przyroda-2/wody/rzeki/>

Trzebocińskie, Gowidlińskie, Węgorzyno i Żukowskie. Sieć rzeczna dorzecza Słupi ma charakter asymetryczny. Wyraźnie przeważają dopływy lewobrzeżne, odwadniające większe powierzchnie zlewni. Słupia charakteryzuje się bardzo dużym potencjałem faunistycznym zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

2) Obszar Dorzecza Łupawy

Na terenie gminy Sierakowice dopływami Łupawy są rzeki: Bukowina z dopływem Czarna Woda i Dolina Jadwigi.

Rzeki Bukowina z Czarną wodą oraz Dolina Jadwigi są to rzeki o charakterze potoków górskich o bardzo dużym potencjale faunistycznym, zwłaszcza w zakresie ichtiofauny.

3) Obszar Dorzecza Łeby

Obszar Dorzecza rzeki Łeby stanowi niewielki obszar we wschodniej części gminy Sierakowice.

4) Obszar Dorzecza Raduni

Dopływem Raduni na terenie gminy Sierakowice jest ciek Borucinka.

Obszar dorzecza obejmuje niewielki obszar w południowo-wschodniej części gminy.

5) Rzeki w gminie Sierakowice

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące cieki i kanały: rzeka Bukowina, Struga Potęgowska, Struga Mirachowska, Struga Kamienicka, rzeka Łupawka, Struga Mieleńska, które stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszaniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwianiu jej uprawy w stosunku do których prawa właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

Rzeki wymienione są w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17.12.2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących własność publiczną to:

- Struga Puzdrowska – rzeka istotna dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu jak wyżej,
- Kanał Skrzyszewo – urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego.

Tabela nr 34. Rzeki w gminie Sierakowice

<i>Nazwa rzeki</i>	<i>Położenie - obręb</i>	<i>Śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną</i>
Słupia	Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo	TAK
Struga Mieleńska	Pałubice	TAK
Struga Potęgowska	Kamienica Królewska, Kamienicki Młyn	TAK
Struga Mirachowska	Szopa, Bącka Huta	TAK
Struga Kamienicka	Kamienica Królewska	TAK
Łupawka	Smolniki, Borowy Las	TAK
Struga Puzdrowska	Łyśniewo, Puzdrowo	NIE

Nazwa rzeki	Obszar	Własność
Bukowina	Załakowo	TAK
Czarna Woda		NIE
Łeba		NIE
Borucinka		NIE
Kanał Skrzeszewo	Załakowo	NIE

5) Inne wody płynące w gminie Sierakowice

Do innych wód płynących zalicza się wody w jeziorach, innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym lub okresowym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych.

Dominują jeziora małe powierzchniowo tzw. „oczka”. Często pomimo ich małych rozmiarów i głębokości pełnią istotną funkcję retencyjną.

Do największych jezior w gminie Sierakowice należą: jezioro Gowidlińskie (pow. 392 ha, w tym 212 ha na terenie gminy), jezioro Kamienieckie (pow. 138 ha) i jezioro Potęgowskie (częściowo w gminie Sierakowice).

Nazwa jeziora	Obręb	Powierzchnia (ha)	Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną
Gowidlińskie	Gowidlino i Borowy Las	392 ha w gminie Sierakowice 212 ha	TAK
Białe	Kamienicki Młyn	37,56	TAK
Junno	Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn	34,67	TAK
Tuchlińskie	Tuchlino	31,69	NIE
Długie	Łyśniewo	27,85	NIE
Trzono	Łyśniewo	27,26	TAK
Święte (jezioro lobeliowe)	Skrzeszewo	23,44	TAK
Miemino	Łyśniewo	21,98	NIE
Bukowskie	Bukowo	14,41	NIE
Odnoga	Kamienicki Młyn	12,61	TAK
Trzemeszno Duże	Stara Huta	10,95	TAK
Trzemeszno Małe	Borowy Las	Brak danych	TAK
Mielenko	Pałubice	7,14	NIE
Potęgowskie	Kamienicki Młyn	Brak danych	TAK
Kamienieckie	Pałubice, Kamienica Królewska	Brak danych	TAK
Świniewo	Sierakowice, Puzdrowo	10,00	NIE
Czarne	Łyśniewo	8,82	NIE
Ostrowickie	Borowy Las	6,71	NIE

Tabela nr 35. Jeziora w gminie Sierakowice

Nazwa jeziora	Obręb	Powierzchnia (ha)	Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną
Kawle	Kawelki	5,60	NIE
Okonko	Pałubice	5,58	NIE
Malinko	Borowy Las	5,13	NIE
Welk	Jelonko, Welk	3,43	NIE
Kominek	Sierakowice	3,30	NIE
Kamionkowskie	Kamionka Gowidlińska	3,29	TAK

Zródło: http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=19&no_back=1&id_kat=6&id_menu=23&lg=pl

III.6.3. Obowiązujące formy ochrony przyrody

Na terenie gminy Sierakowice występują następujące formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j.Dz. U. Z 2016 r. poz.2134 ze zm.):

- 1) rezerваты przyrody: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty;
- 2) park krajobrazowy: Kaszubski Park Krajobrazowy wraz z otuliną;
- 3) obszary Natura 2000: PLH 220014 Kurze Grzędy, PLH 220097 Jeziora Kistowskie, PLB 220008 Lasy Mirachowskie;
- 4) obszar chronionego krajobrazu: Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
- 5) zespoły przyrodniczo krajobrazowe: "Rynna Potęgowska", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Dolina Łeby w KPK";
- 6) użytek ekologiczny nr 286;
- 7) parki zabytkowe: w Tuchlinie i Sierakowicach;
- 8) pomniki przyrody – głązy i drzewa.

Znaczna część powierzchni gminy podlega ochronie jako Kaszubski Park Krajobrazowy.

1) Rezerваты przyrody

a) „Żurawie Chrusty”

Rezerwat utworzony Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 listopada 1990 r. w celu ochrony jeziora dystroficznego wraz z naturalnym zbiorowiskiem torfowiskowym. Jest to rezerwat o powierzchni 21,82 ha.

Rezerwat obejmuje fragment lasu ze śródleśnym jeziorkiem w południowej części kompleksu Lasów Mirachowskich. Jezioro jest dystroficznego typu (woda brunatno zabarwiona o kwaśnym odczynie), a otaczająca jego brzegi roślinność torfowiskowa tworzy naturalne strefy: od zbiorowiska z turzycą bagienną na skraju otwartej wody, poprzez pło mszarne, mszar czerwony i dolinkowy, do początkowych postaci boru bagiennego. Ze względu na skąpożywny charakter siedlisk, flora rezerwatu liczy zaledwie około 30 gatunków roślin naczyniowych i ponad 20 gatunków mszaków i porostów. Stwierdzono tu 4 gatunki roślin podlegających ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna, widłak goździsty i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki chronione częściowo: grązel żółty i kruszyna pospolita. Rośnie tu również bażyna czarna, modrzewnica zwyczajna i turzyca bagienna.

b) „Kurze Grzędy”

Początkowo utworzony jako rezerwat ornitologiczny w 1916 r., w celu ochrony stanowiska głuszca i jego miejsc lęgowych. Ponownie rezerwat został utworzony w 1957 r., a jego powiększenie nastąpiło w 1989 r. Rezerwat torfowiskowo - faunistyczny na terenie Lasów Mirachowskich o powierzchni 170,70 ha, z czego w gminie Sierakowice 4,48 ha. Obejmuje swoim zasięgiem dystroficzne jeziora, sąsiadujące z Jeziorem Wielkim torfowisko wysokie i okoliczne lasy. Utworzony został w celu ochrony miejsc lęgowych żurawia i tokowisk głuszca. Głuszca w chwili obecnej się nie spotyka. Występują tu cenne gatunki ptaków wodno - błotnych oraz szponiastych.

W rezerwacie występują również cenne i rzadkie gatunki flory torfowiskowej. W granicach rezerwatu występuje największe na Pojezierzu Kaszubskim torfowisko wysokie. Występują bezdrzewne zbiorowiska mszaru czerwonego i brunatnego. Na terenie rezerwatu oznaczono około 60 gatunków roślin naczyniowych i około 80 gatunków roślin niższych, w tym 8 gatunków roślin chronionych (bagno zwyczajne, brodaczka kępkowa, grąźel żółty, kruszyna pospolita, paprotka zwyczajna, rosiczka okrągłolistna, widłak jałowcowaty, widłak gajowy) oraz kilka gatunków rzadkich, ginących roślin: turzyca bagienna, wełnianeczka darniowa oraz gatunki mchów brunatnych, torfowców oraz porostów.

Od połowy lat 90 prowadzone są prace mające na celu przywrócenie prawidłowych stosunków wodno - siedliskowych, które zostały zaburzone wskutek wcześniejszego odwodnienia terenu. Prace polegające na budowie drewnianych zastawek na rowach zostały włączone do europejskiego projektu LIFE - Nature „Ochrona wysokich torfowisk bałtyckich na Pomorzu”.

c) „Jezioro turzycowe”

Rezerwat florystyczny położony w północnej części Parku, w bliskim sąsiedztwie rezerwatu Kurze Grzędy. Został on utworzony w 1959 r. w celu ochrony niewielkiego Jeziora Turzycowego wraz z otaczającym mszarem o łącznej powierzchni 0,37 ha. W 1989 r. został powiększony do 11,39 ha o położone na południe od jeziora torfowisko wysokie.

Celem objęcia ochroną tego obszaru jest przywrócenie istniejącego tu w przeszłości stanowiska turzycy skąpokwiatowej oraz zachowanie rzadkich zbiorowisk i gatunków roślin torfowiskowych. Stwierdzono tutaj występowanie około 30 gatunków roślin naczyniowych, spośród których 3 gatunki podlegają ochronie ścisłej: bagno zwyczajne, rosiczka okrągłolistna i widłak jałowcowaty oraz 2 gatunki są chronione częściowo: grąźel żółty i kruszyna pospolita.

Rośnie tu także bażyna czarna, borówka bagienna, modrzewnica zwyczajna, przygielka biała i turzyca bagienna oraz zagrożony wyginięciem torfowiec brunatny.

Droga dostępu do rezerwatu jest bardzo krótka i prowadzi na brzeg torfowiska okalającego jezioro.

2) Park krajobrazowy

a) Kaszubski Park Krajobrazowy (KPK)

Kaszubski Park Krajobrazowy utworzony został w 1983 roku Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku nr XIX/82/83 z dnia 15 czerwca 1983 roku. Jest położony w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego i obejmuje zespół Jezior Raduńsko - Ostrzyckich, Wzgórza Szymbarskie oraz kompleks Lasów Mirachowskich z zespołem Jezior Potęgowskich.

Kaszubski Park Krajobrazowy sąsiaduje z pięcioma obszarami chronionego krajobrazu: od północy z Obszarem Chronionego Krajobrazu Dolina Łeby, od zachodu z Gowidlińskim Obszarem Chronionego Krajobrazu, od wschodu z Kartuskim Obszarem Chronionego Krajobrazu oraz Obszarem Chronionego

Krajobrazu Doliny Raduni, od południowego-zachodu z Przywidzkim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

Ogólna powierzchnia Parku wynosi 33 202 ha z czego w granicach gminy Sierakowice znajduje się 5 134 ha - co stanowi ponad 15 % (28%) ogólnej powierzchni parku. Około połowa powierzchni Parku zajęta jest przez użytki rolne, 34% powierzchni zajmują lasy i około 10 % jeziora. Środowisko przyrodnicze KPK reprezentuje zestaw cech typowych dla obszarów młodogłacjalnych, do których należą (za „Materiałami do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II“, 2000):

- genetyczne i morfometryczne urozmaicenie rzeźby terenu,
- występowanie złożonych układów form dolinnych, zwłaszcza rynien połodowcowych,
- mozaikowe zróżnicowanie pokrywy litologiczno - glebowej,
- duży udział terenów nie włączonych do systemu odwadniania powierzchniowego czyli terenów bezodpływowych,
- duży wpływ jezior na kształtowanie się obiegu wody w zlewniach,
- różnorodność zbiorowisk roślinnych.

Szata roślinna Kaszubskiego Parku Krajobrazowego charakteryzuje się dużym bogactwem zbiorowisk fauny i flory. Wśród lasów przeważają lasy mieszane i liściaste. W wyższych położeniach występują buczyny, w niższych partiach zboczy grądy, a w dnach dolin łągi jesionowo - wiązowe i jesionowo - olszowe. W wielu miejscach na siedliskach lasów liściastych, w wyniku nieprawidłowo prowadzonej gospodarki leśnej, występują bory sosnowe, ze znacznym udziałem obcego tu świerka. Dużym zróżnicowaniem charakteryzują się zachowane w wielu miejscach zbiorowiska łąkowe, torfowiskowe i wodne. Obszar KPK jest intensywnie użytkowany gospodarczo, zwłaszcza w zakresie rolnictwa, rekreacji, osadnictwa i leśnictwa. Efektem tego jest znaczny stopień antropizacji, a miejscami dewastacji środowiska przyrodniczego. Największym problemem minionych lat był żywiołowy rozwój zainwestowania rekreacyjnego, zwłaszcza w postaci indywidualnych domków letniskowych. W wielu miejscach spowodowało to utratę walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku.

Dla ochrony środowiska KPK przed negatywnymi wpływami z zewnątrz ustanowiono wokół niego otulinę, której powierzchnia wynosi aktualnie 32 494 ha. Otulina ta zajmuje centralną część gminy Sierakowice, na zachód od obszaru parku.

Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r.

3) Obszary chronionego krajobrazu

a) Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu

Obszar wyznaczony Rozporządzeniem Nr 5/94 Wojewody Gdańskiego z 1994 r. na powierzchni 14 736 ha. Obszar ten charakteryzuje się młodogłacjalnym krajobrazem ciągów wzgórz morenowych i rozległych równin sandrowych. Urozmaicenie wprowadzają rozległe, głębokie rynny jeziorne jeziora Mausz i Jeziora Gowidlińskiego. Występują tu odcinki przełomowe rzeki Słupi.

Obszar GOCHK obejmuje tereny rolniczo-leśne położone na zachód od kompleksu lasów mirachowskich aż do granicy województwa w okolicach jeziora Mausz. Charakterystycznymi elementami szaty roślinnej są rozległe lasy bukowe i bukowo - dębowe położone na obszarach wysoczyznowych w części północnej. W części południowej występują bory mieszane i bory świeże związane z siedliskami

sandrowymi. W zagłębieniach terenu licznie występują drobne oczka wodne, torfowisk lub obszary podmokłe.

Dla Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu obowiązuje uchwała nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r.

b) Obszar Chronionego Krajobrazu „Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka”

Wzdłuż północnej granicy gminy położony jest OCHK Fragment Pradoliny Łeby i Wzgórza Morenowe na Południe od Lęborka ustanowiony w 1981 r. przez Wojewodę Słupskiego (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981r. Nr 9, poz. 23). Położony jest na terenie gmin: Lębork, Nowa Wieś Lęborska, Potęgowo, Cewice.

4) Obszary Natura 2000

a) Obszar Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008

Obszar ten stanowi obszar specjalnej ochrony ptaków, wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie Obszarów Specjalnej Ochrony ptaków Natura 2000, którego aktualne brzmienie zawiera Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 25 poz. 133), na podstawie Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r.

- Dz. Urz. UE 26.1.2010 L 20).

Ostoja Lasy Mirachowskie obejmuje kompleks lasów leżących w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego na Wysoczyźnie Mirachowskiej. Lasy te są największym zwartym kompleksem leśnym na Pojezierzu. W środkowej i południowej części ostoi lasów jest mało, gdyż zostały one wycięte, a grunty zajęte pod uprawy rolne.

Ostoja obejmuje fragment centralnej, najwyższej części pojezierza morenowego. Krajobraz ostoi charakteryzuje niezwykle urozmaicona rzeźba terenu, z charakterystycznymi głęboko wciętymi rynnami jezior, dolinami małych strumieni oraz stromymi stokami opadającymi ku dolinom rzecznych. Jest to obszar wododziałowy pomiędzy dwoma dużymi rzekami przymorskimi, bierze tu początek rzeka Łupawa z rzeką Bukowiną. W północnej części przebiega równoleżnikowo głęboka rynna, w której układają się Jezioro Lubygość i Zespół Jezior Potęgowskich. Jest tu też wiele małych jezior i oczek dystroficznych, otoczonych torfowiskami z borami sosnowymi i brzezunami bagiennymi.

Przeważają siedliska lasu mieszanego świeżego, boru mieszanego świeżego, boru mieszanego bagiennego i lasu świeżego. W drzewostanie dominuje sosna (58% udziału), mniejszy udział świerka (17%), buka (18%) i brzozy (3%). Drzewostan jest stosunkowo młody, najstarsze płaty obejmują rezerwy przyrody. Na terenach nieleśnych jest mocno rozwinięte osadnictwo.

W ostoi Lasy Mirachowskie stwierdzono występowanie, co najmniej 19 gatunków ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej (w tym 14 lęgowych). Liczebność jednego gatunku (włochatki) mieści się w kryteriach wyznaczania ostoi ptaków wprowadzonych przez BirdLife International. Ponadto 4 gatunki zamieszczone zostały na liście ptaków zagrożonych w Polskiej czerwonej księdze zwierząt.

Obszar obejmuje aktualnie powierzchnię 8 232,4 ha. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia wyznaczenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru specjalnej ochrony ptaków.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2014 r. poz. 1940), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290).

Przedmiot ochrony stanowią gatunki:

- A223 Włochatka *Aegolius funereus*,
- A067 Gągoł *Bucephala clangula*.

Tabela nr 36. Zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru PLB220008 – na podstawie Załącznika nr 1 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.

Przedmiot ochrony	Zagrożenia	
	Istniejące	Potencjalne
A223 Włochatka <i>Aegolius funereus</i>	1) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - niewystarczająca liczba martwych i dziuplastych drzew 2) G05.07 niewłaściwie realizowane działania ochronne lub ich brak - brak stref ochronnych wokół stanowisk lęgowych	1) B02.02 Wycinka lasu - zbyt mała powierzchnia starodrzewów (B02.02) 2) B07 Inne rodzaje praktyk leśnych nie wymienionych powyżej - prowadzenie prac leśnych w pobliżu miejsc gniazdowania w sezonie lęgowym (B07)
A067 Gągoł <i>Bucephala clangula</i>	1) K03.04 Drapieżnictwo norki amerykańskiej 2) B02.04 usuwanie martwych i umierających drzew - zbyt mała ilość starych i dziuplastych drzew w pobliżu zbiorników wodnych (B02.04)	1) G02 Infrastruktura sportowa i rekreacyjna - rozwój infrastruktury turystycznej nad brzegami jezior i zabudowa ich brzegów 2) G01.01.02 Rozwój ruchu turystycznego w pobliżu łęgówisk

*Tabela nr 37. A223 Włochatka *Aegolius funereus* - działania ochronne – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.*

Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania

Tabela nr 37. A223 Włochatka *Aegolius funereus* - działania ochronne – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.

<i>Działania ochronne dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania</i>	
<p>1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez:</p> <p>a) pozostawienie w ramach każdej rębni, na powierzchni manipulacyjnej nie mniej niż 5% powierzchni starodrzewu (drzewostanu macierzystego) wraz ze wszystkimi składnikami strukturalnymi (nienaruszone wszystkie warstwy). Powinny być one zaznaczone w terenie na etapie cięć przygotowawczych i pozostawione do naturalnego rozpadu. Minimalna powierzchnia kępy starodrzewiu powinna wynosić 5 arów. Ze względów bezpieczeństwa działanie to nie dotyczy drzewostanów przy drogach, w sąsiedztwie budynków i budowli, miejsc służących turystyce, rekreacji i edukacji (szlaki piesze, rowerowe, konne, ścieżki edukacyjne, itp.). Dopuszcza się odstępianie od pozostawiania kęp w drzewostanach świerkowych (ze względu na zagrożenie ze strony kornika drukarza) kosztem adekwatnego zwiększenia powierzchni kęp na innych powierzchniach manipulacyjnych użytkowanych rębnie w danym roku, na terenie obszaru Natura 2000</p> <p>b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu</p> <p>c) pozostawianie w drzewostanach na całym obszarze docelowo co najmniej 5m³/ha martwych stojących drzew >30 cm średnicy</p> <p>Realizacja działania i osiągnięcie wartości progowych w oparciu o naturalne procesy wydzielania się drzew przy zachowaniu zasad ochrony lasu (konieczność usuwania drzew w związku ze zwalczaniem nadmiernie pojawiających się i rozprzestrzeniających organizmów szkodliwych). Działanie nie dotyczy usuwania zagrożeń dla bezpieczeństwa osób i mienia</p> <p>2) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez wywieszanie budek lęgowych w młodszych klasach wieku drzewostanu (60-80 lat), ich coroczna kontrola i czyszczenie</p>	<p>Kompleksy leśne w granicach obszaru Natura 2000</p>
<p>Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych Natura 2000</p>	
<p>Coroczny monitoring stanu ochrony (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO),</p>	<p>Cały obszar 2000</p>

<i>Tabela nr 38. A067 Gągoł Bucephala clangula - działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt – na podstawie Załącznika nr 2 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r.</i>	
<i>Działania dotyczące ochrony czynnej zwierząt oraz ich siedlisk oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania</i>	
1) Utrzymanie odpowiedniej struktury siedlisk lęgowych poprzez: a) wyłączenie z użytkowania rębego pasa o szerokości 50 m wokół jezior b) pozostawienie w drzewostanach wszystkich drzew dziuplastych w strefie 50 m wokół jezior. Działanie nie dotyczy drzew zagrażających bezpieczeństwu publicznemu	Wykaz lokalizacji według Załącznika nr 2 do Zarządzenia
2) Ograniczenie presji drapieżników poprzez redukcję populacji norki amerykańskiej przez odstrzał lub odłów i eliminację osobników	Cały obszar Natura 2000
3) Zapewnienie odpowiednich miejsc gniazdowania poprzez zawieszanie budek lęgowych w tych rejonach, gdzie brak naturalnych dziupli. Budki należy zabezpieczyć przed drapieżnikami i zawieszać na wysokości co najmniej 4 m i pojedynczo, tj. nie bliżej niż 200 m między budkami, bez tworzenia skupień	Cały obszar Natura 2000
<i>Działania dotyczące monitoringu stanu przedmiotów ochrony oraz realizacji celów działań ochronnych</i>	
Monitoring stanu ochrony oraz zasiedlenia budek lęgowych i dziupli realizowany raz na 3 lata (pierwsza ocena w ciągu 4 lat obowiązywania PZO)	Cały obszar Natura 2000

Ponadto w Załączniku nr 6 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008, określono wskazania do zmian w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędne dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony gatunków zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000:

<i>Tabela nr 39. Wskazania do zmiany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego – na podstawie Załącznika nr 3 do Zarządzenia</i>	
<i>Nazwa dokumentu</i>	<i>Wskazanie do zmiany</i>
Uchwała Rady Gminy Sierakowice nr XLV/353/02 z dnia 01.10.2002 r. w sprawie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice (ze zmianami)	Wprowadzenie do studium zapisów zapewniających: 1) nielokalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium 2) ochronę stanowisk lęgowych gągoła poprzez dostosowanie zagospodarowania i użytkowania turystycznego, rekreacyjnego, sportowego i wędkarskiego brzegów jezior, na których występuje gągoł, do wymogów ochrony siedlisk lęgowych

	gatunku poprzez wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie. Nie dotyczy obiektów małej architektury oraz obiektów służących: - prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony, - ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody
--	--

b) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Kurze Grzędy PLH220014

Obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 został zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2007 r., której aktualne brzmienie zawiera decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie przyjęcia siódmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. z 2013 r. Nr 350 poz. 287), jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody sprawujący nadzór nad obszarem sporządza projekt planu zadań ochronnych na okres 10 lat, przy czym pierwszy projekt tworzy się w terminie 6 lat od dnia zatwierdzenia obszaru przez Komisję Europejską jako obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty.

Teren na którym znajduje się obszar Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 zajmuje powierzchnię 1 586,59 ha i stanowi głównie własność Skarbu Państwa (w 95,7%) oraz prywatną (w 4,3%). Pod względem administracyjnym położony jest w woj. pomorskim – pow. kartuski, (gm. Kartuzy i gm. Sierakowice – północy fragment wsi Bącka Huta). Obszar Kurze Grzędy znajduje się w granicach administracyjnych Nadleśnictwa Kartuzy i Nadleśnictwa Strzebielino.

Rozpatrywany obszar Natura 2000 zaprojektowano z uwagi na występowanie siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43 EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych:

- 3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne,
- 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane, lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji,
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae*),
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*),
- 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku *Rhynchosporion*,
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae Fagenion*, *Galio odorati – Fagenion*),
- 9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercion robori-petraeae*), 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20).

W Zarządzeniu ani w jego zmianie nie podano wskazań do uwzględnienia w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice.

c) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Jeziora Kistowskie PLH220097

Obszar obejmuje trzy jeziora lobeliowe (Chojnackie, Warleńskie (Warlińskie), Ostrowickie), w każdym z nich występuje populacja elismy wodnej (*Luronium natans*).

Są to stosunkowo niewielkie jeziora o zróżnicowanej głębokości (głębokości maksymalne 8 m - 19 m), cechują się one lekko kwaśnym lub bliskim obojętnemu odczynem wody (pH 6,63 - 6,95), woda jest zabarwiona substancjami humusowymi. Zlewnie jezior mają charakter rolniczy, a nad brzegami jezior następuje intensyfikacja zabudowy letniskowej. Obecnie są to jeziora mezotorficzne i eutroficzne.

Jeziora lobeliowe są specyficznym typem ekosystemów jeziornych o oligotroficznych wodach, gromadzących unikatową roślinność z udziałem m. in. rzadkich i występujących wyłącznie w takich ekosystemach gatunków: lobelii jeziornej (*Lobelia dortmanna*), poryblinu jeziornego (*Isoetes lacustris*) i brzeżycy jednokwiatowej (*Littorella uniflora*).

d) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Staniszewskie Błota PLH220027

Obszar obejmuje fragment kompleksu Lasów Mirachowskich, otaczający torfowisko Staniszewskie Błota i jezioro Leśne Oczko. Torfowisko jest silnie odwodnione, ale pewne jego fragmenty zachowały jeszcze wysokie walory przyrodnicze. Dominującymi zbiorowiskami na torfowisku są: bór i brzezina bagienna. W otoczeniu torfowiska występują acydofilne dąbrowy. Na pozostałym terenie dominują kwaśne buczyny.

Dla obszaru obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Staniszewskie Błoto PLH220027 (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 2140).

Staniszewskie Błoto zabezpiecza jedną z największych w województwie pomorskim powierzchnię borów i brzezin bagiennych z bardzo obfitą populacją widłaka jałowcowatego.

Znaczne walory przyrodnicze ma też dystroficzne jezioro Leśne Oczko, otoczone roślinnością torfowiskową o klasycznym układzie zonacyjnym. Wyróżniono tu 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, zajmujących ok. 90 % obszaru. Ostoja jest jednym z najdalej na południe wysuniętych stanowisk np. wrzośca bagiennego *Erica tetralix*, tajeży jednostronnej *Goodyera repens* oraz rzadkich gatunków torfowców i porostów. Żyje tu bogata populacja skójki gruboskorupowej *Unio crassus*. Obserwowano tu też wydrę.

Tabela nr 40. Cele działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru PLH220027

Lp.	Przedmiot ochrony	Cele działań ochronnych
1	3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne	Zachowanie siedliska w nie pogorszonej formie ochrony
2	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska

3	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio -Caricetea	Utrzymanie właściwego stanu ochrony siedliska
4	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion	Aktualizacja statusu przedmiotu ochrony
5	9110 Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagetum)	Zachowanie siedliska w niepogorszonym stanie ochrony
6	91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi Pinetum, Pino mugo-Sphagnetum, Sphagnogirgensohnii-Piceetum) i brzoźowo – sosnowe bagienne lasy borealne	Zachowanie siedliska w nie pogorszonym stanie ochrony

Do podstawowych zagrożeń istniejących i potencjalnych dla ostoi wymienionych w Zarządzeniu należą: zmiana określonych cech siedliska, zaśmiecanie i wydeptywanie, zarastanie przez drzewa i krzewy, gospodarka leśna bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska przyrodniczego, odwadnianie, odnawianie lasu po wycince, usuwanie martwych i umierających drzew, ewolucja biocenotyczna, zmiana składu gatunkowego, sukcesja.

5) Pomniki przyrody

W granicach gminy Sierakowice ustanowiono dotychczas 8 pomników przyrody. W związku z gwałtownymi burzami w latach 2011/2012 usunięto jeden pomnik przyrody (nr 1023 – lipa drobnolistna zrosnięta z dwóch drzew, w miejscowości Mojuszewska Huta), ponieważ został on poważnie uszkodzony.

Charakterystyka pomników przyrody według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, zawarta jest w Tabeli nr 41 a rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i na Rysunku Studium nr 2.

Tabela nr 41. Wykaz pomników przyrody w gminie Sierakowice

L.p.	Numer pomnika	Nazwa	Lokalizacja	Obwód	Wysokość	Wiek
1	705	Lipa drobnolistna	Wieś Sierakowice-cmentarz	313	17	ok. 100
2	762	Dąb szypułkowy „Grebi Dąb”	Wieś Sierakowice, obok probostwa parafii św. Marcina	540	30	250
3	962	Sosna pospolita	w oddz. 217a leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskim Parku Krajobrazowym	278	35	b.d.
4	963	Buk pospolity	w oddz. 238f leśnictwa Wygoda – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	460	30	140
5	964	Sosna wejmutka	w oddz. 177f leśnictwa Bącka Huta – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	243	31	110
6	1024	Jałowiec pospolity - forma drzewiasta	Koryta	75	6	100
7	1043	Głaz narzutowy „Słupek”	Mojuszewska Huta, na polu uprawnym – w granicach Kaszubskiego Parku Krajobrazowego	obw. 370 cm, długość 140 cm, szerokość 100 cm, wysokość 200 cm		

Źródło: według rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody w Gdańsku, <http://kpk.org.pl>

6) Użytek ekologiczny.

Użytek ekologiczny „Dwa oczka” (gmina Kartuszy)

Użytek nr 282 „Dwa oczka” został ustanowiony przez Wojewodę Pomorskiego Rozporządzeniem nr 49/2006 z dnia 06.07.2006 r. zajmuje powierzchnię ok. 1,67 ha i jest położony w Nadleśnictwie Kartuszy obręb Mirachowo, oddział 153 f, j. Użytek obejmuje śródlądne oczko i torfowisko przejściowe.

7) Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

a) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Potęgowska”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony zespołu Jezior Potęgowskich. Zajmuje ona powierzchnię 1 300 ha. Jest to unikalna w skali Pojezierza Kaszubskiego rynna jeziorna obejmująca różnorodne struktury przyrodnicze naturalne i seminaturalne o dużych walorach kulturowych i fizjonomicznych.

b) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Kamieniecka”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny jeziornej z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym o małym stopniu przekształcenia przez osadnictwo. Swoim obszarem obejmuje 625 ha.

c) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Rynna Mirachowska”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony rynny polodowcowej o małym przekształceniu przez człowieka, z harmonijnym krajobrazem rolno - leśnym. Obszar obejmuje 887 ha.

d) Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Dolina Łęby w KPK”

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy został powołany w 1998 r. Rozporządzeniem Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 (Dz. Urz. Woj. Gdn. Nr 59 z 1998, poz. 295) w celu ochrony, poligenetycznej formy dolinnej, wykorzystywanej przez Łebę, z licznymi ostojami ptaków wodno-błotnych.

Główne cele ustanowienia zespołów przyrodniczo-krajobrazowych to (na podstawie „Materiałów do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. T. II”):

- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla funkcjonowania przyrody KPK,*
- *zachowanie ciągłości przestrzennej struktur przyrodniczo-krajobrazowych o szczególnym znaczeniu dla zachowania połączeń KPK z regionalnymi strukturami przyrodniczymi jego otoczenia,*
- *ochrona harmonijnego krajobrazu seminaturalnego i kulturowego o szczególnym znaczeniu dla identyfikacji specyfiki krajobrazowej KPK,*
- *ochrona ostoi zwierząt, stanowisk rzadkich gatunków roślin i cennych zbiorowisk roślinnych związanych z formami dolinnymi a zwłaszcza z terenami hydrogenicznymi w ich dnach.*

III.6.4. Projektowane formy ochrony przyrody

Na obszarze gminy Sierakowice występują obszary cenne przyrodniczo, wskazane do objęcia ochroną prawną w opracowaniach:

- „Inwentaryzacja i wabryzacja przyrodniczą gminy Sierakowice” - opracowana w 1992 r,
- „Plan Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice”,
- „Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice”.

Wykaz obszarów podano poniżej.

1) Projektowane rezerваты przyrody

a) Przygiełkowy (Skrzeszewski) Moczar ²⁹

Projektowany rezerwat florystyczny o powierzchni ok. 4,5 ha – jedyne stanowisko na Pojezierzu Kaszubskim przygiełki brunatnej. Projektowany rezerwat obejmuje w przeważającej części śródpolne, niegdyś eksploatowane torfowisko przejściowe wraz z licznymi oczkami wodnymi. W granicach torfowiska występuje 58 gatunków naczyniowych, 33 gatunki mszaków, w tym 17 gatunków torfowców. Wśród występującej flory projektowanego rezerwatu co najmniej 15 gatunków należy do gatunków prawnie chronionych, zagrożonych wyginięciem lub rzadkich w skali kraju. Projektowany rezerwat wymaga czynnej ochrony – blokady sztucznego dopływu i odpływu wód oraz bezwzględnie otuliny tworzonej przez posadzone młodniki sosnowe oraz wartościowe półnaturalne murawy i wrzosowiska (Herbichowa, Gos. 1993).

b) Torfowisko nad jez. Junno

Projektowany rezerwat torfowiskowy o powierzchni ok. 7 ha wymieniony został w Planie Rozwoju Lokalnego gminy Sierakowice oraz w Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice. Niewymieniony w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice” z 1992 r.

2) Pomniki przyrody

Na terenie gminy na uwagę zasługują liczne stare, okazałe drzewa oraz głązy narzutowe. Obiekty te w „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej gminy Sierakowice” z 1992 r. na podstawie wykonanych pomiarów i oceny przeprowadzonej w terenie zostały wskazane do objęcia ochroną prawną.

3) Użytki ekologiczne

Na terenie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego w granicach gminy Sierakowice, wyznaczono 17 obszarów – przede wszystkim zagrożonych mokradeł i torfowisk różnych typów, wskazanych do objęcia ochroną jako użytki ekologiczne:

- a) mokradło na północ od Kamienicy Młyn (pow. 11,8 ha);
- b) ujście Bukowiny do Jeziora Kamienieckiego (pow. 40,0 ha);
- c) Młyńskie Błoto (pow. 5,5 ha);
- d) jezioro Odnoga (pow. 17,2 ha);
- e) murawy na południe od Kamienicy Królewskiej (pow. 3,1 ha);
- f) wąwóz na południe od Kamienicy Królewskiej (Nadleśnictwo Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 145 a, 144 b - część, pow. 6,8 ha);
- g) siedlisko w Korytach (pow. 0,8 ha);
- h) torfowisko na południe od Bąckiej Huty (pow. 12,3 ha);
- i) torfowisko na zachód od Szopy (pow. 5,0 ha);
- j) wąwóz na zachód od Boru (pow. 2,3 ha);
- k) bagno na zachód od Mojusza (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz.241 d, f, pow. 12,5 ha);

²⁹ Wg materiałów udostępnionych przez Zarząd Kaszubskiego Parku Krajobrazowego – fragment Planu ochrony Parku.

- l) torfowisko na wschód od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddz. 271 d, f, pow. 7,0 ha);
- ł) torfowisko na północ od rezerwatu "Żurawie Chrusty" (pow. 6,5 ha);
- m) torfowisko na południe od Mojusza (pow. 9,5 ha);
- n) uroczysko łąsne na wschód od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 277 l, 284 a-d, 283 b, a-część, pow. 17,0 ha);
- o) torfowisko na południe od Mojuszewskiej Huty (Ndl. Kartuzy, Obręb Mirachowo, oddział 288 f, g, 289 g-k, 294 b, c, 295, 296 a, b, c -część, pow. 33,5 ha);
- p) torfowiska na południowy zachód od Skrzyszewa (pow. 23,5 ha).

4) Obszary cenne przyrodniczo³⁰

W „Inwentaryzacji i waloryzacji przyrodniczej dla gminy Sierakowice” opracowanej w 1992 r. zlokalizowano również szereg obszarów cennych przyrodniczo, do najcenniejszych należą:

- a) jeziora lobeliowe: jezior Długie, jezioro Miemino i jezioro Ostrowickie — z chronionymi gatunkami roślin i zwierząt. Jezioro Ostrowickie jest jednym z najcenniejszych jezior lobeliowych w województwie. Ponadto, jezioro Miemino (obwód Łyśniewo) i jezioro Ostrowickie (obwód Borowy Las) wymienione są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (t.j. z 2014 r. poz. 1713). Obszary te stanowią cenne i rzadkie siedlisko przyrodnicze. Ponadto w granicach proponowanego obszaru występują siedliska: ciepłolubne buczyny storczykowe (kod 3150), kwaśne buczyny (kod 9110), kwaśne buczyn- kwaśna buczyna niżowa (kod 9110-1) naturalne dystroficzne zbiorniki wodne (kod 3160), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - brzezina bagienna (kod 91D0-1-1), siedlisko priorytetowe bory i lasy bagienne - sosnowy bor bagienny (kod 91D0-2a), torfowiska przejściowe i trzęsawiska (kod 7140), żyzne buczyny - żyzna buczyna niżowa (kod 9130-1), grąd subatlantycki (kod 9160), siedlisko - dębowy(kod 9190-2); siedliska przyrodnicze podlegają ochronie na mocy przepisów ustawy o ochronie przyrody;
- b) jezioro Trzcinowe (Trzono) - eutroficzne jezioro ze strefowym układem zbiorowisk szuwarowych, ostoja ptaków wodno-błotnych;
- c) Czapliniec na zachód od Skrzyszewa - ostoja czapli siwej — ok. 50 gniazd;
- d) Załakowskie Wybudowanie (Torfowiska) - kompleks umiarkowanie zniekształconej brzeziny bagiennnej i boru bagiennego, stanowisko rzadkich gatunków chronionych roślin;
- e) Dolina Czarnej Wody - fragment dobrze zachowanych żyznych i acidofilnych lasów liściastych, stanowiska rzadkich gatunków chronionych roślin;
- f) Puzdrowski Młyn - niewielkie, dobrze zachowane torfowisko w dolinie rzecznej, stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin,

30 http://www.sierakowice.pl/?link=51&id_tekst=20&no_back=1&id_kat=6&id_menu=24&lg=pl, Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Sierakowice, Gdańsk 1992 r.

- g) Kawle – mokre łąki i fragmenty grądu i żyznej buczyny na skarpie doliny rzecznej,
- h) Tuchlino – dobrze zachowane żyzne i kwaśne buczyny na skarpie doliny Słupi, fragmenty mokrych łąk w dolinie,
- i) Dolina Bukowiny - dobrze zachowane mokre łąki i szuwary i stanowiska szeregu rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt.

Ponadto na terenie gminy zinwentaryzowano szereg stanowisk chronionych i rzadkich gatunków roślin i zwierząt.

III.6.5. Inne wartości przyrodnicze

Przez obszar gminy przebiegają korytarze ekologiczne rangi subregionalne, które stanowią uzupełnienie korytarzy o randze regionalnej i ponadregionalnej (krajowej), wzmacniając ich powiązania przestrzenne³¹. Korytarze te obejmują większe doliny rzeczne, leśne płaty ekologiczne, pasy jeziorno – leśne:

- korytarz ekologiczny Pradoliny Redy – Łeby (wzdłuż wschodniej granicy gminy Sierakowice);
- korytarz ekologiczny - płat ekologiczny Lasów Mirachowskich (z kierunku południowo - wschodniego ku północno – zachodniemu),
- korytarz ekologiczny prowadzący od miejscowości Podjazy, wzdłuż jeziora Gowdlińskiego, jeziora Święte do połączenia z korytarzem ekologicznym Pradoliny Redy – Łeby,
- korytarz ekologiczny wzdłuż doliny rzeki Słupi (od Sierakowskiej Huty do Tuchlina).

Ze względu na wyznaczony przebieg korytarza ekologicznego w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 z przebiegu korytarza ekologicznego wyłącza się rejon zgodny z granicami uchwały Nr L/684/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07 lutego 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla działek oznaczonych nr ew. 35/10, 35/11, 35/16, 35/17, 35/25, 35/26, 35/27, 35/28, 35/29, 35/30 położonych w obrębie ewidencyjnym 0011 Pałubice.

Ponadto na obszarze gminy występują liczne torfowiska, stanowiące biocentra flory i fauny o znaczeniu europejskim. Występują one w obniżeniach terenów, terenach przyjeziornych i dolinach rzecznych.

Na podstawie ustawy o ochronie przyrody torfowiska powinny być wykluczone z zabudowy a w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego również na podstawie przepisów dotyczących Parku.

III.6.6. Stan i potencjał rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Powierzchnia użytków rolnych w gminie Sierakowice wynosi 10 876³² ha, co stanowi ok. 59,70% powierzchni gminy.

Na terenie gminy Sierakowice rolnictwo odgrywa ważną rolę w strukturze gospodarki regionu, co wynika z tradycji rozwoju rolnictwa i struktury użytkowania gruntów.

31 Korytarze wyznaczono podstawie „Koncepcja sieci ekologicznej województwa pomorskiego dla potrzeb planowania przestrzennego”, Pomorskie Biuro Planowania Przestrzennego, Gdańsk 2014 r

32 Dane liczbowe ze Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.

Na terenie gminy występują bardzo słabe warunki dla rozwoju rolnictwa. W strukturze użytkowej gruntów dominują grunty orne (ok. 46,90 % pow. gminy). Znaczny udział w tym zakresie mają łąki (ok. 6,30%) i pastwiska (ok. 4,78 %). Na terenie gminy jest notowany niewielki udział sadów.

Poszczególne rodzaje użytków zajmują następujące powierzchnie:

- grunty orne 8 359 ha (ok. 76,85 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- sady 43 ha (ok. 3,90 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- łąki 1149 ha (ok. 10,56 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- pastwiska 872 ha (ok. 8,02 % ogólnej powierzchni użytków rolnych),
- rowy 52 ha (ok. 0,48 % ogólnej powierzchni użytków rolnych).

Gmina Sierakowice charakteryzuje się słabymi i bardzo słabymi walorami agroekologicznymi. Na terenie gminy dominują gleby bardzo słabych klas bonitacyjnych – ok. 82 % gruntów rolnych są to gleby klasy V i VI. Jedynie ok. 11% powierzchni gruntów rolnych są to gleby klasy IV.

Gleby klas I-III w granicach gminy nie występują w ogóle.

W związku z powyższym należałoby minimalizować zmiany użytkowania gruntów rolnych klasy IV na cele nierolnicze.

W 2013 r. w gminie Sierakowice funkcjonowało 1553 gospodarstw rolnych. Obok gospodarstw o powierzchni do 5 ha funkcjonują gospodarstwa o powierzchni powyżej 5 ha, które stanowią ok. 56 % wszystkich gospodarstw istniejących, co sugeruje, że pomimo słabych warunków glebowych rolnictwo jest dość dobrze rozwinięte. Wśród istniejących gospodarstw rolnych rozwija się zarówno produkcja roślinna, jak i zwierzęca nastawiona przede wszystkim na uprawę mało wymagających (pod względem warunków glebowych) upraw roślinnych oraz hodowli tradycyjnych zwierząt hodowlanych.

Słabe warunki agroekologiczne gminy stanowią istotne ograniczenie dla rozwoju rolnictwa na terenie gminy Sierakowice.

III.6.7. Stan i potencjał leśnej przestrzeni produkcyjnej

W gminie Sierakowice lasy zajmują 5 292³³⁾ ha, co stanowi ok. 29 % powierzchni gminy.

Lasy rozmieszczone nierównomiernie na całej powierzchni.

Część lasów – w zachodniej części gminy wchodzi w skład Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Lasy Państwowe w granicach gminy zajmują powierzchnię ok. 3 486 ha i znajdują się w granicach dwóch nadleśnictw: Nadleśnictwo Cewice i Nadleśnictwo Kartuzy.

W granicach Nadleśnictwa Cewice znajduje się północno - zachodni fragment gminy (tereny położone na północ od wsi Łyśniewo Wybudowanie i na zachód od wsi Załakowo). Pozostały obszar leśny znajduje się w granicach Nadleśnictwa Kartuzy.

Oprócz Lasów Państwowych na terenie gminy znajdują się również lasy prywatne i innych własności - łącznie ok. 1806 ha.

Nadleśnictwo Cewice

Lasy w granicach Nadleśnictwa Cewice są położone w obrębie Cewice, w granicach Leśnictwa Bukowina. Przeważa siedlisko leśne – bór mieszany świeży (BMśw), występuje również bór świeży (Bśw) oraz las mieszany bagienny (LMB). W drzewostanie dominującym gatunkiem jest sosna i modrzew. Na niewielkim obszarze występuje brzoza, akacja i jodła. Występujący w granicach gminy

33 *Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach, stan na dzień 01.01.2013 r.*

drzewostan jest rębny i starszy oraz bliskorębny. Lasy na przeważającej powierzchni mają funkcję gospodarczą.

Nadleśnictwo Kartuzy

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy znajdują się w granicach Leśnictw: Bącka Huta, Glinne, Kamionka, Niepoczołowice i Wygoda.

Lasy w granicach Nadleśnictwa Kartuzy rosną na dość bogatych siedliskach leśnych, w których dominuje las mieszany świeży (LMśw), który zajmuje ok. 69 % powierzchni nadleśnictwa. Siedliska borowe zajmują niewielki obszar w tym Nadleśnictwie i jest to głównie bór mieszany świeży (BMśw) oraz bór mieszany bagienny (BMB). Najważniejszym gospodarczo gatunkiem jest sosna. Znaczący udział ma również buk i świerk. Ponadto na terenie Nadleśnictwa Kartuzy występuje dąb, olcha, brzoza, jesion, dagleżja modrzew i inne.

Lasy ochronne

Na terenie gminy wyznaczono lasy ochronne, głównie wodochronne i jedynie na niewielkiej powierzchni glebochronne. Lasy ochronne występujące w gminie Sierakowice przedstawiono na Rysunku Studium nr 1.

III.6.8. Źródła i stan zanieczyszczenia środowiska

1) Wstęp

Gmina Sierakowice charakteryzuje się szybkim i dynamicznym wzrostem gospodarczym opartym głównie na handlu, usługach a także działalności produkcyjnej, co jest wynikiem położenia przy drogach pełniących połączenie regionalne (drogi wojewódzkie nr 211 i 214) a także w sąsiedztwie obszaru aglomeracji Trójmiasta, Słupska i Wejherowa. Na terenie gminy występuje większa niż na sąsiednich obszarach ilość obiektów przetwórczych i usługowych.

Gospodarka gminy oparta jest o rozwój rolnictwa, przedsiębiorczości handlowo-usługowej i produkcji. Na terenie gminy rozwija się turystyka i agroturystyka. Na terenie gminy zarejestrowano ponad 800 podmiotów gospodarczych, z czego około 521 na terenie wsi Sierakowice. Do największych zaliczyć można: ELWOZ K. Woźniak w Szklanej, Ubojnia i Przetwórstwo Zwierząt Tuchlino, Ubój i Handel Drobiu A.Gosz Sierakowice, PUH J. Breza Sierakowice, Stacja benzynowa w Sierakowicach, Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Skibiński” Sierakowice.

Na terenie gminy funkcjonują duże ферmy drobiu (Gospodarstwo Rolne, Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempowski w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie), podmioty prowadzące ubój i przetwórstwo żywności z uregulowaną gospodarką odpadami (Ubojnia Drobiu R. Pranczak w Tuchlinie, Ubój i Handel Drobiu Gosz w Sierakowicach, Ubój Drobiu Bojanowscy, Ubojnia Zwierząt Rzeźnych Brzeski w Łyśniewie oraz Ubojnia i Przetwórnia Zwierząt Rzeźnych J. Jeliński w Tuchlinie), a także auto złomy (m. in. PUH R.J Breza w Sierakowicach), zakład przetwórstwa rybnego i szereg innych podmiotów gospodarczych.

Nad jeziorami zlokalizowane są obiekty wypoczynkowe.

2) Powietrze atmosferyczne

Na terenie gminy zanieczyszczenia powietrza pochodzą ze źródeł antropogenicznych związanych przede wszystkim z tzw. niską emisją, pochodzącą z indywidualnych źródeł ciepła, gdzie podstawowym

paliwem jest węgiel zwłaszcza o niskiej jakości (czyli dużej zawartości popiołu i siarki) a jako źródło używane są kotły o niskiej sprawności.

Pozostałymi źródłami zanieczyszczeń na terenie gminy są:

- ruch komunikacyjny (emisja liniowa wzdłuż ciągów komunikacji samochodowej przebiegających przez teren gminy) – przez teren gminy przebiegają drogi wojewódzkie nr 211 (relacji Słupsk – Gdańsk) i 214 (relacji Warlubie – Łeba),
- emisje pyłów związane z eksploatacją kruszyw naturalnych (złóża w miejscowościach: Pałubice i Puzdrowo),
- emitory obiektów przemysłowych i rzemiosła uciążliwego,
- emisja niezorganizowana pyłu z terenów pozbawionych roślinności i z terenów o utwardzonej nawierzchni, głównie komunikacyjnych, placów budów oraz dawnych wyrobisk surowców mineralnych,
- emisje niezorganizowane pochodzące z ferm hodowlanych, głównie w zakresie odorów oraz tlenków azotu,
- emisje punktowe z obiektów intensywnego ogrodnictwa (szklarnie, tunele foliowe).

Rozkład i natężenie zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, którego źródłem jest komunikacja samochodowa związany jest przede wszystkim z przebiegiem tras komunikacyjnych. Wielkość wpływu na środowisko komunikacji samochodowej w zakresie zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego uwarunkowana jest natężeniem ruchu pojazdów i ich stanem technicznym a także stanem technicznym samego układu drogowego.

Emisja niezorganizowana pyłów pochodząca z obiektów hodowlanych, głównie drobiu i trzody chlewnej powoduje przede wszystkim wzrost zawartości w powietrzu atmosferycznym tlenków azotu oraz odorów. Uciążliwość wymienionych obiektów koncentruje się głównie w najbliższym ich sąsiedztwie, powodując pogorszenie warunków arosanitarnych i jakości życia okolicznych mieszkańców.

W przypadku zespołów kilku ferm oddziaływanie może osiągnąć większe rozmiary i oddziaływać na znaczny obszar. W gminie Sierakowice występuje kilkadziesiąt tego typu obiektów, z nagromadzeniem w rejonach wsi: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Pałubice. Na terenie gminy Sierakowice największe fermy drobiu to: Gospodarstwo Rolne Andrzej Bojanowski w Migach, Mirosław Lejk w Załakowie, Mieczysław Tempki w Pałubicach, Marek Koszałka i Jerzy Marciński w Tuchlinie oraz Jerzy Labuda w Puzdrowie.

Na terenie gminy zlokalizowane są ponadto: Wytwórnia Mas Bitumicznych i Zakład Produkcji Betonu Oddział Zamiejscowych „PREFABET-u”. Oba zakłady są zlokalizowane w sąsiedztwie drogi Sierakowice – Kartuzy w obrębie śródleśnej polany (przy dawnej stacji kolejowej). Zakłady stanowią potencjalne źródło zanieczyszczeń do atmosfery.

Stan jakości powietrza.

Na terenie województwa pomorskiego Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Gdańsku prowadzi roczne oceny jakości powietrza. Gmina Sierakowice jest położona w strefie pomorskiej (PL2202). Na terenie gminy pomiary są prowadzone na stacji w Sierakowicach w zakresie: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂) i benzenu. Poniżej w formie tabelarycznej zaprezentowano wyniki pomiarów w latach 2011-2013 wraz z oceną jakości powietrza.

Tabela nr 42. Wartości zanieczyszczeń w gminie Sierakowice

L.p	Zanieczyszczenie	2011		2012		2013	
		średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena	średnia roczna	ocena
1	Dwutlenek siarki (SO ₂)	9,2 µg/m ³	A	8 µg/m ³	A	8 µg/m ³	A
2	Dwutlenek azotu (NO ₂)	13,3 µg/m ³	A	12,2 µg/m ³	A	12 µg/m ³	A
3	Benzen	3,4 µg/m ³	A	4,4 µg/m ³	A	4 µg/m ³	A

Z powyższego zestawienia wynika, iż w latach 2011-2012 na terenie gminy Sierakowice nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń substancji, które były monitorowane na terenie gminy.

W 2013 r. WIOŚ w Gdańsku odnotował przekroczenia poziomów substancji w powietrzu w strefie pomorskiej dla następujących substancji:

- pył zawieszony PM₁₀ i PM_{2,5} (w Kościerzynie, Wejherowie i Starogardzie Gdańskim); od dwóch lat obserwuje się malejącą liczbę stacji, na których stwierdzono niedotrzymanie standardów jakości – substancje te nie są monitorowane na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- benzo(a)piren w pył zawieszonym PM₁₀ (średnie stężenie ze wszystkich stacji województwa 2,7 µg/m³) – przekroczenia odnotowano na 10 stanowiskach w województwie pomorskim. W porównaniu do roku 2012 odnotowano niewielką poprawę. Wysokie stężenie benzo(a)pirenu odnotowuje się głównie w okresie grzewczym, co jest związane z faktem, że jego głównym źródłem są paleniska domowe ogrzewane paliwami stałymi (węglem i drewnem) – substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego,
- ozon – jak w latach ubiegłych zagrożone pozostają poziomy celów długoterminowych ustalonych do osiągnięcia na rok 2020 ze względu na ochronę zdrowia oraz ochronę roślin – substancja nie jest monitorowana na terenie gminy Sierakowice i powiatu kartuskiego.

3) Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie gminy Sierakowice głównymi potencjalnymi źródłami zanieczyszczenia środowiska wodnego są:

- dzikie wysypiska odpadów,
- zrzuty ścieków do wód powierzchniowych,
- brak kanalizacji sanitarnej i nieszczelne szamba,
- wody deszczowe z terenów produkcyjnych, składowych i komunikacyjnych bez separatorów,
- cementarze,

- wylewiska ścieków wokół ubojni na pola i łąki,
- zrzuty z oczyszczalni ścieków oraz zrzuty awaryjne z przepompowni ścieków,
- używanie związków chloru do zimowego utrzymania dróg, również położonych w sąsiedztwie jezior.

Liczba ludności odprowadzającej ścieki do kanalizacji sanitarnej zakończonej oczyszczalnią ścieków na koniec 2015 roku wynosiła 9 940 osób, co stanowi 51,9 % ogólnej liczby mieszkańców gminy. Pozostała ludność gminy odprowadza ścieki do szczelnych zbiorników bezodpływowych tzw. szamb, których stan jest oceniany jako bardzo zły (stare, niemodernizowane).

Ocenia się, że ok. 30% gromadzonych w zbiornikach ścieków przenika do środowiska gruntowego w sposób niekontrolowany.

System kanalizacji deszczowej funkcjonuje jedynie miejscowość Sierakowice.

W miejscowościach: Gowidlino, Puzdrowo, Kamienica Królewska istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.

Stan jakości wód powierzchniowych

Przez teren gminy Sierakowice przepływa kilka większych rzek. Największa to górny odcinek Słupi. Drugą pod względem hydrologicznym rzeką jest Bukowina - dopływ Łupawy. Dla Słupi i jej dopływów pierwsze kompleksowe badania wykonano na początku lat dziewięćdziesiątych (1990). Brak jest aktualnych pomiarów na rzece Słupi w granicach gminy Sierakowice. Rzeka Słupia jest badana jedynie w części dawnego województwa słupskiego (źródło: materiały WIOŚ).

W ocenie stanu powierzchniowych wód płynących w ramach monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w 2012 r. rzeka Słupia została przebadana w następujących punktach: Słupsk, Gałęźnia Mała, Ustka, Charnowo, Gołębia Góra – stan ogólnie oceniono jako dobry.

Bukowina – punkt pomiarowy Kozin gdzie klasa elementów biologicznych otrzymała ocenę umiarkowaną, klasa elementów hydromorfologicznych – ocenę dobrą, potencjał ekologiczny umiarkowany, stan Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) – zły.

Pozostałe ciek nie podlegają monitoringowi.

Żadne z jezior położonych na terenie Gminy Sierakowice nie zostało ujęte w ramach monitoringu wód powierzchniowych stojących prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku.

Obecny stan czystości wód powierzchniowych na terenie gminy Sierakowice warunkują przede wszystkim:

- brak prawidłowej gospodarki ściekowej w większości wsi i gospodarstw na terenie gminy, co przejawia się w szczególności brakiem lub bardzo ograniczonym zasięgiem sieci kanalizacji sanitarnej, powiązanej z systemami oczyszczania i odprowadzania oczyszczonych ścieków,
- brak w obiektach hodowlanych sprawnych, indywidualnych systemów oczyszczania ścieków, co powoduje powstawanie znacznej ilości „agresywnych”, łatwo migrujących w środowisku ścieków,

- powszechność stosowania przyobiektowych, bezodpływowych zbiorników gromadzenia ścieków (tzw. szamb) i wywożenia wozami asenizacyjnymi na wylewiska (głównie pola i łąki) lub do oczyszczalni ścieków - technologia ta okazuje się w praktyce nieefektywna z racji umownej „bezodpływowości” zbiorników, które funkcjonują bardzo często jako doły chłonne z częstymi wylewami ścieków w miejsca do tego nieprzygotowane (na wylewiska nieczystości płynnych lub też na pola pod pozorem rolniczego ich wykorzystania);
- intensywne zagospodarowanie stref brzegowych jezior obiektami rekreacyjnymi, nie w pełni wyposażonymi w infrastrukturę ochrony środowiska.

Na terenie gminy połowa mieszkańców odprowadza ścieki do kanalizacji sanitarnej, jednak nie dotyczy to indywidualnej zabudowy rekreacyjnej i zabudowy rozproszonej. Ustawa nakłada na gminy obowiązek prowadzenia ewidencji zbiorników bezodpływowych oraz przydomowych oczyszczalni ścieków.

4) Stan i jakość wód podziemnych

Stan jakości wód podziemnych

Obszar Gminy Sierakowice położony jest w regionie wodnym Dolnej Wisły. Obszar dorzecza rzek Słupi, Łupawy i Łeby zajmuje powierzchnię około 4 094 km² i zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną został on wyznaczony jako obszar Jednolitych Części Wód Podziemnych (JCWPd). Badania i ocena stanu chemicznego Jednolitych Części Wód Podziemnych wykonywana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Wykonawcą badań oraz oceny stanu wód w zakresie elementów fizykochemicznych oraz ilościowych jest Państwowa Służba Hydrogeologiczna (PSH), której zadania realizowane są przez Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Na obszarze jednostki wyróżnia się cztery poziomy wodonośne tworzące spójny system wód podziemnych: czwartorzędowy poziom gruntowy wysoczyzny, czwartorzędowy poziom międzymorenowy dolny, poziom czwartorzędowy międzymorenowy dolin kopalnych oraz poziom kredowy.

Charakterystyka JCWPd nr 11:

- powierzchnia - 4 094 km²,
- stratygrafia: Q – czwartorzęd , Ng – neogen, Pg – paleogen, Cr – kreda,
- litologia – piaski,
- dorzecze – Wisła,
- rodzaj utworów budujących warstwę wodonośną – porowe,
- liczba poziomów wodonośnych - 2-3,
- średnia miąższość utworów wodonośnych - >40,
- główny poziom użytkowania – czwartorzędowy,
- struktura poboru rejestrowanego: 90% udziału wód z utworów czwartorzędowych,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2004r. – dobra
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2007r. – dobra,
- ocena stanu chemicznego wg danych z 2008r. – dobra,
- ocena stanu ilościowego wg danych z 2008r. – dobra.

Ocena stanu JCWPd nr 11:

Punkty monitoringu ilościowego: Machowinko, Krępa Słupska, Niezabyszewo, Gowidlino, Kamienica Królewska (4 pkt), Miechucino, Lębork, Łęczyce.

Ocena stanu wód:

- stan ilościowy (2005 r.) – dobry,
- stan ilościowy (2015 r.) – dobry,
- stan jakościowy – dobry,
- ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona,
- przyczyna zagrożenia nieosiągnięcia celów środowiskowych – brak,
- istotne problemy – niedostateczna sanitacja obszarów wiejskich i rekreacyjnych,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan ilościowy) – brak,
- oddziaływanie JCWPd na wody powierzchniowe (stan jakościowy) – brak.

Na terenie Gminy Sierakowice w 2012 r. wodę zbadano w pięciu punktach - klasa jakości - III, stanu chemicznego nie badano.

Na terenie Gminy Sierakowice znajdującej się w granicach JCWPd nr 11 położony jest Zbiornik międzymorenowy nr 114 Maszewo (w północnej części gminy).

Na terenie gminy Sierakowice za jakość wody i technologię oczyszczania wód odpowiadają eksploatatorzy wodociągów, którzy są zobowiązani do prowadzenia regularnej, wewnętrznej kontroli jakości wód. Nadzór nad jakością wody prowadzi Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kartuzach, który prowadzi monitoring jakości wód przeznaczonych na cele bytowe mieszkańców.

Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona jest Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29.03.2007 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. 2007, Nr 61 poz. 417 ze zm.). Oceny przydatności wody określa się dla parametrów fizykochemicznych oraz wskaźników mikrobiologicznych. Zakres badanych wskaźników jest uzależniony od formy monitoringu (monitoring kontrolny obejmuje badania: barwy, mętności, pH, przewodności właściwej, zapachu, smaku, amoniaku, azotanów, chloru wolnego, manganu, żelaza, chlorków, siarczanów, twardości ogólnej, a monitoring przeglądowy: arsen, ETHM - trihalometany, chrom, kadm, ołów, cynk, rtęć, nikiel, miedź, srebro, magnez, wapń, ponadto badane są wskaźniki bakteriologiczne: bakterie grupy Coli 37° C/24 h, E. Coli lub grupy Coli typ kałowy - bakteria gr. Coli termotolerancyjne, ogólna liczba bakterii w 37° C, ogólna liczba bakterii w 22° C po 72 h, enterokoki - paciorkowce kałowe).

W Gminie Sierakowice, w trakcie sprawowanego nadzoru sanitarnego prowadzonego przez PPIS w Kartuzach - pobrano 60 próbek z 32 punktów kontroli jakości wody (z czego 7 nie odpowiadało wymaganiom), na koniec roku 2013 woda spełniała wymagania.

W Gminie Sierakowice funkcjonuje 13 ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania wody podlegających Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Sierakowicach. Niekorzystne zmiany zachodzące w składzie wód mogą być spowodowane czynnikami naturalnymi lub antropogenicznymi.

Wody podziemne charakteryzują się stabilnym składem fizyko-chemicznym. Są mniej podatne na zanieczyszczenia ze względu na sposób występowania i brak bezpośredniego kontaktu ze źródłami zanieczyszczeń. Możliwość i skala migracji zanieczyszczeń do wód podziemnych zależy jest od poziomu ich zalegania oraz stopnia izolacji poziomu wodonośnego.

Wody piętra czwartorzędowego, którego zwierciadło występuje na głębokości do 5 m pod powierzchnią terenu są mocno narażone na infiltrację zanieczyszczeń. Również dobre własności filtracyjne gruntu powodują szybsze przenikanie niepożądanych substancji.

Główne zagrożenia dla czystości wód podziemnych stanowią:

- chemizacja rolnictwa i leśnictwa,
- przenawożenie gnojowicą, nieodpowiednie składowanie gnojowicy,
- mały stopień skanalizowania terenów wiejskich, nieszczelne zbiorniki,
- nieodpowiednio zabezpieczone oraz nielegalne składowiska odpadów,

- zanieczyszczenia atmosferyczne oraz ich opad.

5) Hałas i wibracje

Na terenie gminy Sierakowice do głównych typów uciążliwości akustycznej zalicza się:

- hałas komunikacyjny – zwłaszcza na drodze wojewódzkiej nr 211 i na drodze wojewódzkiej 214,
- hałas pochodzący z działalności zakładów produkcyjnych,
- hałas pochodzący z użytkowania rekreacyjnego,
- hałas pochodzący z terenów zainwestowania osadniczego wsi.

Dla terenu gminy Sierakowice nie przeprowadzono kompleksowych pomiarów dokumentujących poziom natężenia hałasu.

6) Promieniowanie elektromagnetyczne

Przez teren gminy przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna wysokich napięć 110 kV nr 1466 relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice.

Wzdłuż linii elektroenergetycznej 110 kV może występować promieniowanie szkodliwe dla ludzi, zagospodarowanie w tym obszarze zgodnie z przepisami odrębnymi.

W gminie Sierakowice zlokalizowane są stacje bazowe telefonii komórkowej: jedna w miejscowości Gowidlino i dwie stacje w miejscowości Sierakowice. Promieniowanie elektromagnetyczne występuje na dużych wysokościach w miejscach niedostępnych dla ludzi.

III.6.9. Stan i walory krajobrazu

1) Cechy i walory krajobrazu

Gmina Sierakowice położona jest w obrębie mezoregionu Pojezierza Kaszubskiego. Jest to region bardzo zróżnicowany przyrodniczo, jego podstawowe cechy to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych.

Na walory krajobrazowe gminy Sierakowice składają się też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna zabudowa historyczna.

Na obszarze gminy występują różne typu krajobrazowe:

krajobraz zurbanizowany, w którym można wydzielić:

- a) krajobraz terenów zabudowanych wsi;
- b) krajobraz zwartej zabudowy Sierakowic, o charakterze małomiasteczkowym;
- c) krajobraz terenów gospodarczych (produkcyjnych, składowych, kurników);
- d) krajobraz rolniczy, w którym można wydzielić:
 - krajobraz rolniczo – osadniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew z pojedynczą zabudową zagrodową,
 - krajobraz rolniczy: pól, łąk i pastwisk, grup drzew bez zabudowy, obejmujący doliny rzeczne, strefy zboczowe,
 - krajobraz jezior i ich stref brzegowych;
- e) krajobraz leśny.

Elementami istotnymi z punktu widzenia postrzegania krajobrazu są miejsca jego odbioru wizualnego.

Na obszarze gminy wyróżnić można wiele miejsc – punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

2) Obszary i rejony cenne krajobrazowo

W przestrzeni gminy Sierakowice wyróżniają się zarówno rozległe wnętrza otwartego krajobrazu o naturalnych cechach oraz wnętrza o harmonijnej zabudowie wkomponowane w przestrzenie przyrodnicze, które opisane są poniżej.

a) Makro wnętrza krajobrazu dolin rzecznych

Obszary te obejmują:

- dolinę rzeki Słupi na wschód od miejscowości Tuchlino do miejscowości Sierakowska Huta,
- dolinę rzeki Puzdrowska Struga na wschód od miejscowości Puzdrowo,
- dolinę rzeki Bukowina na północ od miejscowości Gowidlino, po wschodniej stronie Łyśniewa do miejscowości Skrzeszewo,
- dolinę rzeki Struga Kamienicka, po południowej stronie miejscowości kamienica Królewska.

b) Makro wnętrza krajobrazu jeziorno-leśnego

- zespół jezior: Junno- Białe – Czarne – Potęgowskie z przybrzeżnymi lasami i enklawami gruntów rolnych,
- wnętrze Jeziora Kamienickiego, ograniczone od wschodu i zachodu lasami a od strony południowo-wschodniej zabudowaniami wsi Kamienica Królewska,
- wnętrze Jeziora Gowidlińskiego z zalesioną wyspą, otoczone enklawami leśnymi i zabudową mieszkalną i letniskową,
- wnętrza krajobrazowe jezior: Miemino, Trzono, Długie (koło Łyśniewa Sierakowickiego),
- wnętrza krajobrazowe Jeziora Tuchlińskiego,
- wnętrza krajobrazowe Jeziora Trzemeszno koło wsi Stara Huta.

c) Makro wnętrza krajobrazu rolniczo-osadniczego w enklawach leśnych

- wnętrza krajobrazowe ze wsią Bukowo i Jeziorem Bukowskim,
- wnętrza krajobrazowe ze wsiami Nowalczysko i Kokwino,
- wnętrza krajobrazowe wokół wsi Mojuszewska Huta.

d) Ciągi widokowe

Główne ciągi widokowe występują wzdłuż dróg. Są to:

- ciąg widokowy po północnej stronie drogi prowadzącej z Tuchlina do wsi Jelonko - widok na znaczne obniżeniem terenu (jeden z najniższych położonych obszarów w gminie) z licznymi ciekami wodnymi;
- ciąg widokowy wzdłuż drogi prowadzącej z Puzdrowa do Gowidlina w kierunku północnym.

e) Ważniejsze miejsca widokowe

- miejsca widokowe w Kamienicy Królewskiej z rozległym widokiem na jezioro Kamienickie oraz zabudowania wsi Kamienica Królewska;
- miejsce widokowe w Kukówce na półwyspie wcinającym się w jezioro Potęgowskie;
- miejsce widokowe u podnóża Zamkowej Góry w Kamienickim Młynie z widokiem na jezioro Junno; obok tego miejsca - na szczycie Zamkowej Góry (229,5 m n.p.m) położonej w gminie Kartuzy znajduje się punkt widokowy. Główną atrakcją Zamkowej Góry jest rozległy widok na sześć jezior: Białe, Czarne, Junno, Kamienickie, Odnoga i Potęgowskie.

e) Wsie krajobrazowe

Na obszarze gminy występują wsie o wysokich wartościach krajobrazowych, na które składają się:

- harmonijna zabudowa (z udziałem zabudowy historycznej),
- zieleń towarzysząca zabudowie,
- zróżnicowany krajobraz w otoczeniu zabudowy.

Do wsi wyróżniających się pod tym względem należą: Bącka Huta, Gowidlino, Kamienica Królewska, Łyśniewo Sierakowickie, Paczewo, Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Załakowo i Mojusz.

Dla ochrony walorów krajobrazowych tych wsi należy ustalić strefy ochrony ekspozycji.

3) Uwarunkowania ochrony krajobrazu

W „Strategii rozwoju gminy na lata 2014 – 2024”³⁴ zawarto:

cyt. „Cel szczegółowy: Ochrona posiadanych zasobów naturalnych i krajobrazu w tym: wód, lasów, powietrza, przed zanieczyszczeniami oraz inwazyjnymi gatunkami flory i fauny.”

Realizacja celu w odniesieniu do ochrony krajobrazu ma nastąpić poprzez ochronę stref krajobrazu naturalnego i osadniczego poprzez:

- zakazy zabudowy,
- nierozpraszenie budowy - koncentrowanie zabudowy w sąsiedztwie zabudowy istniejącej,
- ograniczenie gabarytów zabudowy.

III.7. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2014 r., poz. 1446 ze zm.) - art. 7, formami ochrony zabytków są:

cyt. „1) wpis do rejestru zabytków;

2) uznanie za pomnik historii;

3) utworzenie parku kulturowego;

4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej lub decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego.”

W gminie Sierakowice występują następujące formy ochrony zabytków:

- a) wpis do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego;
- b) park kulturowy;
- c) wpis do Gminnej Ewidencji Zabytków (niektóre obiekty wpisane są też do Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków);
- d) ustalenia ochrony w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (wyznaczenie stref ochrony konserwatorskiej zespołów ruralistycznych, stref ochrony archeologicznej obiektów zabytkowych).

Ważnym dokumentem wiążącym gminę prawnie jest Gminna Ewidencja Zabytków (GEZ). Nowelizacja ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami wprowadziła ochronę zabytków znajdujących się w GEZ poprzez uwzględnienie ich w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzjach o warunkach zabudowy, decyzjach o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oraz decyzjach o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej.

Wszelkie działania z związane ze zmianą ich użytkowania czy zagospodarowania muszą być uzgadniane z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków (wrzesień 2014 r.) oraz „PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI DLA GMINY SIERAKOWICE NA LATA 2014-2018”³⁵ - przyjęte uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

III.7.1. Rys historyczny

Osadnictwo na terenie gminy Sierakowice zaczęło się kształtować głównie w epoce brązu i wczesnej epoce żelaza a więc ok. 400-300 p.n.e. o czym świadczą stanowiska archeologiczne. Można domniemywać, że przez teren dzisiejszego powiatu kartuskiego a co za tym idzie gminy Sierakowice

³⁴ *Strategia rozwoju gminy na lata 2014 – 2024.*

³⁵ *Autor: Piotr Najmajer.*

przebiegały dwie drogi: pierwsza prowadziła wschodnią częścią Pomorza Gdańskiego przez Skarszewy, Starkową Hutę, Kiełpino, Somonino, Smętowo, okolice Kartuz, Przodkowo, Wejherowo do Żarnowca i dalej nad morze, druga była najprawdopodobniej odnogą szlaku bursztynowego na wysokości przeprawy przez Wisłę w okolicy Opalenia i prowadziła przez zachodnią część Pomorza Gdańskiego tj. Skórcz, Starą Kiszewę, między Garczynem a Kościerzyną, do Stężycy, przez Mściszewice, Tuchlino, Sierakowice, Pałubice, Lębork do Białogardu a dalej do Jeziora Łebskiego i nad morze.

Powstanie osady Sierakowice datuje się na XII wiek, za czasów panowania księcia pomorskiego Mestwina I. W ówczesnym czasie osada ta była ściśle związana z funkcją obronną, ze względu na niedostępne bory pokrywające teren i chroniące przed atakiem nieprzyjaciela.

W dokumentach historycznych najwcześniej można znaleźć nazwę Syrakowo (1348r.) i Sirakowicze (1396 r.). Dzisiejsza nazwa Sierakowice pojawiła się już w 1599 r. niemniej jednak ukształtowała się dopiero na początku XVII w.

Pierwsza wzmianka źródłowa dotycząca Sierakowic pochodzi z 1382 r. i jest to dokument nadania wsi rycerskiej Piotrowi z Lewina na prawie chełmińskim. W tym czasie na terenie ówczesnej gminy powstał pierwszy kościół drewniany (przy drodze do Łyśniewa). Około 1419 r. Sierakowice były już wsią gospodarską, na prawie polskim. Było to bardzo korzystna sytuacja w związku z tym Zakon Krzyżacki w 1428 r. sprawił, że pod jego władanie przeszła połowa dóbr sierakowickich. W 1430 r. Sierakowice uzyskały lokację na prawie niemieckim i zostały ogromnie spustoszone. Po najazdach Husytów oraz licznych wojnach w 1438 r. większość ziem leżała odłogiem a tereny się wyludniły. Po wojnie trzynastoletniej kończącej rządy Krzyżaków na mocy pokoju w Toruniu w 1466 r. Pomorze (w tym obszar obecnej gminy Sierakowice) wróciło do Polski.

Pod koniec XV w. Sierakowice zostały nabyte przez nieznanego szlachcica co zapoczątkowało ponowny rozkwit osady. Zaczęło przybywać mieszkańców a co za tym idzie powstawały nowe chaty. W drugiej połowie XVI w. osada przeszła na własność królewską i została włączona do starostwa mirachowskiego. Pod koniec XVI w. w centrum wsi pojawił się w tym czasie kościół pod wezwaniem św. Marcina, do którego przynależały wsie: Tuchlino, Puzdrowo, Gowidlino i Łyśniewo Sierakowickie.

W 1648 r. wieś stała się własnością rodziny Łaszewskich a stan ten obowiązywał aż do 1880 r.

W 1772 r. nastąpił rozbiór Polski i ziemie Pomorza trafiły pod rządy pruskie, co skutkowało nowym podziałem administracyjnym. Sierakowice zaczęły przynależać do powiatu tczewskiego, a od 1818 r. do nowo utworzonego powiatu kartuskiego. W tym okresie wieś była mała i liczyła sobie zaledwie 32 mieszkańców, liczba ta jednak sukcesywnie wzrastała i w 1904 r. osiągnęła 683 mieszkańców. Na początku XX w. wieś rozkwitała zarówno pod względem społecznym (posiadała szereg organizacji i stowarzyszeń, np.: Towarzystwo Rolnicze później Związek Spółek Zarobkowych, Kółko Rolnicze czy Czytelnię Ludową) jak również ekonomicznym (w latach 1905-07 na teren gminy Sierakowice dotarła linia kolejowa łącząca wieś z Lęborkiem i Gdańskiem).

Tuż przed II wojną światową wieś nabrała charakteru miasteczka i liczyła ok. 2000-2500 mieszkańców. Zlokalizowano tutaj: dwa kościoły, dwie szkoły, aptekę, hotel, tartak, pocztę, bank, sklepy, dworzec kolejowy, targowisko, składy opału, soli itp. Ostatni dom kryty słomianym dachem spalił się w 1926 r.

Struktura powiatowa przetrwała do roku 1975, kiedy to w Polsce zlikwidowano powiaty. W tym okresie gmina Sierakowice podlegała bezpośrednio Urzędowi Wojewódzkiemu w Gdańsku. Od 1 stycznia 1999 r. gmina Sierakowice ponownie weszła w skład powiatu kartuskiego.

III.7.2. Zabytki nieruchome wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

1) Obiekt wpisany do rejestru zabytków

W gminie Sierakowice znajduje się jeden obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego - jest to kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego figurujący pod numerem 1729 (dawny rejestr zabytków województwa gdańskiego nr 1224).

Kościół ten budowano w dwóch etapach. W latach 1820-22 powstała część wschodnia, drewniana na kamiennej podmurówce, wzniesiona na miejscu wcześniejszej, barokowej. W roku 1904 wybudowano natomiast część zachodnią, neogotycką, z cegły na podmurówce kamiennej, z licowanymi elewacjami i dachem krytym blachą. W części zachodniej zlokalizowana jest kwadratowa wieża z kruchtą w przyziemiu i odrębną klatką schodową.

Z uwagi na zły stan techniczny kościół drewniany został przeniesiony na południowy wschód od pierwotnego miejsca i wyposażony w zrekonstruowaną, drewnianą wieżę, pierwotnie rozebraną w 1903 roku. Zamontowano również zabytkowe organy.

Kościół pw. św. Marcina wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego otoczony jest ochroną określoną w decyzji o wpisie. Wszelkie działania dotyczące zabytku, zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku.

2) Obszary wpisane do rejestru zabytków

Stanowiska archeologiczne wpisane do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego, zestawione w poniższej Tabeli 42.

<i>Tabela nr 43. Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego.</i>				
<i>L.p.</i>	<i>Numer w RZWP</i>	<i>Charakter stanowiska</i>	<i>Lokalizacja</i>	<i>Krótki opis</i>
1	Dec. nr 085/A Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	Piece garncarskie w miejscowości Mojusz	Piece położone są w lesie w odległości ok. 200 m od stacji kolejowej	Piece w Mojuszu ze względu na brak badań nie są datowane. Pochodzą prawdopodobnie z okresu wczesnośredniowiecznego lub średniowiecznego. Są obiektami produkcyjnymi użytkowymi na powierzchni ziemi
2	Dec. nr 147/A Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Załakowo	Cmentarzysko położone jest ok. 1300 m na północ od wsi, po prawej stronie drogi prowadzącej z Pałubic w kierunku Lęborka i ok. 200 m na zachód od rzeczki Bukowiny.	Cmentarzysko w Załakowie datowane jest na wczesną epokę żelaza. W 1966 r. odkryto na nim groby skrzynkowe zawierające liczny materiał zabytkowy
3	Dec. nr 292/A Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	Osada otwarta w miejscowości Pałubice	Osada położona jest po wschodniej stronie szosy Sierakowice- Lębork ok. 300 m na południe od wsi.	Osada otwarta w Pałubicach datowana jest na starszą fazę okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W 1975 r. natrafiono tu na pozostałości pieca kamiennego, paleniska i liczne ułamki ceramiczne. Obiekt ten jest przykładem osady otwartej z pierwszych wieków n.e.
4.	Dec. nr 293/A Archeol. z dn. 16.10.1976 r.	Cmentarzysko płaskie w miejscowości Pałubice	Cmentarzysko położone jest ok. 250 m na południowy-wschód od wsi, na niewielkim wzniesieniu na północno - zachodnim brzegu Jeziora Lelewo.n	Cmentarzysko płaskie w Pałubicach datowane jest na wczesną epokę żelaza (VII-II w. p. n. e.). W 1975 r. odkryto tu pozostałości grobu ciepłopalnego - ceramikę i przepalone kości ludzkie. Ponadto na tym terenie znajdują się pozostałości osady ze starszego okresu wpływów rzymskich (I-II w. n. e.). W toku badań przeprowadzonych w 1975 r. odkryto tu liczną ceramikę osadniczą. Obiekt ten jest przykładem

				cmentarzyska płaskiego z wczesnej epoki żelaza oraz funkcjonującej później osady otwartej, nieobronnej w pierwszych wiekach naszej ery
5	Dec. nr 004/A Archeolog. z dn. 30.07.1959 r.	Cmentarzysko grobów skrzynkowych w Kamienickim Młynie	Cmentarzysko znajduje się na wzgórzu porośniętym lasem, usytuowanym tuż przy torze kolejowym Kamienica Królewska - Niepoczołtvice, w odległości ok. 1km od stacji Kamienica Królewska	Cmentarzysko należy chronologicznie do kultury pomorskiej wczesnej epoki żelaznej (VII-V w. n. e.)

III.7.3. Park kulturowy

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r., Nr 62, poz. 1568 ze zm.) park kulturowy jest formą ochrony zabytków. Tworzony jest w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej. Powołanie parku kulturowego należy do kompetencji gminy i wiąże się z opracowaniem planu ochrony parku (zatwierdzanego przez gminę) oraz wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla jego obszaru.

W gminie znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw powołany w 2006 r. uchwałą Rady Gminy Sierakowice Nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice, zmienioną uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLIV/347/06 z dnia 20.06.2006 r. z sprawie zmiany uchwały nr XLII/321/06 z dnia 28.03.2006 r. w sprawie utworzenia parku kulturowego we wsi Sierakowice. Jest jednym z czterech parków kulturowych w województwie pomorskim i jednym z dwudziestu sześciu w Polsce.

Obiekty wchodzące w skład parku kulturowego to:

- a) Ołtarz Papieski autorstwa Jarosława Wójcika, który znajduje się w centralnej części parku. Stalowa konstrukcja wyglądem nawiązuje do sieci rybackiej, którą podtrzymują w powietrzu dwa ptaki. Jest to pomnik trzech wielkich rocznic tj. pobytu papieża Jana Pawła II na Pomorzu podczas VII pielgrzymki do Polski i sprawowania mszy św. w Pelplinie w niedzielę 6 czerwca 1999 r., pomnik milenijny upamiętniający rok 2000 i przełom tysiąclecia oraz uczczeniem roku św. Wojciecha a co za tym idzie 1000-lecia chrztu Polski;
- b) Kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2); zrekonstruowany drewniany zabytkowy kościół pod wezwaniem św. Marcina (szczegółowo opisany w punkcie III.7.2);
- c) Telebim – rzeźba Papieża Jana Pawła II, autorstwa Jarosława Wójcika, ukazująca Papieża w formie w jakiej z reguły był widziany przez wiernych – na telebimie bądź ekranie telewizora;
- d) Krzyż – obelisk autorstwa Jarosława Wójcika – wykonany z granitowych monolitów (dwóch mniejszych u góry i dwóch większych u dołu) u góry połączonych kulistą formą z blachy nierdzewnej symbolizującą hostię;
- e) Dąb papieski – dąb został posadzony 11 listopada 2003 r. w Święto niepodległości i dzień parafialnego odpustu św. Marcina celem uczczenia pontyfikatu Jana Pawła II;
- f) Grobowiec rodziny Łaszewskich (dawnych właścicieli wsi Sierakowice) – rodzina ta ufundowała kościół parafialny św. Marcina oraz przekazała ziemię pod parafialny cmentarz, który stał się miejscem ich pochówku. W centralnej części cmentarza zbudowano kaplicę grobową tej rodzin. W 2007 r. obiekt poddano gruntownej odbudowie a na jej wewnętrznych ścianach zamontowano epitafia osób zasłużonych dla parafii i lokalnego środowiska.
- g) Organistówka;
- h) Kapliczka Matki Boskiej przy ul. Lęborskiej poświęcona ofiarom II wojny światowej.

Zgodnie z Uchwałą Rady Gminy Sierakowice nr XLVIII/384/06 z dnia 24.10.2006 r. w sprawie ochrony oraz zakazów i ograniczeń na terenie Parku Kulturowego "Ośmiu Błogosławieństw" na terenie parku (o ile nie wynika inaczej z ustaleń obowiązującego mpzp):

- zabrania się: wykonywania prac prowadzących do: degradacji utrwalonego historycznie układu przestrzennego, naruszenia istniejącej linii zabudowy, gabarytów i form, deformacji kompozycji urbanistycznej; zmiany formy architektonicznej zabytków, zmiany nawierzchni, oświetlenia placów i ulic, zmiany historycznej funkcji i zabytkowego wyposażenia obiektów;
- zakazuje się dokonywania przekształceń budynków;
- pozwala się na rozbiórkę obiektu budowlanego jedynie w sytuacjach wyjątkowych, jeżeli jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu itp.

III.7.4. Zabytki nieruchome znajdujące się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ).

W gminie Sierakowice znajduje się 125 obiektów umieszczonych w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).

Gmina posiada Gminną Ewidencję Zabytków wykonaną we wrześniu 2014 r. zgodnie z art. 19 i art. 145 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Z 2003 r., nr 162, poz. 1568 ze zm.), której autorem jest Piotr Najmajer.

Rozpoznanie problematyki i ochrony zabytków (między innymi na terenie gminy Sierakowice) oraz działania mające je chronić zgodnie z ustawą zostały opisane w trzech dokumentach:

- a) „Programie Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2011-2014” stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 91/V/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 lutego 2011 roku;
- b) „Programie Opieki nad Zabytkami Powiatu Kartuskiego 2010-2013” przyjętym do realizacji Uchwałą NR XXXIX/368/10 Rady Powiatu Kartuskiego z dnia 28 października 2010 r. w sprawie: przyjęcia "Powiatowego Programu Opieki nad Zabytkami na lata 2010-2013";
- c) "Programie Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" - przyjętym uchwałą nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r.

"Program Opieki nad Zabytkami Gminy Sierakowice na lata 2014-2018" wyznacza priorytety i cele strategiczne dotyczące zabytków na terenie gminy Sierakowice takie jak:

- zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania oraz poprawa i utrwalenie ładu przestrzennego zgodnie z zasadą dobrej kontynuacji,
- wykorzystanie dziedzictwa kulturowego dla promocji turystycznej gminy i utrwalenia tożsamości lokalnej mieszkańców gminy.

W Załączniku nr II. Programu (rozdz.VI) wyszczególniono zabytki nieruchome znajdujące się w Gminnej Ewidencji Zabytków i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków Województwa Pomorskiego.

III.7.5. Lokalne wartości środowiska kulturowego i krajobrazu kulturowego

1) Zasoby kulturowe

Walory kulturowe gminy Sierakowice są jej zasadniczym walorem i wynikają z położenia w rejonie historycznych Kaszub, w jego najbardziej tradycyjnej i rdzennej części. Specyfika krajobrazu kulturowego gminy wyraża się w sposobach użytkowania przestrzeni, charakterze osadnictwa a także w stylu oraz formie poszczególnych obiektów.

Na terenie gminy przeważająca liczba obiektów o wartościach kulturowych i historycznych pochodzi z XIX i 1 poł. XX w.

Istotny element kultury materialnej stanowi zachowana zabudowa wiejska – chaty i domy z połowy XIX i początku XX w., które znajdują się we wszystkich wsiach gminy oraz w rozproszonych zagrodach oraz liczne budynki o charakterze miejskim występujące w miejscowości Sierakowice.

Domy mieszkalne i zagrody powstające w 2 poł. wieku XIX budowane były między innymi w drewnianym systemie szkieletowym: ściany wypełniane były gliną bądź cegłą, dachy kryte strzechą. Przykłady tego typu zabudowy można spotkać we wsiach: Kamienica Królewska, Leszczyńki, Gowidlino, Mojuszevska Huta, Mojusz, Pałubice, Puzdrowo, Sierakowice, Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Załakowo.

Pojedyncze budynki drewniane z końca XIX w. przetrwały w Gowidlinie, w Mojuszevskiej Hucie (kryty gontem), w Tuchlinie (z 1902 r., stodoła i stajnia).

Przykłady budynków murowanych z 2 poł. XIX w. i 1 poł. XX w. odnaleźć można we wsiach: Sierakowice, Gowidlino, Mojusz, Mojuszevska Huta, Pałubice i Puzdrowo oraz pojedyncze budynki we wsiach: Stara Maszyna, Szklana, Szopa, Tuchlino, Wygoda i Załakowo.

Na terenie gminy ślady założeń folwarcznych znajdują się we wsiach: Sierakowice koło jez. Kominek (*kasz.*: „Srakowsczi Dwór”) - z poł. XIX w., Gowidlino -z k. XIX w., Tuchlino (*kasz.*: „Techlińsczi Dwór”) – z końca XIX w.

Z zespołu folwarcznego w Sierakowicach, położonego nad jeziorem Kominek ocalały dwa budynki dworskie - pierwszy i drugi dwór (wpisane do GEZ) oraz budynek gospodarczy. Jedynie pierwszy dwór przedstawia wartość architektoniczną (Gminny Ośrodek Kultury), pozostałe budynki zostały w znacznym stopniu przekształcone. Z folwarku w Gowidlinie pozostały: budynek mieszkalny i pomieszczenie inwentarskie, z w folwarku w Tuchlinie pozostały: murowany dwór oraz budynek gospodarczy (wpisane do GEZ) z cegły palonej na podbudowie kamiennej i stodoła.

Poza budownictwem mieszkalnym ważnym elementem dziedzictwa kulturowego w gminie Sierakowice są pochodzące z końca XIX w i pocz.XX w.:

- neogotycki kościół parafialny w Gowidlinie pochodzący z lat 1866-68 oraz związana z nim zabudowa kościelna i gospodarcza,
- kościół p.w. św. Marcina bp i św. Jana Nepomucena budowany jako drewniany kościółek pozostał, jako prezbiterium nowego kościoła rozbudowanego w 1903 r. w stylu neogotyckim,
- budynki dawnych szkół w Gowidlinie i w Puzdrowie,
- zabudowania stacji kolejowych w Sierakowicach i w Kamienicy Królewskiej,
- leśniczówka w Mojuszu.

Z grupy obiektów inżynierskich ważny jest most w Pałubicach, na drodze Sierakowice – Lębork.

2) Zespoły ruralistyczne

Na obszarze gminy występują zespoły ruralistyczne o wartościach historycznych, we wsiach:

a) Bączka Huta.

Niewielka wieś powstała na skrzyżowaniu drogi prowadzącej z Mojusza do Bączka, w dużej enklawie leśnej. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg;

b) Gowidlino.

Miejscowość która bierze swój początek już w czasach prehistorycznych (V w. p.n.e.) o czym świadczy m.in. odkryte w miejscowości cmentarzysko. XV w. Gowidlino było jedną z 23 wsi gburskich i liczyło sobie 13 łanów. W 1866r. miejscowość stała się wsią parafialną. W tym czasie na terenie Gowidlina funkcjonowała również szkoła parafialna parafii sierakowickiej.

Zabudowa mieszkaniowa i usługowa są w Gowidlinie skoncentrowane wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 211 oraz drogi powiatowej nr 1912G. Główną dominantą w miejscowości jest zabytkowy kościół, plebania oraz kompleks szkolny z odrestaurowanym budynkiem z 1885 r. Centrum wsi zabudowane jest budynkami o funkcji usługowej takimi jak: sklepy, punkty usługowe. Znajduje się tu również przystanek autobusowy. Istotnym elementem tej miejscowości jest duże nagromadzenie budynków liczących sobie ponad 100 lat, które bardzo dobrze wkomponowują się w krajobraz Gowidlina. Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy układem równoległych dróg i pomiędzy rozwidleniami tych dróg. Zachowany jest układ niwy siedliskowej, pojedyncze historyczne budynki w siedliskach i klimat starej wsi – szczególnie wzdłuż ulicy Jeziornej. W centrum wsi przy drodze wojewódzkiej nr 211 zachowany brukowany rynek - plac targowy i otaczająca go zabudowa.

c) Kamienica Królewska

Była to osada określana w źródłach krzyżackich jako chłopska wieś czynszowa. Od połowy XVI w. była typową wsią folwarczną i posiadała młyn. W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie droga gminna 152041G oraz droga powiatowa nr 1931G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Dominantą przestrzenną jest Kościół p.w. Matki Bożej Nieustającej Pomocy, wzniesiony w 1982 r. przy ul. Jana Pawła II.

Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z obustronną zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg. Południowa część rozłokowana na wzniesieniu opadającym w kierunku jeziora.

Zachowany został układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach – szczególnie w południowej części wsi i klimat starej wsi.

Charakterystyczne dla miejscowości są budynki mieszkalne wyposażone w dachy dwuspadowe o różnym kącie nachylenia.

d) Łyśniewo Sierakowickie

Łyśniewo Sierakowickie jest najmniej odnotowaną osadą regionu sierakowickiego. Zapiski z 1438 r. mówią, że znajdował się tutaj młyn. Zabudowa miejscowości znajduje się wzdłuż drogi powiatowej nr 1911G oraz dróg gminnych: 152006G, 152004G oraz 152003G. W centrum zlokalizowano szkołę podstawową, sklep spożywczo-przemysłowy oraz Kaplicę p.w. Matki Fatimskiej.

Charakterystyczne dla miejscowości są liczne rozproszone na wybudowaniach gospodarstwa rolne oraz różnorodność architektoniczna.

Wieś posiada zachowany układ owalnicowy z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg.

Zachowany układ niwy siedliskowej, liczne zabytkowe budynki w siedliskach.

e) Mojusz

Brak danych historycznych.

Wieś posiada zachowany układ wielodrożny z zabudową skupioną pomiędzy rozwidleniami dróg.

Zachowany układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

f) Paczewo

Brak danych historycznych.

Wieś posiada zachowany układ ulicowy z zabudową skupioną w dwóch rejonach. Zachowany

układ niwy siedliskowej, pojedyncze zabytkowe budynki w siedliskach.

g) Puzdrowo

Wieś Puzdrowo pojawia się w źródłach historycznych w drugiej połowie XIV w. Była to wieś szlachecka, w 1570 roku liczyła 18 włók roli.

W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (drogi wojewódzkie nr 211 i nr 214) wokół którego koncentruje się zabudowa usługowa i mieszkaniowa. W miejscowości nie ma przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zabudowę stanowią budynki jednorodzinne, zabudowania gospodarcze oraz niewielkie zakłady usługowe.

Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

g) Sierakowice

Aż do roku 1820 Sierakowice była małą wsią, która w następnych latach bardzo szybko się rozwijała i powiększała. W latach 1894 – 95 utworzono z Sierakowic gminę wiejską.

W okresie międzywojennym istniały tu liczne organizacje publiczne.

Przed II wojną światową Sierakowice nabrały charakteru miasteczka. Znajdowały się tu dwa kościoły, apteka, tartak, poczta, szkoła powszechna i graniczny urząd celnicy. Na rozwój wsi miało z pewnością wpływ uzyskanie w 1905 r. połączenia kolejowego z Lęborkiem i Pruszczem Gdańskim³⁶.

W Sierakowicach zachowany jest układ wielodrożny wsi, liczba zabudowa o charakterze małomiasteczkowym, w centrum wsi rynek – plac w poza centrum liczne domy mieszkalne, dwa cmentarze, dwa kościoły.

h) Szopa

Brak danych historycznych.

Zachowany układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

i) Tuchlino

Jest to wieś która najwcześniej pojawia się w dokumentach historycznych. Była to miejscowość, która jako jedyna w okolicy, w czasach krzyżackich, posiadała karczmę. Tuchlino w XVIIw. i XVIIIw. było wsią szlachecką. Zabudowa mieszkaniowa, usługi, kościół, zespół szkół koncentrują się wzdłuż sześciu dróg: drogi krajowej nr 214, drogi powiatowej nr 1934G oraz dróg gminnych nr: 152022G, 152024G, 152026G i 152015G. Punkt centralny Tuchlina stanowi kościół, brak jest jednak przestrzeni publicznych takich jak rynek czy plac targowy. Zachowany jest układ wielodrożny, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w południowej części wsi.

j) Załakowo

Jest to stara osada „wzmiankowana”, której daty powstania nie da jednoznacznie się określić.

W XIIw. i XIIIw. Załakowo należało pod względem administracyjnym do kasztelani ubkowanej w Chmielnie. Załakowo w 20-leciu międzywojennym stało się wsią graniczną.

W miejscowości zachował się historyczny układ dróg (obecnie drogi gminne nr: 152016G, 152002G, 152004G) wokół których kształtuje się zabudowa mieszkaniowa i usługowa.

Zachowany układ ulicowy, historyczna niwa siedliskowa i zabytkowe budynki w siedliskach.

Charakterystycznym elementem krajobrazu gminy są kapliczki i krzyże przydrożne otoczone starodrzewem.

III.7.6. Zabytki archeologiczne

Do najstarszych zachowanych do dziś obiektów antropogenicznych należą kurhany, będące śladem dawnych obyczajów pogrzebowych ludności zamieszkującej ten rejon na przestrzeni wieków.

Kurhany o własnej formie krajobrazowej zachowały się w Kamienicy Królewskiej, Kamienickim Młynie, Leszczynkach.

W Tuchlinie znajduje się grodzisko, które stanowi również najstarszy ślad działalności człowieka na terenie gminy.

Na obszarze gminy znajdują się liczne stanowiska archeologiczne, obejmujące:

- kurhany kamienne: w Leszczynkach, Kamienickim Młynie, Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska kurhanowe: w Kamienicy Królewskiej, Gowidlinie, Tuchlinie,
- cmentarzyska płaskie: w Puzdrowie, Pałubicach, Załakowie, Kamienickim Młynie, Sierakowicach, Kamienicy Królewskiej, Mojuszu, Gowidlinie,
- cmentarzysko grobów skrzynkowych: w Kamienicy Królewskiej,
- cmentarzyska: w Gowidlinie, Tuchlinie, Łyśniewie,
- osady otwarte: w Pałubicach, Kamienickim Młynie,
- osady, punkty osadnicze, ślady osadnictwa: w Gowidlinie, Tuchlinie, Puzdrowie, Łyśniewie,

- Mojuszu, Dugim Kierzu,
- grodzisko w Tuchlinie,
- zagrody (samodzielne lub punktem osadniczym - osadą): w Gowidlinie, Tuchlinie,
- huty szkła: w Starej Hucie, Sierakowskiej Hucie, Mojuszewskiej Hucie, Leszczynkach, Mojuszu, Bąckiej Hucie, Szopie, Łączkach, Szklanej, Jelonku, Kamienickiej Hucie, Tuchlinku, Kujatach
- osady produkcyjne – piece: w Mojuszu i Tuchlinie.

Wykaz stanowisk zawarto w Załączniku nr III w rozdz. VI a ich rozmieszczenie pokazano na Rysunku Studium nr 1 i nr 2.

Podstawowym zagrożeniem dla stanowisk archeologicznych są prace ziemne, które powodują zniszczenie śladów osadnictwa.

III.7.7. Miejsca pamięci narodowej

Na terenie gminy znajdują się miejsca pamięci narodowej w postaci pomników:

- pomnik na Cygańskiej Górze wieś Ciechomiu z Tablicą upamiętniającą miejsce mordu więźniarek obozu koncentracyjnego w Stutthofie w 1945 r.,
- obelisk w Kamienicy Królewskiej upamiętniający śmierć partyzantów „Gryfa Pomorskiego” w walce z okupantem w styczniu 1944 r.
- kaplica z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach,
- pomnik z Tablicą pamiątkową w Sierakowicach, upamiętniającą bohaterów z parafii Sierakowice poległych za wolność ojczyzny w latach 1914 -1920, z godłem i figurą Matki Boskiej.

III.7.8 . Historyczne cmentarze

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się historyczne cmentarze³⁷:

a) w Ciechomiu (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz znajduje się w lesie na terenie prywatnego gospodarstwa rolnego; groby pochodzą z drugiej połowy XIX w i początku XX w (ostatni grób pochodzi z 1957 r.). Cmentarz zajmuje powierzchnie ok. 1500 m². zachowało się sporo grobów w dość dobrym stanie, część ma żeliwne ogrodzenia lub betonowe nagrobki. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

b) w Szklanej (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 800 m na południe od wsi Szklana, przy szosie z Sierakowic do Borucina w rozwidleniu dróg prowadzących do Lisich Jam i do Wygody Łączyńskiej. Powierzchnia wynosi ok. 2400 m². Śladem po cmentarzu są liczne drzewa i krzewy, nie zachowały się żadne groby. Nie zachowały się żadne ślady grobów. Miejsce to jako miejsce pochówku przetrwało w przekazach mieszkańców jako „cierpisko” (określenie dla cmentarzy ewangelickich). Cmentarz używany był według przekazów ustnych w drugiej połowie XIX i na początku XX wieku. Według ustnych przekazów, po II wojnie światowej chowano tam poległych żołnierzy, zmarłych emigrantów i inne osoby niezidentyfikowane. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

c) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Cmentarz poewangelicki położony ok. 1,5 km na zachód od wsi Gowidlino i ok. 0,5 km na północ od szosy Kartuzy–Słupsk, po lewej stronie drogi polnej prowadzącej do Smolnik.

Powierzchnia wynosi ok. 2600 m². Cmentarz używany był prawdopodobnie w drugiej połowie XIX w. i na początku XX w., później były sporadyczne pochówki. Widoczne są jeszcze pojedyncze groby, zachowało się kilka żeliwnych ogrodzeń. Cmentarz porośnięty jest liściastymi krzewami, znajduje się tam też kilka okazów ponad stuletnich świerków. Cmentarz nie jest ogrodzony ani oznakowany;

d) w Gowidlinie (wpisany do GEZ i do WEZ)

Jest to czynny cmentarz rzymsko-katolicki, założony przez proboszcza ks. Antoniego

Dylewskiego. Zlokalizowany w odległości ok. 50 m na południowy-wschód od kościoła NP NMP.

Oficjalnie otwarto go w 1933 roku, ale cmentarz funkcjonował już wcześniej w 1899 r. (dokonywano pochówków wokół kościoła)

e) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i GEZ)

Czynny cmentarz rzymsko-katolicki;

f) w Sierakowicach (wpisany do WEZ i do GEZ)

Cmentarz ewangelicki zamknięty po 1945 r.

g) w Skrzyszewie (wpisany do GEZ I WEZ)

Cmentarz położony jest ok. 150 m na zachód od szosy Sierakowice — Lębork, przy drodze prowadzącej do Siemirowic. Powierzchnia wynosi ok. 900 m². Pozostałością po cmentarzu są nieliczne ślady po grobach. Teren cmentarza nie jest ogrodzony ani oznakowany.

Cmentarze należy objąć ochroną jako miejsca pamięci i tożsamości miejsca.

III.7.9. Waloryzacja zabudowy

Do tradycyjnych formy budynków w gminie Sierakowice należą formy charakterystyczne dla Kaszub Środkowych, w tym:

a) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem, dach o kącie nachylenia 40 – 50 stopni, kryty strzechą, dachówką cementową lub ceramiczną,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany,
- kominy umieszczone w kalenicy,
- szczyty budynku: mur z cegły licowanej, tynkowany lub drewniany.
- w ścianie frontowej nad wejściem "wystawka" z dachem dwuspadowym z kalenicą,
- proporcje rzutu: $a : b = 1 : 1/5 - 2/5$;

b) dom mieszkalny wolno stojący:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erkłem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parteru,
- ścianka kolankowa – szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: $a : b = 1 : 1/5 - 1/7$;

c) dom mieszkalny wolno stojący lub zespolony:

- budynek parterowy z poddaszem ze ścianką kolankową, półpłaskim dachem o kącie nachylenia połaci ok. 22 stopni z "erkłem" (wystawką), kryty papą,
- ściany parteru o konstrukcji szachulcowej lub z cegły, cokół o wysokości ok. 0,5 m kamienny lub ceglany, ozdobny gzyms nad stropem parterem,
- ścianka kolankowa – szachulec (deskowanie), mur z cegły ceramicznej,
- budynek usytuowany frontem do drogi,
- proporcje rzutu: $a : b = 1 : 1/5 - 1/7$;

d) domy mieszkalne i mieszkalno – usługowe "miejskie" – występujące w centrum Sierakowic:

- budynki o 2 i 3 kondygnacjach, z wysokim parterem,
- dach płaski lub półpłaski,
- parter mieszczący usługi,

- budynki usytuowane dłuższym bokiem wzdłuż drogi,
- w elewacji frontowej występują zdobienia.

III.8. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców w tym ochrony ich zdrowia

Szczegółowe omówienia warunków życia mieszkańców w zakresie wyposażenia w usługi i zasobów mieszkaniowych oraz rynku pracy opisano w rozdz. III.3.3, 3.4, 3.5.

Na jakość życia ludności decydujący wpływ obok możliwości zarobkowania ma jakość otoczenia, w którym się przebywa oraz poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych.

Mieszkańcy gminy Sierakowice mieszkają w gminie o ponadprzeciętnych walorach krajobrazowych terenów o właściwościach rekreacyjnych, przyjaźnie pofałdowanych, częściowo zalesionych z wieloma dostępnymi jeziorami. To decyduje o atrakcyjności Gminy.

Przeważająca liczba mieszkańców Gminy żyje w miejscowościach relatywnie dużych, co zapewnia dobrą dostępność do usług bytowych. Same Sierakowice z bogatą ofertą usługową pełnią rolę ośrodka o funkcji ponadgminnej, do wielu usług, w tym na targowiska przyjeżdża ludność spoza gminy.

W Sierakowicach funkcjonują trzy placówki bankowe. Ilość i różnorodność placówek handlowych w dużych wsiach sprawia wrażenie osiągnięcia poziomu nasycenia usługami handlu, a polityka Gminy świadomie chroni rodzime placówki przed inwazją placówek wielkopowierzchniowych stanowiących zagrożenie dla drobnego handlu i miejsc pracy. Obecność turystów i ruchu tranzytowego przyczynia się do rozwoju i utrzymania obiektów gastronomicznych.

W zakresie szkolnictwa poziom nasycenia jest satysfakcjonujący. Gorsza jest sytuacja w zakresie opieki przedszkolnej i żłobkowej, zwłaszcza że w ramach wyrównywania szans dzieci wiejskich polityka oświatowa państwa dąży do ciągłego podnoszenia poziomu uczestnictwa młodszych roczników w opiece przedszkolnej.

Poziom zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nie jest satysfakcjonujący - przegęszczenie mieszkań wyrażające się wskaźnikiem 130 gospodarstw na 100 mieszkań, a zwłaszcza 21,16 metrów kwadratowych na osobę stawia Gminę poniżej przeciętnej. Za tymi liczbami kryją się bowiem złe warunki zamieszkiwania wielu rodzin, gdyż obserwując gminę dostrzegamy posiadłości o wysokim poziomie powierzchni mieszkaniowej na członka rodziny. Nasuwa to przypuszczenie o istnieniu dużej liczby rodzin mieszkających w domach przegęszczonych.

Dane z pomocy społecznej potwierdzają spory margines ubóstwa w Gminie. Rozdrobnienie gospodarstw, przy niskiej jakości gleb w przypadku rolników oraz słabym wykształceniu znacznej liczby mieszkańców oraz niedoborze miejsc pracy w Gminie nasuwa przypuszczenie, że życie mieszkańców nie jest aż tak sielankowe jak wrażenie dobrostanu nasuwające się z oglądu Gminy. Mieszkańcy Gminy, aby zapewnić byt swoim rodzinom, czy też start życiowy w przypadku młodych osób, ciężko pracują często za granicą lub dojeżdżając do trójmiejskiego rynku pracy.

Analizy przedstawione w „Strategii” mówią o słabym zaangażowaniu w organizacje pozarządowe na terenie Gminy, przy jednocześnie wysokim stopniu uczestnictwa mieszkańców Gminy w wyborach. W opisie gminy we wspomnianym dokumencie spotyka się opinię o słabości grup producenckich.

Ten brak spójności w obrazie Gminy można tłumaczyć na kilka sposobów:

- przepracowaniem i późnymi powrotami z pracy,
- słabymi efektami zalesiania Gminy przy świadomości, że poprawa walorów krajobrazowych Gminy, to wzrost atrakcyjności rekreacyjno – turystycznej, co jest potwierdzeniem takiego „molekularnego³⁸” podejścia do wspólnoty jaką jest wieś, czy gmina.

Wydaje się, że niski poziom emigracji na stałe z gminy sugeruje drugą odpowiedź: mieszkańcy są przeciążeni pracą, gdyż gmina Sierakowice ma wysokie standardy dotyczące pracy (wskazuje na to niska stopa bezrobocia), jak również jakości otoczenia (schłodne ogródki i obejścia budynków mieszkalnych) oraz europejski wręcz standard wielu obiektów użyteczności publicznej.

38 „rozwój molekularny” charakterystyczny dla współczesnej Polski (J. Hausner, J. Czaplinski) przejawiający się brakiem zaufania do ogółu, zaangażowaniem tylko w molekułach-rodzinach.

Reasumując w gminie żyje się na tyle dobrze, że mieszkańcy „nie uciekają z Gminy” pomimo braku pracy, a wysoką jakość otoczenia okupują ofiarną pracą, przy czym każdy pracuje „na swoim”.

III.9. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

III.9.1. Zagrożenia przyrodnicze

1) Zagrożenia powodziowe³⁹

W opracowaniu przygotowanym przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej Oddział w Gdyni w 2003 /2004 r. p.t. „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych”, które stanowi element studium ochrony przeciwpowodziowej, na obszarze gminy Sierakowice wyznaczono obszary szczególnego zagrożenia powodzią od rzeki Słupi.

Obszary te obejmują obszar wodny Jeziora Gowidlińskiego, Jeziora Tuchlińskiego oraz teren położony wzdłuż rzeki Słupi od granicy z gminą Sulęczyno (ok. km 146 rzeki) do Jeziora Tuchlińskiego. Granica wyznaczonego obszaru obejmuje obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$) oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p = 10 \%$).

Zgodnie z art. 88f ust.3 ustawy Prawo wodne, Mapy zagrożenia powodziowego i Mapy ryzyka powodziowego, przekazane zostały przez Prezesa KZGW jednostkom administracji w dniu 15 kwietnia 2015 r. Mapy opublikowane zostały na stornie: <http://mapy.isok.gov.pl>.

Według stanu na czerwiec 2016 r. dla obszaru gminy Sierakowice nie opublikowano map szczegółowych zagrożenia powodziowego i map ryzyka powodziowego.

2) Zagrożenia osuwiskowe

Na terenie gminy Sierakowice nie występują osuwiska. W granicach gminy występują natomiast obszary narażone na rozwój procesów erozyjnych predysponowane do występowania ruchów masowych – opisane w rozdz. III.13.

Obszary predysponowane do występowania ruchów masowych zaznaczono na Rysunku Studium nr 1 i nr 2 zgodnie z informacjami zamieszczonymi na Mapie osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego⁴⁰.

III.9.2. Obiekty stwarzające zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii

Na terenie gminy Sierakowice występuje jeden obiekt potencjalnie stwarzający zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii – ubojnią i przetwórnia drobiu w Kawłach.

Natomiast ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy: stacji paliw, stacji i podmiotów zajmujących się dystrybucją gazu LPG dla samochodów osobowych (bez dystrybucji benzyn i olejów napędowych), transportu samochodowego.

W sąsiedztwie terenu gminy ryzyko wystąpienia poważnych awarii dotyczy zakładów stosujących w instalacjach technologicznych amoniak (EURO-FOODS i JANUS w Kartuzach) oraz inne substancje niebezpieczne (Kartuskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Kartuzach).

III.10. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy

III.10.1. Wnioski z dokumentów ponadlokalnych

1) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego.

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjętego uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku, zmiana uchwalona

39 Na podstawie: Wstępna ocena ryzyka powodziowego: Mapa obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi w woj. pomorskim - http://www.kzgw.gov.pl/files/file/Materialy_i_Informacje/WORP/Woj_Pom/1.jpg

40 <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO/download>

Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361)⁴¹ z załącznikiem dla gminy Sierakowice wskazano następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- minimalizowanie konfliktów,
- planowanie obszarów monofunkcyjnych w przypadkach, gdy istnieje zagrożenie konfliktami funkcjonalnymi i przestrzennymi planowanego zagospodarowania z funkcjami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacyjnymi,
- atrakcyjne i przyjazne dla pracowników kształtowanie obszarów przemysłowych,
- ustalanie wewnątrz obszarów rozwojowych (niezależnie od przestrzeni otwartych położonych poza ich granicami) wielkości (proporcji) i ewentualnie granic terenów biologicznie czynnych,
- a także zasad ich ochrony,
- rozwój zagospodarowania turystycznego dla wypoczynku mieszkańców aglomeracji,
- rozwój infrastruktury odprowadzenia wód opadowych, elektroenergetycznej, gazowej.

2) Strategia rozwoju województwa pomorskiego

Cele, które bezpośrednio przekładają się na zagospodarowanie przestrzenne to:

- oferta turystyczna i kulturalna,
- wysoki poziom zatrudnienia czyli łatwy dostęp do miejsc pracy,
- dostęp do usług zdrowotnych,
- sprawny system transportowy.

III.10.2. Wnioski z gminnych dokumentów strategicznych

1) Strategia rozwoju gminy Sierakowice obejmuje lata 2014 – 2024.

Przyszłość gminy Sierakowice widziana jest jako:

- atrakcyjne miejsce życia mieszkańców, zapewniającego wysoki poziom bezpieczeństwa oraz możliwość wszechstronnego rozwoju społeczności lokalnej oraz atrakcyjnym miejscem pobytu turystów,
- atrakcyjne i przyjazne miejsce rozwoju przedsiębiorczości, wspierania tworzenia nowych miejsc pracy i rozwój gospodarki w oparciu o posiadane zasoby,
- zadbane środowisko naturalne, z dostępem do infrastruktury technicznej, z funkcjonalnym układem komunikacyjnym.

Natomiast potrzeby społeczności gminnej odnoszą się do:

- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie codziennego wypoczynku i sportu mieszkańców (sale gimnastyczne, place zabaw, boiska sportowe),
- stworzenia możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie kultury,
- poprawy bezpieczeństwa publicznego i komunikacyjnego,
- rozwoju infrastruktury turystycznej,
- zapewnienia dostępności do terenów inwestycyjnych,
- poprawa infrastruktury energetycznej, teletechnicznej, gazowej.

III.10.3. Analizy ekonomiczne, przyrodnicze, społeczne - synteza⁴²

1) Analizy ekonomiczne

⁴¹ Od 01.03.2017 r. obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego oraz stanowiący jego część planu zagospodarowania przestrzennego obszaru metropolitalnego Trójmiasta uchwalony uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego.

⁴² Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ”, lipiec 2016 r.

Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446) w art. 7 ust.1 określa obowiązki gminy w zakresie finansowania zbiorowych potrzeb mieszkańców gminy.

Zadania własne gminy, odnoszące się do potrzeb mieszkańców w aspekcie zagospodarowania przestrzennego obejmują między innymi sprawy:

- *gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,*
- *wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz,*
- *opieki zdrowotnej, edukacji publicznej, kultury, sportu i turystyki,*
- *zieleni gminnej.*

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie terenów wyznaczonych zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami, które ponosić będzie gmina ale również dochodami.

Dochody zapewniają:

- wpływy z podatku od nieruchomości (gruntów i budynków);
- wpływy z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (opłata planistyczna – po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku podziału nieruchomości dokonanego na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego;
- wpływy z opłat adiacenckich z tytułu wzrostu wartości w wyniku budowy przez gminę infrastruktury technicznej.

Wieloletnia Prognoza finansowa gminy Sierakowice na lata 2016 – 2023, przyjęta uchwałą nr XV/161/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. zakłada w każdym roku wydatki mniejsze niż dochody i do roku 2023 spłatę kredytów, pożyczek i wykup papierów wartościowych. W uchwale nr XV/162/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie uchwalenia budżetu gminy Sierakowice na 2016 r. założono przewagę dochodów nad wydatkami.

2) Analiza środowiskowe

Gmina Sierakowice położona jest w obszarze o unikatowych walorach naturalnych i kulturowych – tzw. Szwajcarii Kaszubskiej, w centralnej, najwyższej położonej części Pojezierza Kaszubskiego.

Obszar gminy Sierakowice charakteryzuje się dużym urozmaiceniem rzeźby terenu, typowym dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych, licznymi jeziorami, ciekami, powierzchniami leśnymi.

Podstawowe cechy krajobrazu gminy Sierakowice to:

- urozmaicona rzeźba terenu,
- występowanie licznych rozległych i małych dolin,
- bogactwo form przyrodniczych: jezior, cieków, zadrzewień, lasów.

Walory krajobrazowe gminy Sierakowice tworzą też zasoby kultury materialnej, takie jak: założenia ruralistyczne wsi, liczna historyczna zabudowa o wartościach ponadlokalnych.

Na obszarze gminy występuje wiele miejsc – punktów widokowych, ciągów widokowych, z których roztaczają się rozległe widoki na wnętrza naturalnego krajobrazu.

Potencjał urbanizacyjny gminy zobrażowany powierzchnią i dostępnością terenów odpowiednich do zabudowy jest duży. Występują jednak bariery rozwoju zainwestowania wynikające z ograniczeń:

- fizjograficznych (tereny podmokłe, spadki terenu, zadrzewienia),
- ekologicznych (ekosystemy leśne, korytarze ekologiczne, doliny rzeczne, tereny torfowiskowe),
- ochrony krajobrazu kulturowego (wartościowych wnętrz historyczno - kulturowych),
- uwarunkowań prawnych dla obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Istotnym uwarunkowaniem rozwoju miejscowości jest też możliwość uzbrojenia terenu z zaleceniem wykorzystania przebiegów istniejących sieci i dostępność komunikacyjna. Ważnym uwarunkowaniem

i wskazaniem jest też stosowanie zasad ochrony ładu przestrzennego a więc nie rozprzestrzenianie zabudowy i stymulowanie jej rozwoju zgodnie z modelami kulturowymi. Bogactwo walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych stwarza duże możliwości rozwoju różnych form turystyki i rekreacji, generujących ruch turystyczny pochodzenia reregionalnego, krajowego i międzynarodowego.

3) Analizy społeczne

Według danych Urzędu Gminy Sierakowice na koniec 2015 r. w gminie zamieszkiwało 19 148 osób,

w stosunku do 2013 r. przybyło 741 osób;

Najliczniejszą miejscowością są Sierakowice, na koniec roku 2015 r zamieszkało tu 7909 osób. Drugą miejscowością pod względem liczby mieszkańców jest Gowidlino, gdzie na koniec roku 2015 r. zamieszkało 1749 osób. Tylko 6% ludności mieszka w sołectwach o liczbie mieszkańców poniżej 300 osób. Zasadniczym źródłem przyrostu liczby mieszkańców jest przyrost naturalny, który od 2007 r. nie spada poniżej 200 osób na rok. Przyczyną jest relatywnie niski poziom zgonów przy wysokiej jak na Polskę stopie urodzeń. Stopa urodzeń jest skutkiem relatywnie wysokiej dzietności kobiet (2,25) na poziomie lekko przekraczającym prostą zastępowalność pokoleń.

Stan wyposażenia w usługi w gminie Sierakowice ocenia się jako dobry i bardzo dobry. Najniższy standard wyposażenia w usługi występuje w opiece przedszkolnej.

Według GUS w końcu 2014 r. na terenie gminy Sierakowice było 4210 mieszkań o 19,7 tys. izbach, o powierzchni użytkowej 415,5 tys. m².

W stosunku do liczby mieszkańców na koniec 2014 r. (18 807 osób), oznacza to, że na mieszkańca przypadało 22,1 m² a na izbę 0,9 osoby.

W gminie Sierakowice wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na koniec 2014 r. były gorsze niż średnie w województwie pomorskim, średnie w gminach wiejskich województwa pomorskiego i średnie w powiecie kartuskim, chociaż średnia powierzchnia mieszkania wzrosła w stosunku do 2012 r. Przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę w gminie jest prawie o 4 m² niższa od przeciętnej w gminach wiejskich województwa pomorskiego i w województwie ogółem i o 5 m² niższa od przeciętnej w powiecie kartuskim.

Dla wyrównania w gminie Sierakowice wskaźnika warunków zamieszkania zobrazowanego wskaźnikiem powierzchni użytkowej mieszkania/ osobę do średniego w powiecie kartuskim plus wzrost 30% to jest 40 m²/osobę potrzeba: 349 130 m² pow. użytkowej mieszkań (2685 mieszkań = domów).

Według szacunkowych obliczeń, liczba 8 600 aktywnych zawodowo mieszkańców gminy Sierakowice ma do dyspozycji około 7 000 miejsc pracy (w tym w rolnictwie indywidualnym), w przetwórstwie przemysłowym i budownictwie oraz handlu i naprawach.

Miejsca pracy w gminie częściowo zajmowane są przez mieszkańców innych gmin – liczbę dojeżdżających szacuje się na ok. 300 osób.

Z bilansu tego wynika, iż ok. 1900 osób (22 % aktywnych zawodowo) wyjeżdża do pracy poza Gminę. Codzienne dojazdy do pracy obniżają jakość życia mieszkańców.

Do zbilansowania obecnych potrzeb miejsc pracy (czerwiec 2016 r.) z wykluczeniem dojazdów do pracy w gminie potrzeba ok. 1900 miejsc pracy oraz dodatkowo miejsca pracy dla 50% bezrobotnych, co daje zapotrzebowanie 2050 miejsc pracy.

III.10.4. Prognozy demograficzne

1) Prognozy rozwoju demograficznego

a) Założenia do prognozy

W oparciu o art. 10 ust.7 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozy sporządzono na perspektywę 29 lat.

Założenia do prognoz:

- długość trwania życia dopasowano do rejestrowanej w gminie liczby zgonów; założono wydłużanie się średniej długości jego trwania,
- współczynniki płodności kobiet przyjęto o wartości 2,40 dziecka na kobietę; jest to współczynnik wyższy od wykazywanej w gminie płodności kobiet, która wynosi 2,25. Zakłada się bowiem, że taki będzie skutek ustawy 500+. Przyjęty współczynnik płodności jest wysoki jak na Polskę, ale gmina wyróżnia się pozytywnie pod tym względem. Założono, że ten poziom dzietności utrzyma się do 2045 r,
- zerowe saldo migracji, co jest uzasadnione tym, iż ewentualny odpływ ludności z Gminy jest równoważony napływem ludności zarówno z okolicznych gmin jak i Aglomeracji Gdańskiej.

Przy przedstawionych wyżej założeniach prognozowana liczba ludności gminy może wynosić:

- w 2030 roku: 22 000 osób.
- w 2045 roku: 25 000 osób.

Funkcjonalne grupy wieku	Rok	2015	2020	2025	2030	2035	2040	2045
	Ogółem	19024	20174	21267	22249	23212	24128	24991
żłobkowa	0-2	958	1047	1017	996	1028	1086	1138
przedszkolna	3-5	1043	982	1038	996	999	1047	1104
	6	317	328	348	338	331	340	360
szkoły podstawowej	7-12	1702	1979	1958	2076	2007	1998	2081
gimnazjalna	13-15	840	883	1042	981	1036	995	998
liceum profilowane szkoły zawodowe	15-17	827	784	1010	954	1042	1012	991
studencka	18	270	278	321	352	327	344	330
	19-24	1829	1693	1626	1918	1944	2039	2031
produkcyjna	18-59K/64M	11442	11778	12023	12559	12967	13395	13622
mobilna	18-24	2099	1971	1947	2269	2270	2383	2361
niemobilna	25-44	5641	5930	5990	5803	5834	5933	6224
	45-59/64	3703	3877	4085	4486	4862	5079	5038
poprodukcyjna	60/65 i więcej	2165	2679	3207	3676	4149	4587	5027

Wnioski:

- najbardziej dynamicznie wzrastać będzie ludność w wieku poprodukcyjnym - co spowoduje zwiększoną potrzebę rozwoju usług opiekuńczych;
- wzrastać będzie liczba ludności w wieku produkcyjnym - na skutek ok. 12 procentowego wzrostu liczby ludności w wieku 18-59/64 jak i przesuwania wieku emerytalnego. Oznaczać to będzie znaczny wzrost presji na lokalny rynek pracy;
- liczba dzieci w wieku przedszkolnym wzrośnie o ok. 6%, ale przy zakładanym wzroście uczestnictwa dzieci w wieku 3-5 lat do 100% będą zwielokrotnione potrzeby na obiekty przedszkolne;

- liczba młodzieży w wieku szkolnym wzrośnie do 2045 roku o prawie 20 %. Wzrost liczby młodzieży znacznie podniesie wskaźniki wykorzystania pomieszczeń do nauki.

b) Liczba gospodarstw domowych

Liczba gospodarstw domowych do 2045 roku wzrośnie w stosunku do stanu obecnego o około 43%. Najbardziej dynamiczny przyrost (o 8,5%) nastąpi już w latach 2030- 2035. Nowo tworzące się gospodarstwa domowe będą stwarzały popyt na oddzielne mieszkania.

Obok wzrostu liczby gospodarstw także przewidywana poprawa wskaźników zamieszkania takich jak: przeciętna powierzchnia użytkowa na osobę, wyznaczają olbrzymie zapotrzebowanie na budownictwo mieszkaniowe. Do 2045 roku liczba aktywnych zawodowo wzrośnie o ok. 20%, co będzie dużym wyzwaniem dla rynku pracy.

Prognoza zapotrzebowania na tereny mieszkaniowe

W celu oszacowania zapotrzebowania na mieszkania w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców (Tabela nr 42) przyjęto następujące założenia:

- przyrost liczby mieszkańców w stosunku do końca 2015 r. - 6 000 osób,
- wskaźniki zamieszkania to jest przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę w 2045 r. - 40 m²
- realizacja mieszkań wyłącznie w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej.

Przyjęte wskaźniki będą wymagały:

- 1846 mieszkań = domów,
- 240 000 m² pow. użytkowej mieszkań.

Wymagana powierzchnia terenu dla zabudowy mieszkaniowej i powierzchnia użytkowa mieszkań:

- 184,6 ha netto,
- 184,6 ha x 1,25 (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu, pod drogi, infrastrukturę i zieleń) = 230 ha brutto.

c) Prognoza miejsc pracy

W celu oszacowania zapotrzebowania na miejsca pracy w gminie Sierakowice w okresie kolejnych 29 lat dla prognozowanego w tym okresie przyrostu liczby mieszkańców przyjęto następujące założenia:

- liczba mieszkańców w gminie do roku 2045 będzie wyniosła 25 000 osób (przyrost w odniesieniu do roku 2015 o 6000 osób),
- liczba osób w wieku produkcyjnym będzie wynosiła 13 600 osób (przyrost o 2 180 osób),
- wskaźnik zawodowo czynnych będzie wynosił 0,80, co daje liczbę aktywnych zawodowo 1 740 osób,
- liczba osób w wieku poprodukcyjnym poszukujących pracy - 10% to jest 500 osób,
- liczba osób w wieku przedprodukcyjnym (18 – 25 lat) 10% to jest 230 osób.

Przyjęto też założenie, że 100 % zawodowo czynnych znajdzie zatrudnienie w gminie Sierakowice. Jest to założenie teoretyczne, ponieważ będą występowały i wyjazdy do pracy i przyjazdy do pracy (tak jak obecnie), ale zakłada się że liczby te zostaną zrównoważone.

Potrzebna liczba miejsc pracy dla zbilansowania potrzeb osób aktywnych zawodowo w roku 2045 będzie wynosiła 2 470.

d) Zapotrzebowanie na tereny zabudowy techniczno - gospodarczej

Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i powierzchnię użytkową zakładów w zabudowie techniczno - gospodarczej dla przyrostu zawodowo – czynnych w gminie w roku 2045, wynosi:

- powierzchnia terenu netto przy wskaźniku 20 os/ha: 123 ha,
- powierzchnia terenu brutto (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi,

- infrastrukturę i zieleni) = 148 ha brutto,
- powierzchnia użytkowa: $615\ 000\ m^2 \times 0,8 = 492\ 000\ m^2$.

Ponadto uważa się za uzasadnione wskazanie rezerwy terenów stanowiących ofertę inwestycyjną dla dalszego rozwoju funkcji, które od wielu lat rozwijają się w gminie Sierakowice, takie jak: hodowla drobiu, przetwórstwo produktów rolnych, produkcja mebli i materiałów budowlanych.

Powierzchnię tych terenów oceniono szacunkowo na 85 ha netto, brutto 106 ha (ze wskaźnikiem uwzględniającym powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleni).

Powierzchnia całkowita zabudowy (intensywność zabudowy 0,5) = $425\ 000\ m^2$. powierzchnia użytkowa zabudowy: $425\ 000\ m^2 \times 0,8 = 340\ 000\ m^2$.

e) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej

Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej (bez usług turystyki) przyjęto jako wskaźnik udziału terenów zabudowy usługowej i mieszanej (mieszkanie – usługowej) w powierzchni terenów ogółem w stanie istniejącym. W chwili obecnej stosunek powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkaniowych oszacowano w ogólnej powierzchni terenów wsi wynosi jak 1: 10. Biorąc pod uwagę wzrost zamożności społeczeństwa oraz rosnący stopień korzystania z różnego rodzaju usług, zapotrzebowanie na nowe tereny usługowe w obecnej proporcji do terenów mieszkaniowych może okazać się niewystarczające dla pokrycia przewidywanych, rosnących potrzeb zakłada się wzrost stosunku powierzchni terenów usługowych do terenów mieszkalnych jak 1: 5.

Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkową:

- powierzchnia terenu netto: 113 ha; powierzchnia terenu brutto: $113\ ha \times 1,25$ (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleni) = 141 ha brutto,
- powierzchnia całkowita zabudowy (wskaźnik intensywności 0,4) = $452\ 000\ m^2$,
- powierzchnia użytkowa: $452\ 000\ m^2 \times 0,8 = 361\ 600\ m^2$.

f) Zapotrzebowanie terenów na nową powierzchnię użytkową usług turystyki

Gmina posiada duży potencjał do rozwoju funkcji usług sportu i rekreacji oraz usług turystyki, co wynika z bogatych walorów przyrodniczych i wyjątkowych walorów krajobrazowych.

Biorąc pod uwagę:

- wzrost zamożności mieszkańców miasta,
 - bliskość miejskich obszarów intensywnie zurbanizowanych,
 - zainteresowanie korzystaniem nie tylko z wypoczynku w okresie letnim ale również w dni wolne od pracy,
- atrakcyjność krajobrazową i walory przyrodnicze gminy, co daje możliwość korzystania z różnych form rekreacji i turystyki, zakłada się, że na terenie gminy Sierakowice liczba miejsc wypoczynkowych może wzrosnąć o 2000 miejsc noclegowych.

g) Zapotrzebowania na powierzchnię terenu i na powierzchnię użytkową:

- powierzchnia terenu netto: 2000 miejsc noclegowych przy wskaźniku 30 os/ ha = 67 ha netto, powierzchnia terenu brutto: $67\ ha \times 1,25$ (wskaźnik uwzględniający powierzchnię terenu pod drogi, infrastrukturę i zieleni) = 84 ha
- powierzchnia całkowita zabudowy: $84\ ha \times$ wskaźnik intensywności 0,30 = powierzchnia całkowita zabudowy: $252\ 000\ m^2$
- powierzchnia użytkowa: $252\ 000\ m^2 \times 0,8 = 201\ 600\ m^2$.

III.10.5. Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę⁴³

1) Chłonność terenów

43 Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ”, lipiec 2016 r.

W gminie Sierakowice nie wyznaczono granic „obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 ze zmianami), w szczególności poprzez uzupełnienie istniejącej zabudowy⁴⁴”.

Dla potrzeb Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice przyjęto, iż obszary o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej obejmują obszary zwartej zabudowy wsi. Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej jest rozumiana jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Szacuje się, że ich chłonność tych terenów w gminie Sierakowice jest już w pełni wykorzystana, a niewielkie, niezabudowane powierzchnie w obszarach zwartej zabudowy to tereny podmokłe, oczka wodne, które są nieprzydatne do zabudowy lub podwórka zabudowy zagrodowej.

Dla oszacowania chłonności położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, dokonana została szczegółowa analiza obowiązujących na terenie gminy planów miejscowych oraz stopnia ich wykorzystania.

Zestawienie obszarów niezabudowanych - przeznaczonych pod zabudowę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarto w Tabeli nr 44.

<i>Tabela nr 44. Chłonność terenów objętych MPZP.</i>					
<i>Powierzchnie terenów wolnych w MPZP (ha)</i>	<i>Powierzchnia netto terenów wolnych (ha)</i>	<i>1) Powierzchnia terenu (ha) 2) Powierzchnia użytkowa (m²).</i>			
		<i>Zabudowa mieszkaniowa</i>	<i>Zabudowa usługowa</i>	<i>Usługi turystyki</i>	<i>Zabudowa techniczno-gospodarcza</i>
Razem	375,70	1) 245,10 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480

2) Analiza porównawcza zapotrzebowania terenów pod zabudowę według prognoz w rozdz. III.10.3. i terenów przeznaczonych do zabudowy w planach miejscowych.

Poniżej zestawiono zapotrzebowanie terenów na nową zabudowę wynikającą z:

- poprawy obecnych standardów zamieszkania,
- poprawy obecnych standardów wyposażenia w usługi,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo – czynnym
- potrzeb mieszkaniowych dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zaspokojenia potrzeb w zakresie usług dla prognozowanej liczby mieszkańców,
- zapewnienia miejsc pracy wszystkim zawodowo – czynnym,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie funkcji produkcji zwierzęcej,
- stworzenia dodatkowej oferty terenów w zakresie usług turystyki dla mieszkańców Aglomeracji Gdańskiej.

Tabela nr 45. Zestawienie zapotrzebowania terenów i powierzchni użytkowej na nową zabudowę w gminie Sierakowice

44 Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r., art.1, ust.4, pkt 4, lit.a).

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Lp.	Funkcje/chłonność	1) powierzchnia terenu (ha) 2) powierzchnia użytkowa (m ²)			
		Zabudowa mieszkaniowa	Usługi	Usługi turystyki	Tereny aktywności gospodarczej
1	Zapotrzebowanie na nową zabudowę dla poprawy standardów stanu istniejącego	1) 335 2) 349 130	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 128 2) 410 000
2	Zapotrzebowanie na nową zabudowę na okres prognozy - 2045 rok	1) 230 2) 240 000	1) 70,5 2) 180 800	-	1) 148 2) 492 000
3	OFERTA Tereny dla funkcji produkcyjnych, zwierzęcej i odnawialnych źródeł energii (ogniw fotowoltaicznych) i inne	---	---	---	1) 112 2) 340 000
4.	OFERTA Usługi turystyki dla wypoczynku osób spoza gminy.	---		1) 84 2) 201 600	---
5.	RAZEM ZAPOTRZEBOWANIE	1) 565 2) 589 130	1) 141 2) 361 600	1) 84 2) 201 600	1) 388 2) 1 242 000
Ogółem zapotrzebowanie wynosi 1178 ha					
6	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno – przestrzennej w ha	0	0	0	0
7	Chłonność obszarów przeznaczonych w MPZP pod zabudowę według Tabeli 44.	1) 171,60 2) 302 160	1) 13,40 2) 32 160	1) 12 2) 19 200	1) 104,90 2) 252 480
8	Zapotrzebowanie na nowe tereny i powierzchnie	1) 393,40 2) 286 970	1) 131,60 2) 329 440	1) 72 2) 141 600	1) 283,10 2) 989 520
Zapotrzebowanie na nowe tereny 880,10 ha					

Przeprowadzone analizy i zestawienie wykazały, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni

wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz obszarach przeznaczonych w planach pod zabudowę wyrażona powierzchnią użytkową dla wszystkich funkcji. Zatem bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Ponieważ tereny objęte planami są potencjalnymi terenami inwestycyjnymi, zostały one włączone i zbilansowane łącznie z powierzchniami stanowiącymi zapotrzebowanie na zabudowę.

Łącznie powierzchnia terenów przeznaczonych pod zabudowę wynosi 1178 ha.

Ponadto, powierzchnię wyznaczonych terenów zwiększa się o 30% - z uwagi na zmienność procesów i zjawisk, co jest dopuszczone art 7 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co daje powierzchnię terenów przeznaczonych do zabudowy - 1531 ha.

III.10.6. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej służących realizacji zadań własnych gminy⁴⁵

1) Realizacja zadań w zakresie komunikacji

Analiza rozmieszczenia i lokalizacji nowo wyznaczonych obszarów pod zabudowę wykazała, że część z nich posiada dostęp do dróg publicznych. Przyjęto więc, że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do dróg publicznych a 70% wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie sieci komunikacyjnych.

Polityka gminy zmierza do minimalizowania ilości dróg publicznych dojazdowych do poszczególnych nieruchomości, poprzez projektowanie w planach miejscowych dróg wewnętrznych. Tym samym przerzuca się częściowo koszt budowy dróg na właścicieli nieruchomości. Zakłada się, że 70% dróg koniecznych do obsługi terenów przeznaczonych pod zabudowę będą drogami wewnętrznymi, a tylko 30% drogami publicznymi.

Przyjęto też założenie, że udział powierzchni dróg w powierzchni terenów inwestycyjnych będzie różny w zależności od funkcji i będzie wynosił:

- 15% w terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej,
- 10% w terenach zabudowy techniczno – gospodarczej i usług turystyki (z uwagi na większe powierzchnie działek).

Średnia szerokość dróg będzie wynosiła 11 m (minimum 10 m oraz poszerzenia na łukach, skrzyżowaniach, lub trudnych warunkach terenowych itp.).

W oparciu o bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę obliczono potrzeby w zakresie realizacji dróg publicznych: 41,78 ha.

Obliczenie kosztów realizacji dróg publicznych o średniej szerokości 11 m:

- wykup gruntów na cele dróg publicznych o pow. 41,78 ha według stawki 10 zł/ m² = 4 178 000 zł
- koszt budowy dróg publicznych dla kategorii KR3 = 41,78 ha : szer 11 m = 37 981 mb x 3 300 zł/mb = 125 340 000 zł.

Ogółem koszt budowy dróg publicznych w terenach inwestycyjnych: 125 340 000 zł.

2) Realizacja zadań w zakresie infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej

Do obliczenia długości sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej, podobnie dla obliczenia kosztów realizacji dróg, przyjęto że 30% wyznaczonych terenów posiada dostęp do tych sieci a 70%

45 Szersze omówienie tych zagadnień zawarto w opracowaniu: „ANALIZY DO STUDIUM UWARUNKOWAŃ KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIERAKOWICE ORAZ BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ”, lipiec 2016 r.

wyznaczonych terenów inwestycyjnych będzie wymagała nakładów finansowych na wykonanie tych sieci.

Długości sieci infrastruktury technicznej – wodociągowej i kanalizacji sanitarnej obliczono jako pochodną długości dróg ogółem - publicznych i wewnętrznych:

- długość sieci wodociągowej: 126 609 mb,
- długość sieci kanalizacji sanitarnej: 126 609 mb.

Całkowity szacunkowy koszt budowy:

- infrastruktury kanalizacyjnej o długości 88 626 mb, przy wskaźniku kosztów 510 zł/ mb
= 45 199 413 zł,
- infrastruktury wodociągowej o długości 126 609 mb, przy wskaźniku kosztów 250 zł/ mb
= 31 652 250 zł.

Rozważając o kosztach uzbrojenia nowych terenów inwestycyjnych, należy podkreślić, że ustalenia studium stanowią docelową koncepcję rozwoju gminy, a realizacja inwestycji będzie postępować etapowo, poprzez stopniowe przygotowanie kolejnych terenów pod zainwestowanie.

Ogółem koszty realizacji infrastruktury komunikacyjnej, wodociągowej i kanalizacji sanitarnej wynosić będzie 88 644 500 zł – na jeden rok prognozy: 6 504 982 zł/rok.

3) Koszty realizacji innych inwestycji publicznych

Gmina Sierakowice jest dobrze wyposażona w usługi publiczne, nowe realizacje nie będą więc niezbędne. Dla potrzeb nowych mieszkańców będą wykorzystywane istniejące obiekty poprzez zwiększenie niskich obecnie wskaźników uczestnictwa.

4) Dochody gminy – źródła finansowania

Wyznaczanie nowych terenów pod zainwestowanie, a co za tym idzie zabudowa i zagospodarowanie tych terenów zgodnie z ustaloną polityką gminy, wiąże się nie tylko z wydatkami miasta, ale również dochodami.

Są to dochody wynikające z:

- wpływu z podatku od budynków,
- wpływu z podatku od nieruchomości budowlanych,
- wpływu związanego z obrotem nieruchomościami gminy,
- wpływu z tytułu wzrostu wartości nieruchomości (renty planistycznej – po uchwaleniu planu miejscowego);
- wpływy z opłat adiacenckich.

Szacowany dochód z podatku od budynków przewidzianych na terenach niezabudowanych wyznaczonych w studium: 15 907 112 zł.

Dochód na jeden rok prognozy = 548 521 zł.

Szacowany dochód z podatku od terenów przewidzianych pod zabudowę wg stawek ustalonych na rok 2016: 611 380 zł.

Dochód na jeden rok prognozy = 21 082 zł.

Oszacowane dochody z tytułu podatków są w stanie pokryć 9 % szacunkowych kosztów z tytułu realizacji infrastruktury komunikacyjnej, wodociągowej i kanalizacyjnej.

Inne potencjalne źródła dochodów gminy to dochody z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, opłat adiacenckich, itp dochody gminy wynikające z przygotowania terenów pod zabudowę, sporządzenia miejscowych planów, podziałów gruntów i uzbrojenia terenu są niemożliwe do oszacowania na etapie sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Gmina może pozyskiwać na cele realizacji inwestycji publicznych z dotacji takich jak:

- Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- środki Samorządu Województwa Pomorskiego – z Funduszu Rolnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich,
- funduszy Unii Europejskiej.

Koszty realizacji infrastruktury mogą też być ponoszone poprzez współdziałanie w kosztach poprzez zainteresowanych inwestorów.

Tak więc istnieją możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej służących realizacji zadań własnych gmin.

III.10.7. Wnioski o zmianę przeznaczenia terenów

W związku z trybem formalno -prawnym sporządzania studium wpłynęły wnioski do studium, złożone przez osoby prywatne – dotyczące zmiany przeznaczenia terenów oraz od instytucji – dotyczące planowanych inwestycji.

Przeanalizowano również wnioski składane od kilku lat do zmiany planów i do zmiany studium gminy Sierakowice.

Tabela nr 46. Zestawienie liczby wniosków złożonych do studium

Obręb – liczba wniosków	Zabudowa zagrodowa	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna	Zabudowa rekreacyjna	Usługi	Produkcja składowa	Inne
Borowy Las - 2		2				
Gowidlino - 5		4			1	
Kamienica Krolewska - 2		1			1	
Kamienicki Młyn - 1		1				
Łyśniewo - 4		4				
Mojusz - 4		3			1	
Migi - 3		3				
Paczewo - 2		2				
Pałubice - 6		6				
Poręby - 1		1				
Puzdrowo - 3		3				
Sierakowice - 8	2	4		1		1 Farma fotowoltaiczna
Sierakowska Huta - 3		1			2	
Skrzeszewo - 2		2				
Stara Huta - 1		1				
Szklana - 3		1		1	1	
Szopa - 3		2			1	
Załakowo - 1		1				
RAZEM - 53	2	42		2	7	

Analiza przestrzenna złożonych wniosków wykazała że ich największe nagromadzenie wniosków występuje w pierścieniu otaczającym miejscowość Sierakowice, obejmującym Pałubice, Paczewo, Janowo.

Po kilka wniosków zgłoszono też w rejonie miejscowości Szklana i Mojusz (w sąsiedztwie istniejącej zabudowy). Dominująca wnioskowaną funkcją jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Istotne wnioski złożone przez instytucje dotyczą:

- planowanej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV,
- planowanego przebiegu przez gminę Sierakowice gazociągów wysokiego ciśnienia Dn 100 i Dn 500/700.

III.11. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

Przeważającą formą własności w gminie Sierakowice jest własność prywatna - grunty te zajmują 13 428 ha to jest ok. 73,89 % powierzchni gruntów w gminie. W użytkowaniu tych gruntów zdecydowanie przeważają grunty rolne, które zajmują 10 637 ha to jest ok. 79,21 % powierzchni tych gruntów.

Grunty należące do Skarby Państwa zajmują 4231 ha to jest ok 23,28 % powierzchni gruntów w gminie. Na te grunty składają się:

- lasy o powierzchni 3 211 ha, to jest ok. 75,89 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa; lasy podlegają Nadleśnictwu Kartuzy i Nadleśnictwu Cewice;
- grunty należące do Zasobu Nieruchomości Rolnych Skarbu Państwa – o powierzchni 153 ha, to jest ok. 3,61 % powierzchni gruntów Skarbu Państwa.

Grunty należące do Gminy i związków między gminnych zajmują 378 ha to jest ok. 2,08 % powierzchni gruntów w gminie, w tym:

- drogi 233 ha,
- inne grunty zabudowane i zurbanizowane 11 ha,
- użytki rolne 50 ha,
- lasy 2 ha,
- wody 13 ha.

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice

Numer grupy rejestrowe <i>j</i>	Wyszczególnienie	Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)	
		ha	%
1	Skarb Państwa (z gruntami przekazanymi w wieczyste użytkowanie), w tym:	4 231	23,28
1.1	zasoby własności rolnej Skarbu Państwa	153	-
1.2	w zarządzie Państ. Gosp.Leśnego	3 211	-
1.3	w trwałym zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych	88	-
1.4	inne zasoby nieruchomości Skarbu Państwa	475	-
1.5	pozostałe grunty Skarbu Państwa	304	-
2	Grunty Skarbu Państwa przekazane w wieczyste użytkowanie	29	0,16
3	Grunty spółek Skarbu Państwa, przedsiębiorstw państwowych i innych państw, osób prawnych	-	-
4	Grunty gminy i związków międzygminnych, w tym:	378	2,08
4.1	gminny zasób nieruchomości	297	-
4.2	pozostałe grunty gminy i związków między	81	-

Tabela nr 47. Stan prawny gruntów na obszarze gminy Sierakowice

Numer grupy rejestrowej	Wyszczególnienie	Powierzchnia (stan na dzień 01.01.2013 r.)	
		ha	%
4.3	gminnych w tym przekazane w trwały zarząd		
5	Grunty gminy i związków międzygminnych przekazane w wieczyste użytkowanie	2	-
6	Grunty, które są własnością samorządowych osób prawnych	-	-
7	Grunty osób fizycznych	13 428	73,89
8	Grunty spółdzielni	6	-
9	Grunty kościołów i związków wyznaniowych	40	0,22
10	Wspólnoty gruntowe	-	-
11	Grunty powiatów	8	-
12	Grunty powiatów przekazane w wieczyste użytkowanie		
13	Grunty województw	8	-
14	Grunty województw przekazane w wieczyste użytkowanie	-	-
15	Grunty spółek prawa handlowego i innych	43	0,23
	Razem wg powierzchni ewidencyjnej	18 173 ha	100,00 %

Źródło: Dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach stan na dzień 01.01.2013 r.

III.12. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

III.12.1. Przepisy dotyczące ochrony przyrody, ochrony środowiska i krajobrazu.

1) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.):

- a) art.2 ustawy ustala, iż ochrona przyrody, w rozumieniu ustawy polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, w tym:
 - dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów, roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową,
 - siedlisk przyrodniczych,
 - siedlisk zagrożonych wyginięciem,
 - tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt, krajobrazu,
 - zieleni w miastach i wsiach,
 - zadrzewień;
- b) art. 3 ustawy ustala, iż w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin muszą być realizowane cele ochrony przyrody przez uwzględnianie wymagań ochrony przyrody;
- c) art.6 ust.1 ustawy stanowi, iż formy ochrony przyrody muszą być uwzględnione w studium;
- d) art. 78 ustawy ustala, iż rada gminy jest obowiązana zakładać i utrzymywać w należytym stanie tereny zieleni i zadrzewień;
- e) art.81 ustawy ustala, iż rada gminy może uznać za park gminny teren położony poza obrębem miast i wsi o zwartej zabudowie, pokryty drzewostanem i nieobjęty ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Na podstawie art. 6 ust.1 ustawy o ochronie przyrody w studium uwzględniono uwarunkowania (zakazy i nakazy) obowiązujące na obszarach:

- a) rezerwatów przyrody;
- b) Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, zgodnie z Uchwałą Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
- c) Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, zgodnie z uchwałą Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. (Dz.U.Woj.Pom. z dnia 16 sierpnia 2016 r. poz. 2942);
- d) NATURA 2000:
 - LASY MIRACHOWSKIE PLB220008, zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 (Dz.Urz.Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 1940) oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 16 czerwca 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 z dnia 6 maja 2014 r.(Dz.Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2290);
 - KURZE GRZĘDY PLH220014 zgodnie z Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1842), oraz Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla obszaru NATURA 2000 Kurze Grzędy PLH220014 (Dz.Urz. Woj.Pom. Z 2017 poz.20);
- e) innych OBSZARÓW NATURA 2000 (rozdz. III.6.3. pkt 4) zgodnie z ustawą o ochronie przyrody;
- f) pomników przyrody ;
- g) użytku ekologicznego „Dwa oczka”;
- h) Zespołów przyrodniczo – krajobrazowych: "Dolina Łeby w KPK", "Rynna Kamieniecka", "Rynna Mirachowska", "Rynna Potęgowska".

Na podstawie art. 2 ust.1 pkt 2 ustaw o ochronie przyrody na obszarze gminy obowiązuje ochrona gatunkowa roślin, grzybów oraz zwierząt.

Przepisy w zakresie ochrony gatunkowej zawarte są w:

- a) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 05 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. Z 2012 r. Nr 14 poz. 81),
- b) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Z 2004 r. Nr 168 poz. 1765),
- c) Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r., w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. Z 2011 r. Nr 237 poz. 1419).

2) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 późn. zm.):

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić następujące przepisy tej ustawy:

- a) art. 71 ust.1, który ustala zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska stanowić muszą podstawę do sporządzania i aktualizacji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- b) art. 71 ust.2, który określa wymóg zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska przez:
 - rozwiązania niezbędne do zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń,
 - ustalenie warunków realizacji przedsięwzięć, umożliwiające uzyskanie optymalnych efektów w zakresie ochrony środowiska;

- c) art. 72 ust 1, który ustala wymogi, które należy uwzględnić w studium w celu zapewnienia warunków do utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska w zakresie:
- ustalenia programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi w tym na terenach eksploatacji kopalin i gospodarowania gruntami,
 - uwzględniania obszarów występowania złóż kopalin, systemów transportowych i komunikacji publicznej, kształtowania terenów zieleni,
 - ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem,
 - zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom,
 - ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi,
 - ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznym,
 - kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi, w tym gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami,
 - ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych;
- d) art. 72 ust 2, który ustala wymóg określenia proporcji pozwalających na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia;
- e) art. 72 ust.3, który ustala wymóg określenia sposobu zagospodarowania terenów zdegradowanych.

3) Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r.(Dz.U z 2006 r.):

Art. 5 Europejskiej Konwencji Krajobrazowej stanowi iż każda ze Stron państw członkowskich Rady Europy podejmuje działania na rzecz:

cyt. „lit. c) *ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu;*

lit.d) *zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz.*”

4) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.):

- *art. 11 określa śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną;*
- *art. 27 ustala zakazy obowiązujące w odległości do 1,5 m od linii brzegu powierzchniowych wód publicznych;*
- *art. 38 ustala iż wody jako integralna część środowiska, podlegają ochronie, aby mogły być wykorzystane dla celów zaopatrzenia w wodę, rekreacji, bytowania ryb i innych organizmów*
- *art. 51 stanowi iż mogą być ustanowione strefy ochronne wokół ujęć wody i zbiorników wód śródlądowych;*
- *art. 70 - art. 73 stanowią o melioracjach wodnych podstawowych i szczegółowych.*

a) Wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną

Na obszarze gminy Sierakowice występują następujące śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną wymienione zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części stanowiących wody publiczne:

- rzeka Bukowina (obręby: Załakowo, Pałubice, Łyśniewo, Puzdrowo),
- Struga Mieleńska (obręb Pałubice),
- Struga Potęgowska (obręby:Kamienica Królewska i Kamienicki Młyn),
- Struga Mirachowa (obręby: Szopa i Bącka Huta),
- Struga Kamienicka (obręb Kamienica Królewska),
- rzeka Łupawka (obręby: Smolniki i Borowy Las),

- Struga Puzdrowska (obręb: Łyśniewo i Puzdrowo).

Rzeki te stanowią śródlądowe wody powierzchniowe stanowiące własność publiczną, istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, służące polepszeniu zdolności produkcyjnej gleby i ułatwieniu jej uprawy, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego na podstawie art. 11 ust. 1, pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne.

b) Kanały

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się Kanał Skrzyszewo, który stanowi urządzenie melioracji wodnych podstawowych, stanowiący własność Skarbu Państwa, którego utrzymanie należy do Marszałka Województwa Pomorskiego na podstawie art. 75 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne. Kanał został wykonany w celu przeprowadzenia wody do obiektu nawadnianego w okresie wegetacji na powierzchni ok. 27 ha, położonego pomiędzy kanałem a rzeka Bukowiną. Kanałem doprowadzona jest też woda do stawów pstrągowych.

c) Zbiorniki wodne

Ponadto na obszarze gminy Sierakowice występują zbiorniki wodne, w stosunku do których uprawnienia właścicielskie wykonuje Marszałek Województwa Pomorskiego: jezioro Święte (obręb Załakowo), jezioro Kamienickie (obręb: Pałubicie i Kamienica Królewska), jezioro Junno (obręb Kamienicki Młyn, Kamienica Królewska), jezioro Białe (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Odnoga (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Potęgowskie (obręb Kamienicki Młyn), jezioro Trzono (obręb Łyśniewo), jezioro Trzemeszno Małe (obręb Borowy Las), jezioro Kamionkowo (obręb Borowy Las).

Rzeka Struga Puzdrowska jest rzeką istotną dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa, nie wymieniona w Rozporządzeniu podanym w pkt a).

d) Melioracje

Na obszarze gminy Sierakowice znajdują się urządzenia melioracji wodnych szczegółowych, których ewidencję na podstawie art. 70 ust.3 prowadzi Marszałek Województwa Pomorskiego. Zgodnie z art. 77 ust.1 ww. ustawy Prawo wodne utrzymywanie urządzeń melioracji wodnych szczegółowych należą do właścicieli spółki wodnej lub właścicieli gruntu.

Uwaga: zgodnie z art. 27 ust. 1 z dnia 18 lipca 2001 r. prawo wodne: zabrania się grodzenia nieruchomości przyległych do powierzchniowych wód publicznych (cieków i jezior) w odległości mniejszej niż 1,5 m a także zakazywania lub uniemożliwienia przechodzenia przez ten obszar.

e) Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne art. 9 ust.1 pkt 6b) obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są:

cyt „obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.”

cyt „Art. 88a- art. 88h stanowią o ochronie przed powodzią, sporządzaniu oceny ryzyka powodziowego oraz określaniu obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Obszary omówiono w rozdz III.9.1 pkt.1.

f) Ujęcia wód podziemnych

Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. Rodz. 2 art. 52 ust. 1.stanowi:

cyst: „strefę ochronną ujęcia wody, zwaną dalej "strefą ochronną", stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.

Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony:

1) bezpośredniej;

2) pośredniej.

Art. 53. stanowi:

1. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód podziemnych oraz powierzchniowych zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

2. Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód należy:

1) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;

2) zagospodarować teren zielenią;

3) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;

4) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 13 ujęć wód podziemnych, wszystkie ujęcia mają wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej (szczegółowy opis zawarto w rodz III.4.1.).

Strefy ochrony bezpośredniej są wygradzone i wyłączone z bezpośredniego oddziaływania niezwiązanego z "ujmowaniem wody pracą urządzeń ściśle z tym związanych".

W strefach ochrony bezpośredniej obowiązują zasady gospodarowania określone w decyzjach o ich ustanowieniu lub w wydanych dla nich pozwoleniach wodno - prawnych.

III.12.2. Przepisy dotyczące gruntów rolnych i leśnych

1) Ustawa z dnia 03 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 909 ze zm.)

a) art.6 stanowi:

cyt: „Na cele nierolnicze i nieleśne można przeznaczać przede wszystkim grunty oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki, a w razie ich braku – inne grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.”

b) art. 7 ust.1 stanowi:

cyt: „przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, wymagającego zgody, o której mowa w ust. 2, dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, sporządzonym w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”

c) art. 7 ust.2 pkt.1 stanowi:

cyt: „przeznaczenie gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I–III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;”

Przepis nie dotyczy gruntów rolnych w gminie Sierakowice, ponieważ nie występują tu grunty rolne klasy I – III.

d) art. 7 ust.2 pkt 2

cyt: „przeznaczenie gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa lub upoważnionej przez niego osoby;”

e) art.7 ust. 2 pkt 5:

cyt: „dla pozostałych gruntów leśnych wymagane jest zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.”

2) Ustawa z dnia 31 stycznia 1991 r. o lasach (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 2100 ze zm.):

a) art. 7 stanowi iż gospodarkę leśną prowadzi się według planu urządzania lasu lub uproszczonego planu urządzania lasu;

b) art. 14 ust.2 stanowi o rodzajach gruntów nadających się do zalesienia;

c) art. 15 określa rodzaje lasów, które mogą być uznane za lasy ochronne:

cyt. „1) chronią głębę przed zmywaniem lub wyjąłowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi, obrywanie się skał lub lawin;
2) chronią zasoby wód powierzchniowych i podziemnych, regulują stosunki hydrologiczne w zlewni oraz na obszarach wododziałów;
3) ograniczają powstawanie lub rozprzestrzenianie się lotnych piasków;
4) są trwale uszkodzone na skutek działalności przemysłu;
5) stanowią drzewostany nasienne lub ostoje zwierząt i stanowiska roślin podlegających ochronie gatunkowej;
6) mają szczególne znaczenie przyrodniczo-naukowe lub dla obronności i bezpieczeństwa Państwa.”

Na obszarze gminy Sierakowice występują:

- lasy prywatne, dla których obowiązuje Uproszczony plan urządzania lasu na okres 01.01.2014 – 31.12.2023 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Kartuzy, dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2008 r.– 31.12.2017 r.,
- lasy stanowiące własność Skarbu Państwa, w zarządzie Nadleśnictwa Cewice dla których obowiązuje Plan urządzania lasu na okres 01.01.2013 r.– 31.12.2023 r.

Część lasów stanowiących własność Skarbu Państwa została uznana za lasy ochronne w kategorii: wodochronne i glebochronne.

3) Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz.U. Nr 73 poz. 764) oraz jej zmiana z 14 lutego 2003 r. o zmianie ustawy o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia oraz ustawy Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. z 2003 r. Nr 46 poz. 392 art. 1 ust. 2).

Art.3 ustawy określa grunty rolne, które mogą być przeznaczone do zalesienia oraz stanowi o wymogu ustalenia takiego przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

III.12.3. Przepisy dotyczące ochrony zabytków

1) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j.Dz.U. z 2014 r. 1446, ze zm.)

- a) art. 6 stanowi, iż ochronie i opiece podlegają: krajobraz kulturowy, zespoły obiektów, dzieła architektury i budownictwa, obiekty techniki, cmentarze, parki;
- b) art. 7 stanowi o formach ochrony zabytków, którymi są: wpis do rejestru zabytków, uznanie za pomnik historii, utworzenie parku kulturowego, ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- c) art. 19 stanowi, iż w studium uwarunkowań oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się:
 - ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
 - ochronę innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
 - ochronę parków kulturowych,
 - ustalenia gminnego programu opieki nad zabytkami.

Obiekty wpisane do ewidencji zabytków nieruchomych województwa pomorskiego - podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.1.

Na obszarze gminy Sierakowice znajduje się 1 obiekt - Kościół pw. św. Marcina oraz 5 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych województwa pomorskiego, które podlegają ochronie na art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (opis obiektów podano rodz. III.7.2.).

Obiekty wpisane do Gminnej Ewidencji Zabytków - podlegające ochronie na podstawie art. 19 pkt.2 ww. ustawy.

Gmina Sierakowice posiada Gminną Ewidencję Zabytków oraz Gminny Program Opieki nad Zabytkami. Wykaz Gminnej Ewidencji Zabytków i Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków zawiera 125 obiektów zlokalizowanych na obszarze gminy Sierakowice (wykaz obiektów podano w rozdz. VI w Załączniku nr II).

Park kulturowy – podlega ochronie na podstawie art. 19 pkt.3 ww. ustawy.

W miejscowości Sierakowice znajduje się Park Kulturowy Ośmiu Błogosławieństw (opis zawarto rodz.III.7.3.).

III. 12.4. Przepisy dotyczące obszarów kolejowych i dróg.

1) **Ustawa z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j.Dz.U. z 2015 r. Poz. 1297 z późn. zmianami):**

- a) art. 5 określa infrastrukturę kolejową;
- b) art. 6 ustala podział linii kolejowych na linie o znaczeniu państwowym i linie pozostałe;
- c) art. 53 określa wymogi w odniesieniu do zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie linii kolejowych:

cyt. □ ust. 1. Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego,

ust. 2. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 4;

ust. 3. Odległości, o których mowa w ust. 2, dla budynków mieszkalnych, szpitali, domów opieki społecznej, obiektów rekreacyjno-sportowych, budynków związanych z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być zwiększone, w zależności od przeznaczenia budynku, w celu zachowania norm dopuszczalnego hałasu w środowisku, określonych w odrębnych przepisach."

Przepisy obowiązują w otoczeniu linii kolejowej Kartuzy – Lębork.

2) **Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 07 sierpnia 2008 r.** w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych w sąsiedztwie linii kolejowej (Dz.U. z 2008 r. Nr 153, poz. 955), zmienione rozporządzeniem z dnia 15 marca 2013 r.

3) **Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 460).**

cyt. „art. 2 ustala podział dróg na kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe, drogi gminne;

art. 3 ustala podział dróg publicznych pod względem dostępności na drogi ogólnodostępne i o ograniczonej dostępności w tym autostrady i drogi ekspresowe;

art.43 ustala odległości obiektów budowlanych sytuowanych przy drogach publicznych."

Przepis obowiązuje dla dróg publicznych - wojewódzkich, powiatowych i gminnych, opisanych w rozdz. III.15.1.

4) **Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne ich usytuowanie (Dz.U. 1999 r. Nr 43 Poz.430).**

§ 4 ust.1 ustala dla poszczególnych kategorii klasy dróg;

§ 7 ust.1 ustala szerokość ulic w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg;

§ 8 ust.1 ustala szerokość dróg w liniach rozgraniczających dla poszczególnych klas dróg poza terenem zabudowy.

Przepis obowiązuje dla projektowanych dróg publicznych.

III. 12.5. Przepisy dotyczące terenów zamkniętych oraz terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

1) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2015 poz. 1774 ze zm.)
cyt „art. 91: rodzaje nieruchomości uznawane za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa określa rozporządzenie Rady Ministrów.”

2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie określenia rodzajów nieruchomości uznawanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz.U.z 2004 r. Nr 207, poz. 2107)

cyt „§ 1 ustala wykaz nieruchomości uznanych za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, w tym:

- pod obiekty przeznaczone na magazyny państwowych rezerw gospodarczych i mobilizacyjnych,
- na siedziby sądów, prokuratur, zakładów poprawczych,
- nieruchomości pod drogami publicznymi, liniami kolejowymi, którym na podstawie odrębnych przepisów nadano znaczenie obronne.”

Na obszarze gminy Sierakowice do terenów niezbędnych na cele obronności i bezpieczeństwa państwa należy teren Agencji Rezerw Materiałowych w Kamienicy Królewskiej.

3) Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 520 ze zm.)

Art. 4. ust. 2A stanowi:

cyt „tereny zamknięte oraz ich granice są ustalane przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych w drodze decyzji;”

Na obszarze gminy Sierakowice terenami zamkniętymi są tereny linii kolejowej Kartuzy – Lębork. Wykaz działek położonych w terenach zamkniętych zawarto w rozdz III.2.4.

4) Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.)

Art.3: tereny zamknięte wyłączone są z kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy;

Art.4 ust. 3: w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granic terenów zamkniętych oraz granice och stref ochronnych – nie dotyczy terenów zamkniętych ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu;

Art. 10: w studium uwzględnia się granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych;

Art. 15 ust.6.: planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów ustalonych przez ministra właściwego do spraw transportu.

III.12.6. Przepisy dotyczące terenów terenów i obszarów górniczych.

Ustawa Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j.Dz.U. z 2015 r. poz. 196 ze zm.)

Art. 104 stanowi:

cyt „Obszary i tereny górnicze uwzględnia się w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.”

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się 3 zarejestrowane obszary górnicze: Żłoże Pałubice, Żłoże Puzdrowo, Żłoże Puzdrowo II (szczegółowy opis zawarto w rozdz. III.14.2).

III. 12.7. Przepisy dotyczące infrastruktury technicznej.

1) Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Poz. 640)

- a) § 8 ww. Rozporządzenia określa, w jakich terenach mogą być lokalizowane gazociągi;
- b) § 10 ust.1 stanowi o strefach kontrolowanych, które wyznacza się wzdłuż gazociągów.

Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 100 którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 2 m w obie strony od osi gazociągu.

Dla projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500/700 , którego przejście jest planowane przez gminę Sierakowice obowiązywać będzie strefa kontrolowana o szerokości po 6 m w obie strony od osi gazociągu.

W strefach kontrolowanych gazociągów obowiązują następujące ograniczenia:

- zakaz wznoszenia obiektów budowlanych, urzędzania stałych składów i magazynów oraz podejmowania działań mogących spowodować uszkodzenia gazociągu podczas jego użytkowania;
- w odległości mniejszej niż 3,0 m od gazociągów zakaz nasadzeń drzew.

2) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z dnia 19 marca 2003 r.)

cyt. „§ 55.1.: *“Nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów”*

Przepis dotyczy wszystkich napowietrznych linii elektroenergetycznych.

3) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883)

Z Rozporządzenia wynika, iż wymogi w zakresie promieniowania szkodliwego dla ludzi i środowiska spełnione są przy zachowaniu odległości zabudowy od linii 110 V 17,5 m.

Energa Operator SA we wniosku złożonym do studium wniosł o uwzględnienie strefy - pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii w obie strony).

III. 13. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Według „Rejestracji i inwentaryzacji naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych)” w granicach gminy Sierakowice nie występują zarejestrowane osuwiska.

Ze względu na występowanie w granicach gminy różnic wysokości i stoków o dużym nachyleniu istnieje ryzyko osunięć skarp i zboczy w przypadku wystąpienia nawalnych deszczy (intensywnych ulew) i w związku z erozją wodną cieków.

Na podstawie „Mapy osuwisk i obszarów predysponowanych do występowania ruchów masowych na terenie województwa pomorskiego”⁴⁶ na obszarze gminy wyznaczono tereny predestynowane do

ruchów masowych, które obejmują stoki o spadkach powyżej 20% oraz punkty związane z erozją powierzchniową o rozciągłości powyżej 0,5 km.

Na terenach tych wszelka działalność powinna zmierzać do ograniczenia procesów erozyjnych poprzez stosowanie odpowiednich zabiegów agrotechnicznych, w tym fitomelioracyjnych.

III.14. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

III.14.1. Udokumentowane złoża kopalin

Na terenie gminy Sierakowice występują udokumentowane złoża surowców mineralnych – złoża kruszywa naturalnego: „Pałubice”, „Puzdrowo”, „Puzdrowo II”, „Tuchlino”, „Kujaty” (złoże skreślone z bilansu zasobów).

Złoże Pałubice (Nr 10001) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,41 ha na dz. ewid. nr 29/8, eksploatowane okresowo. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji – ścianowy, kierunek rekultywacji - rolniczy. Użytkownikiem złoża jest pan Zbigniew Koszałka; P.W. „Koszałka”; zarejestrowany obszar górniczy⁴⁷.

Złoże Puzdrowo (KN 8732) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,85 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2002 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji – leśny. Użytkownikiem złoża jest pan Joskowski Władysław; Wyrób i Sprzedaż Pustaków; zarejestrowany obszar górniczy⁴⁸.

Złoże Puzdrowo II (KN 9875) – złożo piasku o powierzchni ok. 1,98 ha, na dz. ewid. nr 189/2, eksploatowane od 2006 r. Sposób eksploatacji – odkrywkowy, system eksploatacji - ścianowy kierunek rekultywacji – nieokreślony. Użytkownikami złoża są pan Waldemar Bronk i Sabina Neubauer: Żwirownia Puzdrowo; zarejestrowany obszar górniczy⁴⁹.

Złoże Tuchlino (KN 13470) – złożo piasku ze żwirem o powierzchni ok. 1,87 ha, na części dz. ewid. nr 247. Złożo skreślone z bilansu zasobów. Koncesja na wydobycie kruszywa wygasła 31 lipca 2012 r. W 2012 r. nie prowadzono już wydobycia w okresie obowiązywania koncesji. Złożo było eksploatowane w sposób odkrywkowy, system ścianowym. Złożo rekultywowane w kierunku rolniczo-leśnym. Użytkownikiem złoża był pan Dawid Grzenkiewicz: Przedsiębiorstwo Usługowe; obszar zniesiony⁵⁰.

Złoże Kujaty (KN 19366) – złożo piasku o powierzchni ok. 2 ha, na części dz. ewid. nr 353. - wprowadzone zmianą Studium 2020 r. (II zmiana Studium).

III.14.2. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych zasobów wód podziemnych.

Gmina Sierakowice jest położona w sąsiedztwie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP):

Nr 114 „Maszewo” – na północ od gminy, Nr 111 „Subniecka Gdańska” – za wschód od gminy i Nr 117 „Bytów”.

Orientacyjna granica GZWP Nr 114 przebiega przez niewielki fragment w północnej części gminy Sierakowice. GZWP Nr 114 „Maszewo” jest zbiornikiem międzymorenowym o powierzchni ok. 82 km². Średnia głębokość ujęć waha się od 10 – 50 m. Wiek utworów wodonośnych to czwartorzęd, typ ośrodka wodonośnego – porowy. Zbiornik jest częściowo izolowany. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 30,4 tys. m³/dobę. Nie określono stopnia odporności zbiornika.

Zbiornik został udokumentowany w 2001 r. Dokumentację hydrogeologiczną Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 114 opracowało Przedsiębiorstwo Geologiczne Polgeo S.A. Zakład w Gdańsku. Dokumentacja określa warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego czwartorzędowego zbiornika Maszewo. Dokumentacja została przyjęta przez Ministerstwo Środowiska Departament Geologii i Koncesji geologicznych bez zastrzeżeń (zawiadomienie DG/kdh/ED/489-6355b/2002 z dnia 03 kwietnia 2002 r.). Dla GZWP w Dokumentacji hydrogeologicznej zaproponowano strefę ochronną. Zasięg strefy w całości znajduje się na terenie

47 Według [www. Państwowy Instytut Geologiczny](http://www.państwowyinstytutgeologiczny.pl) . Rejestr Obszarów górniczych

48 Według [www. Państwowy Instytut Geologiczny](http://www.państwowyinstytutgeologiczny.pl) . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11

49 Według [www. Państwowy Instytut Geologiczny](http://www.państwowyinstytutgeologiczny.pl) . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11

50 Według [www. Państwowy Instytut Geologiczny](http://www.państwowyinstytutgeologiczny.pl) . Rejestr Obszarów górniczych 2014.06.11

Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Zakazy i ograniczenia związane z użytkowaniem wód podziemnych, odprowadzaniem ścieków do wód i użytkowaniem gruntów na terenie strefy uwzględniają plany zagospodarowanie przestrzennego gmin w związku z utworzeniem KPK i OCHK.

Plany te przewidują między innymi:

- *preferowanie rozwoju gospodarstw ekologicznych z gospodarką ekstensywną – z czym związane są ograniczenia w stosowaniu nawozów,*
- *rozbudowę istniejących oczyszczalni ścieków, budowy nowych, małych oczyszczalni ścieków,*
- *biobłoków – głównie na terenach o funkcjach turystyczno – rekreacyjnych,*
- *objęcie kanalizacją i siecią wodociągową wsi na bazie istniejących, nie eksploatowanych studni,*
- *zakaz uzyskiwania gruntów pod produkcję rolną poprzez osuszanie torfowisk, oczek wodnych, bagien i łąk położonych w dolinach rzek,*
- *rezygnację z budowy składowisk odpadów,*
- *wydawanie zezwoleń na budowę zakładów, dla których nie będzie konieczności wydzielenia stref ochronnych,*
- *zalesianie nieużytków i gruntów podatnych na erozję,*
- *ograniczone stosowanie środków do oprysku lasów.*

W dokumentacji nie przewidziano dodatkowych rygorów związanych z ochroną wód podziemnych. Zgodnie z Ustawą „Prawo wodne” obszar ochronny GZWP Nr 114 wymaga ustanowienia przez dyrektora RZGW. Gmina Sierakowice jest położona częściowo w granicach proponowanego obszaru ochronnego GZWP Nr 114 – północno-wschodnia część gminy.

III.14.2. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Na terenie północnej Polski, a więc również i na terenie gminy Sierakowice występują teoretyczne pokłady gazu łupkowego potwierdzone przez raport Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego.

W okresie październik 2010 – luty 2012 r. Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy przeprowadził badania we współpracy z Amerykańską służbą Geologiczną (USGS-U.S. Geological Survey), na podstawie których powstał pierwszy polski raport oszacowania zasobów gazu ziemnego i ropy naftowej w formacjach łupkowych i obejmuje utwory dolnego paleozoiku wyłącznie w basenie bałtycko – podlasko - lubelskim w Polsce tj. na linii od morskich obszarów na północ od Słupska i Wejherowa do okolic Hrubieszowa i Tomaszowa Lubelskiego. Zasoby wydobywalne gazu ziemnego w łupkach dla lądowej i szelfowej części basenu przy przyjęciu parametrów obliczeń uznanych za najbardziej prawdopodobne wynoszą od 346,1 mld m³ do 767,9 mld m³.

Obszar gminy Sierakowice jest położony w granicach obszaru o wstępnie udokumentowanym potencjale występowania gazu ziemnego w łupkach dolnego paleozoiku.

W lipcu 2012 r. firma posiadająca koncesję na poszukiwanie gazu łupkowego zakończyła badania na terenie powiatu kartuskiego i potwierdziła rzeczywiste znaczne pokłady gazu łupkowego.

Do 2012 r. koncesje na poszukiwanie gazu łupkowego na terenie gminy Sierakowice zostały udzielone następującym podmiotom:

- PGNiG S.A – nr koncesji 72/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Talisman Energy Polska Sp. z o.o. – nr koncesji 71/2009/p z 2009 r. na okres 5 lat,
- Indian Investmen Sp. z o.o. - nr koncesji 18/2010/p z 2010 r. na okres 3 lat.

III.15. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji

III.15.1. System drogowy

1) Drogi wojewódzkie

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowane są 2 drogi wojewódzkie na odcinkach ok. 32 km.

- a) droga wojewódzka nr 211 o łącznej długości ok. 73,5 km relacji Nowa Dąbrowa – Czarna Dąbrówka – Puzdrowo – Sierakowice-Kartuzy- Żukowo; droga przebiega przez trzy powiaty: kartuski (gminę Żukowo, Kartuzy, Chmielno i Sierakowice), bytowski (gminę Czarna Dąbrówka) i słupski (gmina Potęgowo). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 211 na odcinku Kartuzy-Sierakowice nadano klasę drogi głównej (G), na pozostałym fragmencie jest to droga zbiorcza (Z);
- b) droga wojewódzka nr 214 o łącznej długości ok. 170 km relacji Łeba – Lębork – Sierakowice – Puzdrowo – Koscierzyna – Warlubie; droga przebiega przez pięć powiatów: lęborski (gminę Łeba, Wicko, Nowa Lęborska, Lębork i Cewice), kartuski (gminę Sierakowice, Sulęczyno i Stężycza), kościerski (gminy: Kościerzyna i Stara Kiszewa), starogardzki (gminę Zblewo, Lubichowo, Skórcz i Osiek) i świecki w województwie kujawsko-pomorskim (gmina Warlubie). W gminie Sierakowice drodze wojewódzkiej nr 214 nadano klasę drogi głównej (G).

Obie drogi wojewódzkie są jednojezdniowe.

Krytycznymi punktami w sieci drogowej na terenie gminy Sierakowice są skrzyżowania dróg wojewódzkich nr 214 i nr 211 w Sierakowicach i w Puzdrowie. W sezonie letnim, zwłaszcza w dni weekendu, skrzyżowanie w Sierakowicach jest w krótkich okresach obciążone ruchem zbliżonym do przepustowości tego skrzyżowania⁵¹.

W listopadzie 2014 r. zakończono prace nad przebudową skrzyżowania dróg nr 211 i nr 214 w Sierakowicach i budowę ronda w ciągu DW nr 214 na ul. Lęborskiej co znacznie usprawniło ruch drogowy w centrum gminnej miejscowości.

Dodatkowo w gminie Sierakowice zarówno w planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jak i w poprzednim dokumencie studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego zalecano budowę obwodnicy po wschodniej, północnej i zachodniej stronie miejscowości Sierakowice, położonej w ciągu drogi wojewódzkiej nr 211, z przecięciem drogi wojewódzkiej nr 214 na odcinku Sierakowice – Pałubice.

2) Drogi powiatowe

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowanych jest 9 dróg powiatowych o łącznej długości ok. 34,3 km:

- nr 1431G Kamienica Królewska – Linia,
- nr 1909G Pałubice – Miarchowo,
- nr 1910G Sierakowice – Paczewo,
- nr 1911G Łyśniewo Sierakowickie – Sierakowice – Puzdrowo,
- nr 1912G Gowidlino – Sulęczyno,
- nr 1934G Tuchlino – Sulęczyno,
- nr 1914G Sierakowice – Borucino;
- nr 1915G Szklana – Borzestowo;
- nr 1917G Mirachowo – Mojusz – Mojuszewska Huta.

Drogi powiatowe są w większości wąskie, jedno jezdniowe, o klasie dróg zbiorczych (Z). Stan dróg jest zadowalający.

3) Drogi gminne

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest 135 dróg gminnych o łącznej długości ok. 202 km, w tym ok. 28 km jest nieutwardzonych, z tego:

- na obszarze miejscowości Sierakowice znajduje się 71 dróg gminnych z tego 45 dróg jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Kamienicy Królewskiej znajduje się 12 dróg gminnych z tego 6 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy,
- na obszarze miejscowości Gowidlino znajduje się 12 dróg gminnych z tego
- 9 dróg gminnych (ulic) jest w całości własnością gminy.

Wskaźnik gęstości dróg wynosi 1,33 km na km² powierzchni gminy i jest jednym z najniższych w powiecie kartuskim. Drogi gminne na wielu odcinkach wymagają modernizacji.

Zestawienie dróg gminnych przedstawiono w rozdz. VI w załączniku nr IV.

Ocena warunków funkcjonowania infrastruktury drogowej:

- stan techniczny dróg jest dobry, odcinki dróg nieutwardzonych są w dobrym stanie,
- niezadawalający jest stan poboczy,
- brak chodników w miejscowościach zagraża bezpieczeństwu pieszych,
- brak zatok autobusowych,
- duże obciążenie ruchem na skrzyżowaniach dróg wojewódzkich w Sierakowicach i w Puzdrowie.

III.15.2. System kolejowy

Przez teren gminy Sierakowice przebiega nieczynna linia kolejowa Pruszcz Gdański - Łeba nr 229 o znaczeniu lokalnym o długości ok. 135 km. Linia na całej swojej długości jest jednotorowa, normalnotorowa niezelektryfikowana. Właścicielem linii jest PKP PLK.

Linia powstawała w trzech etapach:

- w 1886 r. uruchomiono pierwszą jej część prowadzącą z Pruszcza Gdańskiego do Kartuz,
- w 1899 r. otworzono odcinek pomiędzy Lęborkiem a Łebą,
- brakujący odcinek, znajdujący się na terenie gminy Sierakowice, oddano do użytku w 1905 r.

Kursowanie pociągów osobowych na trasie Kartuzy-Lębork zostało zawieszono w 2000 r., pociągów towarowych w 2005 r.

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się trzy stacje i przystanki kolejowe: w Mojuszu, Sierakowicach i Kamienicy Królewskiej.

W Planie Zrównoważonego Rozwoju Publicznego Transportu Zbiorowego dla Województwa Pomorskiego przyjętego uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 788/XXXVII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. odcinek linii 229 pomiędzy Kartuzami a Sierakowicami rozpatrywany jest jako linia transportowa użyteczności publicznej.

Podjęte zostały działania dotyczące rewitalizacji połączenia kolejowego Lębork – Sierakowice – Kartuzy, w dniu 23.09.2014 r. podpisano porozumienie w sprawie opracowania studium wykonalności rewitalizacji linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Lębork.

Sygnatariuszami porozumienia są: Powiat Kartuski, Powiat Lęborski, Powiat Wejherowski, Gmina Miasta Lębork, Gmina Chmielno, Gmina Linia, Gmina Łęczycze, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Zakład Linii Kolejowych w Gdyni, PKP Odział Gospodarowania Nieruchomościami w Gdańsku, Lotos Kolej Sp. z o.o. oraz Gmina Sierakowice.

III.15.3. Transport publiczny

Komunikacja autobusowa w Gminie Sierakowice odbywa się przede wszystkim na trasie połączeń obsługiwanych przez prywatne przedsiębiorstwo Przewozy Autobusowe „GRYF”. Sp. z o.o.

Obecnie (stan na sierpień 2014 r.) autobusy kursują na trzech liniach:

- nr 4: Kartuzy - Sierakowice - Paczewo / Kamienica Królewska / Gowidlino,
- nr 12: Kartuzy - Kamienica Szlachecka – Sierakowice,
- nr 14: Kartuzy - Sierakowice - Mściszewice / Sulęczyno.

W mniejszym zakresie gmina obsługiwana jest również przez PKS Słupsk, zapewniający komunikację na trasie Lębork-Sierakowice.

Transport publiczny odbywa się głównymi drogami na wyżej wymienionych trasach i w dużej mierze prowadzi drogami wojewódzkimi nr 211 i 214 oraz drogami powiatowymi.

Mieszkańcy odczuwają duże braki w kurowaniu autobusów. Minusem jest też brak przy drogach zatok autobusowych oraz wiat.

III.16. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno - ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

III.16.1. Stan systemów zaopatrzenia w wodę

Gmina Sierakowice zaopatrywana jest w wodę z trzynastu ujęć wody zasilających istniejące wodociągi. Około 97% ludności gminy zaopatruje się w wodę ze zbiorowych systemów wodociągowych.

Na terenie gminy Sierakowice znajduje się 13 gminnych ujęć wody: Sierakowice, Janowo, Jelonko, Szklana, Lisie Jamy, Kamienica Królewska, Puzdrowo, Kujaty, Gowidlino, Stara Huta, Tuchlino, Mojusz i Bącka Huta.

Większość miejscowości zaopatrywana jest z tych ujęć wody, za wyjątkiem miejscowości Leszczynki i niektórych zabudowań w miejscowości Długi Kierz, które zaopatrywane są w wodę dostarczaną z urządzeń wodociągowych Zakładu Usług Komunalnych w Stężycy.

Stan technicznych wszystkich stacji uzdatniania wody jest zadowalający, w 2015 r. 6 stacji zostało zmodernizowanych.

Na dwóch ujęciach wody istnieje tylko jedna studnia (Bącka Huta i Jelonko).

Jelonko jest połączone z wodociągiem w miejscowości Szklana skąd, w wypadku awarii pompy, dostarczana jest woda do wodociągu.

Zapotrzebowanie w wodę w okresie letnim (czerwiec-sierpień) wynosi do 4000 m³/d, a w pozostałym okresie 2500 m³/d.

Dobowa zdolność ujęć łącznie przekracza czterokrotnie obecne zużycie wody w gminie, jednak nie planuje się likwidacji żadnego z ujęć. Woda na wszystkich ujęciach wymaga uzdatniania.

Stan techniczny ujęć jest ogólnie dobry, nie ma dużej awaryjności sieci. Jednak istnieje spora ilość sieci z rur azbestowo - cementowych (ok. 700 mb - w m. Sierakowice i łącznie ok. 20 km w pozostałych miejscowościach gminy).

Najwięcej sieci z rur azbestowo - cementowych jest w miejscowościach: Puzdrowo, Szklana, Tuchlino, Gowidlino, Lisie Jamy i Kujaty. Sieci te powinny być sukcesywnie wymieniane na inny materiał. Dla Gowidlina opracowywany jest projekt przebudowy istniejącego wodociągu.

Wskazane jest połączenie wodociągów w ciągły system.

III.16.2. Stan systemów odprowadzenia ścieków sanitarnych

Istniejąca gminna oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach w latach 2011 - 2013 została zmodernizowana i rozbudowana. Przepustowość oczyszczalni wg pozwolenia wodnoprawnego wynosi $Q = 4032 \text{ m}^3/\text{d}$, rzeczywiste obciążenie hydrauliczne na koniec 2016 roku wynosiło - 2257 m³/d, tj. 55,9% obciążenia.

W gminie Sierakowice skanalizowane są następujące miejscowości (stan na czerwiec 2016 r.):

Sierakowice, Gowidlino, Puzdrowo, Gowidlinko, Lemany, Szklana, Mrozy, Stara Maszyna, Patoki, Sosnowa

Góra, Wygoda, Tuchlino, Tuchlinek, Jelonko, Sierakowiska Huta, Paczewo, Bukowo, Mojusz, Mojuszewska

Huta, Szopa, Bącka Huta, Rębienica.

Systemem kanalizacji sanitarnej na koniec 2015 r. objętych było 51,9 % wszystkich mieszkańców gminy.

W gminie Sierakowice część miejscowości jest skanalizowana w całości a istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwi kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

III.16.3. Stan systemów odprowadzenia wód opadowych

Jak już wspomniano w diagnozie stanu istniejącego, system kanalizacji deszczowej istnieje jedynie w miejscowości Sierakowice. Odbiornikiem wód opadowych jest rów w zlewni ciekłu Czarna Woda, dokąd wody opadowe są odprowadzane dwoma odrębnymi systemami kanalizacji deszczowej.

W chwili obecnej w związku z przebudową ul. Lęborskiej i Kartuskiej, jest realizowana nowa kanalizacja deszczowa w tych ulicach. Istniejąca kanalizacja deszczowa działa skutecznie.

W niektórych miejscowościach gminy: Gowidlinie, Puzdrowie, Kamienicy Królewskiej istnieją pojedyncze odcinki kanalizacji deszczowej, odprowadzające wody deszczowe z kilku wpustów ulicznych.

Istnieją w miarę potrzeb pojedyncze odwodnienia oraz odcinki kanalizacji deszczowej. Na ogół w centralnych miejscach wsi. Nie przewiduje się budowy rozległych systemów kanalizacji deszczowej. Rozwiązania kanalizacji deszczowej powinny być określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego a dla poszczególnych obiektów lub ulic – w projektach budowlanych.

III.16.4. Stan systemów zaopatrzenia w energię elektryczną

Przez teren gminy Sierakowice przebiega istniejąca napowietrzna linia elektroenergetyczna WN-110 KV nr 1466 relacji GPZ (Główny Punkt Zasilania) Kościerzyna – GPZ Sierakowice.

Do odbiorców końcowych energia elektryczna rozprowadzana jest za pomocą sieci napowietrznej i kablowej 15 kV.

System elektroenergetyczny na terenie Gminy Sierakowice jest w średnim stanie technicznym.

Na terenie gminy Sierakowice zlokalizowany jest ponadto Główny Punkt Zasilania wraz z transformatorami 110/15 kV. GPZ ten zasilą gminę Sierakowice oraz gminy sąsiednie: Linia, Sulęcino, Stężycza, Chmielno. Obciążenie GPZ Sierakowice w szczycie jesienno - zimowym 2011 r. wynosiło ok. 12,0 MW, w tym obciążenie gminy Sierakowice ok. 6,3 MW.

Według informacji zawartych w „Projekcie założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Sierakowice – aktualizacja na lata 2012 -2030, październik 2012⁵²”, istniejący system elektroenergetyczny na obszarze gminy zaspokaja aktualne potrzeby odbiorców energii elektrycznej a Zakład energetyczny posiada rezerwy mocy. Jednakże w celu zasilenia nowych odbiorców o dużych potrzebach energetycznych niezbędna będzie budowa rozdzielni sieciowych.

Obciążenie GPZ Sierakowice w okresie jesienno-zimowym (dane na 2011 r.) wynosiło ok 12,0 MW z czego obciążenie gminy Sierakowice to ok. 6,3 MW.

Zużycie energii elektrycznej w gminie Sierakowice wynosiło w 2011 r. ok. 12 290 MWh. Zapotrzebowanie gminy Sierakowice na moc wynosiło natomiast ok. 6,25 MW.

Energa Operator S.A., w związku z dość słabą infrastrukturą sieci przesyłowych na Pomorzu, planuje:

- budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 110 kV relacji Bytów – linia Kościerzyna Sierakowice (trasa tej linii ma charakter orientacyjny i na etapie projektowania może ulec zmianie),
- przebudowę linii napowietrznej 110 kV relacji GPZ Kościerzyna – GPZ Sierakowice na linię dwutorową.

Ponadto planowana jest też modernizacja układu zasilania sieci dystrybucyjnej średniego napięcia, budowa nowych stacji transformatorowych czy modernizacja linii niskiego napięcia. Przedsięwzięcia te mają na celu zapewnienie odpowiednich parametrów jakościowych oraz zmniejszenie strat.

Wzdłuż linii napowietrznych 110 kV zarządca sieci ENERGA OPERTAOR SA zaleca uwzględnienie pasa ograniczeń o szerokości 40 m (po 20 m od osi linii). Zagospodarowanie w obszarze pasa powinno być uzgodnione z gestorem sieci.

Uwarunkowania lokalizacji elektrowni wiatrowych

W województwie pomorskim (w szczególności w obszarze Pobrzeża Słowińskiego i Kaszubskiego) panują wybitnie korzystne warunki wietrzne do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Jednakże ich lokalizacja wiąże się z ryzykiem wystąpienia sytuacji konfliktowych, wynikających z bliskiego sąsiedztwa form ochrony przyrody, ochrony krajobrazu i zabytków, a także z istniejącego zagospodarowania.

Istotnym uwarunkowaniem rozwoju energetyki wiatrowej będzie możliwość odbioru wytworzonej energii przez system elektroenergetyczny. Prognozowane ilości energii z tych źródeł będą wymagały budowy nowych głównych punktów zasilających (15/110 kV), linii elektroenergetycznych 110 kV i 15 kV oraz modernizacji linii istniejących.

Do studium nie złożono formalnych wniosków dotyczących lokalizacji w gminie zespołów elektrowni wiatrowych.

III.16.5. Stan systemów zaopatrzenia w gaz i ciepło

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższy gazociąg DN 150 w/c (o ciśnieniu nominalnym 6,3 MPa) doprowadzony jest do miejscowości Garcz (w gminie Chmielno).

Z Garcza w kierunku Chmielna został również wybudowany gazociąg DN 150 w/c o długości ok. 9 km stanowiący obecnie tylko i wyłącznie magazyn gazu.

Aby doprowadzić gaz do gminy Sierakowice konieczne jest wybudowanie ok. 13 km gazociągu 100 DN w/c oraz budowa stacji redukcyjno-pomiarowej o odpowiedniej przepustowości.

Istnieje możliwość gazyfikacji gminy Sierakowice, co zostało zaznaczone w dokumentach planistycznych ponadlokalnych (Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego), pod warunkiem zaistnienia przesłanek ekonomicznych i spełnienia odpowiednich wymagań technicznych.

W gminie Sierakowice powszechnie stosowany jest gaz płynny (głównie do celów bytowych takich jak przygotowanie posiłków czy podgrzanie wody) oraz do ogrzania pomieszczeń. Szacuje się, że w gminie zużywa się rocznie ok. 406 043 litrów gazu płynnego. Energia uzyskana z tego nośnika stanowi ok. 2% całkowitego zużycia energii w gminie Sierakowice.

Głównym źródłem ciepła są jednak węgiel i koks.

W dalszym horyzoncie czasowym duże znaczenie dla gminy może mieć gaz łupkowy - opis stanu poszukiwań gazu w gminie Sierakowice zawarto w rozdz. III.14.1 pkt 2).

III.16.6. Stan gospodarki odpadami

Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018⁵³” gminę Sierakowice zaliczono do regionu północnego (województwo podzielono na siedem regionów gospodarki odpadami komunalnymi), który obsługuje:

- instalacja regionalna RIPOK Czarnówko, gdzie następuje zagospodarowanie części opadów komunalnych oraz odpadów biodegradowalnych,
- instalacja regionalna RIPOK Chlewnica, gdzie następuje składowanie i sortowanie odpadów komunalnych oraz produkowane jest wysokoenergetyczne paliwo alternatywne.

Według „Planu Gospodarki odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018” od mieszkańców gminy Sierakowice w 2009 r. odebrano 2902,8 Mg odpadów zmieszanych komunalnych.

Na terenie gminy nie ma zlokalizowanych zakładów unieszkodliwiania odpadów ani składowisk odpadów komunalnych. Opady komunalne z gminy Sierakowice są więc wywożone, na podstawie porozumień międzygminnych, na składowisko odpadów Oskowo w gminie Cewice oraz na składowisko odpadów w Chlewnicy w gminie Potęgowo.

Zbiórkę odpadów prowadzą firmy specjalistyczne wywożące je poza teren gminy.

Zgodnie z uchwałą Rady Gminy Nr XXII/274/12z dnia 27 listopad 2012 r. właściciele nieruchomości obowiązani są do prowadzenia selektywnego zbierania odpadów w pojemnikach lub w workach. W Sierakowicach uruchomiono Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów (PSZOK) zlokalizowany przy

53 "Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2018" załącznik nr 1 do Uchwały Nr 415/XX/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 czerwca 2012 roku

ul. Brzozowej 2A i obsługiwany przez firmę Elwoz (stan na sierpień 2014 r.). W punkcie można oddawać odpady: wielkogabarytowe, problemowe, z remontów oraz komunalne-posegregowane. W roku 2014 średnia ilość wytworzonych odpadów na 1 mieszkańca wynosiła 261 kg.

III.16.7. Infrastruktura bezpieczeństwa i obrony

Zgodnie z wnioskiem Dowództwa Sił Powietrznych i Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Gdańsku, z uwagi na konieczność zachowania i ochrony obiektów technicznych sił powietrznych zlokalizowanym w Łebuni (gm. Cewice) na całym obszarze gminy Sierakowice wszelkie projektowane obiekty o wysokości równej i wyższej od 50m nad poziomem terenu podlegają zgłoszeniu do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

III.17. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w studium uwzględnia się:

cyt. „obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;”

W tym zakresie obowiązuje Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przyjęty uchwałą nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 r.

III.17.1. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (krajowym)

1) Zadania wynikające z programów rządowych, służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym

W wykazie zadań rządowych umieszczonym w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030 oraz Rejestrze Zadań Rządowych prowadzonym przez ministra właściwego w sprawach budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej nie występują zadania rządowe spełniające warunki art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dotyczące gminy Sierakowice.

2) Inne programy rządowe

Zadania rządowe, służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych, zapisane w programach uchwalonych przez Radę Ministrów, dotyczące całego kraju, województwa pomorskiego i gminy Sierakowice obejmują:

Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (lipiec 2009)

Oś priorytetowa III. Zarządzanie zasobami i przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska

- doskonalenie stanowisk do analizowania i prognozowania zagrożeń (cały kraj),
- wsparcie techniczne ratownictwa ekologicznego i chemicznego (cały kraj),
- wdrożenie nowoczesnych technik monitorowania powietrza, wód i hałasu poprzez zakupy aparatury kontrolno pomiarowej i analitycznej dla sieci laboratoriów Inspekcji Ochrony Środowiska. Doskonalenie systemu zapewnienia jakości poprzez organizację laboratoriów wzorcujących i referencyjnych dla potrzeb wzmocnienia systemu zarządzania jakością środowiska i ocen efektów ekologicznych programu.

ETAPI (cały kraj)

Priorytet V. Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych. (cały kraj)

Oś priorytetowa VI. Drogowa i lotnicza sieć TEN-T

- Rozwój infrastruktury państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym (cały kraj);

Oś priorytetowa VIII. Bezpieczeństwo transportu i krajowe sieci transportowe

- va straży bezpiecznej drogi – doposażenie jednostek Państwowej Straży Pożarnej w sprzęt do ratownictwa technicznego (woj.pomorskie);

Oś priorytetowa X. Bezpieczeństwo energetyczne, w tym dywersyfikacja źródeł

- gazociąg Szczecin – Gdańsk (pomorskie);

Oś priorytetowa XII. Bezpieczeństwo zdrowotne i poprawa efektywności systemu ochrony zdrowia

- budowa i remont oraz doposażenie baz Lotniczego Pogotowia Ratunkowego – ETAP (cały kraj)
- budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (cały kraj);

Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

- rozbudowa oczyszczalni ze względu na jej przepustowość wraz z modernizacją części obiektów (gmina Sierakowice) – zrealizowano.

III.17.2. Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wojewódzkim)

1) *Wieloletni Program Inwestycyjny Województwa Pomorskiego 2008–2013*

Oś priorytetowa 2. Społeczeństwo wiedzy

- budowa infrastruktury szerokopasmowej regionalnej sieci informacyjnej "Pomorska Sieć Szerokopasmowa" (całe województwo);

Oś priorytetowa 6. Turystyka i dziedzictwo kulturowe

- zintegrowany System Informacji Turystycznej Województwa Pomorskiego (całe województwo).

2) *Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2010*

Rekultywacja składowisk zamkniętych w latach 2001–2006 Powiat Kartuski: gm. Sierakowice
1 składowisko (0,3 ha) – zrealizowano.

3) *Plan Zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030⁵⁴*

a) Rewitalizacja linii kolejowej nr 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice;

b) Budowa, rozbudowa i modernizacja oczyszczalni ścieków w ramach aglomeracji ściekowych powyżej 2.000 RLM⁵⁵: Sierakowice.

III.18. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Zagadnienia ochrony przeciwpowodziowej od strony prawnej reguluje ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.

Zgodnie z ww. ustawą obszarami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi są obszary określone we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego, na których istnieje znaczące ryzyko powodzi lub jest prawdopodobne wystąpienie znaczącego ryzyka powodzi.

Opis obszarów zawarto w rozdz. III.9.1. pkt 1.

Tereny zagrożone powodzią podlegają zakazom wynikającym z art. 88 l ustawy Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r.

54 *Plan przyjęty uchwałą nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.*

55 *RLM – równoważna liczba mieszkańców*

IV. WNIOSKI - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY (zgodnie z § 4 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r.)

IV.1. Uwarunkowania rozwoju przestrzennego

Gmina Sierakowice to intensywnie rozwijająca się gmina, w której w ostatnich latach następuje intensywny rozwój budownictwa mieszkaniowego, usług publicznych, zakładów produkcyjnych i usługowych.

Funkcją dominującą gminy jest rolnictwo, funkcjami uzupełniającymi usługi, produkcja i składy oraz turystyka.

W użytkowaniu gruntów największe powierzchnie zajmują grunty rolne (59,7% powierzchni gminy), grunty leśne (ok 29% pow. gminy). Grunty zabudowane zajmują ok. 4% powierzchni gminy.

Sieć osadnicza gminy Sierakowice jest liczna i zróżnicowana pod względem wielkości, struktury i zainwestowania - znajduje się tu 19 wsi obrębowych, w których występują 22 sołectwa a łącznie znajduje się 64 miejscowości i osad.

Z czynników zewnętrznych dla rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice największe znaczenie mają:

- przebieg dróg wojewódzkich,
- trasa linii kolejowej (planowana do reaktywacji).

W ostatnich latach największy rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nastąpił w miejscowości Sierakowice oraz w miejscowościach otaczających: Paczewo, Puzdrowo, Pałubice. Wzdłuż głównych dróg prowadzących do Sierakowic powstają pasma zabudowy produkcyjno – usługowej.

Nowe inwestycje realizowane są w oparciu o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego oraz decyzje o warunkach zabudowy.

Analiza uwarunkowań społeczno – gospodarczych wykazała iż gorsze niż w innych gminach są warunki mieszkaniowe. W odniesieniu do zagospodarowania przestrzennego przekłada się to na konieczność:

- wskazania terenów dla rozwoju przedsiębiorstw produkcyjno – usługowych w rejonach o dobrych warunkach uzbrojenia i niekolizyjnych w odniesieniu do zabudowy mieszkaniowej,
- wskazania terenów dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wprowadzenie ustaleń umożliwiających lokowanie nowej zabudowy w sąsiedztwie istniejącej w tym przy siedliskach.

Potrzeby mieszkańców wyrażone w Strategii rozwoju gminy odnoszą się do:

- wsparcia rozwoju przedsiębiorczości,
- inwestycji umożliwiających rozwój turystyki (dodatkowe atrakcje dla turystów),
- poprawy bezpieczeństwa komunikacji samochodowej i pieszej.

Istniejąca sieć osadnicza obejmuje zwarte układy przestrzenne oraz układy pasmowe, które przeważają wśród zabudowy ostatnich lat oraz zabudowę rozproszoną.

Zabudowa wzdłuż dróg, chociaż wydaje się ekonomicznie korzystna z punktu widzenia wykorzystania sieci i dostępności komunikacyjnej, niesie wiele zagrożeń, do których należą:

- zmniejszenie wydolności komunikacyjnej dróg, zwolnienie ruchu, zagrożenia bezpieczeństwa ruchu z uwagi na liczne zjazdy z drogi;
- zamknięcie otwarc przestrzennych na makrownętrza, panoramy, wglądy, zmianę krajobrazu wiejskiego o przewadze krajobrazu rolniczo-leśnego na krajobraz miejski; utrata walorów krajobrazowych gminy.

Jako najbardziej pożądanym ze względów przestrzennych, krajobrazowych a także infrastrukturalnych jest jednak rozwój „gniazdowy”.

Ponadto, lokalizacja nowego zainwestowania w oderwaniu od istniejących wsi i osad powoduje konieczność dalszej rozbudowy systemów infrastruktury i kolejnych nakładów finansowych.

W wewnętrznym rozwoju miejscowości istotne jest wykształcenie wspólnych przestrzeni publicznych, integrujących mieszkańców.

Ze względów prawnych, wskazane jest ustalenie na obszarze gminy „obszarów zwartej zabudowy wsi”, ponieważ do takiego określenia odnoszą się przepisy dotyczące obszarów chronionych (Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu).

IV.2. Uwarunkowania przyrodnicze

1) *Obszar Kaszubskiego Parku Krajobrazowego*

Położenie części wschodniej gminy w obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego stwarza ograniczenia i uwarunkowania dla kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy.

Dla Kaszubskiego Parku Krajobrazowego obowiązuje uchwała Nr 147/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz.Urz.Woj.Pom. Nr 66 poz. 1462).

W § 3 tej uchwały ustalono następujące zakazy:

cyt. „1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);

2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;

9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;

10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;

11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;

12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.”

§ 4 ust 1 tej uchwały stanowi, iż zakazy zawarte w § 3 ust. 7 nie dotyczą:

cyt.: „1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;

2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;

3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód”

Ust. 2 ww. uchwały stanowi:

cyt „2. Odstępstwa od zakazów wymienione § 4 ust.1 mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

3. Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 13, nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior łobeliowych (Jez. Kamienne - gmina Kartuzy).”

2) Obszar Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Południowo- zachodnia część gminy położona jest w granicach Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Dla obszarów chronionego krajobrazu obowiązuje uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 2942).

W § 5 ww. uchwały tej ustalono zakazy, wymagane do uwzględnienia przy lokalizowaniu nowych obiektów budowlanych, w tym zakaz:

cyt „pkt 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

pkt 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,

pkt 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,

pkt 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,

pkt 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,

pkt 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno - błotnych;

pkt 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.”

§ 7 ust. 5 ww uchwały stanowi:

cyt. „Zakazy, o których mowa w § 5 pkt 8 oraz § 6 nie dotyczą:

pkt 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), gdzie dopuszcza się uzupełnienie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegu wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach,

pkt 2) siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód,

pkt 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani,

pkt 4) odcinków plaż nadmorskich, na których właściwy Dyrektor Urzędu Morskiego dopuszcza sytuowanie sezonowych obiektów budowlanych,

pkt 5) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowym planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. – gdzie dopuszcza się modernizację istniejącego zainwestowania (rozbiórkę, odbudowę, nadbudowę poddasza użytkowego, przebudowę) w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno - krajobrazowych, pod warunkiem niezwiększania powierzchni zabudowy, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód,

- jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione w danym obszarze ekosystemy i krajobraz.”

§ 7 ust. 6. stanowi:

„ Zakaz, o którym mowa w § 5 pkt 8 nie dotyczy:

pkt 1) lokalizowania użytkowych obiektów małej architektury służących rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku,

pkt 2) lokalizowanych nad wodami publicznymi, ogólnodostępnymi obiektów służących turystyce wodnej, w postaci urządzeń o charakterze technicznym oraz:

a) obiektów służących obsłudze przystani żeglarskich o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 120 m² (sanitariaty, umywalnie, aneks kuchenny, pralnie, biuro bosmanatu, magazyn na sprzęt ratunkowy i żeglarski)

b) obiektów służących obsłudze przystani kajakowych o maksymalnej łącznej powierzchni zabudowy 80 m² (sanitariaty, umywalnie, biuro obsługi przystani, magazyn na sprzęt ratunkowy i kajakowy, zmywalnie, aneks kuchenny),

- z wyłączeniem kubaturowych obiektów noclegowych i gastronomicznych.”

3) Obszary NATURA 2000.

Na obszarze NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB 220008 w odniesieniu do zasad zagospodarowania przestrzennego ustala się wymóg ustalenia:

- nielocalizowanie ferm norki amerykańskiej w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie i w strefie 10 km od granicy tego obszaru w granicach opracowania studium,
- wyłączenie strefy o szerokości 100 m od brzegów jezior z lokalizowania nowych
- obiektów budowlanych i urządzeń turystycznych, z wyjątkiem miejsc już zainwestowanych, w obszarze Natura 2000 Lasy Mirachowskie oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej nie wpływających negatywnie na przedmiot ochrony,
- ochronie obszarów Natura 2000 Lasy Mirachowskie lub Kurze Grzędy lub ochronie rezerwatów przyrody.

Na innych obszarach Natura 2000 zabrania się działań mogących pogorszyć stan chronionych siedlisk przyrodniczych oraz wpływających negatywnie na chronione gatunki.

4) Zespoły przyrodniczo- krajobrazowe

W zespołach przyrodniczo – krajobrazowych na podstawie Rozporządzenia Nr 12/98 Wojewody Gdańskiego z dnia 3 września 1998 r. w sprawie zatwierdzenia „Planu ochrony Kaszubskiego Parku Krajobrazowego” zakazuje się:

- zmiany użytkowania łąkowego i leśnego na inne,
- budowy nowych dróg z wyjątkiem dojazdów do budynków i budowli,
- przekształcania istniejących i realizowanych obiektów wczasowych i turystycznych w zespoły zabudowy letniskowej,
- budowy nowych budynków i budowli: w oderwaniu od istniejącej zabudowy wiejskiej, na przesmykach między jeziorami, o wysokości większej niż dwie kondygnacje i poddasze lub 10,5 m (od najniższego poziomu terenu przy budynku do kalenicy), o spadkach dachów mieszczących się poza przedziałem 10 - 50 stopni i o agresywnej formie lub kolorystyce.

IV.3. Uwarunkowania środowiskowe

Dalszy rozwój gminy musi odbywać się ze szczególną dbałością o stan środowiska, ażeby gmina nie utraciła walorów, które są czynnikiem jej rozwoju.

Proponuje się działania kierunku:

- ograniczenie emisji,
- ograniczenie zanieczyszczeń wód powierzchniowych.

Z zabudowy należy wyłączyć:

- tereny szczególnego zagrożenia powodzią,
- tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.

IV.4. Uwarunkowania krajobrazowe

W celu utrzymania walorów przyrodniczo - krajobrazowych gminy, istotne jest przestrzeganie następujących zasad:

- a) nie przekraczanie ekofizjograficznych „ progów inwestycyjnych” rozwoju miejscowości;
- b) nie tworzenie zespołów zabudowy (w tym rekreacyjnej) w znacznym oddaleniu od obszarów zwartej zabudowy wsi, w otwartej przestrzeni rolniczej;
- c) nie lokalizowanie nowych zespołów zabudowy na przedpolu ekspozycji widokowo - krajobrazowej iw strefach wglądów krajobrazowych;
- d) ochrona historycznych układów ruralistycznych wsi;
- e) ograniczenie zainwestowania w strefach brzegowych jezior.

IV.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów infrastruktury technicznej

Stan infrastruktury zaopatrzenia w wodę jest dobry. Ujęcia wody posiadają znaczne rezerwy ponad obecne potrzeby. W kilku miejscowościach występują jeszcze sieci z rur azbesto - cementowych, wymagające sukcesywnej wymiany.

Gmina Sierakowice w zakresie większych miejscowości jest skanalizowana w całości, istniejąca oczyszczalnia ma duże rezerwy w przepustowości. Istniejąca sytuacja umożliwia kanalizowanie mniejszych miejscowości oraz nowych terenów inwestycyjnych.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną istniejące sieci zasilające (110 kV) mają już znaczne obciążenia. Dalszy wzrost zainwestowania wymaga nowego zasilenia GPZ.

Dla dalszego rozwoju gminy z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska ważne jest doprowadzenie sieci gazowej i przeprowadzenie gazyfikacji gminy.

V. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

1. Uchwała Rady Gminy Sierakowice Nr XXXVII/427/14 z dnia 4 marca 2014 r.

2. Dokumenty:

- a) Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
- b) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, przyjęty uchwałą Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 81, poz. 1773, z 2003 r. Nr 19, oz. 193); zmiana uchwaloną Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 października 2009 roku w sprawie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r. Nr 172, poz. 3361) z załącznikiem;
- c) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice uchwalone uchwałą Rady Gminy Sierakowice XLV / 353/02 z dnia 01.10.2002 r.;
- d) Strategia rozwoju gminy Sierakowickie 2014 – 2024;
- e) Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 POMORSKIE 2020, załącznik nr 1 do uchwały nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. w sprawie przyjęcia Strategii Województwa Pomorskiego 2002.kowice 2014 – 2024;
- f) Plan rozwoju gminy Sierakowice, przyjęty uchwałą nr XXXII/244/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r.;
- g) Planu odnowy miejscowości Sierakowice 2009;
- h) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
- i) Planu odnowy miejscowości Lisie Jamy 2009;
- j) Planu odnowy miejscowości Kamienica Królewska, 2009;
- k) Planu odnowy miejscowości ŁYŚNIEWO SIERAKOWICKIE;
- l) Planu odnowy miejscowości MOJUSZ, Sierakowice 2009 r.;
- m) Plan odnowy miejscowości Puzdrowo, Sierakowice 2009 r.;
- n) Plan odnowy miejscowości Jelonko, Sierakowice 2009 r.;
- o) Planu odnowy miejscowości Załakowo Sierakowice 2009 r.;
- p) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Chmielno;
- q) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sulęcyno;
- r) Zestawienie gruntów w gminie Sierakowice według grup własności i użytków rolnych – dane Starostwa Powiatowego w Kartuzach na dzień 01.01.2013 r.;
- s) Programem opieki nad zabytkami powiatu kartuskiego 2010 – 2013, mgr Iwona Gołembowska, mgr Edyta Przytarska, Kartuzy 2010
<http://www.kartuskipowiat.com.pl/pliki/POnZ%20Kartuzy.pdf>
- t) Informacje ze strony: <http://www.sierakowice.pl>;
- u) Plan zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla gminy Sierakowice na lata 2016 – 2026, projekt 29.02.2016;
- v) Uchwała nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 66 z dnia 2 czerwca 2011);
- w) Uchwała Nr 259/XXIV/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim (Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2016 r. poz. 2942);
- x) Uchwała nr 55/V/15 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Sierakowice i wyznaczenia aglomeracji Sierakowice;
- y) Uchwała nr IX/106/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przyjęcia „Programu Opieki nad zabytkami dla Gminy Sierakowice na lata 2015 – 2018”.

3. Obowiązujące przepisy:

- a) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- b) Ustawa z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- c) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
 - d) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
 - e) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
 - f) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
 - g) Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
 - h) Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami;
 - i) Ustawa z dnia 09.06.2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
 - j) Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
 - k) Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;
 - l) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
 - m) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;
 - n) Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne;
 - o) Ustawa z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;
 - p) Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie obszarów specjalnych ochrony ptaków Natura 2000 z dnia 21 lipca 2004 r.
4. Obowiązujące plany miejscowe, projekty planów miejscowych (stan na czerwiec 2016 r.)

W zakresie zmiany Studium 2020 r. (II zmiana Studium) obowiązują:

1. Uchwały o przystąpieniu do zmian studium:

- a) Uchwała Nr X/118/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r.
- b) Uchwała Nr X/119/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r.
- c) Uchwała Nr X/120/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r.
- d) Uchwała Nr X/121/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r.
- e) Uchwała Nr X/122/19 Rady Gminy Sierakowice z dnia 3 września 2019 r.
- f) Uchwała Nr XV/216/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 lutego 2020 r.
- g) Uchwała Nr XVI/233/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 marca 2020 r.
- h) Uchwała Nr XVI/234/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 marca 2020 r.

2. Dokumenty:

- a) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
- b) Strategia rozwoju województwa pomorskiego, Uchwała Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.;
- c) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, Uchwała Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz. U. Woj. Pom. z 2017 poz. 603);
- d) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 158/XIII/15 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej na lata 2015 - 2020 z perspektywą na lata następne określony ze względu na przekroczenia dopuszczalnego poziomu zanieczyszczenia powietrzem pyłem PM_{2,5};
- e) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 353/XXXIII/17 z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu;
- f) Uchwała Nr 92/VIII/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 kwietnia 2019 roku w sprawie aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem na lata 2019 – 2023 z

- perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie pomorskim, położonych wzdłuż odcinków dróg wojewódzkich, których eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne, określone wskaźnikami hałasu LDWN i LN;
- g) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 445/XLII/17 z dnia 21 grudnia 2017 r. o zmianie uchwały w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
 - h) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 259/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim - Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
 - i) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 788/XXX/VII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia „Planu zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego”;
 - j) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 321/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r., ze zm. Uchwała Nr 56/V/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2019 r.;
 - k) Uchwała Nr 322/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla województwa Pomorskiego 2022”;
 - l) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2018 – 2021 z perspektywą do roku 2025 (Uchwała Nr 461/XLIII/18 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 lutego 2018 r.);
 - m) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2016 – 2019 (Uchwała Nr 274/XXVI/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 września 2016 r.);
 - n) Regionalny Program Strategiczny w zakresie aktywności zawodowej i społecznej (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 376/322/18 z dnia 17 kwietnia 2018 r.);
 - o) Regionalny Program Strategiczny w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 397/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
 - p) Regionalny Program Strategiczny w zakresie ochrony zdrowia (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 418/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
 - q) Regionalny Program Strategiczny w zakresie energetyki i środowiska (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 415/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
 - r) Regionalny Program Strategiczny w zakresie transportu (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 951/275/13 z dnia 13 sierpnia 2013 r.);
 - s) Regionalny Program Strategiczny w zakresie rozwoju gospodarczego (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 466/327/18 z dnia 10 maja 2018 r.).

W zakresie zmiany Studium 2022 r. (III zmiana Studium) obowiązują:

1. Uchwały o przystąpieniu do zmian studium:

- a) Uchwała Nr XXXVI/542/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 15 marca 2022 r.,
- b) Uchwała Nr XIX/280/20 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 września 2020 r.,
- c) Uchwała Nr XXIV/332/21 Rady Gminy Sierakowice z dnia 9 lutego 2021 r.,
- d) Uchwała Nr XXXIV/483/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 lutego 2022 r.,
- e) Uchwała Nr XXXVIII/558/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 26 kwietnia 2022 r.,
- f) Uchwała Nr XL/573/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 31 maja 2022 r.,
- g) Uchwała Nr XXX/428/21 Rady Gminy Sierakowice z dnia 19 października 2021 r.,

- h) Uchwała Nr XLI/592/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 czerwca 2022 r.,
- i) Uchwała Nr XLI/593/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 czerwca 2022 r.,

2. Dokumenty:

- a) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
- b) Strategia rozwoju województwa pomorskiego, Uchwała Nr 376/XXXI/21 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 12 kwietnia 2021 r.;
- c) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, Uchwała Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz. U. Woj. Pom. z 2017 poz. 603);
- d) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 158/XIII/15 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej na lata 2015 - 2020 z perspektywą na lata następne określony ze względu na przekroczenia dopuszczalnego poziomu zanieczyszczenia powietrzem pyłem PM_{2,5};
- e) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 353/XXXIII/17 z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu;
- f) Uchwała Nr 92/VIII/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 kwietnia 2019 roku w sprawie aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem na lata 2019 – 2023 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie pomorskim, położonych wzdłuż odcinków dróg wojewódzkich, których eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne, określone wskaźnikami hałasu LDWN i LN;
- g) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 445/XLII/17 z dnia 21 grudnia 2017 r. o zmianie uchwały w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;
- h) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 259/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim - Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
- i) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 788/XXX/VII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia „Planu zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego”;
- j) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 321/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r., ze zm. Uchwała Nr 56/V/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2019 r.;
- k) Uchwała Nr 322/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wykonania „Planu Gospodarki Odpadami dla województwa Pomorskiego 2022”;
- l) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego na lata 2018 – 2021 z perspektywą do roku 2025 (Uchwała Nr 461/XLIII/18 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 lutego 2018 r.);
- m) Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2016 – 2019 (Uchwała Nr 274/XXVI/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 26 września 2016 r.);
- n) Regionalny Program Strategiczny w zakresie aktywności zawodowej i społecznej (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 376/322/18 z dnia 17 kwietnia 2018 r.);

- o) Regionalny Program Strategiczny w zakresie atrakcyjności kulturalnej i turystycznej (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 397/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
- p) Regionalny Program Strategiczny w zakresie ochrony zdrowia (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 418/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
- q) Regionalny Program Strategiczny w zakresie energetyki i środowiska (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 415/324/18 z dnia 24 kwietnia 2018 r.);
- r) Regionalny Program Strategiczny w zakresie transportu (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 951/275/13 z dnia 13 sierpnia 2013 r.);
- s) Regionalny Program Strategiczny w zakresie rozwoju gospodarczego (Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego nr 466/327/18 z dnia 10 maja 2018 r.).

W zakresie zmiany Studium 2023 r. (IV zmiana Studium) obowiązują:

1. Uchwały o przystąpieniu do zmian studium:

- a) uchwały Nr XLIII/618/22 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 września 2022 r.,
- b) uchwały Nr L/684/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07 lutego 2023 r.,
- c) uchwały Nr L/685/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07 lutego 2023 r.,
- d) uchwały Nr LV/747/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r.,
- e) uchwały Nr LV/748/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r.,
- f) uchwały Nr LV/749/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r.,
- g) uchwały Nr LV/750/23 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 czerwca 2023 r.

2. Dokumenty:

- a) Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 Uchwała Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r.;
- b) Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego, Uchwała Nr 376/XXXI/21 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 12 kwietnia 2021 r.;
- c) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, Uchwała Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz. U. Woj. Pom. z 2017 poz. 603);
- d) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 308/XXIV/20 z dnia 28 września 2020 r. w sprawie Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu;
- e) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 603/XLVIII/22 z dnia 28 listopada 2022 r. zmieniająca uchwałę Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Programu ochrony powietrza dla strefy pomorskiej, w której został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM10 oraz poziom docelowy benzo(a)pirenu;
- f) Uchwała nr 310/XXIV/20 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 września 2020 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa pomorskiego, z wyłączeniem Gminy Miasta Sopotu i obszaru miast, ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw;
- g) Uchwała Nr 92/VIII/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie aktualizacji programu ochrony środowiska przed hałasem na lata 2019 – 2023 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie pomorskim, położonych wzdłuż odcinków dróg wojewódzkich, których eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne, określone wskaźnikami hałasu LDWN i LN;
- h) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 147/VII/11 z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego oraz Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr

445/XLII/17 z dnia 21 grudnia 2017 r. o zmianie uchwały w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego;

- i) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 259/XXIV/16 z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu w województwie pomorskim - Gowidliński Obszar Chronionego Krajobrazu;
- j) Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 788/XXX/VII/14 z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie przyjęcia „Planu zrównoważonego rozwoju publicznego transportu zbiorowego dla Województwa Pomorskiego”;
- k) Uchwała Zarządu Województwa Pomorskiego Nr 586/162/20 z dnia 9 lipca 2020 r. w sprawie przyjęcia planu rozwoju sieci dróg wojewódzkich województwa pomorskiego na lata 2021-2030+.
- l) Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, Uchwała Sejmiku Województwa Pomorskiego Nr 321/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r., ze zm. Uchwała Nr 56/V/19 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2019 r.;
- m) Program Ochrony Środowiska Województwa Pomorskiego 2030 (Uchwała Nr 618/L/23 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 stycznia 2023 r.);
- n) Wojewódzki Program Opieki nad Zabytkami Województwa Pomorskiego na lata 2021 – 2024 (Uchwała Nr 455/XXXVIII/21 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 listopada 2021 r.);
- o) Regionalny Program Strategiczny w zakresie edukacji i kapitału społecznego (Uchwała Nr 757/271/21 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 29 lipca 2021 r.);
- p) Regionalny Program Strategiczny w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego i wrażliwości społecznej (Uchwała Nr 758/271/21 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 29 lipca 2021 r.);
- q) Regionalny Program Strategiczny w zakresie gospodarki, rynku pracy, oferty turystycznej i czasu wolnego (Uchwała Nr 61/421/23 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 17 stycznia 2023 r.);
- r) Regionalny Program Strategiczny w zakresie bezpieczeństwa środowiskowego i energetycznego (Uchwała Nr 756/271/21 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 29 lipca 2021 r.);
- s) Regionalny Program Strategiczny w zakresie mobilności i komunikacji (Uchwała nr 842/381/22 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 30 sierpnia 2022 r.).

VI. ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu.

Załącznik nr II. Wykaz obiektów nieruchomości znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego, wykaz obiektów i obszarów Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice.

Załącznik nr II A. Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice. Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w ewidencji Pomorskiego Wojewódzkiego Koserwatora Zabytków.

Załącznik nr IV. Zestawienie dróg gminnych na obszarze gminy Sierakowice (wg danych Urzędu Gminy Sierakowice).

Załącznik nr IA. Wykaz obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (stan na luty 2017 r.)			
<i>L.p.</i>	<i>Nr uchwały w sprawie uchwalenia MPZP</i>	<i>Publikacja w Dzienniku Urzędowym</i>	<i>Uwagi</i>
1	Uchwała Nr XX/118/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług kultury – ośrodek rekolekcyjny obejmującego działkę nr 838/1 położoną wsi Sierakowice Mrozy w Gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 46, poz. 281	Mrozy - ośrodek rekolekcyjny.
2	Uchwała Nr XX/122/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy letniskowej, indywidualnej obejmującego działki nr 389 oraz działki nr 396 położonych w Łyśniewo, gm. Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 49, poz. 309	Plan nieaktualny dla dz. 389 - zmieniony planem 43
3	Uchwała Nr XX/123/99 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 listopada 1999 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego działkę 336/1 położoną we wsi Kamienica Królewska gm. Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2000 r. Nr 61, poz. 379	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
4	Uchwała Nr XXIX/181/00 Rady Gminy Sierakowice z dnia 23 listopada 2000 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego obszar działki nr 417/1 położonej we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r. Nr 14, poz. 110	Teren obsługi komunikacji
5	Uchwała Nr XXXIV/220/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 12 kwietnia 2001r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek nr 212/1 i 221 oraz części działki nr 176,220,222 i 231 we wsi Pałubice, gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2001 r., Nr 45, poz. 500	Ubojnia drobiu, przetwórstwo rolno-spożywcze, rzemiosło
6	Uchwała Nr XXXVII/248/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Smolniki działki nr 12/6, 12/7, 12/9 gmina Sierakowice”	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 13, poz. 251	Produkcja zwierzęca-kurniki
7	Uchwała Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 4, poz. 71	Zakład przetwórstwa mięsnego, ubojnia Plan w części zmieniony planem nr 51
8	Uchwała Nr XXXVII/254/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r. Nr 32, poz. 758	Zabudowa letniskowa

	Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 607/1 położoną we wsi Tuchlino.		
9.	Uchwała Nr XLV/342/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla wsi: Tuchlino – dz. nr 301 Kamienica Królewska – cz. Dz. Nr 13/3 Sierakowice – dz. Nr 699/10 Puzdrowo – cz. Dz. 131/1.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2002 r., Nr 62, poz. 1438	Tuchlino -przemysł. Kamienica Królewska – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, las. Puzdrowo -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń krajobrazowa, Sierakowice, dz. nr 699/10 - plan zmieniony planem nr 52
10	Uchwała Nr XLVI/343/2002 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 222/2, cz.dz. nr 222/3 położonych w Kamienicy Królewskiej i działki nr 34/1, cz. Dz. Nr 35/ 2 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2002 r. Nr 67, poz. 1527	Przemysł spożywczo – rolny (ubojnia, mieszalnia pasz)
11	Uchwała Nr XLVI/344/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 sierpnia 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sierakowice dla działek nr 210/2, 210/3, 210/4 obr. Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r.Nr 32, poz. 376	Rzemiosło
12	Uchwała Nr XLVI/357/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego działkę nr 320/1 we wsi Borowy Las.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 41, poz. 573	Zabudowa letniskowa
13	Uchwała Nr XLVI/358/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działek nr 70 i 108 położonych we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r., Nr 41, poz. 574.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
14.	Uchwała Nr XLVI/360/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmującego część działki nr 295/3 położonej we wsi Gowidlino	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2003 r. Nr 41, poz. 575	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna
15	Uchwała Nr XLVI/361/02 Rady Gminy Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu usług rze.miosła – zakład przetwórstwa mięsnego obejmującego część działki nr 166/3 położonej we wsi Paczewo.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 49, poz. 731	Usługi rzemiosła, przetwórstwo mięsne
16	Uchwała Nr XLVI/363/02 Rady Gminy	Dz. Urz. Woj. Pom.	Zabudowa mieszkaniowa

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

	Sierakowice z dnia 1 października 2002 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego obejmującego część działki nr 13/1 położonej we wsi Kamienica Królewska	z 2003 r. Nr 49, poz. 733	jednorodzinna
17	Uchwała Nr VI/36/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla działki nr 7/1 położonej w Puzdrowie	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 88, poz. 1525	Ubojnia drobiu i przetwórstwo
18.	Uchwała Nr VI/37/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 148/2 (część) położonej we wsi Łyśniewo	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 48, poz. 722	Rzemiosło uciążliwe – ubojnia
19.	Uchwała Nr X/60/2003 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 104/4, 104/5 położonych w Kamienicy Królewskiej i dz. nr 57/10, 57/11 położonych w Pałubicach	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 102, poz. 1816	Składowisko złomu
20	Uchwała Nr X/63/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy indywidualnej obejmującego działkę nr 288 położoną we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2541	Zabudowa letniskowa
21	Uchwała Nr X/66/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej obejmującego działkę nr 812/5 położoną we wsi Gowidlino w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 143, poz. 2542	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa letniskowa
22	Uchwała Nr XII/95/03 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 października 2003 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Tuchlino obejmującego działki 674/9, 674/11	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2003 r. Nr 142, poz. 2531	Tuchlino – zabudowa usługowa (rzemiosło, handel, turystyka). Gowidlino – przetwórstwo rolno-spożywcze
23	Uchwała Nr XX/144/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy letniskowej indywidualnej obejmującego część działki nr 314/3 położonej we wsi Borowy Las	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 140, poz. 2448	Zabudowa letniskowa.
24	Uchwała Nr XX/145/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej obejmującego część działek nr 108/15 i 110/13 położonych we	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22 listopada 2004 r. Nr 140, poz. 2449	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

	wsi Mojuż		
25.	Uchwała Nr XXVII/190/2004 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dotyczącego obszaru dz. Nr 565,564,563	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 148, poz. 2686	Przemysł, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń urządzona
26.	Uchwała Nr XXVII/189/04 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 października 2004 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentów wsi Pałubice obejmującego działkę nr 57/6.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2004 r. Nr 154, poz. 3062	Rzemiosło.
27.	Uchwała Nr XXXII/238/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 lipca 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. Nr 210/9, 210/10, 210/12, 210/14 i działki nr 112/2 położonych we wsi Pałubice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005 r. Nr 40, poz. 788	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
28	Uchwała Nr XXXII/239/05 Rady Gminy Sierakowice z dnia 22 kwietnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu komunikacji-droga gminna relacji Gowidolino-Stara Huta, obejmującego część działek nr 93/2, 91, 92/2 i 104 położonych w Borowym Lesie.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r., Nr 117, poz. 2377	Droga publiczna.
29	Uchwała Nr XXXIX/297/2005 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 225/2 /część/ we wsi Długi Kierz i działki nr 81/20 we wsi Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2005r. Nr 143, poz. 3403.	Długi Kierz – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa. Pałubice -zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zieleń krajobrazowa
30	Uchwała Nr VI/66/2007 Rady Gminy Sierakowice z dnia 8 maja 2007 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Sierakowska Huta, działka nr 401/1, Szklana, część działki nr 15/8 (część), Borowy Las, działka nr 29/10, część działki 29/11 Borowy Las, działki nr 300/1 do 300/6, Pałubice, działka nr 39	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2007 r., Nr 122, poz.2163	Sierakowska Huta, Szklana, Borowy Las, Stara Huta, Pałubice - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
31	Uchwała Nr XV/147/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Mojuż obejmującego działki 110/21-24, 108/20-23, 110/16-18 w Gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 34, poz. 1065	Zabudowa letniskowa.
32	Uchwała Nr VI/169/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 marca 2008r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla dz. nr 111/1 we wsi Mojuż, w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2008 r., Nr 34, poz. 1066	Zabudowa mieszkaniowa i usługowa (usługi handlu).
33	Uchwała Nr XIX/207/2008 Rady Gminy	Dz. Urz. Woj. Pom.	Mojuż – zabudowa

	<p>Sierakowice z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Mojusz, działki 44 i 45/2 Szklana, działka nr 149/5 Sierakowska Huta dz. nr 502/7, 502/14 Gowidlino, działka nr 95 Puzdrowo działka nr 210/5 Pałubice, działki nr 232/14, 234/14, 234/1, 234/2, część działki nr 232/9 (nieobowiązujący dla Pałubic) Tuchlino, działka nr 167 (część)</p>	<p>z 2008 r., Nr 90, poz. 2332</p>	<p>mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa. Szklana – zabudowa produkcyjno – usługowa. Sierakowska Huta – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Gowidlino – produkcja, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Puzdrowo- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Pałubice dz. 234/1 i 2- zieleń parkowa, parking, las. Pałubice, dz. nr 232/14, 234/1 i cz. dz. nr 232/9 – zmiana planem nr 58.</p>
34	<p>Uchwała Nr XXV/257/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Skrzyszewa</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. 2009 r. Nr 24, poz. 522</p>	<p>Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i rekreacyjna, obiekty i urządzenia hodowli ryb, tereny rolnicze i leśne</p>
35	<p>Uchwała Nr XXV/357/2008 Rady Gminy Sierakowice z dnia 30 grudnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działki 90, 91, 92 (gmina Sierakowice)</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. z 2009 r., Nr 51, poz. 994</p>	<p>Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługi.</p>
36	<p>Uchwała Nr XXXIII/336/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 września 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentu wsi Gowidlino obejmującego działkę nr 26/2 (gmina Sierakowice)</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2009 r., Nr 160, poz. 3019</p>	<p>Zabudowa mieszkaniowo-usługowa</p>
37	<p>Uchwała Nr XXXIV/363/09 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi: Kamienica Królewska dz. nr 15/1 i dz. nr 15/2 Migi obręb Pałubice dz.nr 223, 224 po podziale 267/1-5 Migi obręb Pałubice dz.nr 245 (część) Migi obręb Pałubice dz.nr 247/2 (część) Mojusz dz. nr 113/1, po podziale 113/2 i 113/3 Szopa dz. nr 177/1 (część) w gminie Sierakowice</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 43, poz. 740</p>	<p>Kamienica Królewska - teren sportów wodnych i rekreacji. Migi obręb Pałubice – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Mojusz dz. 113/3 – zabudowa produkcyjno -usługowa. Mojusz dz.113/2 – zabudowa usługowa. Szopa - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna</p>
38	<p>Uchwała Nr XLIV/454/10 Rady Gminy Sierakowice z dnia 24 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla fragmentów wsi Stara Maszyna nr działki 776 (obręb geodezyjny Sierakowice) w gminie Sierakowice.</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. z 2010 r. Nr 124, poz. 2390</p>	<p>Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.</p>
	<p>Uchwała Nr XLVI/485/10 Rady Gminy</p>	<p>Dz. Urz. Woj. Pom. Z</p>	<p>Zabudowa mieszkaniowa</p>

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

39	Sierakowice z dnia 4 listopada 2010 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino	2010 r., Nr 160, poz. 3257	jednorodzinna, zabudowa zagrodowa, usługi turystyki, zabudowa mieszkaniowo-usługowa, tereny rolnicze i leśne
40	Uchwała Nr IX/92/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2011r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXVII/249/01 Rady Gminy Sierakowice z dnia 18 września 2001r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Gowidlino część działki nr 421/1 gmina Sierakowice”, po podziale działki nr 421/2, 421/3, 421/4, 421/5.	Dz. Urz. Woj. Pom. Z 2011 r., Nr 95, poz. 1923	Zabudowa mieszkaniowo - usługowa, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
41	Uchwała Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego rejonu wsi Sierakowice.	Dz. Urz. Woj. Pom. z 1 lutego 2012 r., poz. 448	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna, usługi, tereny obiektów produkcyjnych składów i magazynów, cmentarz, tereny rolnicze.
42	Uchwała Nr XVII/195/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla rejonu Gowidlina fragmentów B.01.MN i C.12.UU	Dz. Urz. Woj. Pom. z 21 maja 2012 r., poz. 2808	Gowidlino m.in. dz. nr 645/4 i dz. nr 753/11 Zmiana nłz i wskaźnika zabudowy.
43	Uchwała Nr XXIII/283/12 Rady Gminy Sierakowice z dnia 11 grudnia 2012r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP fragmentu wsi Łyśniewo 389, 399, 396	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.03.2013r. poz. 1453	Zm. starego planu Łyśniewo dz. nr 389, 399, 396 - poz.2.
44	Uchwała Nr XXVI/308/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi Sierakowice uchwałą nr XII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011r.	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 21.05.2013r., poz. 2218	Dodaje się kartę terenu B.16.MN
45	Uchwała Nr XXVI/309/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 7 marca 2013r. w sprawie uchwalenia zmiany MPZP rejonu wsi SKRZESZEWO dla części działki nr 628/3	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 24.04.2013r., poz. 1993	
46	Uchwała Nr XXVIII/330/13 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Załakowo dla części działki 491/5 przed podziałem część działki 491/3 w gminie Sierakowice	Dz. Urz. Woj. Pom. z 10 lipca 2013 r. poz. 2218	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
47	Uchwała Nr XXXVIII/445/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego fragmentu wsi Pałubice – dz. 232/15, 232/17, 232/13...	Dz. Urz. Woj. Pom. z 9 czerwca 2014r. poz. 2096	Teren zabudowy produkcyjno – usługowej
48.	Uchwała Nr XXXIX/458/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 30 czerwca	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, urządzenia

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

	uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice – teren C.20.R/ZL	2014 r. Poz. 2276	wodne
49	Uchwała nr XLII/500/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi SIERAKOWICE – teren C.07.MW	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2014 r. poz. 3713.	Usługi publiczne – sala widowiskowa dz. 234/10
50	Uchwała nr XLII/502/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi SKRZESZEWO - dz.nr 745/21, 745/27	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4233	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Pow. 0,59 ha
51	Uchwała nr XLIII/518/14 Rady Gminy Sierakowice z dnia 07.11.2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany w sprawie uchwalenia zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego REJONU WSI Sierakowice – ul.Piwna	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2014 r. poz. 4523.	Funkcje usługowe i mieszkaniowe jednorodzinne i wielorodzinne.
52	UCHWAŁA NR XLIII/519/14 z dnia 7 listopada 2014 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice - dz. 36/1 i 36/7	Dz.U. z 2014 poz. 4479	.Zabudowa mieszkaniowa i usługowo-rzemieślnicza. Teren B.05.A.MN
53	UCHWAŁA NR V/46/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren A.03.UU i B.04.R	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2015 r. poz. 1329	Handel, gastronomia, usługi hotelarskie. Pow.0,10 ha
54	UCHWAŁA NR V/47/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice - teren B.10.PR dz. 35/21, 35/22,35/23.	Dz. Urz. Woj.Pom. z 2015 r. poz. 1297	Oczyszczalnia ścieków dla ubojni. Pow. 0,33 ha
55	UCHWAŁA NR VII/75/15 z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Gowidlino, gmina Sierakowice teren C.11.MN dz. nr 293/21 -293/20.	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 1924	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.
56	UCHWAŁA NR XII/126/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, gmina Sierakowice dz. nr 672/1, 672/10, 672/13	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3486	Farma fotowoltaiczna. pow.10 ha

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

57	UCHWAŁA NR XII/127/15 z dnia 13 października 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice, gmina Sierakowice dz. nr 81/3, 81/4	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2015 r. poz. 3767	Produkcja i usługi (30 %) Usługi i zabudowa mieszkaniowa (30%) Zabudowa mieszkaniowa (30%).
58	UCHWAŁA NR XVI/166/16 z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Teren B.02.R	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 poz. 1201	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (0,18 ha) i zabudowa zagrodowa, Dz. 70/6.
59	UCHWAŁA NR XVI/167/16 z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice, w gminie Sierakowice Działka nr 36/1, 36/7. Teren B.05.A,MN	Dz. Urz. Woj.Pom. Z 2016 r. poz. 1067	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa.
60	Uchwała Nr XX/223/16 Rady Gminy Sierakowice w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego z dnia 2 czerwca 2016 r. planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi Sierakowice – C.18.R/ZL dz. nr 103/21, 103/22, 103/23, 103/24, cz.dz. nr 103/26	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
61	Uchwała nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Pałubice - dz. nr 232/15, 232/25, 232/26 (przed podz. dz. nr 232/17), 232/21, 232/22 (przed podz. dz. nr 232/13), 232/23, 232/24 (przed podz. dz. nr 232/4), 234/9 (przed podz. dz. nr 234/6), dz. nr 233/1, 233/2, cz. dz. nr 233/3 (przed podz. dz. nr 233), 234/5, 234/11 (przed podz. dz. nr 234/6), 234/7, 234/8 (przed podz. dz. nr 234/2), 234/3, 234/10 (przed podz. dz. nr 234/6) – Pałubice	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 22.08.2016r., poz. 3018	
62	Uchwała nr XXII/249/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice - teren A.13.PR.1. dz. nr 171/48	Dz. Urz. Woj. Pom. z dnia 20.10.2016 r. , Poz. 3438	

Załącznik nr IB. Wykaz miejscowych panów zagospodarowania przestrzennego w opracowaniu (stan na luty 2017 r.)		
<i>L.p.</i>	<i>Nr uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia MPZP</i>	<i>Uwagi</i>
01	Uchwała Rady Gminy Sierakowice NR IX/90/11 z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie przystąpienia do opracowania	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usług

02	Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla rejonu wsi <u>Kamienica Królewska</u> Uchwała nr XVII/185/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie przystąpienia do opracowania Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi <u>Kamienicki Młyn</u> działki nr 42/2, 70/1, 70/3, 70/4, 73, gmina Sierakowice. Uchwała nr X/105/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 6 września 2011 r. w sprawie zmiany studium dla obszaru j.w.	turystyki, usługi, uprawy rolne, lasy Usługi turystyki, zieleń
03	Uchwała nr XVIII/207/16 z dnia 26 kwietnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany MPZP fragmentu wsi SIERAKOWICE.	Teren 04-U, 11-U/MW, 12-U/MW, 15-U/MW.
04.	Uchwała nr XXII/247/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr VII/75/15 Rady Gminy Sierakowice z dnia 28 kwietnia 2015 r. Gowidlino dz. 293/13 – 293/19	
05.	Uchwała nr XXII/248/16 z dnia 6 września 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XVI/166/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 10 lutego 2016 r. - Sierakowice dz. 70/6	Zmiana parametrów i wskaźników zabudowy
06	Uchwała nr XXIV/272/16 z dnia 4 października 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.07.MW,A	
07	Uchwała nr XXVI/283/16 z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia do opracowania mpzp rejonu wsi Gowidlino	
08	Uchwała nr XXVIII/313/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. - Sierakowice teren C.28.R	
09	Uchwała nr XXVIII/314/16 z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. MPZP Sierakowic - teren D.18.PR	
010	Uchwała nr XXIX/320/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XX/230/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 czerwca 2016 r. Pałubice – karta terenu 2.	
011.	Uchwała nr XXIX/321/17 z dnia 10 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do opracowania zmiany uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. (zmiana MPZP rejonu wsi Sierakowice – karta terenu C.11.MU i część C.17.MN)	

Załącznik nr II.				
Wykaz zabytków nieruchomych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego (Rej. Zab), wykaz obiektów i obszarów znajdujących się w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ) i w Gminnej Ewidencji Zabytków (GEZ) na obszarze gminy Sierakowice				
<i>L.p.</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Adres</i>	<i>Obiekt</i>	<i>Ewidencja zabytków</i>
1.	Ciechomie	_____	Cmentarz ewangelicki	WEZ
2.	Gowidlino	ul. Jeziorna 37	Dom	WEZ, GEZ
3.	Gowidlino	ul. Jeziorna 40	Dom	GEZ

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

4.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Kościół parafialny p.w. Niepokalanego Poczęcia NMP	WEZ, GEZ
5.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Plebania	WEZ, GEZ
6.	Gowidlino	ul. Kościelna 9	Budynek gospodarczy – wł. parafia (budynek nie istnieje)	WEZ, GEZ
7.	Gowidlino	ul. Kościelna 15	Dom mieszkalny (d.wł. Henryk Maszke)	WEZ, GEZ
8.	Gowidlino	ul. Kościelna przy nr 15 (d.58)	Budynek gospodarczy	WEZ, GEZ
9.	Gowidlino	27 (d.41)	Dom mieszkalny (d.wł.Choszcz Leon)	WEZ, GEZ
10.	Gowidlino	Ul. Kardynała Wyszyńskiego	Szkoła	WEZ, GEZ
11.	Gowidlino	_____	dom-organistówka	WEZ, GEZ
12.	Gowidlino	_____	Cmentarz katolicki	WEZ, GEZ
13.	Gowidlino	_____	Cmentarz ewangelicki	WEZ, GEZ
14.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 2	d. budynek stacyjny	GEZ
15.	Kamienica Królewska	Ul.Dworcowa 3	Dom mieszkalny	GEZ
16.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek d.dworca kolejowego	GEZ
17.	Kamienica Królewska	ul.Dworcowa 4	Budynek gospodarczy	GEZ
18.	Kamienica Królewska	_____	Kapliczka -fig.Matki Boskiej	WEZ
19.	Kamienica Królewska	_____	Układ ruralistyczny wsi	WEZ
20.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 1/3	Dom mieszkalny i bud.gosp.	WEZ,GEZ
21.	Kamienica Królewska	Ul. Klonowa 4	stodoła	WEZ, GEZ
22.	Kamienica Królewska	obok Klonowej nr 4	Dom mieszkalny	WEZ
23.	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna 21	Dom	WEZ
24.	Kamienica Królewska	Ul. Szkolna /róg ul. Królewskiej	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
25.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 19	Budynek mieszkalny	GEZ
26.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 21	Dom	GEZ
27.	Kamienica Królewska	Ul. Królewska 23	Dom mieszkalny	GEZ
28.	Lisie Jamy	Nr 49	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
29.	Lisie Jamy		kapliczka	GEZ
30.	Mojusz	Nr 13	dom mieszkalny (d. wł.Monika Piach)	WEZ,GEZ
31.	Mojusz	bok domu nr 26 A	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
32.	Mojusz	Nr 17	Dom	WEZ,GEZ
33.	Mojusz		dom-leśniczówka Nadleśnictwo Wygoda	WEZ,GEZ
34.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Dom mieszkalny	WEZ,GEZ
35.	Mojuszowska Huta	Nr 9	Budynki gospodarcze	WEZ,GEZ
36.	Mojuszowska Huta		kapliczka	WEZ,GEZ
37.	Paczewo	Nr 10	Dom	WEZ,GEZ
38.	Paczewo	Nr 10	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ
39.	Pałubice		Kapliczka przydrożna	WEZ,GEZ
40.	Pałubice	droga Sierakowice -Lębork	Most drogowy	WEZ,GEZ
41.	Pałubice	Nr 3	Dom	WEZ,GEZ
42.	Puzdrowo		kapliczka -fig. Matki Boskiej	WEZ,GEZ
43.	Puzdrowo	Nr 32	dom mieszkalny , d.szkoła	WEZ,GEZ
44.	Puzdrowo	Nr 52 (d.26)	dom mieszkalny (obecnie otynkowany)	WEZ,GEZ
45.	Puzdrowo	Nr 60 (d.32)	dom mieszkalny (wł. Sychta Leon)	WEZ,GEZ

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

46.	Puzdrowo	Nr 75 (d41)	dom mieszkalny (wł. Kuderna Alfons)	WEZ,GEZ
47.	Puzdrowo	Nr 76 (d42)	dom mieszkalny (d.wł. Miąskowski Józef)	WEZ,GEZ
48.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 2	dom	WEZ, GEZ
49.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 12	dom	WEZ, GEZ
50.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	dom	WEZ, GEZ
51.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 13	Budynek gospodarczy	GEZ
52.	Sierakowice	Ul.Dworcowa 15	dom	WEZ, GEZ
53.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	kościół pw. Jana Chrz. (dawny zbór)	WEZ,GEZ
54.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Dom	WEZ,GEZ
55.	Sierakowice	Ul. Kartuska 2	Budynek gospodarczy	WEZ,GEZ
56.	Sierakowice	Ul. Kartuska 3	Dom	WEZ,GEZ
57.	Sierakowice	Ul. Kartuska 4	Dom	WEZ,GEZ
58.	Sierakowice	Ul. Kartuska 8	Dom	WEZ,GEZ
59.	Sierakowice	Ul. Kartuska 10	Dom	WEZ,GEZ
60.	Sierakowice	Ul. Kartuska 13	Dom	WEZ,GEZ
61.	Sierakowice	Ul. Kartuska 17	Dom	WEZ,GEZ
62.	Sierakowice	Ul. Kartuska 18	Dom	WEZ,GEZ
63.	Sierakowice	Ul. Kartuska 19	Dom	WEZ,GEZ
64.	Sierakowice	Ul. Kartuska 21	Dom	WEZ,GEZ
65.	Sierakowice	Ul. Kartuska 25a	Kościół p.w. Jana Chrzciciela (dzbór)	GEZ
66.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Założenie folwarczne Sierakowski Dwór	WEZ,GEZ
67.	Sierakowice	Ul. Kartuska 28/30	Budynek mieszkalny w założeniu folwarcznym	WEZ,GEZ
68.	Sierakowice	Ul. Kartuska	Cmentarz	WEZ,GEZ
69.	Sierakowice	Ul. Lęborska/ul. Dworcowa	kapliczka z figurką Matki Boskiej	WEZ,GEZ
70.	Sierakowice	Ul. Lęborska 1	organistówka	WEZ,GEZ
71.	Sierakowice	Ul. Lęborska 2	Budynek poklasztorny	WEZ
72.	Sierakowice	Ul. Lęborska 3	Dom	WEZ,GEZ
73.	Sierakowice	Ul. Lęborska 4	Dom	WEZ
74.	Sierakowice	Ul. Lęborska 5	Dom	WEZ,GEZ
75.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Dom	WEZ,GEZ
76.	Sierakowice	Ul. Lęborska 6	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
77.	Sierakowice	Ul. Lęborska 7	Dom	WEZ,GEZ
78.	Sierakowice	Ul. Lęborska 14	Dom	WEZ,GEZ
79.	Sierakowice	Ul. Lęborska 16	Dom	WEZ,GEZ
80.	Sierakowice	Ul. Lęborska 18	Dom	WEZ,GEZ
81.	Sierakowice	Ul. Lęborska 20	Dom	WEZ,GEZ
82.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Dom	WEZ,GEZ
83.	Sierakowice	Ul. Lęborska 21	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
84.	Sierakowice	Ul. Lęborska 23	Dom	WEZ,GEZ
85.	Sierakowice	Ul. Parkowa 2	Dom	WEZ,GEZ
86.	Sierakowice	Ul. Podgórna 3	Dom	WEZ, GEZ
87.	Sierakowice	Ul. Podgórna 9	Dom	WEZ,GEZ
88.	Sierakowice	Ul. Rynek 4	Dom	WEZ, GEZ
89.	Sierakowice	Rynek	Rynek w centrum wsi	WEZ,GEZ
90.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 1	Dom	GEZ
91.	Sierakowice	Ul. Skarpowa 2	Dom	GEZ

92.	Sierakowice	Ul. Słupska 3	apтека - d.dom	WEZ,GEZ
93.	Sierakowice	Ul. Słupska 5	Dom	GEZ
94.	Sierakowice	Ul. Słupska 6	Dom	WEZ,GEZ
95.	Sierakowice	Ul. Słupska 26	Dom	WEZ,GEZ
96.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego 1	Dom	WEZ,GEZ
97.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego	Cmentarz katolicki	WEZ,GEZ
98.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego	kościół parafialny p.w. św. Marcina wraz z terenem przykościelnym w obrębie muru kościelnego	Rej. zab. Nr 1729 (dawny 1224) WEZ,GEZ
99.	Sierakowice	Ul. Mirachowska 12	Dom	WEZ,GEZ
100.	Sierakowice	Ul. Ks. Łosińskiego / Lęborska	ołtarz papieski wraz z otoczeniem	Park kulturowy, WEZ,GEZ
101.	Skrzeszewo	_____	Cmentarz ewangelicki	WEZ, GEZ
102.	Stara Maszyna	160 (d.4)	dom mieszkalny (d.wł. Lica Leon)	WEZ,GEZ
103.	Szklana	_____	Cmentarz ewangelicki	WEZ
104.	Szopa	Nr 9	dom mieszkalny-d.szkoła	WEZ,GEZ
105.	Szopa	Nr 9	Bud. gospodarczy	WEZ,GEZ
106.	Szopa	Nr 26	dom mieszkalny (wł.Neubauer Brunon)	WEZ,GEZ
107.	Tuchlino	Nr 16	Dom	WEZ,GEZ
108.	Tuchlino	Nr 16	Bud. gospodarczy	WEZ, GEZ
109.	Tuchlino	Nr 22	Dwór	WEZ,GEZ
110.	Tuchlino		kapliczka - fig. Matki Boskiej	GEZ
111.	Tuchlino	droga na Tuchlinek	kapliczka	WEZ,GEZ
112.	Załawkowo	Brak numeru (d.7)	młyn	WEZ
	Zabytkowe cmentarze			
	Obiekt wpisany do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego			
	Obiekt znajdujący się w Parku Kulturowym Ośmiu Błogosławieństw			

Załącznik nr IIA.			
Wykaz zespołów zabytkowych do zachowania i ochrony na obszarze gminy Sierakowice.			
Zespoły opisane w części tekstowej A rozdz. II.7.5.			
<i>L.p.</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Obiekt</i>	<i>Uwagi</i>
1.	Bącka Huta	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy.
2.	Gowidlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki w siedliskach rolniczych, rynek -plac targowy, kościół, starodrzew
3.	Kamienica Królewska	Zespół ruralistyczny (wpisany do GEZ i WEZ)	Historyczny układ dróg i układ zabudowy, liczne budynki siedliskach rolniczych, starodrzew.
4.	Łyśniewo Sierakowskie	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
5.	Mojusz	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
6.	Paczewo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
7.	Puzdrowo	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg i budynki siedliskach rolniczych
8.	Sierakowice	Zespół ruralistyczny	Zachowany historyczny układ dróg , układ zabudowy, liczne budynki, cmentarze, rynek - plac targowy

9.	Szopa	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
10.	Tuchlino	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
11.	Załakowo	Zespół ruralistyczny	Historyczny układ dróg i układ zabudowy
12.	Tuchlino	Zespół folwarczny	Zespół dawnego folwarku, zachowane dwa budynki, czytelny układ zabudowy
13.	Sierakowice	Zespół folwarczny	Zespół dawnego folwarku, zachowane 2 dwory (wpisane do GEZ) pozostałe budynki przekształcone, czytelny układ zabudowy
15.	Gowidlino	Zespół folwarczny	Zachowany budynek mieszkalny i inwentarski

Załącznik nr III. Wykaz stanowisk archeologicznych znajdujących się w Rejestrze Zabytków Województwa Pomorskiego i w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (WEZ).						
<i>Nr na rysunku nr 1 i nr 2</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Rodzaj stanowiska</i>	<i>Chronologia</i>	<i>Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze</i>	<i>Nr wpisu do rejestru</i>	<i>Uwagi</i>
Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do Rejestru Zabytków Województwa Pomorskiego						
085/A	Mojusz	Piece garncarskie	Prawdopodobnie okres wczesnośredniowiecznego lub średniowiecznego		Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970 r.	
147/A	Załakowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza		Dec. nr 147 / Archeol. z dn. 31.03.1971 r.	
292/A	Pałubice	Osada otwarta	I - II w n.e.		Dec. nr 292 / Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	
293/A	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	VII-II w p.n.e.		Dec. nr 293 / Archeol. z dn. 31.03.1976 r.	
004/A	Kamienicki Młyn	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	VII- V w n.e.		Dec. nr 004 / Archeolog. z dn. 30.07.1959 r.	
Wykaz stanowisk archeologicznych wpisanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków						
<i>Nr na rysunku nr 1 i nr 2</i>	<i>Miejscowość</i>	<i>Rodzaj stanowiska</i>	<i>Chronologia</i>	<i>Nr obszaru AZP Nr stanowiska w obszarze</i>	<i>Nr wpisu do rejestru</i>	<i>Uwagi</i>
1.	Stara Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	1		
2.	Gowidlino	Ślad osadnictwa	Okres mezolitu	2		
3.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	3		
4.	Puzdrowo	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka	4		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

			żelaza			
5.	Sierakowska Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona (lokalizacja stanowiska wymaga uściślenia)	5		
6.	Mojuszewska Huta	Huta szkła	XVII-XVIII w.	6		
7.	Leszczynki	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	7		
8.	Leszczynki	Kurhan kamienny	Chronologia nieokreślona	8		
9.	Mojusz	Huta szkła	XVII w.	9		
10.	Pałubice	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	13		

11.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	14		
12.	Pałubice	Cmentarzysko płaskie	Okres wczesnośredniowieczny	15		
13.	Załakowo	Prawdopodobnie cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	16		
14.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	18		
15.	Kamieniecki Młyn	Kurhan	Chronologia nieokreślona	19		
16.	Kamieniecki Młyn	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	20		
17.	Kamieniecki Młyn	Osada otwarta	Wczesna epoka żelaza	21		
18.	Kamienicki Młyn	Osada otwarta	Obiekt wielokulturowy	22		
19.	Bącka Huta	Huta szkła	XVI-XVIII w.	23		
20.	Szopa	Huta szkła	XVII w.	24		
21.	Łączki	Huta szkła	XVIII w.	25		
22.	Szklana	Huta szkła	XVII-XVIII w.	26		
23.	Jelonko	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	27		
24.	Kamienicka Huta	Huta szkła	Chronologia nieokreślona	28		
25.	Tuchlinko	Huta szkła	XVIII w.	29		
26.	Kujaty	Huta szkła	XVIII w.	30		
27.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	31		
28.	Sierakowice	Domniemane cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	32		
29.	Sierakowice	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	33		
30.	Kamienica Królewska	Kurhan i cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	34		
31.	Mojusz	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	35		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

32.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko grobów skrzynkowych	Wczesny i środkowy okres lateński	36		
33.	Kamienica Królewska	Cmentarzysko kurhanowe	Epoka nieokreślona	37		
34.	Mojusz	Osada produkcyjna/piece	Epoka nieokreślona	38	Dec. nr 085 / Archeol. z dn. 09.01.1970	
35.	Tuchlino	Osada produkcyjna	Okres wpływów rzymskich	39		
36.	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	40		
37.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesny i środkowy okres lateński	41		
38.	Gowidlino	Cmentarzysko płaskie	Wczesna epoka żelaza	42		
39.	Gowidlino	Osada	Wczesna epoka żelaza	43		
40.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36 /1		
41.	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /2		
42.	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36 /3		
43.	Gowidlino	Cmentarzysko	Kultura pomorska	AZP 12-36 /4		
44.	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/5		
45.	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/6		
46.	Gowidlino	Punkt osadniczy	Mezolit	AZP 12-36/7		
47.	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /8		
48.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/9		
49.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/10		
50.	Gowidlino	Osada	Kultura pomorska	AZP 12-36/11		
51.	Gowidlino	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/12		
52.	Gowidlino	Punkt osadniczy	Kultura pomorska	AZP 12-36/13		
53.	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Wczesne średniowiecze ?	AZP 12-36 /14		
54.	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /15		
55.	Gowidlino	Osada Osada Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko – wielbarska Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36 /16		
56.	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Oksywska	AZP 12-36 /17		
57.	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36 /18		
58.	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/19		
59.	Gowidlino	Osada	Wielbarska	AZP 12-36/20		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

		Osada Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Średniowiecze Nożytna			
60	Gowidlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36 /21		
61	Gowidlino	Cmentarzysko	Łużycka	AZP 12-36 /22		
62	Gowidlino	Osada	Wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/23		
63	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/24		
64	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Neolit Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/25		
65	Gowidlino	Osada Osada Osada	Łużycka Oksywsko – wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/26		
66	Gowidlino	Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit	AZP 12-36/27		
67	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36 /28		
68	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada Punkt osadniczy	Mezolit Pomorska Wielbarska	AZP 12-36 /29		
69	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /30		
70	Gowidlino	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /31		
71	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Uzcko + pomorska Nowożytna	AZP 12-36 /32		
72	Gowidlino	Punkt osadniczy osada Osada Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Pomorska Oksywsko- wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze ?	AZP 12-36 /33		
73	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /34		
74	Gowidlino	Punkt osadniczy	Łużycka	AZP 12-36 /35		
75	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko – wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/36		
76	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/37		
77	Gowidlino	Osada	Późne średniowiecze	AZP 12-36/38		
78	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Oksywsko – wielbarska Późne średniowiecze	AZP 12-36/39		
79	Gowidlino	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/40		
80	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wielbarska	AZP 12-36/41		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

		Punkt osadniczy	Późne średniowiecze			
81	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/42		
82	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/43		
83	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/44		
84	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/45		
85	Gowidlino	Osada Osada Punkt osadniczy	Oksywsko- wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/46		
86	Gowidlino	Punkt osadniczy Osada	Łużycka Późne średniowiecze	AZP 12-36/47		
87	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Mezolit Neolit Pomorska	AZP 12-36/48		
88	Gowidlino	Siedlisko zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/49		
89	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/50		
90	Gowidlino	Osada	Średniowiecze	AZP 12-36/51		
91	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/52		
92	Gowidlino	Cmentarzysko kurhanowe	?	AZP 12-36/53		
93	Gowidlino	Punkt osadniczy Cmentarzysko kurhanowe	Wczesne średniowiecze Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/54		
94	Gowidlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy ?	Neolit Wielbarska ?	AZP 12-36/55		
95	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/56		
96	Gowidlino	Siedlisko - zagroda	Późne średniowiecze	AZP 12-36/57		
97	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/58		
98	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/59		
99	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/60		
100	Gowidlino	Osada Osada	Pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/61		
101	Gowidlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36/62		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

102	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Łużycka Nowozytna	AZP 12-36/63		
103	Gowidlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/64		
104	Gowidlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36/65		
105	Gowidlino	Punkt osadniczy Zagroda	Pomorska Nowozytna	AZP 12-36/66		
106	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wielbarska	AZP 12-36/67		
107	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wielbarska Nieokreślony	AZP 12-36/68		
108	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Nieokreślony	AZP 12-36/69		
109	Gowidlino	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/70		
110	Gowidlino	Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/71		
111	Tuchlino	Cmentarzysko kurhanowe	Łużycka	AZP 12-36/72		
112	Tuchlino	Osada	Wielbarska	AZP 12-36/73		
113	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada	Neolit Łużycko - pomorska Wielbarska	AZP 12-36/74		
114	Tuchlino	Osada Siedlisko -zagroda	Wczesne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/75		
115	Tuchlino	Osada Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /76		
116	Tuchlino	Osada	Pomorska	AZP 12-36 /77		
117	Tuchlino	Osada Osada Osada	Wczesne średniowiecze IX - X Wczesne średniowiecze XI - XII Późne średniowiecze	AZP 12-36/78		
118	Tuchlino	Osada	Łużycka	AZP 12-36 /79		
119	Tuchlino	Punkt osadniczy	Neolit	AZP 12-36/80		
120	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka pomorska	AZP 12-36 /81		
121	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Łużycka pomorska oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/82		
122	Tuchlino	Osada Osada	Łużycka Oksywsko - Wielbarska	AZP 12-36 /83		
123	Tuchlino	Punkt osadniczy	Łużycka pomorska	AZP 12-36 /84		
124	Tuchlino	Punkt osadniczy	Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/85		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

125	Tuchlino	Punkt osadniczy	Pomorska	AZP 12-36 /86		
126	Tuchlino	Punkt osadniczy Osada Osada	Schyłkowy neolit/wczesny brąz Łużycka Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /87		
127	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Nieokreślony	AZP 12-36/88		
128	Tuchlino	Punkt osadniczy Punkt osadniczy Osada Osada	Neolit Wielbarska Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36 /89		
129	Tuchlino	Osada Osada	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36/90		
130	Tuchlino	Osada siedlisko - zagroda	Późne średniowiecze Nowozytna	AZP 12-36 /91		
131	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/92		
132	Puzdrowo	Cmentarzysko	Łużycka	AZP 12-36 /93		
133	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /94		
134	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36 /95		
135	Puzdrowo	Cmentarzysko	Pomorska	AZP 12-36/96		
136	Puzdrowo	Osada Siedlisko - zagroda	Wczesne średniowiecze Nowozytny	AZP 12-36 /97		
137	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /98		
138	Puzdrowo	Osada Osada Osada	Łużycka Wielbarska Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/99		
139	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Pomorska	AZP 12-36/100		
140	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Epoka kamienia Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36 /101		
141	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Pardzieje	AZP 12-36/102		
142	Puzdrowo	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /103		
143	Puzdrowo	Punkt osadniczym Osada	Epoka kamienia Późne średniowiecze	AZP 12-36/104		
144	Puzdrowo	Punkt osadniczy	Epoka kamienia	AZP 12-36 /105		
145	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada Osada	Epoka kamienia Łużycko - pomorska Oksywsko - wielbarska	AZP 12-36/106		
146	Puzdrowo	Osada Osada	Łużycko - pomorska	AZP 12-36/107		

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice
 CZĘŚĆ TEKSTOWA A. UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, luty 2017 r.

			Późne średniowiecze			
147	Puzdrowo	Punkt osadniczy Osada	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/108		
148	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Schyłkowy neolit/wczesny brąz Wczesne średniowiecze	AZP 12-36/109		
149	Puzdrowo	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Nrolit Oksywsko- wielbarska	AZP 12-36/110		
150	Puzdrowo 111	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36/111		
151	Puzdrowo 112	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Neolit Łużycka	AZP 12-36 /112		
152	Łyśniewo 113	Osada Punkt osadniczy	Pomorska Oksywsko- wielbarska	AZP 12-36/113		
153	Łyśniewo	Punkt osadniczy Punkt osadniczym Osada	Łużycka Pomorska Wielbarska	AZP 12-36/114		
154	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Łużycka Pomorska	AZP 12-36/115		
155	Łyśniewo	Osada Punkt osadniczy	Wczesne średniowiecze Późne średniowiecze	AZP 12-36/116		
156	Łyśniewo 117	Punkt osadniczy Punkt osadniczy	Pomorska Pradzieje	AZP 12-3/117		
157	Łyśniewo	Cmentarzysko	Łużycka	AZP 12-36 /118		
158	Tuchlino	Grodzisko ?	Wczesne średniowiecze	AZP 12-36 /119		
159	Mojuż	Ślad osadnictwa	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/28		
160	Mojuż	Ślad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/29		
161	Mojuż	Osada	Wczesne średniowiecze	AZP 12-38/72		
162	Mojuż 7	Ślad osadnictwa	Późne średniowiecze	AZP 12-38/112		
163	Mojuż 8	Ślad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/113		
164	Długi Kierz 1	Ślad osadnictwa	Wczesna epoka żelaza	AZP 12-38/116		
165	Długi Kierz 2	Ślad osadnictwa	Okres nowożytny	AZP 12-38/118		

